KAYNAK ESERLER: 45

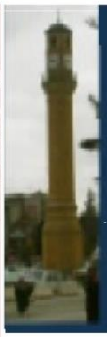

ÇORUMLU 2000

2014-2015 16

MAHMUT SELİM GÜRSEL

2024

KAYNAK ESERLER DİZİSİ:45

ÇORUMLU 2000
2014-2015 16

Mahmut Selim GÜRSEL

2024

ISB978-625-94968-2-5 (Tk)

ISBN978-625-97888-9-0 (16.c)

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsu Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sömestrsinde babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım.

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde

Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) "kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan " El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum:

Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabb'imin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak,

evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; izin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bunlar:

" Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) ",

"Çorum'da Yatan Meşhur Yatırlar",

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

https://gurselyayin.com **corumlu2000@gmail.com**

DİKKAT! BU BİLGİ TELİF ESERİDİR!

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edilmiştir!

Gizlilik şartları, Telif Hakkı Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 15 SAYI 181 25 Mart 2014

***Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma*
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL SEÇİM Mİ;GEÇİM Mİ,AYRILIK MI?

Mustafa Nevruz SINACI KÜRTLERİN LOZAN'A GÖNDERDİĞİ MEKTUP

Müslüm TUNABOYLU TEKERLEĞİN GÜCÜ VE ÖZGÜRLÜKLER

Mustafa TURAN İLGİNÇ ŞAİR ve YAZAR HATIRALARI

KUR'AN-I KERİM MEALİNDE "RIZIK"

Mahmut Selim GÜRSEL YEP YENİ BİR "YABANCI"

Mahfi EĞİLMEZ HİTİTLERDE FİYAT VE ÜCRETLER

Selma GÜRSEL SİGARA BÖREĞİ

Sevim HARDAL GURBET İLDE DURMAK ZOR GELİR

Ahmet CANBABA KENDİNE GEL SENDE

Mahmut Selim GÜRSEL MERMER BİLGİ MERMER KAFA

Mahmut Selim GÜRSEL

GEÇİM Mİ, AYRILIK MI?

Bu dönem mahalli seçimler neler getireceğini hep birlikte göreceğiz.

Hele bu mahalli seçimler de ekonomik kriz denilen dünyayı yönetenlerce empoze edilen suni ve ekonomik özgürlüklerini kazanamayan ve dış borç içinde yüzen ülkemiz gibi ülkeleri yok etme veya ufaltma için yapılan operasyonlarda deneme tahtası haline gelmekteyiz.

Bu yıl bu mahalli seçimlerin ekonomik krizin olup olmadığını bizlere gösterme açısından da büyük bir sınavı da bizlere göstermiş olacaktır.

Aday adayların tamamının hemen hemen belli olduğu bu günlerde parti ve parti adaylarının yaptıkları harcamaların mercek altına alınması ve bu harcamalarda da takip edilmesi gerekli olması bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır.

Seçimlerde her nedense parti harcamalarının pek çoğunun bağış ve katkı olarak harcanması ise başka bir problem olarak karşımıza çıkacaktır.

Seçimlerde iktidar olanların ise avantajlarını kullanmaları kaçınılmaz olarak görülecektir.

Krizin sonucu işsizlik büyük ölçüde artarken, fakirlikte artmaktadır. Gelirler kişilerce değil ailelerce tüketilerek geçim çabası verilmektedir.

Mahalle seçimlerin sonuçlanmasından sonra krizin devam edeceği, bu krizi bize empoze edenlerin gönlü yetene kadar da devam edeceği gözükmektedir.

Bizde buradan sizlere “Seçim mi; Geçim mi Ayrılık mı?” diye soralım dedik.

İleride bu konuların devamının dergimizde yayınlanacağını da sizlerin de görüşlerinin bizim için çok kıymetli olduğunu bilmenizi isteriz.

Mustafa Nevruz SINACI

KÜRTLERİN LOZAN'A GÖNDERDİĞİ MEKTUP

Hakikatte bilumum-u Yahudi, Ermeni, Rum, Sırp ve Cermen dönmesi oldukları halde; amansız bir aşk, şevk ve sevda ile "Kürt Meselesi" ne sarılan-soyunan sahtekârlara: "1923' DE KÜRT HALK HEYETİNİN LOZAN'A GÖNDERDİĞİ TARİHİ MEKTUP" ithaf olunur. "Bu günlerde (Lozan Konferansı görüşmeleri sırasında) İngiltere yetkili kurul başkanı Lord Curzon'un Kürtlere bağımsızlık verilmesi fikrini ortaya atarak, Kürtlerin koruyucusu tavrını takınmasını, hayret ve şaşkınlıkla karşıladık!

Biz Kürtler, Turan neslinden bir kavimiz. Milli hatıralarımız ve özelliklerimizden dolayı Türkler bize, "yiğit ve cesur" anlamına gelen "Kürt" ismini vermişlerdir. Kürt adıyla anılan ve büyük hizmetleri geçen kahramanların isimlerinin yaşaması amacıyla Deminan, Hayderan, Kureyşan ve Lolan gibi isimler kabile ve aşiretlere verilmiştir. Bu aşiretler bugün anavatanın Doğu Türklerini oluşturmaktadır. Kürtlerin 1876 tarihinden önceki ve sonraki durumları araştırılacak olursa, "İranlı misyonerlerin" aşiretler üzerinde yaptıkları çalışmaların sonucunda Kürtler kendi öz dilleri olan Türkçe lehçesini ve öz kültürlerini yavaş, yavaş kaybettiler. Bundan dolayı Erzurum, Van, Bitlis ve Musul taraflarındaki aşiretler, Farsçadan başka bir şey olmayan, Kırmanç adı verilen Farisi lehçeyi konuşmaya başladılar. Bu misyoner faaliyetlerinden az etkilenen, Harput ve Diyarbakır taraflarındaki Kürt aşiretler ise ana dilleri olan Türkçe lehçesi ile karışık Zaza lehçesini konuşmaya başladılar. Bu Öz Türkoğlu Türkleri Yavuz Sultan Selim Han, Kürtlerin hanı Şeyh İdris-i Bitlisi'ye gönderdiği fermanla kendi ülkesine dâhil etti. O günden bu güne kadar, Türk akrabalarının şefkat ve himayelerinde huzurlu ve rahat yaşamakta ve Türk lehçesi ile de konuşmaktadırlar.

Yukarıda yapılan değerlendirmeden sonra, İngiltere yetkili kurul başkanı Lord Curzon'a sorarız ki; İranlıların dilini biraz konuşmakla, o millete mensup olunduğu kabul edilirse, İngilizlere de dâhil her milletin

durumu tartışılır. Doğu ülkelerini istila eden ve genellikle dünyanın kendi toprakları içerisinde olmasını hayal eden İngilizlerin, diğer milletlerin kabullenemediği "müstemleke" kelimesinin yerine kulağa hoş gelmeyen ve aynı anlamı taşıyan "manda" kelimesinin de aslında aynı şey olduğunu Kürtler anlamıştır.

Dünyadaki zenginlik kaynaklarına sahip olmak isteyen İngilizlerin, 10/12si Türk olan Musul'u ve petrol kaynaklarını biz Müslüman Türk'lere çok görmesini hayretle karşılıyoruz. Lozan Konferansı'nda İngiltere yetkili kurul başkanı Lord Curzon'un, Dersim (Tunceli) ve Bitlis olaylarından bahsederek tek millet olan Türk-Kürt arasına ayrılık düşünceleri sokma gayretini biz Kürtler anladık. Biz Kürtler, Avrupa ve İngiliz diplomatlarının parlak vaatlerinin altında kendi menfaatlerinin olduğunu biliyoruz. Bundan dolayı kendi direniş kuvvetlerimizi oluşturduk. 1917 yılında İngiltere yetkili kurul başkanı Lord Curzon gibi bağımsızlık vaatlerinde buluna Ruslara biz Kürtler: "Bizi anavatandan hiçbir kuvvet ayıramaz. Bizim rahata kavuşmamız sizin hemen bu topraklardan çekilmenizle olacaktır," dedik.

İşte bugün bütün Kürtler, Lozan'daki Avrupa ve bilhassa İngiliz diplomatlarına aynı yanıtı veriyoruz. Kürtler bağımsızlıklarını, kendilerini yok edecek yabancılara değil, kendi ailelerinden olan Türk'lere ve Onları temsil eden Büyük Millet Meclisi Hükümeti'ne emanet etmiştir. Sonuç olarak biz Kürtler, İngiltere yetkili kurul başkanı Lord Curzon'un bizler için fikirler üretmemesini rica eder ve Lozan'daki Temsil Heyetine ve başkanı sevgili hemşerimiz (Kürt) İsmet Paşa hazretlerine başarılar dileriz."

İMZALAR: Umum Kürt Amele ve Esnaf Cemiyeti; İstanbul Umum Kürtleri adına Reis Salih Kâhya; Lolan aşiret reisi; Sabık Erzurumlu İsazade Ahmet; Kürt Gençler Cemiyeti; Düzerzade Dersimli Mehmet Sabri.

Kaynak: 24 Kânun-u Sani (1339 - 24 Ocak 1923) Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Başbakanlık Osmanlı Arşivi, HR.İM, 60/

Müslüm TUNABOYLU

TEKERLEĞİN GÜCÜ VE ÖZGÜRLÜKLER

İnsanoğlunun dünyayı tanıması öyle kolay olmamıştır. Yazımın başlığında belirttiğim tekerlek insanoğlunun en önde gelen yardımcısı olmuştur. Tekerlek konusunda, yani tekerleğin icadı ile ilgili değişik kaynaklardan bilgi edinmek kolay.

Zaman tünelini çok eskilere uzattığımızda insanoğlunun bugün daha güzel bir yaşam biçimi ile karşı karşıya olduğunu görürüz. İnsanoğlu mağara Devrinin sürdüğü yıllarda tekerleği henüz bilmez iken ormanda bir ağaç gövdesinin yuvarlandığını görmesi ile tekerleği insanoğlunun gücünü kullanmada ona ihtiyaç duyduğunu görürüz.

Taşımacılıkta tekerleğin görevlerini saymaya başlarsak sona varmak için çok güçlüklerle karşılaşabiliriz. Tek tekerlek le başlayan taşımacılık giderek çift tekerleğe geçiş yapmış, insanoğlu düşmanlarına karşı kendisini korumak için iki tekerlekli savaş arabaları icat etmiştir. Bisikleti incelediğimizde önce tek tekerlekli olarak görürüz. Tek tekerlek üzerinde güç sağlamak ve yol almak bir hayli güç olmuştur. İnsanoğlu bir süre sonra iki tekerlekli bisikletleri bulmuş ve yolculuğa öylece devam etmiştir. İnce tekerlek kalın tekerlek bunlar bir gücün değişimi için insanoğlunun dikkatini çekmiştir. Tarihi incelemelere göz ezdirdiğimizde güney batı Asya topraklarında insanın tekerleği bulduğunu görürüz.Yolculukta, taşımacılıkta, savaşta, barışta uzun süre kullanılan iki tekerlek daha sonra üç tekerleğe, sonra da dört tekerleğe ulaştırılmış araçları görürüz. Tek tekerlekte denge çok zor sağlanır. İnsanoğlu kolay denge sağlayacak araçları hizmete sürebilmek için inanılmaz modeller üretmiştir.

Aradan yıllar geçmesine karşın dört tekerlek en uzun süre yürürlükte olan bir taşıt aracıdır insanoğlu için.

Günümüz dünyasında dört tekerlekli araçların cadde ve sokakları daralttığını, insanların ulaşımını güçleştirdiğine tanık oluyoruz. Dört tekerlekli araçlar için insanoğlunun yaptığı ekonomik tüketim

azımsanmayacak derecede yükselmiştir. Tekerlek bir yerde rahatlık sağlarken öbür tarafta umulmayan tehlikeleri de birlikte getirir. Kabahatli olan tekerlekler değildir elbet, onu kullanan sürücülerin dikkatsizlikleri kazaları oluşturur ve her yıl çok sayıda insanımızı karayollarında kaybediyoruz. Bir yandan göze kulağa çok güzel gelen yapıtlar iyi kullanılmadığında insanın ömrünü azaltmaktadır.Kentlerde nüfus artışı ile birlikte trafiğe çıkan araç sayıları da hızlı bir biçimde artış göstermekte, cadde ve sokaklar adeta hale gelmektedir. İnsan yaya gideceği bir mesafeye aracı ile ulaşamamaktadır. Geniş caddeler yetersiz hale gelmiştir. Her geçen güvenliği diğer güvenlik dallarını unutturur hale gelmiştir. Önümüzde ki yıllarda caddeleri iki katlı yapmak zorunda kalacağız. Trafik sorunu hemen her yerleşim biriminde birinci sorun haline geldiğini görmek yöneticileri zor durumda bırakmaktadır.

Yazının başlığında değindiğim gibi tekerleğin gücü günümüz dünyasında öyle bir artış göstermiştir ki insanın özgürlüğünü tehdit eder hale gelmiştir. Yayalara adeta kentlerin sokaklarında ayrılan bölümler giderek küçülmektedir. Cadde ve sokakları yaya olarak gezmek çok dikkatli adımları atmaya zorlamaktadır insanımızı. Cadde ve sokakları tümden tekerleklere bırakırsak özgürlüklerimizin bir bölümünü kullanamaz hale geliriz. İnsanoğlu özgürlükleri yalnız kendisi için kullanmayı düşünmemeli, karşısındakileri de biraz düşünmelidir. Bu dünya yalnız güçlülerin dünyası olmamalı. Güçlü olanlar bugün ki güçlerine güçsüzlerin yardımlarıyla ulaştıklarını unutmamalıdırlar diyor, beni okuduğunuz için teşekkür ediyorum!

Mustafa TURAN

İLGİNÇ ŞAİR ve YAZAR HATIRALARI

Şairler ve yazarlar pratik zekâlı ve esprili insanlardır. Bu sebeple diğer insanlara göre, hayatı daha renkli ve dolu dolu yaşarlar. Tıpkı Hz. Davud'un elinde yumuşayan demirin kolayca her şekle sokulması gibi, onlar da hadiseleri kolayca değerlendirip sağlıklı yorum yapabilme yeteneğine sahiptirler. Genelde sevgi dolu, neşeli ve müsamahakârdırlar. Zaten iyimser ve neşeli olmak kendine güvenin bir işaretidir.

Şairlerin ve yazarların ruh asaletinden doğan fikirleri bir şelale haşmetiyle gürül gürül akar ve çorak gönülleri kana kana sular. Mümtaz Tarhan'ın ifadesiyle onlar: "Cehli örten kumaşın harıl harıl satıcılarıdır." Her yönüyle dünya medeniyetine katkımız olduğu gibi espri açısından da, hatırı sayılır bir yerimiz vardır dünyada. Şair ve yazarlar söz ustalarıdır. Espri ise, sözün gamzesidir. Bu yazıda meşhurların hatıralarına yer vereceğiz. Bu hatıraların çoğu da nükte tarzında olduğu için zevkle okunacağını düşünüyorum.

Abdülhak Hamid'in otomobili ile Beyoğlu tarafına geçen bir dostu anlatıyor: Biz, direksiyonda Hamid olduğu halde Abdülhak Hamid caddesinden geçiyorduk. Baktım üstat hem iç çekiyor hem gülüyordu. Sebebini sorunca bana dedi ki:

-İstanbul Belediyesi benim ismimi bu caddeye vereceğine, bu caddenin bir apartmanını bana verseydi daha çok makbule geçerdi. Dedi.

Yine bir sohbette Abdülhak Hamid'e sormuşlar:

-Efendim zenginlikle züğürtlüğün farkı nedir?" O da demiş ki:

- Zenginin derdi bin türlü iktisadi gailesidir. Fakirin derdi de besleyemediği ailesidir. Onun için aralarında bir fark yoktur. Çünkü ikisinin de derdi çoktur.

Meşhur yazarlarımızdan ve hemşerimiz olan rahmetli Faik Baysal bir gün bize şu hatırasını anlattı : Ben bir gün Beyoğlu'nda gezerken, bir bayan çıktı karşıma ve hayretle:

-A! siz Faik Baysal değil misiniz?" dedi. Ben de:

-Olmaz olsaydım hanımefendi" dedim.

-Neden" dedi. Dedim ki:

Paris'te bir roman yazarı yazdığı kitabın geliriyle bir villa satın alabilir. Ben 76 kitap yazdım. İstanbul'da bir dairenin balkonunu bile alamadım. Dedim. Bu şaka yollu serzenişim karşısında Hanımefendi de dedi ki:

-Ama olsun efendim. Sizi de bütün Türkiye tanıyor. Dedi.

Yine bir gün bir dergide çıkan yazımın telif ücretini almak üzere bankaya gitmiştim. Kimliğimi unutmuşum. Görevliye derdimi anlatırken Banka Müdürü benim adımın Faik Baysal olduğunu duymuş. Hemen geldi ve memura çıkışarak:

- Niye zorluk çıkarıyorsun" dedi ve benim koluma girerek:

-Aman efendim kusura bakmayın. Ne demek derhal öderiz. Lütfen buyurun bir çay içelim" diye beni odasına soktu. İzzet ikram etti ve kısa sohbetimizde benim yazar olduğumu anladı ve derhal yerinden kalkarak:

Ne! Yani siz şimdi keresteci Faik Baysal değil misiniz? Dedi. Ben de:

-Hayır deyince, bana kapıyı gösterdi ve ücretimi de alamadım. Yani o zaman bir kalas olmadığıma hayıflandım.

Yine bir gün büfe önünde kuyruk olmuş öğrencilere sordum:

-Siz Sait Faik'i tanıyor musunuz?

-Evet! Hikâyecidir. Dediler.

-Peki dedim Faik Baysal'ı tanıyor musunuz? Hiç ses çıkmadı, içlerinden biri:

- Ben tanıyorum dedi.

-Peki kim dedim.

- Bizim mahallede manavdır. Dedi. Yani bir manav da olamadık tanınmak için.

Genç Ziya Gökalp Diyarbakır'dayken dostları babasına,

-Artık Ziya'yı Avrupa'ya gönder, orada tahsilini tamamlasın. derler. Babası:

-Avrupa'ya giderse gavur olur diye korkarım! Der. Arkadaşları:

-Peki ya burada kalırsa? Diye sorarlar. Babası içini çekerek şöyle cevap verir:

- O zaman da eşek olur!"

İbnülemin Mahmut Kemal edebiyat tarihcilerimizdendir. Konağında musıki faslı verilirken adı şaibeli bir çok hadiseye de karışan milletvekili sordu:

-Siz burda ne çalıyorsunuz? Bu soru üzerine İ.Mahmut Kemal şu ilginç cevabı verdi:

-Biz burada saz çalıyoruz, ya siz mecliste ne çalıyorsunuz?"

Mehmet Niyazi Özdemir anlatıyor: Bir sempozyumda laf dönüp dolaşıp Harem'e geldi. Bir doçent hışımla konuşmaya başladı. Zavallı zenciyi alıp, hadım ediyor ve onu karının başına bekçi dikiyorsun. Karını bekle be adam. Çatık kaşlı doçent konuşmasına devam ederken yanımda oturan Batılı bir tarihçi kağıtlarını toplamaya başladı.

-Niçin acele ediyorsunuz? Diye sormam üzerine şu cevabı verdi:

-Galiba sizde bilmediği konuda konuşmak marifet sayılıyor. Bu meslekdaşa Harem ağalığını nasıl anlatmalı? Yalnız Osmanlı'ya ait bir husus değildi ve Osmanlı onları hadım etmiyordu. Harem, bu beyefendinin söylediği gibi Padişah karılarının, cariyelerinin tıkıldığı bir kümes de değildi.

Osman Gazi, Orhan Gazi dönemlerinde Harem yoktu. Peki sonra niçin kuruldu? Sebep bilinmeden, zuhurat anlaşılmaz. Ne anlatayım, nasıl anlatayım?

Bilindiği gibi İslam hukukunda hadımlaştırma yasaktır. Bu hadımlar Orta Afrika bölgesinden getirilip Mısır ve İstanbul'a Akdeniz limanlarından satılan insanlardır.

Necip Fazıl'a :

-Özel arabanız var mı? Dediler. O da:

-Olmaz olur mu? Ona en son bineceğim." dedi.

Çıkmış olduğu mahkemelerin birinde Hakim, Üstada derki:

-Bak dostum, seni bundan böyle bir daha huzurumda görmeyeceğim değil mi? Bunun üzerine, Necip Fazıl da hayretler içinde:

-Hayrola Hakim bey, yoksa istifa mı ediyorsunuz? Diye nükteli bir cevap verir. Üstad bazı kötü insanları alçak diye nitelemenin, alçak kelimesine hakaret olduğu zira alçağın da bir seviyesinin bulunduğu, bu tür insanlara Çukur demenin daha uygun olacağı kanaatını ifade eder.

Arif Nihat Asya'ya sormuşlar:

-Mini etek konusunda neler diyeceksiniz? O da şöyle cevap vermiş:

-Onlar diyorlar mini etek; Ben diyorum hani etek?

Seyrani gözleri kör olmuş bir dostuna rastlar ve hal hatır sorar. O da:

-Ne bileyim ben de dünyayı görecek göz kalmadı! Der. Bunun üzerine Seyrani de:

-Üzülme dostum, zaten dünyada da bakılacak yüz kalmadı. Diye cevap verir.

Mahmut Selim GÜRSEL

KUR'AN-I KERİM MEALİNDE "RIZIK"

2:172. Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yeyin, eğer siz yalnız Allah'a kulluk ediyorsanız O'na şükredin.

2:212. Kâfir olanlar için dünya hayatı câzip kılındı. (Bu yüzden) onlar, iman edenler ile alay ederler. Oysa ki, (iman edip) inkârdan sakınanlar kıyamet gününde onların üstündedir. Allah dilediğine hesapsız rızık verir.

2:254. Ey iman edenler! Kendisinde artık alış-veriş, dostluk ve kayırma bulunmayan gün (kıyamet) gelmeden önce, size verdiğimiz rızıktan hayır yolunda harcayın. Gerçekleri inkâr edenler elbette zalimlerdir.

2:267. Ey iman edenler! Kazandıklarınızın iyilerinden ve rızık olarak yerden size çıkardıklarımızdan hayra harcayın. Size verilse, gözünüzü yummadan alamayacağınız kötü malı, hayır diye vermeye kalkışmayın. Biliniz ki Allah zengindir, övgüye lâyıktır.

3:27. Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katarsın. Ölüden diriyi çıkarır, diriden de ölüyü çıkarırsın. Dilediğine de sayısız rızık verirsin.

3:37. Rabbi Meryem'e hüsnü kabul gösterdi; onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriyya yı da onun bakımı ile görevlendirdi. Zekeriyya, onun yanına, mâbede her girişinde orada bir rızık bulur ve "Ey Meryem, bu sana nereden geliyor?" der; o da: Bu, Allah tarafındandır. Allah, dilediğine sayısız rızık verir, derdi.

3:169. Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; Rableri yanında rızıklara mazhar olmaktadırlar.

4:8. (Mirastan payı olmayan) yakınlar, yetimler ve yoksullar miras taksiminde hazır bulunursa bundan, onları da rızıklandırın ve onlara güzel söz söyleyin.

5:88. Allah'ın size helâl ve temiz olarak verdiği rızıklardan yeyin ve kendisine iman etmiş olduğunuz Allah'tan korkun.

5:114. Meryem oğlu İsa şöyle dedi: Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofra indir ki, bizim için, geçmiş ve geleceklerimiz için bayram ve senden bir âyet (mucize) olsun. Bizi rızıklandır; zaten sen, rızık verenlerin en hayırlısısın.

6:142. Hayvanlardan yük taşıyanı ve tüyünden döşek yapılanları yaratan O'dur. Allah'ın size verdiği rızıktan yeyin, şeytanın ardına düşmeyin; şüphesiz o sizin için apaçık bir düşmandır.

7:32. De ki: Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz rızıkları kim haram kıldı? De ki: Onlar, dünya hayatında, özellikle kıyamet gününde müminlerindir. İşte bilen bir topluluk için âyetleri böyle açıklıyoruz.

7:50. Cehennem ehli, cennet ehline: Suyunuzdan veya Allah'ın size verdiği rızıktan biraz da bize verin! diye seslenirler. Onlar da: Allah bunları kâfirlere haram kılmıştır, derler.

7:160. Biz İsrailoğullarını oymaklar halinde oniki kabileye ayırdık. Kavmi kendisinden su isteyince, Musa'ya, "Asanı taşa vur!" diye vahyettik. Derhal ondan oniki pınar fışkırdı. Her kabile içeceği yeri belledi. Sonra üzerlerine bulutla gölge yaptık, onlara kudret helvası ve bıldırcın eti indirdik. (Onlara dedik ki) "Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden yeyin. "Ama onlar (emirlerimizi dinlememekle) bize değil kendilerine zulmediyorlardı.

8:3. Onlar namazlarını dosdoğru kılan ve kendilerine rızık olarak verdiğimizden (Allah yolunda) harcayan kimselerdir.

8:4. İşte onlar gerçek müminlerdir. Onlar için Rableri katında nice dereceler, bağışlanma ve tükenmez bir rızık vardır.

8:26. Hatırlayın ki, bir zaman siz yeryüzünde âciz tanınan az (bir toplum) idiniz; insanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz da şükredesiniz diye Allah size yer yurt verdi; yardımıyla sizi destekledi ve size temizinden rızıklar verdi.

8:74. İman edip de Allah yolunda hicret ve cihad edenler, (muhacirleri) barındıran ve yardım edenler var ya, işte gerçek müminler onlardır. Onlar için mağfiret ve bol rızık vardır.

10:31. (Resûlüm!) De ki: Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya da kulaklara ve gözlere kim mâlik (ve hakim) bulunuyor? Ölüden diriyi kim çıkarıyor, diriden ölüyü kim çıkarıyor? (Her türlü) işi kim idare ediyor? "Allah" diyecekler. De ki: Öyle ise (Ona âsi olmaktan) sakınmıyor musunuz?

10:59. De ki: Allah'ın size indirdiği rızıktan bir kısmını helâl, bir kısmını da haram bulmanıza ne dersiniz? De ki: Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?

10:93. Andolsun biz İsrailoğullarını güzel bir yurda yerleştirdik ve onlara temiz nimetlerden rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar ayrılığa düşmediler. Şüphesiz ki Rabbin, kıyamet günü onların, aralarında ihtilaf etmekte oldukları şeyler hakkında hükmedecektir.

11:88. Dedi ki: Ey kavmim! Eğer benim, Rabbim tarafından (verilmiş) apaçık bir delilim varsa ve O bana tarafından güzel bir rızık vermişse buna ne dersiniz? Size yasak ettiğim şeylerin aksini yaparak size aykırı davranmak istemiyorum. Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Fakat başarmam ancak Allah'ın yardımı iledir. Yalnız O'na dayandım ve yalnız O'na döneceğim.

13:22. Yine onlar, Rablerinin rızasını isteyerek sabreden, namazı dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık olarak (Allah yolunda) harcayan ve kötülüğü iyilikle savan kimselerdir. İşte onlar var ya, dünya yurdunun (güzel) sonu sadece onlarındır.

14:31. İman eden kullarıma söyle: Namazlarını dosdoğru kılsınlar, kendisinde ne alışveriş, ne de dostluk bulunan bir gün gelmeden önce, kendilerine verdiğimiz rızıklardan (Allah için) gizli-açık harcasınlar.

14:32. (O öyle lütufkâr) Allah'tır ki, gökleri ve yeri yarattı, gökten suyu indirip onunla rızık olarak size türlü meyveler çıkardı; izni ile denizde yüzüp gitmeleri için gemileri emrinize verdi; nehirleri de sizin (yararlanmanız) için akıttı.

14:37. "Ey Rabbimiz! Ey sahibimiz! Namazı dosdoğru kılmaları için ben, neslimden bir kısmını senin Beyt-i Harem'inin (Kâbe'nin) yanında, ziraat yapılmayan bir vâdiye yerleştirdim. Artık sen de insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meyledici kıl ve meyvelerden bunlara rızık ver! Umulur ki bu nimetlere şükrederler."

15:20. Orada hem sizin için hem de rızıkları size ait olmayanlar için (gerekli) geçim vasıtaları yarattık.

16:56. Bir de kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, mahiyetini bilmedikleri şeylere (putlara) pay ayırıyorlar. Allah'a andolsun ki, iftira etmekte olduğunuz şeylerden mutlaka sorguya çekileceksiniz!

16:71. Allah kiminize kiminizden daha bol rızık verdi. Bol rızık verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere verip de bu hususta kendilerini onlara eşit kılmazlar. Durum böyle iken Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

16:72. Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı, eşlerinizden de sizin için oğullar ve torunlar yarattı ve sizi temiz gıdalarla rızıklandırdı. Onlar hâla bâtıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

16:73. (Müşrikler) Allah'ı bırakıp da kendilerine göklerde ve yerde olan rızıktan hiçbir şey veremeyen ve buna asla güçleri yetmeyen şeylere (putlara) tapıyorlar.

16:75. Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasının malı olmuş bir köle ile katımızdan kendisine verdiğimiz güzel rızıktan gizli ve açık olarak harcayan (hür) bir kimseyi misal verir. Bunlar hiç eşit olurlar mı? Doğrusu hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

16:114. Artık, Allah'ın size verdiği rızıktan helâl ve temiz olarak yeyin, eğer (gerçekten) yalnız Allah'a ibadet ediyorsanız, onun nimetine şükredin.

17:70. Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık. Onları, (çeşitli nakil vasıtaları ile) karada ve denizde taşıdık; kendilerine güzel güzel rızıklar verdik; yine onları, yarattıklarımızın birçoğundan cidden üstün kıldık.

19:62. Orada boş söz değil, hoş söz duyarlar. Ve orada, sabah-akşam kendilerine ait rızıkları vardır.

20:81. Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yeyiniz, bu hususta taşkınlık ve nankörlük de etmeyiniz; sonra sizi gazabım çarpar. Her kim ki kendisini gazabım çarparsa, hakikaten o, yıkılıp gitmiştir.

20:132. Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et. Senden rızık istemiyoruz; (aksine) biz seni rızıklandırıyoruz. Güzel sonuç, takvâ iledir.

22:28. Ta ki kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günler de Allah'ın ismini ansanlar . Artık ondan hem kendiniz yeyin,hem de yoksula, fakire yedirin.

22:34. Biz, her ümmete -(Kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını ansınlar diye- kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlâhınız, bir tek İlah'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. (Ey Muhammed!) O ihlâslı ve mütevazi insanları müjdele!

22:35. Onlar öyle kimseler ki, Allah anıldığı zaman kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, namaz kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden (Allah için) harcarlar.

22:50. İman edip sâlih ameller işleyen kimseler için mağfiret ve bol rızık vardır.

22:58. Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen yahut ölenleri hiç şüphesiz Allah güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, evet O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

23:72. (Resûlüm!) Yoksa sen onlardan bir karşılık mı istiyorsun? Rabbinin vereceği daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

24:26. Kötü kadınlar kötü erkeklere, kötü erkekler ise kötü kadınlara; temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara yaraşır. Bu sonuncular, (iftiracıların) söylediklerinden çok uzaktırlar. Kendileri için bağışlanma ve güzel bir rızık vardır.

24:38. Çünkü (o günde) Allah, onları yaptıklarının en güzeli ile mükâfatlandıracak ve lütfundan onlara fazlasıyla verecektir. Allah, dilediğini hesapsız rızıklandırır.

27:64. (Onlar mı hayırlı) yoksa ilk baştan yaratan, sonra yaratmayı tekrar eden ve sizi hem gökten hem yerden rızıklandıran mı? Allah'tan başka bir tanrı mı var! De ki: Eğer doğru söylüyorsanız siz kesin delilinizi getirin!

28:54. İşte onlara, sabretmelerinden ötürü, mükâfatları iki defa verilecektir. Bunlar kötülüğü iyilikle savarlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan da Allah rızası için harcarlar.

28:57. "Biz seninle beraber doğru yola uyarsak, yurdumuzdan atılırız" dediler. Biz onları, kendi katımızdan bir rızık olarak her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği, güvenli, dokunulmaz bir yere (Mekke-i Mükerreme'ye) yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.

29:17. Siz Allah'ı bırakıp birtakım putlara tapıyor, asılsız sözler uyduruyorsunuz. Bilmelisiniz ki, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, size rızık veremezler. O halde rızkı Allah katında arayın. O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Ancak O'na döndürüleceksiniz.

29:60. Nice canlı var ki, rızkını (yanında) taşımıyor. Onlara da size de rızık veren Allah'tır. O, her şeyi işitir ve bilir.

30:28. Allah size kendinizden bir temsil getirmektedir: Mülkiyetiniz altında bulunan köleler içinde, size verdiğimiz rızıklarda - birbirinizden çekindiğiniz gibi kendilerinden çekineceğiniz derecede sizinle eşit (haklara sahip)- ortaklarınız var mı? İşte biz âyetlerimizi, aklını kullanacak bir kavim için böylece açıklıyoruz.

30:40. Allah, (o yüce varlıktır) ki sizi yaratmış, sonra rızıklandırmıştır; sonra O, hayatınızı sona erdirecek, daha sonra da sizi (tekrar) diriltecektir. Peki sizin (Allah'a eş tuttuğunuz) ortaklarınız içinde

bunlardan birini yapabilecek var mı? Allah onların ortak koştuklarından münezzehtir ve yücedir.

32:l6. Korkuyla ve umutla Rablerine yalvarmak üzere (ibadet ettikleri için), vücutları yataklardan uzak kalır ve kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harcarlar.

33:31. Sizden kim, Allah'a ve Resûlüne itaat eder ve yararlı iş yaparsa ona mükâfatını iki kat veririz. Ve ona (cennette) bol rızık hazırlamışızdır.

34:4. Allah, inanıp iyi işler yapanları mükâfatlandırmak için (her şeyi açık bir kitapta tesbit etmiştir). Onlar için büyük bir mağfiret ve güzel bir rızık vardır.

34:24. (Resûlüm!) De ki: Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir? De ki: Allah! O halde biz veya siz, ikimizden biri, ya doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindedir.

34:36. De ki: Rabbim, dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden) kısar; fakat insanların çoğu bilmezler.

34:39. De ki: Rabbim, kullarından dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden de) kısar. Siz hayıra ne harcarsanız, Allah onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

35:3. Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; Allah'tan başka size gökten ve yerden rızık verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka tanrı yoktur. Nasıl oluyor da (tevhidden küfre) çevriliyorsunuz!

35:29. Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah için) gizli ve açık sarfedenler, asla zarara uğramayacak bir kazanç umabilirler.

36:47. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden hayra sarfediniz, denildiğinde, kâfirler müminlere dediler ki: Allah'ın dilediği takdirde doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız? Siz gerçekten apaçık bir sapıklık içindesiniz.

37:41. Bunlar için bilinen bir rızık vardır.

38:54. Şüphesiz bu, bizim verdiğimiz rızıktır. Ona bitmek ve tükenmek yoktur.

40:13. Size âyetlerini gösteren, sizin için gökten rızık indiren O'dur. Allah'a yönelenden başkası ibret almaz.

40:40. Kim bir kötülük işlerse, onun kadar ceza görür. Kim de kadın veya erkek, mümin olarak faydalı bir iş yaparsa işte onlar, cennete girecekler, orada onlara hesapsız rızık verilecektir.

40:64. Yeri sizin için yerleşim alanı, göğü de bir bina kılan, size şekil verip de şeklinizi güzel yapan ve sizi temiz besinlerle rızıklandıran

Allah'tır. İşte Allah, sizin Rabbinizdir. Alemlerin Rabbi Allah, yücelerden yücedir.

42:19. Allah kullarına lütufkârdır, dilediğini rızıklandırır. O kuvvetlidir, güçlüdür.

42:38. Yine onlar, Rablerinin davetine icabet ederler ve namazı kılarlar. Onların işleri, aralarında danışma iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan da harcarlar.

45:5. Gecenin ve gündüzün değişmesinde, Allah'ın gökten indirmiş olduğu rızıkta (yağmurda) ve ölümünden sonra yeri onunla diriltmesinde, rüzgârları değişik yönlerden estirmesinde, aklını kullanan toplum için dersler vardır.

45:16. Andolsun ki biz, İsrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik. Onları güzel rızıklarla besledik ve onları dünyalara üstün kıldık.

50:11. Kullara rızık olması için.Ve o su ile, ölü toprağa can verdik. İşte hayata yeniden çıkış da böyledir.

51:57. Ben onlardan rızık istemiyorum. Beni doyurmalarını da istemiyorum.

51:58. Şüphesiz rızık veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır.

56:89. Ona rahatlık, güzel rızık ve Naîm cenneti vardır.

62:11. Onlar bir ticaret ve eğlence gördükleri zaman hemen dağılıp ona giderler ve seni ayakta bırakırlar. De ki: Allah'ın yanında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha yararlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

63:10. Herhangi birinize ölüm gelip de: Rabbim! Beni yakın bir süreye kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam! demesinden önce, size verdiğimiz rızıktan harcayın.

65:3.Ve ona beklemediği yerden rızık verir. Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter. Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir ölçü koymuştur.

65:11. İman edip sâlih amel işleyenleri, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size Allah'ın apaçık âyetlerini okuyan bir Peygamber göndermiştir. Kim Allah'a inanır ve faydalı iş yaparsa Allah onu, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetlere sokar. Allah o kimse için gerçekten güzel bir rızık vermiştir.

67:21. Allah size verdiği rızkı kesiverse, size rızık verebilecek olan kimdir? Hayır, onlar azgınlık ve nefrette direnip durmaktadırlar.

73:20. (Resûlüm!) Senin, gecenin üçte ikisine yakın kısmını, (bazen) yarısını, (bazen de) üçte birini yatmadan (ibadetle) geçirdiğini ve beraberinde bulunanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını) Rabbin elbette biliyor. Gece ve gündüzü (içinde olup bitenleri iyiden iyiye) ölçüp biçen ancak Allah'tır. O sizin, bunu sayamayacağınızı bildiği için, sizi bağışladı. Artık, Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Allah bilmektedir ki, içinizde hastalar bulunacak, bir kısmınız Allah'ın lütfundan (rızık) aramak üzere yeryüzünde yol tepecekler, diğer bir kısmınız da Allah yolunda çarpışacaklardır. O halde Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Namazı kılın, zekâtı verin, Allah'a gönül hoşluğuyla ödünç verin. Kendiniz için önden (dünyada iken) ne iyilik hazırlarsanız Allah katında onu bulursunuz; hem de daha üstün ve mükâfatça daha büyük olmak üzere. Allah'tan mağfiret dileyin, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİTLERDE FİYAT VE ÜCRETLER

Hititler, malların fiyatlarını ve işçi ücretlerini yasalara yazarlardı. Bu yasaların yazılı olduğu tabletler de bulunup okunduğu için bundan 3 bin 500 yıl önceki fiyatlar konusunda bugün bilgimiz var. Aşağıda 3 bin 500 yıl öncesinde Anadolu'da geçerli olan bir fiyat listesi sunuyorum size. Fiyatları gösteren para (aynı zamanda ağırlık) birimi olan 1 şekel, 12.5 gram ağırlıkta gümüş çubuk ya da halkalara eşit.

40 şekel (yani 500 gram ağırlıkta gümüş) ise 1 minaya eşit. Tahılları ölçmekte kullanılan ağırlık ölçüsü 'parisu'nun yaklaşık 38 kilogram olduğu sanılıyor. Hitit gümüşünün de bugünkü gibi 900 ayar olduğunu varsayarsak (gümüşün gramı bugün yaklaşık 275 bin TL olduğuna göre) şöyle bir hesaplama yapabiliriz.

Şimdi de benzer bir işi ücretler için yapmaya çalışalım. Hititolog Meltem Doğan Alparslan 'Hititler Döneminde Esnaf ve Zanaatkârlık' (İÜ Edebiyat Fakültesi Tarih Araştırma Merkezi) adlı bildirisinde, yasa metinlerindeki ücretlerin bir bölümünü vermektedir. Buna göre bir demir ustasının yaptığı 100 mina ağırlığındaki bir bronz kutuya karşılık 12.5 şekel gümüş değerinde arpa ödendiğinin yazılı olduğunu belirtiyor. 12.5 şekel gümüşün karşılığı bugünkü parayla (12.5 x 12.5 x 275 bin 000 =) 42 milyon 968 bin 750 TL ediyor. Arpanın parisusu 859 bin 938 TL ettiğine göre demek ki bu ustaya yaptığı bronz kutu karşılığında 50 parisu arpa ödenecek. Buna karşılık 2 mina ağırlığında bronz bir baltanın yapım ücreti 0.33 şekel gümüş değerinde arpadır. Yani bugünkü karşılığı 1 milyon 134 bin 375 TL. Buradan giderek bronz bir kutunun bir minasının işçilik ücretini (42 milyon 968 bin 750/100 =) 429 bin 688 TL; bronz bir baltanın bir minasının işçilik ücretini ise (1 milyon 134 bin 375/2 =) 567 bin 188 TL olarak hesaplayabiliriz. Yani bronz balta yapmanın işçiliği bronz kutu yapmaktan dörtte bir oranında daha pahalıdır. Hititlerde kiralama ile ilgili bazı bilgiler de yasalara geçirilmiş.

Örneğin 3 mina (1.54 kg.) ağırlığındaki bir bronz baltanın bir aylık kirası 1 şekeldir. Yani 3 milyon 437 bin 500 TL. Oysa bu baltayı yaptırmaya kalksa, yukarıdaki eşitliklerden hareketle hesaplarsak, 0.495 şekel gümüş değerinde arpa verecekti (yani 1 milyon 701 bin 563 TL ödeyecekti.) 1 mina bakır 859 bin 938 TL olduğuna göre bu baltanın tümü bakırdan yapılsa malzeme bedeli (859 bin 938 x 3 =) 2 milyon 579 bin 814 TL olacaktı. Buna işçiliği de eklersek toplam balta maliyeti 4 milyon 281 bin 377 TL etmektedir. Yani baltanın fiyatı 37 günlük kiralamaya eşit çıkıyor. Bu doğru bir hesap değil. Çünkü bronzun içinde yüzde 10-20 oranında kalay da var. Bu durumda bronzun içindeki ikinci metal olan kalayın çok pahalı bir malzeme olması gerekiyor. Aksi takdirde kimse balta kiralamaz herkes yaptırırdı.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mahmut Selim GÜRSEL

YENİ BİR "YABANCI"

Çorum'un bir atalar sözü vardır. "Evin danası hiçbir zaman öküz olmaz" Derler.

El bu. Yaparda. El bu atarda. El bu okurda. Beş yıl. Internet dünyasında beş yıl çok uzun bir zaman dilimidir.

Biz söyleyelim. Sizde dinleyin. Zaten Yabancı siteler sadece bir tane değiller ki. Çorum sanki bir reklam potansiyeli veren maden. corumlu.com Çorum'da bulunmakta. Burada sadece tanıtım değil Çorum hakkında bilgilerde vermekteyiz.

Biz kimsenin yaptığı işleri karalama çabasında değiliz. Yalnız benim kendime vazife gördüğüm, Çorumluların yanılmamaları.

Bir firma şu günlerde Çorum'da katalog yapacağından bahsederek sayfa reklamı toplamakta. İşleri kolay gelsin. Yalnız bizi üzen olay ise kendi sitelerinde bu reklamlarında yayınlanacağı ve bu reklamların sitede beş yıl kalacağını ifade etmeleri.

Internet'te beş yıl değil bir yıl bile uzun süredir. Sitenizi barındıran firmanın ömrünün ne kadar olduğunu hiç mi hiç tahmin edemezsiniz. Bu nedenle site ömrü vermek mantığa aykırı gelmekte!

Biz yine bildiğimizi söyleyelim: Kendiniz bilirsiniz. Pek çok zaman Çorumluyu aldatan firmalar Çorum'a geldi ve geçti. Birçok vaatlerde bulunmalarına rağmen pek çoğu bu vaatlerinde bulunmadılar. Kimileri basacakları katalogları on binlerce gösterdi, kimileri katalagları bütün

Türkiye ye dağıtacağını söyledi, kimileri de söylediklerinin hiç birisini yerine getirmedi.

Hele 1994 yılında Çorum'da bir firma güzel bir katalog yaptı ve o zamanın parası ile tam 40 milyon sayfa başına istemde bulundu, katalogu başarı ile bastı fakat adet olarak söylediği sayıya ulaşamadı.

Sonra ertesi yıl o zamanın enflasyon ve devalüasyon şartları yüzde 200 leri bulduğu halde bu firma katalog çalışması için bir önceki yılın yarı fiyatını talep etti. Bu teklif karşısında Çorumlular adeta şok oldular. Katılım ise bir önceki yılın dörtte birisi kadar ancak oldu. Eski katılımcılardan ise katılan pek bulunmadı.

Bizden söylemesi. Para sizin. Bilgi isteme hakkınızı kullanın. İstenilen ücrete tek yaprak renkli katalog yapılıp yapılamayacağını sorun, öğrenin.

Çorumlu 2000 Dergisinin basımının biterek yeni teknoloji ile sitede yayınlanmasından sonra bazı problemlerin ortaya çıkması ve bazı okurların tarafıma bildirdiği gibi dergiyi okuyamama sıkıntılarının arttığını düşünmek iken, derginin sahibi olarak şu soruyu yöneltebilirsiniz:

- Internet ve bilgisayarı olmayan kişiler derginin yazılarını nasıl okuyacaklar?

Gelen cevabı sizlerle sayfalarımda cevaplamayı uygun gördüm.

- Evet. Herkesin evinde bilgisayar yoktur. Olsa bile Internet'e bağlanma imkânı bulamaya bilirler. Dergi için verdikleri paradan biraz fazla vererek herhangi bir Internet Kafeye giderek, bilgisayar kullanmayı bilmiyorlarsa bile, orayı işletene veya bir gence söyleyerek http://corumlu.com adresine girmelerini isterler ve orada yazıları görürler. Şayet ellerinde o yazının olmasını dilerlerse birkaç kuruş daha ödeyerek orada yani kafede yazıcıdan çıkışını alarak evlerinde okurlar diyorum.

Bu öneri kendi imkanına ve bilgisine göre tamam da, okuyucular açısından tamam mı onu bilemiyorum.

Tek amacının; kendisindeki bilgiyi ortaya koymak olan dergi sitesinde bilgiler devamlı çoğalıyor. Çorum hakkında pek çok bilgi barındırmakta ve yenileri ortaya çıkmakta.

Çorum tarihini ve coğrafyasını incelemek isterseniz bir haftanızı ayırmak zorunda kalabilirsiniz. Ayrıca sitede yayınlanan yazıları da okumak için biraz özverili olmanız ve vakit ayırmanız gerekli.

Ne yapayım. Dergimi 63 sayı bastırdım ve hemen hemen hepsini sizlerin ayağına getirdim.

Ben görevimi yaptım.

O yüzden dergi neden basılmadığını önce sanayici, tüccar, esnaf ve kobi olarak siz bir düşünüverin. Her şeyin maddiyat ile ölçüldüğü bir zaman diliminde “bir dergi” parasını vermemek için neler çevrildiğini, ne yalanlar uydurulduğunu bana sakın sormayın.

Ben artık okumaz iseniz de, İnternetiniz olamazsa da, ilgilenmezseniz de sizler ile badece bu sayfalarda yazarak, tenkit ederek çalışmalarımı Allah C.C. Nasip ederse ölene kadar devam edeceğim.

Bu bilgilerde benden sonra ne olursa olsun.

Ben görevimi yaptım. Bastırdım, sanal olarak da devam ettirdim.

CD ortamı içinde hazırladım.

Benim için hava hoş!

Selma GÜRSEL

SİGARA BÖREĞİ

Hazır Yufka
Peynir
Bir bardak sıvı yağ
Bir yumurta

Hazır yufka alınarak sert bir zenime açılır ve Bıcak ile önce ortadan ikiye sonra diklemesine kesilerek dörde bölünür.

Bir tabağa yumurta kırılarak sarısı alınır kenarda bekletilir.

Her bir parçanın içerisine peynir konularak rülo uç taraf kadar sarılır. Sarılan bu börek tekrar ucundan uç taraf da kırılan yumurtanın akına batırılarak yufka hamurunun yapışması sağlanır.

Tavaya konulan sıvı yağ kızınca hazır yufka gül böreği tavaya konulur kızarınca arka kısmı da kızartılır ve sıcak olarak servis yapılır.

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

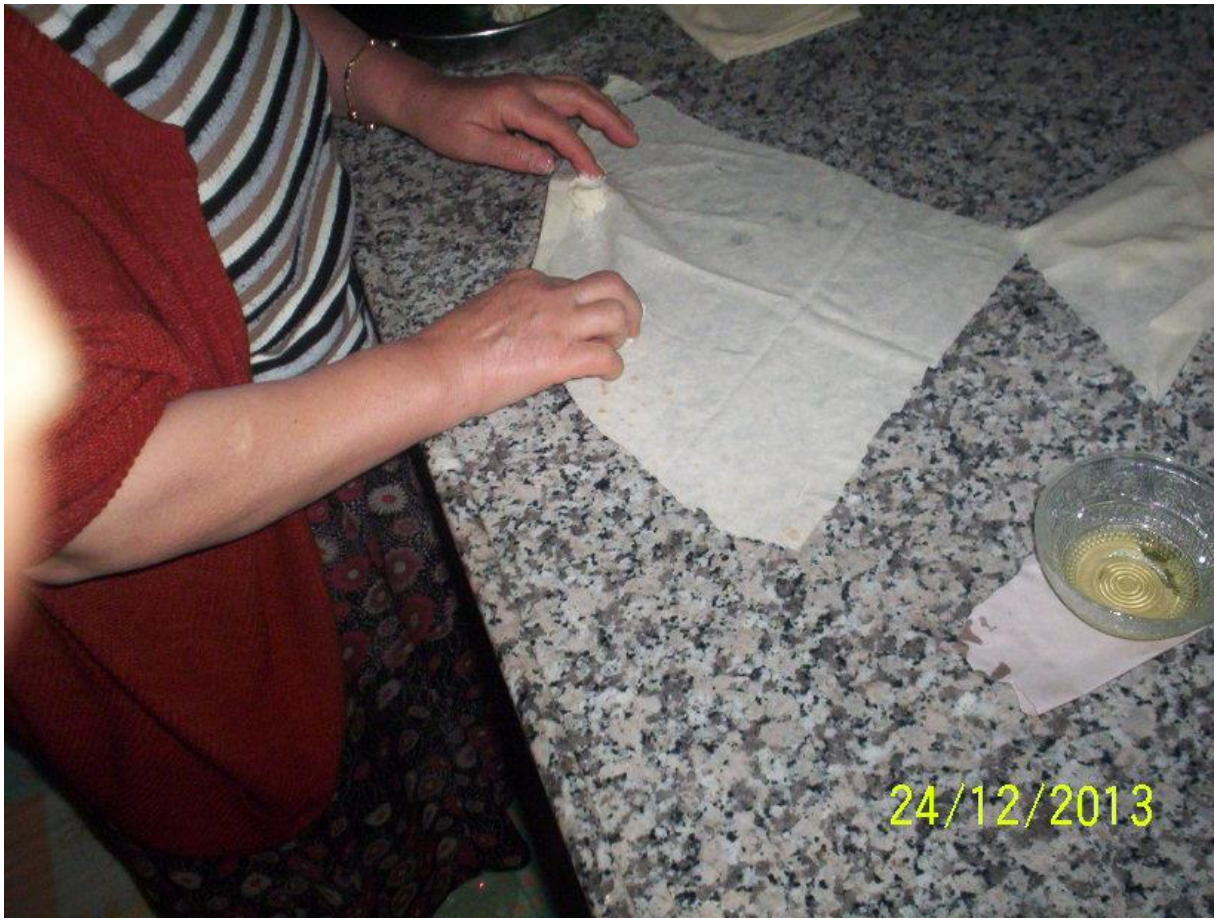
24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

Kahve
24/12/2013

Kahve
Çay
24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

24/12/2013

Sevim HARDAL

GURBET İLDE DURMAK ZOR GELİR

Kimi anneanne der kimi de ana
O yakınlarımda el oldu bana
Stres geçiriyorum ben yana yana
Gurbet elde durmak zor gelir bana.

Her yanım sızlıyor ben sandım çıban
Bu dünya diyorlar yalan mı yalan.
Şimdiye kadar dünyada oldu mu kalan?
Gurbet elde durmak zor gelir bana.

Aman yaram azdı bana değmeyin
Sakın kimselere boyun eğmeyin
Gurbet elde beni yalnız koymayın
Gurbet elde durmak zor gelir bana.

Gün be gün artıyor gamım kederim
Nere gitsen seni takip ederim
İçerime sandın yaram pek derin
Gurbet elde durmak zor gelir bana

Dayanamaz firğatına zarına
Bulgur saldın nazlı yarim suyuma
SEVİM'İM yanıyor acep zoru ne?
Gurbet elde durmak zor gelir bana.
15,11,2010 Bursa YILDIRIM

Ahmet CANBABA

KENDİNE GEL SENDE

Güzel hislerle başlasın yeni güne uyanış
Nasihat dinle bir danış bu düğümü çöz sende
İlk heyecan aşkla yanış istek sende haz sende
Sen kendine bir gel hele hele aşkla bir tanış
Bir soluklan öyle konuş sıra sende söz sende
Yalan yanlış yazar, duyup nice ozanlar gördüm
Verdiği sözünden cayıp halkı ezenler gördüm
Doğrular toplumda kayıp bulamazsın gez sende
Günahı sevaptan sayıp tövbe bozanlar gördüm
Neler gördüm ne yaşayıp söylüyorum yaz sende
Çilesi dolmayanlara mutlu günler gelmez ki
Hiç yüzü gülmeyenlere bereketin kalmaz ki
Dersini almayanlara dersini ver, koz sende
Söz verip gelmeyenlere güveniniz olmaz ki
Haddini bilmeyenlere haddin bildir, kız sende
Ok çıkmış birkere yaydan hedef oluşulmamış
Az düşüyor akçe peyden hakça bölüşülmemiş
Kızmışsın belli heyheyden herkes yapar boz sende
Dök içini üfle neyden sözler alışılmamış
Kaçırmışsın fazla meyden bir köşeye sız sende

Mahmut Selim GÜRSEL

MERMER BİLGİ MERMER KAFA

Bindiler bir arabaya gidiyorlardı sordular mı gittiği yer nere diye?
Bazıları bir konuşanın dediği ile bazıları onu dinleyenin dediğiyle.

Çıktılar bu uzun yola mermer bilgi ile kafalarda olmuştu mermer işte;
Sonucun ne olduğu belli olmayan bir bilinmeyene yol alıyordu bu işle.

Baktıkları yoktu etraflarına hiç birinin yalçın kayaların yükseldiği bir yol ver de
Onlara örnek olması gereken bir komşu vardı baktıkları yoktu dünya menfaatler için de

Geleceklerinin mirasının harcandıklarına yol alıyordu araba bütün yükü ilerlemekte
Kendileri ile birlikte istemeyenlerde mecbur yürüyorlardı arkadan araba ile birlikte

Gidiyordu bu toplum onu kurtaranın; onlarca yıl önce söyleyen büyüğüne
Satılacak bu vatan Ey Gençlik Uyan demişti ta o zaman ülkesinin fertlerine

Görmüştü insanlarının isteklerini O; bu uyarı için güvendiği gençliğin vermişti eline
Ey gençlik oku o emri uyan sahip ol, gidilecek gösterilen yolu incele

Ülken gidecek birkaç yeni çıkartılan ile, olma Mermer bilgi mermer kafayı işle
Ülkemizin selametliği inanırsan sende uyanık ol yeni çıkan tek tip kafalara

Onları yıkadılar bakmadılar çoğalmalarına birbirini yemeye başlatacaklar ülkeni
En yakın komşu ülkende aynı oyunla gitti, orayı kukla azınlık olarak birileri idare ediyor!

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 16 SAYI 182 25-Nisan-2014

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL DEYİMLERİMİZİ DÜZGÜN KULLANALIM MÜREKKEP YALAMAK
Sakin KARAKAŞ AKŞEMSEDDİN İÇİN OSMANCIK'TA ANIT DİKİLMELİDİR
Müslüm TUNABOYLU KÖY ENSTİTÜLERİNİ TANIYALIM
Mustafa TURAN TARİHİMİZİN EN BÜYÜK DESTAN ŞAİRİ
Mahfi EĞİLMEZ HİTİTLERDE EKONOMİK BÜYÜME
Mustafa Nevruz SINACI BASİRET
Atilla ALPAY POP STAR YARIŞMASI
Selma GÜRSEL SULU KIZARTMA
Sevim HARDAL NİYE KESTİN TELEFONU
Şükre GÜLTEPE SİGARANIN ZARAR

Mahmut Selim GÜRSEL

DEYİMLERİMİZİ DÜZGÜN KULLANALIM MÜREKKEP YALAMAK

Bu deyimi pek çoğumuz duymuşuzdur. Duyduğumuz bu deyimin tama olarak ne olduğunu pek bilenimiz de yoktur. Nasıl banyodan çıkana,tıraş olana "saatler olsun" dediğimiz gibi duyduklarımızı incelemediğimden kabullendiğimiz gibi bu temenniyi de yanlış biliyoruz. Banyodan çıkana ve tıraş olana "SIHHATLER OLSUN" demeyi akıl etmeyiz.

Şimdi gelelim konu başlığına:

"MÜREKKEP YALAMAK" bu deyimimizi okumuş,yazmış kişiler için yakıştırırız. Aslında bu deyim "HATTTAT"LAR için söylenen bir deyimdir.

Pek çok kişinin matbaanın Osmanlılarca ülkeye gelmesine engel olunduğu zan ederek,atalarımızı hakız olarak suçlarız. İşin aslı konumuzun içinde geçen hattatları korumak için yapılmış bir önlemdir. Nasıl bu günlerde AT girmek isteyen ülkemizin insanlarına serbest dolaşma hakkını kısıtlamaya kalkışan Avrupalılar gibi;Osmanlı da matbaa ülkede faaliyete geçmesi ile,ülkede büyük bir kitle olarak bulunan Hattatların ekmeklerinden olmaması sıkıntısı yatar.

Örneğin;şimdi bir arkadaş kitap yazarsa,kitabını hemen bulunduğu ilde kitabı bastırarak sadece savcılığa bilgi vererek dağıtımını yapabilir. Osmanlı döneminde bu denetim ülkenin tamamında yazılan kitapların "Babı Ali"de bulunan denetim masasına ciltlemeden formalar halinde yollanır,onay alınırsa hattatlarca çoğaltılarak bulunan il,ilçe veya beldede okuyucuya tanıtılırdı.

Bu işlem nasıl olurdu ? Derseniz: örneğin;Çorum'da bir yazar kitap yazınca kervana vererek İstanbul'a yollardı. Onayı alınan kitap için Padişah tarafından kitabın değerine göre birkaç altından başlayan ve on binlerce altını bulan para ile kitabın çoğalması için müsaade verilirdi. İstanbul'la Çorum arasında bulunan kervanların konakladığı hanların sahipleri gelen kervana kitap var mı ? Diyerek sorarlar,eğer kitap varsa o

hanın bulunduğu yerde bulunan hattatlar toplanarak formalar bölüşülerek kervan sabah gitmeden hemen kopyaları çıkartılırdı. Bu işlem İstanbul – Çorum arasında 11 konakta yapılırdı. Yani kitabın on bir adat kopyası çıkartılırdı. Kervandan sonra hattatlar o yerleşim yerinin ihtiyacı kadar sonradan çoğaltılırdı.

Diyeceksiniz ki;kitabı yazan müellifin bundan kar ne ? Derseniz: Kitabı daha Çorum'a gelmeden on bir kopyası alınmış olarak tanıtılmış olur. Kitap bu on bir konaktan diğer illerden gelen ve giden kervanlarca alınarak kısa zamanda hattatlar tarafından ülkenin tamamına ulaştırılmış olurdu. Ayrıca Padişah tarafından verilen para da o yazarın telif ücreti olurdu.

Şimdi gelelim konu başlığına:

"MÜREKKEP YALAMAK" bu deyimimize. Osmanlı döneminde el yazması kitaplar,hattatlar tarafından çoğu zaman çıra isi ile kendileri tarafından yapılırdı. Çıra isine bal karıştırılarak mürekkebin hem yapışıcılığı ve hem de parlaklığı sağlanırdı. Birde hattatların kullandığı kağıtların kamış kalemin kaymasını sağlanmasını sağlamak için aharlanırdı. Ahar da bildiğimiz tavuk yumurtasının akı idi. Bu ak samur fırçalarla kağıtlara bir iki kat kurudukça sürülür,kağıt üzerindeki ak kuruyunca da mühre taşı ile parlatılırdı. Mühre taşı da kaz yumurtası büyüklüğünde mermer bir taş idi. Kağıtta bulunan fırça izleri ile yumurta akının pürtükleri düzeltilerek bu gün kullandığımı kuşe kağıt gibi yapılırdı. Şimdi amma anlattın be birader. Ne diyeceksen de dediğinizi duyar gibiyim.

Hattat;bir harfi veya bir satırı yanlış yazınca acaba nasıl silerdi ?

Hattat yanlış kısmı DİLİ İLE YALAYARAK silerdi. Evet o zamanın mürekkebinin silgisi insan oğlunun tükürüğü idi. Bu gün bile kütüphanelerde bulunan el yazması kitapları okuyanların başında bir görevli bulunur. El alışkınlığı ile sayfa çevirirken parmağını tükürüğü ile ıslatıp kitabın sayfasını çevirmemesini istenir. Yüzlerce yıl önce yazılmış el yazması kitaplar bu gün bile tükürük ile silinmektedir.

"MÜREKKEP YALAMAK" deyimimiz hattatlar için kullanılan bir kelimedir.

Benim diyeceğim; konuştuklarımızı bilerek konuşmak ve bildiğimizi konuşmaktır.

Sakin KARAKAŞ

AKŞEMSEDDİN İÇİN OSMANCIK'TA ANIT DİKİLMELİDİR

Akşemseddin Hazretleri Osmancık'ta doğdu ve bu gün kendi adıyla anılan medresede tahsil gördükten sonra aynı medresede müderrislik yaptı. Akşemseddin Hz. nin zeki bir insan olduğu ve 4 yaşında hafızlığa başladığını tarihi kaynaklardan öğrenmekteyiz. İstanbul'un manevi fatihi olarak ta bilinen Akşemseddin ;Fatih'in ordusunda yer alan pek çok komutanın fethe inancının olmadığını ve askerin boşu boşuna kırdırılacağı inancına rağmen fethe inandığı ve Fatih'in asla fetih inancından vazgeçmemesi gerektiğini söylemesi ve bu konuda rüyalar görmesi ve geleceği yorumlaması da onun ne derece büyük bir bilgi ve ilme sahip bir bilim adamı olduğunun en güzel ispatıdır.

Akşemseddin, bulaşıcı hastalıklar üzerinde çalıştı. Araştırmalar sonunda Maddet-ül-Hayat adlı eserinde:"Hastalıkların insanlarda birer birer ortaya çıktığını sanmak yanlıştır. Hastalıklar insandan insana bulaşmak suretiyle geçer. Bu bulaşma gözle görülemeyecek kadar küçük fakat canlı tohumlar vasıtasıyla olur." diyerek, bundan beş yüz sene önce mikrobun tarifini yaptı. Pasteur'un teknik aletlerle Akşemseddin'den dört asır sonra varabildiği neticeyi dünyada ilk defa haber verdi. Bu bulaşma gözle görülemeyecek kadar küçük fakat canlı tohumlar vasıtasıyla olur." diyerek, mikrobun tarifini yaptı.

Risalet-ün-Nuriyye: Tasavvufa ve tasavvuf ehline dil uzatanlara cevab mahiyetindedir. Arapça olup, kardeşi Hacı Ali tarafından Türkçe'ye çevrilmiştir. Def'ü Metain, Risale-i Zikrullah, Risale-i Şerh-i Ahval-i Hacı Bayram-ı Veli, Malumat-ı Evliya, Maddet-ül-Hayat,Nasihatname-i Akşemseddinve Kitab-ı Tıb.

Ömrünün son günlerini Göynük'te geçirdi ve orada vefat etti. Bu gün kabri Göynük'tedir. Akşemseddin Hazretleri Türk tarihinde önemli yeri olan ve mikrobu Pöstörden 4 asır önce tarif eden ve İstanbul'un manevi fatihi sayılan önemli bir bilim ve devlet adamıdır. Osmancıklı olması ile Osmancıklılar daima övünmüşlerdir. Ancak bu övünme yeterli değildir.

Geçtiğimiz yıllar itibarı ile Osmancık belediyesi Akşemseddin ile ilgili sempozyumlar, konferanslar vb. çalışmalarda bulunmuştur. Ancak bu yeterli değildir.

Osmancık'ta Akşemseddin ile ilgili anma günleri tertiplenmelidir.

Bu çalışma'da Göynük belediyesi ile işbirliğine gidilmeli, Osmancık'tan Göynük'e bilimsel nitelikte geziler düzenlenmelidir.

Pirinç diyarı Osmancık'ta Akşemseddin anma günlerinde profesyonel tarihçiler görev almalı ve üniversitelerle işbirliğine gidilerek Akşemseddin'in Osmancık bağlantısı ön planda tutulmalıdır ve anma günlerinde halka pilav ikram edilmelidir.

Akşemsseddin ve Osmancık konulu tanıtım broşürleri hazırlanmalıdır.

Ulusal televizyon kanalları ile işbirliğine gidilerek Akşemseddin ve Osmancık belgeseli çektirilmeli ve Akşemseddini'in Osmancık'taki hayatı ön plana çıkarılmalıdır.

Akşemseddin'le ilgili hazırlanan ve hazırlanmak istenen Akşemseddin tiyatro oyunu yerelde kalmamalı ve ülke genelinde duyurulmalıdır.

Akşemseddin'in altın öğütleri eserlerinden çıkarılmalı ve sadeleştirildikten sonra esnaf odaları vb. sivil toplum kuruluşlarınca Türkçe olarak bastırılmalı ve esnaf vb. sivil toplumun yoğun olduğu yerlere asılmalı ve Osmancık halkının bu öğütlere uyması desteklenmeli gerekirse ilçe Milli Eğitim Müdürlüğü ile bu konuda ortak çalışma yapılmalıdır.

Osmancık'ta Akşemseddin'in muhtemel akrabaları araştırılmalıdır.

Bütün bu çalışmalar yapılırken gerekirse tarihçilerden bir komisyon kurulmalı bu iş cahil cühelaya değil ehil ellere bırakılmalı ve danışma

Daha da önemlisi Akşemseddin'in memleketi Osmancık'ta bir Akşemseddin anıtı dikilmeli ve altına da kısa özgeçmişinin yanı sıra "İstanbul'un manevi Fatihi Akşemseddin" ibaresi yer almalıdır.

İstanbul'un manevi fatihi Akşemseddin ile övünmek her Osmancıklının hakkıdır. Geçtiğimiz yıllarda Osmancık belediyesi Akşemseddin ile ilgili bir dizi çalışmalar gerçekleştirmiştir. Ancak bu çalışmalara ivme kazandırmak ve yukarıda özetlediğimiz doğrultu da hareket etmek gerekir ve en önemlisi Osmancık halkı Akşemseddin için bir anıt beklemektedir.

Kanaatim odur ki Osmancık tarihi ve kültürü ile ilgili etkin çalışmalara imza atan Osmancık belediye başkanı Emin Serdar KURŞUN Osmancık halkının bu isteğine cevap verecek ve Akşemseddin Hazretlerinin anıtı Osmancık'ta yükselecektir.

Müslüm TUNABOYLU

KÖY ENSTİTÜLERİNİ TANIYALIM

Günümüzden 72 yıl önce 17 Nisan 1940 da TBMM 'nin kabul ettiği bir yasa ile ülkenin 21 yerinde kurulan, eğitim ve öğretime açılan Köy Enstitüleri,10 yıllık bir süreç içersinde ülkesine 17 bin 431 erkek,1.390 kız,toplam18 bin 839 öğretmen, 8 bin 675 eğitmen 1.599 sağlık memuru yetiştirmişti.

Ülke nüfusunun % 80 köylü yani çiftçi idi. Lozan Barışı ile çizilen ülke sınırları içersinde 40 bin köy bir o kadarda olduğu tahmin edilen mezralar bulunuyordu.Bu nüfusun 1928 de gerçekleştirilen Harf Devrimi ile okur-yazar olmayan insanımız kısa sürede oku,yazar hale getirilecekti.Bu bir zorunluluktu.Ülkede ki aydınlar nüfusun ancak kentsel alanda bulunan halka gördükleri eğitim ve öğrenimi ulaştırma olanağı bulmuş,kırsal alandaki insanlar kendi kaderleri ile baş başa bırakılmışlardı.Köylerde okur-yazar bulmak adeta bir mucize idi.

Devlet atlı tahsildarları ile köylerden ,arazi,hayvan,yol dolaylı olarak çeşitli ürünleri içeren vergileri topluyordu.Köylünün devlete yaptığı maddi katkı yani vergilerin tümünü içeren vergi makbuzlarını evin bir köşesinde duvara çakılmış koca bir çivide takılı olarak görmek yada bulmak mümkündü.İnsanlar tekrar ödeme yapmamak için kendilerine verilen belgeleri çok iyi saklıyorlardı.Beyaz renkte olan bu vergi makbuzları her yılın yaz mevsiminde sineklerin konakladıkları yer yada lavaboları oluyordu.

Anadolu Bozkırındaki insanımızın çağlar boyu yaşam koşulları babadan oğul a intikal eder şekilde süre gelmiştir. Önce nüfusça kalabalık olan yerleşim birimlerine okullar yapılmaya başlanmış,buralar da yöre köylerin çocuklarının da eğitim-öğretim yapmalarına olanak sağlanmıştı.Cumhuriyet dönemine kadar kırsal alandan orta ve yüksek öğretim gören çocukların ekonomik durumu yüksek düzeyde olan bölünmüş ailelerin çocukları olarak görülür.Bugün bazı yerleşim birimlerinde yükselen saat kuleleri,akarsular üzerine kurulmuş köprüler

ile cami ve medreseleri görmek mümkündür.Kırsal alandan çıkıp ülkesine yararlı olabilen insanların kazanımlarının büyük bir bölümünü yine kırsal alana kaydırmış olmaları takdire şayandır.Onlara zaman ,zaman bakıp yerli yada yabancı turizmin akar getirdiği yapıtlar olarak görürüz.Kısaca kırsal alan insanının arasından çıkardığı aydınlara zorunlu olarak gerek duyduklarını görmekteyiz.

Değerli Dostlar!

Cumhuriyet Dönemi ile birlikte kırsal alandaki okur,yazar ve okullaşma oranının nasıl artırılabileceği konusunda atılımlar gerekiyordu.İnsanların cahillikten kurtarılması en önde gelen görevlerden biriydi.Atatürk'ün direktifi ile ülke düzeyinde yeni yönetime destek verecek eğitim ve öğretim kurumlarına ihtiyaç vardı.Askerliğini çavuş ve onbaşı ile tamamlamış başarılı ve becerili insanlar 6 aylık kurslardan geçirilerek eğitmen olarak köylere gönderilmeye başlandı,Ankara ya ulaşan başarı raporları sonunda köy çocuklarından oluşan öğrencilerin KÖY ENSTİTÜLERİ'NİN de beş yıllık bir eğitim ve öğretimden sonra köylere öğretmen olarak gönderilmesi planlanır.

Köy Enstitüleri açılırken,ihtiyaç duyulan derslik,yatakhane,spor salonları,çeşitli ders araçları yoktu.İkinci Dünya Savaşı inanılmaz hızıyla sürerken, yönetim tehlikeyi ustaca uzaklaştırmasını bilmiş, ancak silah altına aldığı gençleri ülkenin savunmasını sağlayacak bir düzeye getirilmesi için olanakların oldukça zorlandığı görülmektedir.Köy Enstitülerine köy okullarından diplomalı olanların alındığını,yönetmeliğin giderek delindiğini,köy çocuklarının kontenjanlarına şehir okullarından mezun olan çocuklarında eklendiğini görmek mümkün.

Size şimdi Köy Enstitüsüne ayak bastığım ikinci gün sabahın erken saatlerinde neleri yaşadım. Umarım sizde bir an benimle birlikte yaşamaya çalışın.

Okul sahasına girmeden önce on kişilik öğrenci gurubu iki nöbetçi öğrenci tarafından durduruldu. Ellerimizde teneke ile kaplı bavullarla ikişer sıra haline getirildik. Önde nöbetçi arkada biz uygun adımlarla olmasa da bir süre yürüdükten sonra o zaman ki gözümüze göre büyükçe bir binanın kapısı önünde durduk. Orada bulunan birkaç görevli öğrenci tarafından elimize büyükçe torbalar verildi. Torbanın iple sıkı sıkıya ağzının bağlandığını gördüm. Düğümler çözüldü içersinde pamuk dokumadan dikilmiş beyaz pantolon ve ceket ile birlikte iki kat iç çamaşırı. Üzerimizden çıkardıklarımızı torbaya koyup bağladığımızı

hatırlıyorum. Okuldaki tüm öğrenciler tek tip elbiseleri giymişlerdi. Yamalıklı pantolonumu torbaya yerleştirdiğim o anı inanın unutamıyorum.

Bizden önce okula gelen arkadaşlar sardı etrafımızı, Mevsim yaz ay Ağustos'tu. Gölgelik yapan yapraklı ağaçların gölgesinde arkadaşlarla bavullardan çıkarılan yiyecekler tüketilirken, karşılıklı sohbet akşam yemeği saatine dek sürdü. Akşam yatakhanelere girdik, yatağımız nöbetçi öğrenciler tarafından gösterildi. Yatakhanede karyola yoktu, tahtalardan yapılmış iki katlı ranzalar vardı. Yatağımız yumuşaktı acaba içersinde ne var diye söylendiğimizde pamuktur sözünü duydum. İlk gün yumuşak bir yatakta yatmanın mutluluğu vardı bizde. Sabah erkenden dan, dan /dan diye öten bir ses duydum. Arkadaşlara sordum bu nedir diye. O'nun adı kampana dediler. Cihaz kamyon kampanasından ibaretti. Yanında kocaman uzunca bir demir çubuk var. Bu çubuğu kampanaya vurdukça çok güçlü ses çıkıyor. Yaklaşık birkaç kilometreden kampananın sesi rahatlıkla duyuluyor.

Acele giyindik elimizi yüzümüzü yıkamaya dışarı çıktık. Uzuncu bir borunun iki tarafına katılmış su musluklarından sular akıyor, el yüz yıkaması burada yapılıyordu. Yeni düzene alışacaktık. Gördüklerimiz çoğunlukla ilklerdi. Yemekhane önünde yaklaşım bin öğrenci sınıflara göre sıra olmuştu. Yemekhaneye önce büyük sınıflar alınıyordu.en sonra yemek yemeğe yemekhaneye biz on arkadaş girdik.tüm masalar dolmuş biz on arkadaş son masanın etrafına dağıldık. Masa ortasında bulunan temiz on adet alüminyum bardaklara yine alüminyum demlik içersindeki çaydan bize düşenini doldurduk.Çayın şekeri mutfakta kararlaştırılmıştı.Biz kahvaltımıza yeni başlamıştık ki büyük sınıflar çok tan çaylarını içmişler dışarı çıkıyorlardı,.Sabah kahvaltısında bize 300 gramlık ekmeğin dörtte biri düşüyordu.

Yemekhane çıkışı topluca yapımına yeni başlanın bir inşaatın karşısında tek sıra saf dizildik. Üzerinde beyaz giysileri olan bir yönetici düdüğünü öttürerek ustalar öne çıksın dedi. Ustalar dediği kişiler öğrencilerdi. Daha sonra harççılar, gecgereciler, tuğlacılar sözcükleri kullanıldı. Benim gibi küçük olanlar tuğlacılar gurubundaydı. Tahta semerlere doldurduğumuz tuğlaları inşaata ki ustaların yanına taşıyorduk. Öğle tatiline dek tuğla taşıma işimiz sürdü. İlk gün bizi karşılayan tuğla taşıma eylemini yadırgadığımı söyleyemem. İnşaatta kullanılan tuğlalar, kireç, harç gibi malzemeler ham maddeden öğrencilerle kullanılır hale getiriliyordu. Tuğlalar okula birkaç kilometre uzaklıktaki tuğla ocaklarında imal ediliyordu.Burada öğrenciler çadırda bir hafta on beş gün sıra ile nöbet

tutarak tuğla üretiyorlardı Aramızda bulunan arkadaşların bazıları böyle çalışmaya alışık olmadıkları için okulu geri kaçarak köylerine dönmüşlerdi Benim köyde aile fertlerinden başka hiçbir gelir getirecek kaynağım yoktu.Birlikte kaçmayı istediler ancak ben onların görüşlerine katılmadım.Onlar bir hafta sonra ancak köye ulaşabilmişlerdi. .Kaçak öğrenci arkadaşlarından birkaç tanesi bir yıl sonra yine okula gelmişlerdi.

Tuğla çekim işlemi tamamlanmış, binanın tabanlarına mozaik dökülüyordu Mozaik işlemini gerçekleştirmek öyle kolay değildi. Boyumuz küçük olduğu için bu işe de bizi ayırdılar. Sabun büyüklüğündeki mozaik düzleme taşını saatlerce ıslatılmış beton üzerinde sürüp duruyorduk. Ellerimiz şişmiş tombullaşmıştı. Uzaktan görenler bizim kilo aldığımızı söyleyerek espriler yaparlardı. Mevsimin yaz olduğunu söylemiştim. Enstitü arazisinde bazı sınıflar çalışıyor, çeşitli sebze yetiştiriyorlardı. Yetiştirilen sebzenin başında kabak geliyordu. Mutfakta iki öğün kabak pişiriliyordu. Kısaca biz kabak yemeğinden bıkmıştık. Sorunu kime açmalıydık. Acaba ters bir tepki alır mı idik gibi sözcükleri geçirdik kendi kendimize. Bir arkadaş sorunu müdür babaya götürelim dedi. Nasıl ? A4 dün dörtte biri büyüklüğündeki kağıda ÖĞLE KABAK AKŞAM KABAK MÜDÜR BEY BUNUN BİR ÇARESİNE BAK yazdık. Müdür sabah gelmezden önce kapısına bir iğne ile tutturduk. Sorunumuzu müdüre ulaştırdığımız için sevinçliydik. Ertesi gün sabah toplantısında okul müdürü olayı anlatarak önerinizi okudum çocuklar. Bundan böyle kabak yemeği devam edecek ancak günde bir kez dedi. Kendin yap kendin işlet sonra devret modeli gibi bizde kendimiz yetiştirip kendimiz tüketeceğiz fazlasını da satacağız dedi. Müdür esprimizi çok beğenmiş, hatta sizinle iftihar ediyorum demişti. Devletin o dönemdeki ekonomik durumunu da anlatan okul müdürü, sizler geleceğimizi aydınlatan mumlar olacaksınız, çok zor koşullarda da olsak bu tür bir gelişmeye mecburuz, kalkınma durup dururken olmuyor şeklinde ekonomik durumumuzu açıklamaya çalışmıştı.

Beş yıllık bir dönemde birer kez olmak üzere Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel'i ve İlköğretim Genel Müdürü İsmail Hakkı Tonguç'u yakından görerek görüşme olanağım oldu. Okulun Cumhuriyet meydanında toplu halde üçer kişiden oluşan saf bir şekilde dört yandan bir kare biçiminde dizilmiştik meydana. Yücel'i öğrencileri teftiş ederken görmüş oldum.Özel bir giysisi vardı üzerinde.Bizi müşfik bir davranış içersinde incelediğine tanık oldum.

Köy Enstitüsü'nde üçüncü yılımızdı. Kültür çalışmaları dışında tarım ve inşaat çalışmaları sürüyordu. Bizim sınıfa tek katlı kapladığı alan yüz metre kareden büyüktü.Okul yönetimi bu binayı bitirdiğinizde yıllık izine gideceksiniz dedi.Bir hafta içinde binanın yapımı tamamlandı.Gerekli sıva işlemi yapılırken okula İlköğretim Genel Müdürü İsmail Hakkı Tonguç geldi.Öğretmenler Lokali bitişiğindeki ağaçların gölgesinde öğle sıcağında okul müdürü Ali Doğan Turan ile birlikte dinleniyorlardı. Mecitözü Kastamonu Gölköy Enstitüsü ne öğrenci gönderiyordu. Bu arada Kastamonu Gölköy Enstitüsüne Çankırı,

Çorum, Zonguldak, Sinop illeri bağlıydı. Gölköy den izine gelirken yaklaşık 30 lira masrafımız oluyordu. Halbuki Mecitözü ne çok yakın olan Ladik-Akpınar Köy Enstitüsü ne gidiş için yalnız 8 lira yetiyordu. Yaklaşık 20 lira gidip gelme için yetiyordu. Arada ki fark bir hayli kabarıktı çoğu kez yıllık izine bile gitmemiz zorlaşıyordu. Arkadaşlar sorunu içeren bir dilekçe yazdılar, bana da bu dilekçeyi götür İsmail Hakkı Tonguç'a uzat dediler. Ben gurupta en küçük öğrencilerden birisiydim. Arkadaşları kırmadım. Bana zarar gelse de bu işi yapmalıydım diye geçirdim içimden. Elime aldığım dilekçeyi ceketimin düğmesini iliklemiş olarak uzattım. Tonguç dilekçeyi okurken okul müdürü sarardı, kızardı kendisini şikayet ettiğimi sandı. Dilekçeyi Okul müdürüne uzatan Tonguç çocuklar çok haklı izine ayrılsınlar, izin bittiğinde de Akpınar Köy Enstitüsü ne gitsinler. Ben dilekçe verdiğimizde 3.sınıfta idim.4.sınıfta olanlarda vardı. Benim gibi olanlar iki, dördüncü sınıfta olanlar Akpınar da bir yıl öğrenim göreceklerdi. Bizimle birlikte onlarda çok sevindiler

Dostlar!

Köy Enstitüleri'nin ikinci mimarı olan İsmail Hakkı Tonguç'un saptamasına göre bu kurumlar ülkenin nerelerinde kurulmuştu.

Kepirtepe K.E.Lüleburgaz,Arifiye K.E.Adapazarında,Savaştepe K.E.Balıkesir de,Kızılçullu K.E.İzmir,Ortaklar K.E. Aydın da,Gönen K.E.İsparta da,Aksu.K.E.Antalya da,İvriz K.E.Konya,da Çifteler K.E.Eskişehir de,Gölköy K.E.Kastamonu da,Akpınar K.E.Ladik de,Pamukpınar K.E.Yıldızeli de,PazarörenK.E.Pınarbaşı nda, Hasanoğlan K.E.Ankara da,Düziçi K.E.Adana Bahçe de,Akçadağ K.E.Malatya da,Beşikdüzü, K.E.Vakfıkebir Trabzon da,Cılavuz K.E.Kars da,Pulur K.E.Erzurum da,Dicle K.E.Ergani-Diyarbakır da.Anılan bu kurumlarda Tonguç'a göre 16 bindir.bunların15 bin 400 öğretmen geri kalanlar ise sağlık memuru olmuşlardır.

Saygı değer izleyenler!

Köy Enstitülerinin en büyük sıkıntısını çeken kişi olarak İlköğretim Genel Müdürü İsmail Hakkı Tonguç,bu eğitim yuvalarında öğrencilerin hangi becerileri edindiklerini kendi saptamalarından birlikte izleyelim.

En çetin şartlar içinde Köy Enstitülerinden birini kurup işleten müdür,bin iki yüz den fazla öğrencisi bulunan bu kültür kurumunda yaratılan yeni hayatı şöyle anlatır ”kirizma yapanlar,at,davar.sığır,sürüleri güdenler,hayvanlara bakanlar, sirke, yoğurt, peynir yapanlar, makarna, tarhana, bulgur,turşu hazırlayanlar,araba sürenler,duvar örenler,bina kuranlar,taş yontanlar beton dökenler,sıva sıvayanlar,tuğla pişirenler,kerpiç dökenler,çatı kuranlar,plan çizenler,keşif name tanzim edenler,kooperatif işletenler,demir dövenler,kaynak yapanlar, tahtayı ve çeşitli maddeleri esere çevirenler,bağ dikenler,orman ve bahçe kuranlar,ata,bisiklete binenler,motosiklet,traktör kullananlar,türkü söyleyenler,mandolin,saz çalanlar,okuyanlar,şiir yazanlar,kendi hazırladığı temsili sahneye koyanlar,milli oyunlar oynayanlar,kitap ciltleyenler, resim çekenler,sepet.kazak örenler,resim yapanlar,kazak örenler,resim yapanlar,makine ile çorap işleyenler,iplik bükenler,kumaş,bez,çarşaf,örtü dokuyanlar,çamaşır,elbise dikenler,nakış yapanlar,milli nakışların örneğini alanlar,deri pişirenler,pulluk ve traktörle tarla sürenler, nadas yapanlar,tohum ekenler,orakla,elle,biçer döverle veya orak makinesiyle ekin biçenler, çeşitli aletlerle harman yapanlar ,mahsulü ambarlara taşıyanlar,yüzlerce hayvanın kışlığını hazırlayanlar,köprü kuranlar,yol yapanlar,kanal açanlar,fizik-kimya-biyoloji,çocuk v iş psikolojisi,ekonomi,kooperatifçilik okuyanlar,ders okutanlar,köy etütleri yazanlar, motor, türbin,değirmen çalıştıranlar,hasta arkadaşlarına bakanlar , kütüphane açanlar,memleket mesele ve davalarını konuşanlar,,radyo dinleyenler,dünya olaylarına dair fikir söyleyenle,kuru toprakların derinliklerinde su arayanlar, kısa söylemek gerekirse bir gaye, bir fikir ve bir duygu içinde toplanmış yüzlerce neşeli,kararlı,azimli, ve aydın delikanlı.

Köy Enstitüleri Cumhuriyet tarihimizin unutulmaz eğitim kurumları olarak beyinlerdeki yerini koruyacaktır. Her geçen gün genişleyen Köy Enstitüleri çemberinden rahatsız olanlar bulunacaktır. Köy Enstitüleri nin kuruluşundan kapanışlarına dek çeşitli kademelerde görev alan tüm çalışanlara şükran borçlu olduğumuzu belirtirken,ebediyete intikal edenlere Tanrıdan Rahmet dilerken,yaşamlarını sürdüren bozkırın nasırlı ellerin sahibi köy çocuklarına sevgi ve saygılarımı sunarı

Mustafa TURAN

TARİHİMİZİN EN BÜYÜK DESTAN ŞAİRİ

"Sessiz yaşadım, kim beni, nereden bilecektir?" Diyen Akif'in, kendisi ve devasa eserleri, bugün hala milletin hafızasında canlılığını korumakta ve gönlünde yaşamaktadır.

Şunu belirtmek gerekir ki, Akif bir sohbete, bir konferansa, bir kitaba sığmayacak kadar büyüktür. C. Şahabettin onu :"Yalnız bizim asrımızın değil, tarihimizin en büyük destan şairidir" diye tanımlar.

H.Cahit :"Mehmet Âkif'in hayatı, eserlerinden çok daha muhteşem bir şiirdir..."derdi.. Gerçekten de hayatında hep doğru bildiklerini yaptı. Hiç eğilip bükülmedi. İnandıklarından zerre kadar taviz vermedi. Çanakkale destanı ile taht kurdu bu milletin kalbine. İstiklal Marşı ile taçlandı şahikalarda ve ölümsüzleşti.

Çanakkale Zaferi haberini alınca, sevincinden hıçkırıklara boğuluyor ve ellerini Rabbisine açıp şükrettikten sonra: "Ya Rabbi! Bu zaferin destanını yazmadan ruhumu alma" diye yakarıyordu. "Çanakkale Destanı"nı bitirince de, "Artık ölebilirim Eşref! Gözlerim açık gitmez!" Diyordu. Bu destanı okuyunca, heyecanlanıp kanatlanan

S. Nazif: "Allah'ın şehitleri olduğu gibi, şairleri de var" demekten kendini alamayacaktı İstiklal Marşı için de: "O marş bir daha yazılamaz. Onu ben de yazamam. O şiir artık benim değil milletin malıdır. Allah bu millete bir daha İstiklal Marşı yazdırmasın "temennisini dile getiriyordu.

Prof.Halil Yüksel, onu şu sözleriyle yüceltecekti: "Bu vatana hiçbir hizmetin olmasa dahi, İstiklal marşımızın şairi olman bile yeter."

İstiklal Marşı içinde:" Hakkıdır hür yaşamış bayrağımın hürriyet, Hakkıdır Hakk'a tapan milletimin istiklal" sözleri Atatürk'ün en sevdiği mısralardı. Kurtuluş Savaşı için Ankara'ya gelen Akif'i gören Mustafa Kemal Paşa ona yaklaşır ve ;"Sizi bekliyordum efendim; tam zamanında geldiniz. Şimdi görüşmek mümkün olmayacak; ben size ziyarete gelirim."der ve diyalog içinde çalışırlar.

Atatürk ile Akif'in arasının açık olduğu yazılıp söylenir. Evet biçim ve şekil yönünden frekans farkı olmakla beraber, derin bir düşmanlık olduğunu söylemek zordur. Eğer gerçekten Atatürk Akif'e düşman

olsaydı. Onun şiirini de başa taç etmez ve İstiklal Marşı olarak bırakmaz, değiştirirdi. 1930'larda Atatürk'ün karşısında duracak bir güç mü vardı? Şayet Akif Atatürk'e düşman olsaydı, Mısırda bulunduğu süre içerisinde, o muhteşem ve güçlü kalemini ve sanatını Atatürk'ün aleyhine kullanmaktan onu kim men edebilirdi? Ben Mısır hayatında yazdığı bu tarz bir satır şiirine rastlamadım.

Âkif, ahlâksız edebiyata düşmandır. Samimiyetsiz, sahte ve taklitçi olanları sevmemiştir. Şiirlerinde halk deyimleri, atasözleri, halk kelimeleri bol bol yer alır.

Safâhat'ı ise;1911- 1930 yılları arasında Türk toplumunun hemen bütün meselelerini aksettiren bir ayna hüviyetindedir

Akif'i anlamak için "SAFAHAT" mutlaka okunmalıdır. Hem de birkaç kez.Yoksa

Bu gün sorsak Ankara'da Tacettin Dergahı'nı kaç kişi bilir?

Fatih Sarıgüzel hâlâ bedbaht ve perişan, metruk… Moskova'da Aleksandr Puşkin, öylemi?

Tam üç evi bulunuyor ve yaşatılıyor. Londra'da Şekspir de öyle.

Pakistan'da Muhammed İkbal'e toz kondurulmaz. Ecdadımız kadirşinastı, vefalı idi!

Ya biz?

Mimar Sinan' ve tarihimizin bu en büyük destan şairini, bir kez daha rahmet ve minnetle anıyoruz.

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİTLERDE EKONOMİK BÜYÜME

Hitit ekonomisinin büyümesi neye bağlıydı? Bunu analiz edebilmek için önce ekonomik yapının özelliklerini sıralamamız gerekli. Hitit ekonomisi tarım, askeri hizmetler, sivil kamu hizmetleri, dinsel hizmetler, ticaret, inşaat ve sanayi sektörlerinden oluşuyordu. Askeri hizmetler, sivil kamu hizmetleri ve dinsel hizmetler vergi ya da vergi benzeri birtakım katkılarla karşılanıyordu. Hititlerde toprak mülkiyeti krala aitti. Kral o toprakları istediğine tahsis ediyor ve karşılığında saraya, üretimden belirli miktarda pay verilmesini ve savaş zamanında orduya asker verilmesini istiyordu. Anadolu'da daha sonraları Selçuklu ve Osmanlı'da görülen timar, has, zeamet usulüyle mülkiyet kullanımı ve üründen ayni olarak alınan vergi üç aşağı beş yukarı Hitit sisteminden gelmektedir.

Büyümenin temel dinamiğini yakalayabilmek için ekonominin temel ağırlığını oluşturan tarım, sanayi ve ticaret üçgeninden yola çıkmak gerek. Tarımda ürün büyük ölçüde hava koşullarına bağlıydı. Hititlerin Anadolu'da egemen olduğu dönemde (M.Ö.1650 - 1200 arası) asıl yerleşim alanları olan Çorum ve çevresinin karaağaç ormanlarıyla kaplı olduğu sanılmaktadır. Bu durumda bu bölgenin o dönemde oldukça fazla yağış alıyor olması ve dolayısıyla tarımsal üretimin yüksek olması gerek. Tarımda hava koşulları uygun olduğunda ürün fazlası ve dolayısıyla büyüme söz konusu oluyordu. Hititler ürün fazlasının bir bölümünü kurak mevsimler için depolayıp saklarken bir bölümünü de başka ülkelerin tüccarlarına satıyorlardı. Bunlara ek olarak bronz devrinin ortaya çıkardığı saban, orak gibi aletler tarımda verimliliği artırmış olsa gerek.Yani toprakları daha kolay ve hızlı işleme imkânı sağlanmıştı. Bu da teknolojik değişimin büyümeye getirdiği katkı olarak değerlendirilmeli. Buna karşılık, IV. Tuthalya dönemine tarihlenen tabletlerde kuraklıktan şikâyet edilmesi, Mısır tapınaklarında aynı dönemde Hititlere tahıl yardımı yapıldığından söz edilmesi tarımsal üretimin, sona doğru azaldığını ortaya koyuyor. Sanayide büyüme

özellikle bronzdan yapılma silahlar, mutfak araçları ve yün ve pamuktan yapılan tekstil ürünlerinin miktarındaki artışla sağlanıyor olsa gerek. Hititlerin demir kullandığına ilişkin bir iddia söz konusu. Henüz hiçbir kazıda demirin ergitildiği bir ocak bulunamamış olması bu iddiayı kanıtsız bırakıyor. Zaten eğer Hititler demiri bulmuş olsalardı sanayide ve savaş teknolojisinde inanılmaz bir büyüme yakalamış olacaklar ve karşılarında hiçbir güç duramayacaktı.

Savaşın sanayi üretimine önemli katkısı oluyordu. Hititler hemen her yılın bahar aylarında komşu ülkelerden başkaldırmış olanlara ya da Hitit egemenliğini kabul etmemiş olanlara seferler yapıyorlardı. Bu seferler silahların, atlı savaş arabalarının, miğferlerin v.b. yenilenmesini, veya en azından elden geçirilmesini gerektiriyor, bu da sanayi için yeni üretime yol açıyordu. Öte yandan düşmana karşı kentlerin savunma sisteminin güçlendirilmesi gerekiyordu. Surlar yenileniyor, onarılıyor, yeni kuleler yapılıyordu. Dolayısıyla tıpkı günümüzde olduğu gibi savunma sanayii hem sanayi büyümesine hem de inşaat sektörünün gelişmesine katkıda bulunuyordu. Ticarette büyüme iç ticaretin yanı sıra dış ticaretle de ilgiliydi. Anadolu'ya o dönemde Mezopotamya'dan kalay ve tekstil ürünleri geliyor, karşılığında bakır, altın, gümüş gidiyordu. Tahıl duruma göre bazen geliyor, bazen de gidiyordu. Ama tahılın daha çok giden kalemler arasında olduğu anlaşılıyor. Anadolu ile Mezopotamya arasında yürüyen uluslararası ticaret her iki bölgenin ekonomik büyümesine katkıda bulunmuştur.

Hitit ekonomisinin bir başka büyüme kaynağı da hiç kuşkusuz yağma ve talandı. Ele geçirilen kentlerden mal kaldırmanın yanı sıra insanlar köle olarak alınıyor ve hayvanlar da Hitit kentlerine getiriliyordu. Böylece başka kentlerin ya da ülkelerin insanları ekonomide köle emeği olarak istihdam ediliyor, o ülkelerin ürettiği mallar ve hayvanlar Hitit ekonomisine karşılıksız olarak giriyor ve ekonomik büyümeyi destekliyordu. Buna ek olarak bağlı krallıkların yolladıkları vergiler de kamu hizmetleri için kaynak oluşturuyordu. Bu tür ekonomilerde büyüme, genellikle toprak kayıplarıyla birlikte durmaya başlıyor. Hititlerde de böyle olmuş görünüyor. M.Ö. 1300'lerde toprak ve egemenlik açısından doruk noktasına çıkan ve dolayısıyla büyük ölçüde haraç elde eden imparatorluk, toprak ve haraç kayıplarının yoğunlaştığı M.Ö. 1200'lerde yıkılışa doğru yol almaya başladı. Toprak kayıpları, krallığın çekirdeğini oluşturan topraklarda yaşanan kuraklıklar

ve nüfusun azalmasına yol açan veba gibi salgın hastalıklarla birleşince Hitit imparatorluğu kolayca dağılacak noktaya gelmiş oldu.

Hitit imparatorluğunun çöküşünün, asıl olarak ekonomik büyümesinin durmasından kaynaklandığını sanıyorum. Ekonomik büyümenin durması birkaç alanda ortaya çıkmış olmalı. Önce vebanın sonucunda ortaya çıkan askeri güç kaybının yarattığı savaşların ertelenmesi olgusu gelmiş olsa gerek gündeme. Savaşların ertelenmesi bir yandan sanayi üretimini hızla düşürürken bir yandan da toprak kayıplarını artırmış ve dolayısıyla dönemin kritik maddesi olan kalaya ulaşımı güçleştirmiş olsa gerek. Bu gelişme bir kısırdöngü biçiminde sanayi üretimini de düşürüyordu. Hem vebanın yarattığı insan gücü kaybının hem de yaşanan kuraklıkların sonucunda tarımsal üretim hızla düşmüş olsa gerek. Bu da ekonomik küçülmenin bir başka ateşleyicisi oluyordu. Giderek küçülen bir ekonomi giderek küçülen bir ülke anlamına geliyordu o zamanlar. Küçülen ve eski gücünü kaybeden Hitit imparatorluğu M.Ö. 1200'lerin sonuna doğru güçlü bir saldırıyla yıkılacak konuma gelmişti. O sıralarda Ege'den gelip Anadolu'ya çıkan deniz kavimlerinin saldırılarıyla yıkılıp gitti Hitit imparatorluğu. Bu saldırılara karşı koyacak kadar asker besleyecek bir ekonomik gücü kalmamıştı.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mustafa Nevruz SINACI

BASİRET

Devlet adamlığı basiret (ileri görüş-öngörü), beka (devamlılık, kararlılık, denge, ilke ve istikrar) adalet ahlâkı, insan sevgisi, samimi dindarlık, merhamet duygusu, hukuka saygı ve; Özellikle Türk harsı itibarıyla "damarlarında akan asil kan" doğrultusunda Milli Devlete, Vatana, Toprağa, Bayrağa, kültürel miras, milli-manevi değerler ve en kutsal değer olan İnsan a (yurttaşa) saygı ve sahiplik ile kaimdir.

Bunun, en başta gelen sebebi : Türk adının "Kâmil (olgun-fazıl-bilge) İnsan" anlamına gelmesidir. Bu nedenledir ki, Türk milleti bilinen ve belli olan tarih boyunca 101 devlet ve 13 İmparatorluk kurmuş; İnsan hakları, adâlet ahlâkı, yüksek kültür, insani boyut-bilgi toplumu ve medeniyetin banisi-hamisi ve timsali olmuştur.

Türk; Madde ve manânın imtizacıdır.

Dolayısıyla "Türk Milletini" yönetebilmek; İleri görüşlü olabilmek; Derin bir bilgelik ve yüksek bir erdemi zorunlu kılar. Öyle ki, Namuslu, dürüst, ilkeli, onurlu-erdemli, bilge ve sorumlu olmayan "gişi" den devlet adamı olmaz. (Bak: Siyasetname)

Ayrıca, önderin "milli tarih ve milli hafıza" bilincine bihakkın vakıf olması gerekir.

İşte, yolundan ve izinden gitmenin ne kadar önemli, zorunlu ve tartışılmaz olduğu kati karinelerle sabit büyük önder Mustafa Kemâl ATATÜRK'ün hayatından çok önemli; Basiret ve bekayı simgeleyen, hayret ve ibreti mucip "gizemli" bir kesit:

"1907 yılında Mustafa Kemâl arkadaşlarıyla birlikte, ülke sorunlarını müzakere ettiği çok özel bir toplantıda, bizzat kendisi tarafından önceden hazırlanan ilginç bir harita ortaya çıkartır ve hazır olanlara gösterir. Olayın şahitlerinin anlattıklarına göre haritanın, Osmanlı Devleti'nin o zamanki sınırları ile uzak-yakın hiçbir ilgisi ve alâkası yoktur. Bu nedenle haritaya pek bir anlam veremezler. Zira, harita sadece Anadolu ve Trakya'yı kapsamaktadır.

Oysa, toplantı günü hiçbir anlam verilemeyen bu harita, şimdiki TC'nin haritasıdır.

Haritada, bu günkü sınırlarımıza uymayan çok önemli bir ayrıntı vardır.

O' da, Atatürk'ün bizden ayrılmasını asla istemediği ve bir türlü buna razı olamadığı; Musul Vilâyeti (Kerkük ve havalisi) topraklarını da bu haritaya katmış olmasıdır. Mustafa Kemâl haritasına Hatay, 12 adalar, Batı Trakya (Selânik) ve Kıbrıs'ı da katmıştı. (Misak-ı Milli) Daha sonraları İstiklâl Savaşı kazanılınca, İsviçre de yapılan Lozan Antlaşması ile Türkiye bu toprakların bir kısmından vazgeçmek ve Kerkük'ten çıkan petrol haklarını satmak zorunda kaldı. Daha sonra vaki ilhak gayretleri de sonuç vermedi.

Mustafa Kemâl geleceği bilme gücüne (basirete) sahip olmasaydı bu haritayı taa 1907 yılında çizmesi, dava arkadaşlarına göstermesi ve Misak-ı Milli sınırlarını daha o zamandan belirlemesi mümkün olabilir miydi ? Mezkür haritanın çiziliş tarihi olan 1907 yılında henüz II. Abdülhamit Osmanlı padişahı idi. O sıra, gittikçe güçsüzleşen Osmanlı İmparatorluğunun topraklarında gözü olan (bu günün AB'si) batılı ülkeler topyekün saldırıya geçmek için uygun zamanı gözlemekte idiler.

Nitekim, 1911 yılında İtalyanlar Trablusgarp'a saldırdılar. Osmanlı Devleti onunla ilgilenirken, bir yandan da Ege'de ki 12 Adaları işgal ettiler. Arkasından Balkan savaşı koptu. Osmanlılar'ın eski komşuları (eyaletleri) Sırbistan ve Bulgaristan, Karadağ ve Yunanistan birleşerek saldırıya geçtiler. İki cephede savaşmak zorunda kalan Osmanlı Devleti İtalyanlar ile anlaşma yapmak zorunda kadı ve Trablusgarp'ı bırakmak mecburiyeti hasıl oldu.

Bu sırada Balkan devletleri Edirne'yi aldı. Daha sonra birbirlerine düşen bu devletlerin zafiyetinden yararlanan Osmanlı Edirne'yi kurtardı. Ancak, 1913 yılında imzalanan "Bükreş Anlaşması" ile tekrar Trakya'ya kadar geri çekilmek zorunda kalındı.

Atatürk'ün çizmiş olduğu haritanın bir bölümü böylece gerçekleşmiş oldu.

Daha sonraları çıkan Birinci Dünya Savaşı sırasında birçok topraklar kaybedilmiştir. Arkasından da Anadolu işgal edilince, düşmanın mezalim ve esaretine karşı başlatılmış olan Kurtuluş Savaşı sırasında ilk önce TC'nin bu günkü Doğu sınırları çizilir. Bunu, Güneydoğu illerimizin sınırlarının belirlenmesi izler. En sonunda düşmanın İzmir'den denize dökülmesi ile birlikte, TC'nin 1907'de Mustafa Kemâl tarafından çizilen haritadaki sınırları ortaya çıkar.

Bütün bu gelişmelerden sonra şunu kesin olarak görmekteyiz ki; Mustafa Kemâl, olacakları önceden tahmin etmekte ve hattâ bilmekte idi.

Yıllar öncesinden çizmiş olduğu harita, bunun en büyük kanıtı değil midir ?"

Bir başka mesele de, Ankara'nın Başkent oluşudur.

ANKARA'NIN BAŞKENT OLUŞU:

Bir gönül dostu, Araştırmacı-Şair ve yazar Selçuk Alpaslan, değerli bir bilim adamı olan Reşit Yılmaz kardeşime nakletmiş. O da bugün (27 Aralık 2007) fakirhanemize şeref vererek bize anlattı.

Ankara'nın Başkent olması ile ilgili olay kısaca şöyledir:

"Selçuk Alpaslan'ın babası Atatürk'ün en sadık adamlarından biri ve özel şoförüdür. Bizzat şahit olur, konuşmaları dinler. (Fuat Bayramoğlu da babasından aynı meseleyi dinlemiş ve vakıayı tasdik etmiştir.) Buna göre; Mustafa Kemâl, ta Amasya'dan itibaren "Paşam burayı Başkent yapınız" türü telkin, tavsiyelere maruz kalmaktadır. Bu telkin, tavsiye ve baskılar Erzurum, Sivas ve nihayet Konya'da adeta bir dayatma haline gelir.

Bunun üzerine Mustafa Kemâl Konya da kurmaylarına şöyle bir açıklamada bulunur:

"Yıllar önce idi. Hacı Bayram-ı Veli Hazretleri rüyama girdi ve bana (manâmda) dedi ki: "Sen, Yüce Allah'ın izni inayetiyle muvaffak olacak, müstakbel-müstakim Türk Devletini kuracaksın. Fakat, Resûlullah Efendimizin arzusu ve bizim münasip görmemiz o ki; Devlet kurulunda ENGÜRÜ' yü (Ankara'yı) Başkent yapmalısın..." dedi.

Bundan sonra hiç kimse Mustafa Kemâl'e Başkent konusunu açmadı.

Zira, Türkiye Cumhuriyetinin başkenti artık belli idi. Belli olan bir şey daha vardı. O da, Mustafa Kemâl'in muazzam bir deha, fevkalâde basiret ve feraset (ileri görüş-öngörü) sahibi olduğu; İlmini, irfanını sadece dünyevi vasıtalar ve kitaplardan değil, bizzat ilâhi kaynaklardan aldığıdır.

Bu konuyu bir de tasavvuf ehlinin dilinden dinlemek gerek.

Hasan Hüseyin Memiş'in "Hükümet Sistemleri / DİKEN" (Akasya Kitap, Ankara: 2007, www.akasyakitap.com, s: 13) isimli kitabında yer alan "Şeyh Efendinin Rüyası" ilgili bölüme bir baksınlar. Burada İstiklâl Harbi'nin nasıl ve kimler tarafından himaye edildiğini çok iyi görecekler.

Dahası var:

Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkezinde Araştırmacı-Yazar Behzat Şaşal'a, "Atatürk'ü Tanımak ve Anlamak" isimli kitabından

dolayı, “Sen Atatürk’ü adeta bir din Hoca ve Din adamı gibi takdim ediyorsun..” diye çıkışırlar.

Behzat Şaşal, büyük bir tevazu, tevekkül olgunlukla onlara şu cevabı verir:

“Siz, bazı yayınlarınızda Atatürk’e yeşil sarıklı bazı kimselerin (mücessem ve seyyal varlıkların) yardımcı olduğundan bahsedersiniz. Peki, dönemin Padişâhı Allah’ın Halifesi değil miydi. Peki, Yüce Yaratıcı koskoca halifesi varken ve ortalıkta dipdiri dururken, niçin Atatürk’ün ordularına yardım etti dersiniz ?..”

NETİCE: Devlet adamları beka ve basiret sahibi olmak zorundadır. Beka, basiret ve feraset, yüksek bir iman ve onurlu-erdemli yaşam işidir. İleri görüş, basiret-feraset ve deha, samimi dava, inanç adamlarına münhasır bir özelliktir. Bu özelliği taşımayanlar, devleti de taşıyamazlar, halkı da, hükümeti de..

Atilla ALPAY

POP STAR YARIŞMASI

Ağlayın yavrum ,

Döktüğünüz bu gözyaşları az bile bu iş için...

Ağlayın Oğlum kızım,evladım ağlayın..

Şarkıcı olamadınız,sizi elediler, beğenmediler, tüh bir de alay ettiler...

Ağlamanızda da mı olmadı. Yere diz çöktünüz, iki elinizi kavuşturarak ve hicranlı bir sesle bunun adeta ölümden bile beter olduğunu ifade ettiniz..Yere kapandınız. Önlerinde secde ettiniz..Yoo, no'lamaz gibi garip sesler çıkardınız.

Yine mi beğenmediler...

Göz yaşlarınız yüzünüzü yıkadı. Bacak kadar yaşınızla yüzünüze sürdüğünüz boyalar sel oldu aktı ,salya sümüğünüz birbirine karıştı da milyonlara rezil mi oldunuz...Ama pop star olamadınız öyle mi ?

Şu mübarek günlerde göbeğiniz karnınız bağırsağınız açıkta, şarkı söylemeye taa nerelerden geldiniz ve pop star olunca da şana,şöhrete,paraya,4x4 jeeplere ,boğazda villalara,yatlara,katlara,atlara,korumalara, bir sürü kocaya veya karıya pardon arkadaşa mı kavuşacaktınız..

Bu iş; Unkapanı müzik çarşılarından, Mahmutpaşa yokuşlarından geçmeden, kasetleriniz minibüslerde ,Kumkapı'nın balık lokantalarında ve meyhanelerde çalınmadan çiğ köfteler yoğurmadan, hiç olur mu sandınız.

Hiç mi film seyretmediniz. Köyünden kalkıp gelen elinde sazı ile , İstanbul'un "Yüksek kaldırımlarına" düşenleri...

Gazinolardaki Beyoğlu'ndaki abilerinizi ,ablalarınızı...

Babaları,babalara gelenleri hiç duymadınız mı ?

Jiletcilik diye bir ehli sanat erbabı nasıl türedi sanıyorsunuz.

Aaah ki ne ah..

Nasıl üzüldüm bilemezsiniz...

Demek ki sizi seçmediler ve birde alay ettiler öyle mi ?

Komşumuz İslam ülkesi Irakta yaşıtlarınız nasıl yaşıyor biliyor musunuz?

Abd işgali başından beri elli bin suçsuz din kardeşimiz şehit oldu.

Elin conisi kapına postalı ile tekme atarak sabahın köründe namluyu gırtlağına dayayıp seni yatağından sürükleyip evinde direnişçi mi arıyor veya tuttuğu gibi guantanamoya mı götürüyor.Orası mı neresi..(Haritaya bak anlarsın yavrucuğum.Orada hiç pop star yoktur buna eminim..)

Hele geçen yıl bombalarla dümdüz edilen Afganistan da acaba hiç pop star var mı ?

Çeçenistan da sizin yaşınızdakilerin silahları soğuktan ellerine yapışmış gözleri ufukta dev tupolev ağır bombardıman uçaklarını mı düşlüyorlar.

Hele Filistin..Hele dünkü Bosna, Hersek,dünkü güneydoğumuz..

Bak mübarek ramazan,birkaç cüz Kur'an okudun mu dedelerine veya şehitlerimize..

Orucunu tutuyor,namazını kılıyor musun?

Mesela Ecdadın Osmanlı'dan haberin var mı ?Hiç Süleymaniye yi gördün mü ? Necip Fazıl' ı okudun mu ? Hasan Basri Hazretleri kimdir,bilir misin ?

Bu aziz ülkeye yönelik bir projen var mı ?

Bilimde sanatta,teknolojide,ağır sanayiide gerçekleştirilecek bir buluşun,patentin, incelemenin ,geliştirmenin veya amatörde olsa bir çabanın;

İlmi bir araştırmanın peşinde misin ?Okuyorsan derslerin nasıl?

Hayatını örnek aldığın bir fen adamı,bir tasavvuf büyüğü,bir kahraman var mı ?

Ülkene yakışır bir insan olmak için pop starlıktan başka düşlediğin bir "hal" yok mu ?

Sana adab-ı muaşeret-i ,selam vermeyi, topluluk karşısına çıkmayı,argo yerine Türkçe konuşmayı,edebi,görgüyü, adam gibi giyinmeyi,şu mübarek günlerde karnını bacağını göstermemeyi,utanmayı, edebi,hayayı öğretmediler mi ?

Hadi içinizde birkaç gayrı müslüm, moskof asıllı filan var ama ya gerisi...

Adam olup da ne yapacaksınız yavrum Pop star olmak varken.

Bu dünyada zaten ne varsa şarkıcılıkta,artistlikte,topculukta,popculukta var..

Düne kadar dayani ölümüne kadar bu ülkenin yıllarca en büyük vergi ve madalya rekortmeni de bir Ermeni' ydi ve gelmiş-geçmiş en büyük genelev patroniçesiydi

Şu mübarek günlerde ülkemizin ,insanlarımızın,yoksullarımızın,ilim ve hilm erbabının hali nicedir diye mübarek ramazana yakışır programlar yapmak dururken bizleri böyle işlerle meşgul eden mezkur tv kanal' ını şiddetle protesto ediyor; bu çocuklara " sizi pop star yapacağız" diye atmadıkları fırça komayan yarışma jürisi ve avanesine de teşekkürler ediyor; ağızlarına sağlık diyorum.

Saygılarımızla...

Selma GÜRSEL

SULU KIZARTMA

2 kişilik:

Malzemesi

2 tandır ekmeği, sac ekmeği olarak tanımlanan ev ekmeği

250 gram kıyma

1 kaşık salça

2 avuç ayıklanmış maydanoz

Maydanoz ayıklanarak yıkanır ve suları süzülmesi için süzgece konulur.

250 gram bir miktar yağ konulan kapta kıyma pişene kadar kavrulur

Kavrulan kıymanın içerisine istenildiği kadar tuz istenirse biberde ve salça konulur ve salça cıvıtılması için bir çay bardağı kadar sıcak su ilave edilerek karıştırılır.

Süzülen maydanoz bıçak ile ince şekilde doğranır bir kenara konulur.

Ev ekmeği düzgün bir alana tamamı açılır.

Salçalı sulu kıymanın bir kısmı ekmeğin içerisine kaşık ile ekilir. Bir miktar maydanoz serpilir.

Ekmeğin üçte biri kıymalı kısmın üzerine kapatılır buraya da bir miktar salçalı kıyma serpilir.

Ekmeğin diğer ucu da ilk katlanan ekmeğin üzerine kapatılır tekrar bir miktar salçalı kıyma kaşıkla dökülür. Ekmeğin üçte biri kadar kısmına katlanır ve ekmeğin diğer kısmı da kapatılarak yuvarlak ekmek kare şekline getirilir.

Hazırladığımız ekmeği alabilecek büyüklükte bir tavaya margarin veya sıvı yağ konularak kızdırılır kızan tavaya ekmek konulur önce bir yaza kızartılır. Arka kısmı da çevrilerek kızartma işlemi tamam olur ve ekmek bir tabağa konularak bir miktar su serpilerek kızartama hafif sertliği alınır. Dörde kesilir ve servis edilir. Dörde kesilmesinin sebebi içindeki narcın dökülmemesi içindir.

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

Kakao
Cay
Sukar
01/01/2003

Kakao
Cay
Sukar
01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

Sevim HARDAL

NİYE KESTİN TELEFONU

İstanbul’dan Edirne’ye
Acep neyledim feleğe
Gittim ki geri gelmeye
Niye kestin telefonu
Seni anmadı sanma
Sen yine fikrinden dönme
Cahilim sözüme kanma
Niye kestin telefonu
Telefon arıza yaptı
Acaba kablo mu koptu
Bu işi şeytan mı yaptı
Niye kestin telefonu
Telefon kesmesi olmaz
Bu dünya kimseye kalmaz
Gönül buna razı olmaz
Niye kestin telefonu
Küçük sanma yaşım elli
Kumun ne ettiği belli
Dili yağlı illi bağlı
Niye kestin telefonu
Yavrum olmuş karı kulu
Gözüm kördür elim bağlı

Elim sanki kelepçeli
Niye kestin telefonu
Tansiyonum çıktı yirmi
Gittim ki gelemem geri
Arızaya mı gitmeli
Niye kestin telefonu
Böyle işi kimse yapmaz
İnsan evladına atmaz
SEVİM der ki bu da yetmez
Niye kestin telefonu
01/12/1996

Şükrü GÜLTEPE

SİGARANIN ZARARI
Alkol, sigara içersin
Dumanın etrafa saçarsın
Sağlığından vazgeçersin
Bu cana yazık değil mi ?

Spor bizi güldürüyor
Sigara, alkol öldürüyor
Gençleri solduruyor
Doğru yolu bildiriyor.

Sigara, alkol içmeyelim
Sağlığımızdan geçmeyelim
Kötü yolu seçmeyelim
Kefenimiz biçmeyelim.

Şükrü söyler sağlık bizim
Onu korumak özüm
İçki içenlere sözüm
Hicrana döner yazın
05-03-2004

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 16 SAYI 183 25-Mayıs-2014

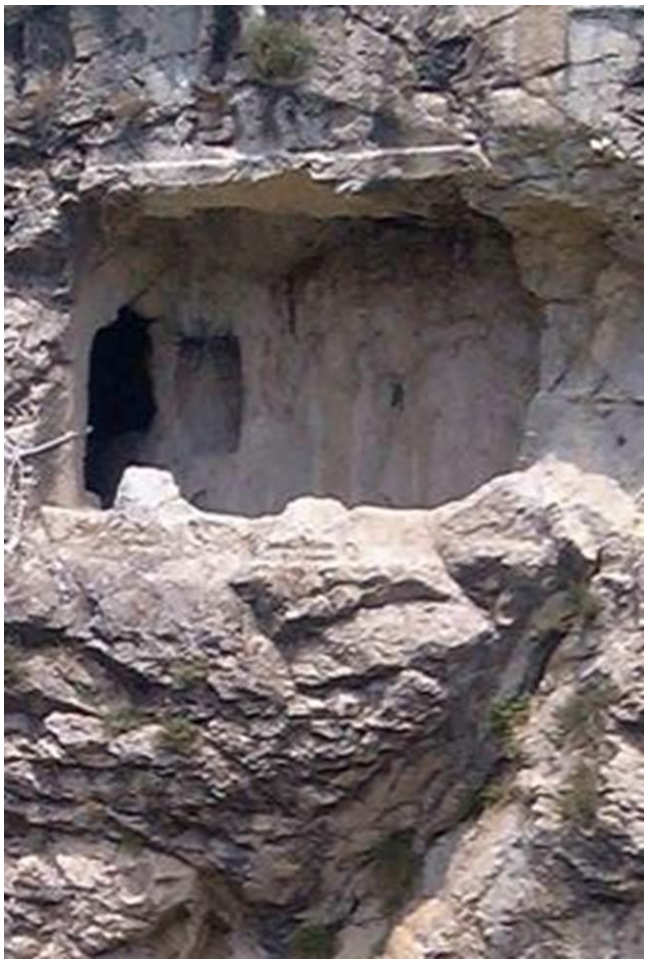

GERDEK KAYA

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL BİR TARİHİ MEKAN VE ANIM
Mahfi EĞİLMEZ HİTİTLERDE DEVLET BENİM DEMEK
Mahmut Selim GÜRSEL KİN, NEFRET VE HUSUMET
Mustafa Nevruz SINACI ZİNCİRLERİ KIRMAK, YÜZLEŞMEK VE HESAPLAŞMAK
Mustafa TURAN İSTANBUL FETHİNİN GENEL DEĞERLENDİRİLMESİ
Selma GÜRSEL KAYSI REÇELİ
Özgür BİÇER CANIMIN PARÇALARINA
Şükrü GÜLTEPE SARI ÇİĞDEM
Mahmut Selim GÜRSEL DÜNYA MAHKEMESİ

Mahmut Selim GÜRSEL

BİR TARİHİ MEKAN VE ANIM

geçen gün bir arkadaşımın sayfasın incelerken bir resim dikkatimi çekti. Kendisine buranın "Gerdek Kaya" mı olduğunu sordum o da evet burası gerdek kaya diye cevap verdi. Resmi yeni sayı dergimde kullanmak için kendisinden müsaade istedim sağ olsun yayınlayabilirsiniz diye cevap verdi.

GERDEK KAYANIN 1923 DEKİ HALİ

GERDEK KAYANIN BU GÜNKÜ HALİ

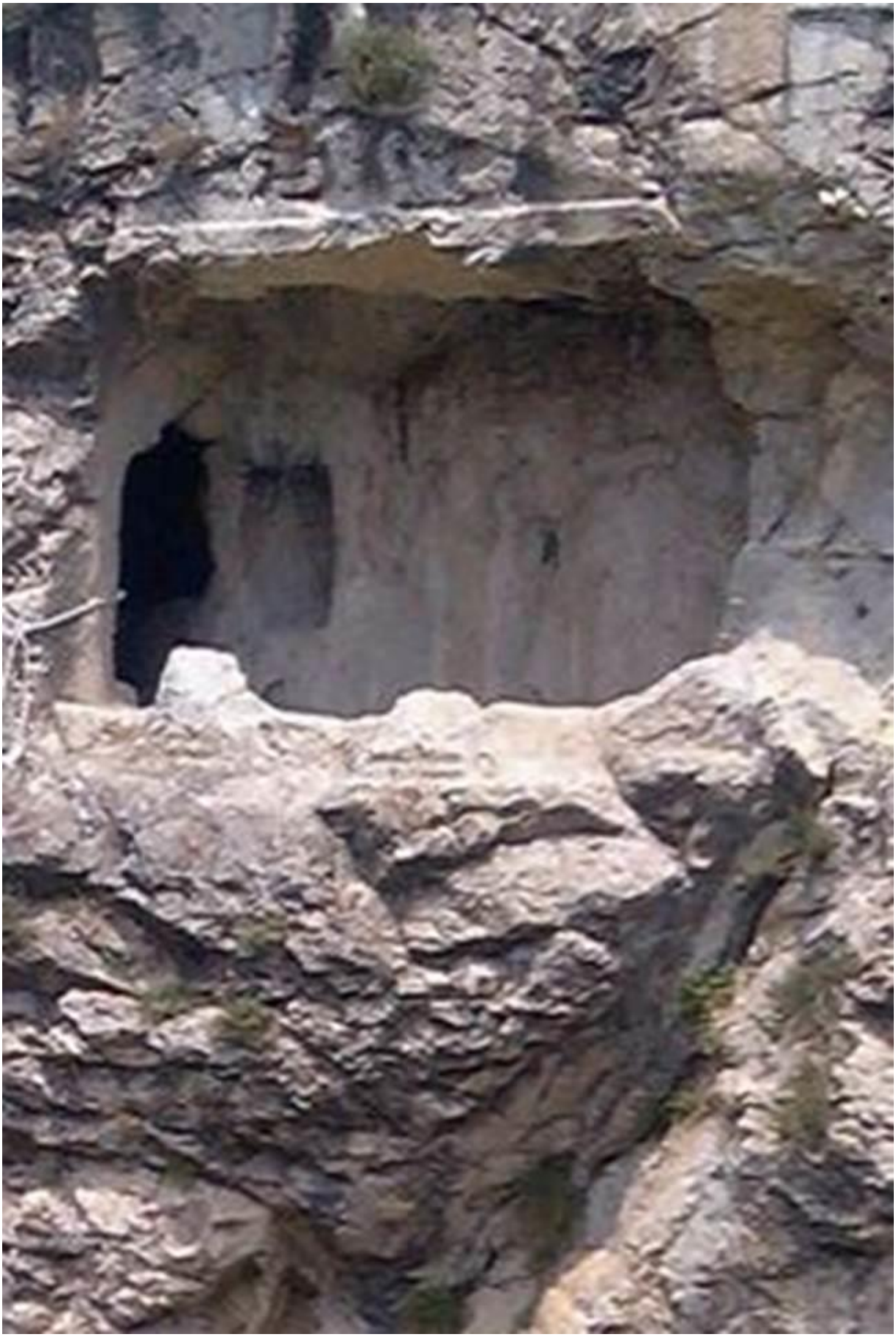

Gerdek Kaya'nın bu günkü hali Resim Recep PEKEL

1921 Çorum Tarihi Nazmi Tuğrul ne hale gelmiş 1963 te keşfe gelmiştik. Sütunlar o zaman mevcuttu. Rahmetli Abdullan Özüyağlı, Rahmetli Salim Özbakır, Kardeşi Salim Özbakır, Halil Ceyhan, ben Yukarıdan arkadaşlarla çıktık ipe tutunarak aşağıya indim. Arkadaşlar da yukarıya tırmanarak çıktılar. Diğer arkadaşlar ipi tutarken ben mezarı incelemeye başladım. En son çıkan arkadaş ipi bırakınca aşağıya ipi düşürdük. Bir gelen olur ise diye bekledik, buraya geldiğimizden de kimsenin haberi yoktu Mezar odasını araştırdık. Mezar yataklarında yattık taş olduğu halde vücut yapımızı incitmeden yatılacak şekilde idi.

Akşam ezanı okunur iken 300 metre öteden birisi geçiyordu. Bağırdık çağırdık nafile sesimizi duyuramadık. Rahmetli Salim silaha meraklı idi. Eski bir Karadağ tabanca var ki menzili 2000 metre. Salim Havaya bir el ateş etti adam korkudan tam siper oldu. Biraz sonra doğruldu ayağa kalktı. Yukarıda olduğumuzdan ne yaptığını görüyorduk.

Ben silahı aldım aramın önüne doğru ateş ettim. Adamın on metre kadar önüne kurşun saplandı bir toz bulutçuğu meydana geldi. Adam temelli korktu. Bende korktum kurşun sekebilir adamı yaralayabilir veya öldürebilirdim. Birazdan hareket ettiğini gördük sevindik. Hep bir ağızdan Amca buz burada kaldık diye sesimizin çıktığı kadar bağırdık. Adam sine sine mezar anıtın altına kadar geldi. Baktı yukarıdayız. Bize küfrün bini bir para bizden ses yok.

Biz adama yalvarmaya başladık yukarıdan ili al da salla diye. Adam halin bize küfrediyordu, demek ki adamı epey korkutmuştuk.

Sonra adam ne düşündü ise ipi aldı yukarı çıktı aşağı ipi bize salladı ipi toplayıp mezar odasına aldık.

Adam bizi ineceğimiz yerde aşağı inmemizi bekliyor. Nasıl olsa tek tek inerler bende onları bir güzel pataklarım diye düşünüyor olsa gerek.

Biz; Amca sağ ol git diyoruz adam bir türlü gitmiyordu.

Ben aşağıya inmek için arkadaşlara söyledim. Onlar sakın inme adam seni döver dediler. Ben salimden silahı alarak gömleğimin altından belime soktum ipe tutunarak aşağı indim.

Ayağım yere değmeden adam arkamdan bir yumruk vurdu ve küfür etti. Acıya dayandım ipi bıraktım gömleğin altında bulunan Karadağ çektim. Hadi bakıyım bir daha vur dedim. Adam silahı görünce arkasına bakmadan kaçtı giderken havaya son kurşunu da attım Namlu param parça oldu. antika tabanca üç atıma dayanamamış intihar etmişti.

Arkadaşlar aşağı indiler sonuncu arkadaşı da yukarıdan çektik.

Gerdek kaya maceramız bizde hem korku hem de bir acı hatıra olarak kaldı.

Gerdek kayanın arkasında olduğunu hatırladığım pırıl pırıl akan dereden kana kana su içtik. Çoruma doğru yola çıktık.

Salim bana birkaç ay kustu. Son mermiyi attın namluyu patlattın. Diye sitem etti. Sonra barıştın.

Ölenlere Allah Rahmet sağlara da selamet versin.

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİTLERDE DEVLET BENİM DEMEK

Anadolu'nun antik dönem toplulukları arasında en fazla yazılı metin bırakmış olanlar Hititlerdir. Başkent Hattuşa'da 30 binden fazla, Şapinuva'da 3 binden fazla tablet bulundu. Hitit tabletlerinin önemlileri arasında I. Murşili'nin tanrılara rüşvet ve şantaja kadar işi vardırdığı veba duasının yer aldığı tablet, Anitta metni olarak anılan ve kralın Hattuşa'yı yeniden canlandıracaklara yaptığı laneti anlatan metin, Kadeş Antlaşması'nın kil tablet versiyonu, Tuthaliya ile Kurunta arasındaki antlaşmanın yazılı olduğu bronz tablet, Telipinu fermanı ve Murşili'nin yıllıkları sayılabilir.

Murşili'nin yıllıkları 10 yıllık bir dönemi kapsıyor. Kırık ve eksik tabletlerden yola çıkılarak tercüme edilmiş olan bu metin Murşili'nin babasının ölümü ve genç yaşta tahta çıkıp karşılaştığı zorlukları nasıl yendiğini ve yeniden imparatorluğu nasıl güce kavuşturduğunu anlatan epik bir öykü gibi.

Bu metinlerden yola çıkarak Hitit krallarına ait unvanları öğrenebiliyoruz.

Hitit krallarına ait unvanlardan birisi 'majestem' anlamına gelmek üzere 'güneşim.' Örneğin bir başka krala mektup yolladıklarında, kendilerini anlatmak için 'Krallar kralı, Hatti ülkesinin büyük kralı, güneşim...' diye başlıyorlardı. Krallar kralı ifadesinin ne anlama geldiğini biliyoruz bugün. Kendisine bağlı devletlerin krallarının da kralı olduğum ifade etmek için kullanıyorlardı bu deyimi. Büyük kral da aşağı yukarı aynı anlama geliyor. Yani Hatti ülkesinde başka krallar da var. Örneğin II. Ramses'le Kadeş Savaşını yapmış olan Muvatalli Hitit tahtında otururken Hakpiş krallığına kardeşi III. Hattuşili'yi oturtmuştu.
O da kral bu da kral karıştırılmasın diye kendisine Büyük Kral deniyordu.

Hitit kralları yazışma ya da antlaşmalarda da bu unvana dikkat ederlerdi. Kendilerine bağlı bir devletin kralıyla ilişki söz konusuysa kendileri için 'Büyük Kral' ifadesini koyarlar, öteki için ise 'Filanca ülkenin kralı' ifadesini yazarlardı. Hitit kralları kendilerine eşit güçte gördüklerine 'kardeşim' diye hitap ederlerdi yazışmalarda. Örneğin Kadeş Barış Antlaşması'nı imzalamış olan Hitit kralı III. Hattuşili kendi unvanlarını saydıktan sonra II. Ramses'e de 'Mısır'ın Büyük Kralı' ve 'kardeşim' diye hitap etmiştir. II. Ramses de çeşitli yazışmalarda III. Hattuşili'ye 'kardeşim' diye hitap etmiştir. O dönemde Ortadoğu'da birbirine denk durumda dört krallık olduğu ve bunların krallarının büyük kral unvanını hak ettiği düşünülebilir: Hitit, Mısır, Babil ve Asur. Bunlar zaman zaman güç kaybetse de yeniden güçlenip çıkmışlardır ortaya. Hitit krallığının sembolü kartal kanatları üzerinde bir güneşti. Güneş, Anadolu'da Hititlerden önce yaşamış olanların da yaygın olarak kullandığı bir semboldür. Hititler, kendilerinden önce Anadolu'nun egemeni olan Hattilerden öğrenmiş olsalar gerek bu güneş kurslarını. Antik kültürde güneş çok önemliydi. Hitit kralının, Hitit krallığının sembolü olan güneşi alıp kendisini güneşle sembolleştirerek kendisine 'güneşim' demesi aslında 'devlet benim' demenin bir ifadesi olabilir.

M.Ö. 1650'ye gelinceye kadar Anadolu'da kent krallıkları vardı. Hiçbiri ötekini egemenliği altında toplayacak güce sahip olmadığı için Asurlu tüccarlar Anadolu insanını alabildiğine sömürüyor, verdikleri borçlara talep ettikleri faizler yüzde 130'lara varıyordu. Anadolu birliğini ilk sağlayanlar Hititlerdir. Bu birliği sağladıktan sonra da Asurlu tüccarların sömürüsüne son vermişlerdir. Anadolu'nun, Mezopotamya'ya karşı hem siyasal hem de ekonomik bir güç olarak ortaya çıkışı böyle olmuştur. Sonra Bizans, Selçuklu ve Osmanlılar sağlamıştır bu birliği ve hepsi merkezden yönetmiştir Anadolu'yu. Fatih Sultan Mehmet merkezden yönetilen tek Hazine ile ekonomiyi merkezi denetime almayı sistematize etmiştir. Osmanlı'nın batışında tek Hazineden, her biri kendi başına hareket eden çoklu Hazine sistemine geçilmesi önemli ölçüde etkili olmuştur. Türkiye Cumhuriyeti, devraldığı bozulmuş Osmanlı yapısını tekrar tek ve merkezi Hazine sistemine geçerek düzeltmiş ve ne yazık ki bu yapıyı sürdürememiştir. 1980 sonrasında mali sistemdeki bozulmanın nedenlerinden birisi de bütçe dışı fonlarla parçalanmış bir Hazine yapısının ortaya çıkmış olmasıdır. Mali yönetim parçalandığında hesap da denetim de karışmaktadır.
Batı'nın deneyimlerine bakıldığında, yetkilerin, yerel yönetimlere kaydırılmasıyla ekonominin güçlendiği görülüyor. Oysa yaşadığımız

toprakların tarihi, merkezi yönetimin güçlü olduğu, ekonominin tek elde topladığı dönemlerde ekonomik sorunların azaldığını ortaya koyuyor.

Böyle bakınca başka ülkelerdeki farklı kültürlerin yarattığı düzenlemelerle varılan olumlu sonuçların farklı kültüre dayalı topraklarda aynı olumlu sonuçları vermesini beklemek çok doğru olmayabilir.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mahmut Selim GÜRSEL

KİN, NEFRET VE HUSUMET

Yaratılmış olan bütün canlılarda; yaratılışında inat, kin ve nefret unsurları bulunmaktadır.

İnsanların en büyük yanlışlıklarından birisi de emri altında bulunanları unutarak kendi zevk ve sefaları ile eğlencelere kaptırarak mühim işlerimizden uzaklaşmamızdır. Bu eksikliğimiz ile hizmetlerde aksaklıklar. Dikkat edilecek adil kararlarda yanlışlıklar, hüküm verirken taraf olma, adam kayırma, eşit muameleden uzaklaşma gibi eksik davranışlarda bulunma. İnsanları diğerleri gibi ayrı sınıflarda görerek diğerlerinden yüz çevirme, layık olmayan yerlere kişileri büyük işler için atadıklarımız ve diğer yanlışlıklarımız emrimizde yapılan yanlışlıklarımızı görenler zulme uğradıklarını var sayarak kin ve nefret içinde yaratanlarına yalvararak beddua ederler ve başka adil kişilerle birlikte olmak için dua ederler.

Kin ateş gibi bir olgudur. Ne kadar güçlü yanarsa onu söndürmek güç olur. Kin bir bulaşıcı hastalık gibi insanları etkiler. Bu etkilenen insanlar sel gibi olarak akarlar. Bu sele set çekmek ise çok zordur. Kin ve nefreti güç kullanarak bastıramayız. Kuvvetimiz kadarı ile önlediğimizi zanneder fakat onu yer altına inmeye mecbur etmiş oluruz. Kin ve nefret tohumları yer altında tekrar yeşererek daha kuvvetli bir grup veya topluluk olarak karşımıza çıkar.

Kin ve nefret duygularını ancak yaptığımız yanlışlıklardan döner isek önleme imkânımız olur. Adaletli yönetimimiz ve davranışımız, kendimizin isteklerindeki yanlışlıkları görmemiz ve aklımızı kullanmamız gereklidir. İsteklerin aklına üstün gelirse sana duyulan kin ve nefret daha da çoğalır.

Kin ve nefreti karşındaki insanların sana cephe alması demektir. Sen sana normal gözüken şeylerin karşındaki kişi veya topluma ağır gelebileceğini düşünmezsen sonraki pişmanlıklarını insana faydası olmaz. Karşındaki kin ve nefret edeni azarlamak için normalin üstüne çıkma, zorla istediklerini yaptırmak istersen senin zararına olur.

27 Mayıs 2014 tarihinde verdiğim savunmamda şöyle yazmıştım:

KİN “öç almayı gerektirecek şiddetli düşmanlık hareketlerin zeminini oluşturan psikolojik bir hâl” olduğu

DÜŞMANLIK “husumet beslenen konuya karşı düşünerek, tasarlayarak zarar vermeye, onu mağlup etmeye yönelmiş kin duygusu” olarak bilmekteyim.

HUSUMET İSE KİN VE DÜŞMANLIK OLDUĞUNU; “husumet beslenen konuya karşı tasarlayarak zarar vermeye, öç almayı gerektirecek şiddette nefret duymaya yönelik hareketlerin zemini oluşturan psikolojik bir hâl” olarak biliyorum.

HUSUMET BESLEMEK ise hiddet ve kızgınlık demektir.

Bence Suç işleyen birisi ile HUSUMET veya HUSUMETLİ OLUNMAZ!

Mustafa Nevruz SINACI

ZİNCİRLERİ KIRMAK, YÜZLEŞMEK VE HESAPLAŞMAK

Türk tarihinin belki en karanlık, kasvetli, hain ve menfur; 91 yıllık genç Cumhuriyetin ise en şiddetli, yakıcı-yıkıcı, tahrip edici depremi; İnsaf, iz'an, merhamet, adalet ve hukuk dışı bir "güdümlü kalkışma" olarak tam 54 yıl önce vuku buldu.

Cumhuriyet tarihinin, İstiklâl Harbi'nden sonra ilk ve tek halk hareketi, 'Beyaz İhtilâl' nitelemesi ile taçlanmış; 14 Mayıs 1950'de, katılma oranı'nın yüzde 89.3 olan seçimde 52.7; 1954 seçimlerinde % 57.6 ve 1957 seçimlerinde 47.9 (DP'nin 17 il teşkilâtı, Genel Merkez ile vaki olan, malum il başkanlarının kapris ve ihtiraslarına dayalı ihtilâfları yüzünden bu seçime katılmadıkları için oran düşmüş görünmektedir!) , gibi rekor oy oranları ile milletin itimadına mazhar olmuş demokratik, adil ve yasal bir iktidar.; Şerefli ve şanlı Türk Orduna 'KUMPAS' kurularak, kalleşçe bir oyula tezgâha getirilip, kalleşçe yıkılmış ve Türkiye çökertilmiştir.

Akabinde kurulan yassı ada nam çadır tiyatrosu, Türkiye Cumhuriyeti hukuk tarihinin derin utancı ve dönem hâkimleri, savcıları, avukatları ve akademisyen kisveli sözde aydınların ebedi yüz karasıdır. Bu keferenin umumu Türkiye Cumhuriyetinin alçakça, hainice ve kalleşçe çökertilmesinden sorumlu; Artçı etkileri günümüze kadar uzanan felâketin pay sahipleridir.

Bu umursuz, onursuz ve sorumsuz mason, dönme devşirme, ateist ve AB'ci sabetaylar sayesinde; 27 Mayıs gününden itibaren ard arda gerçekleştirilen açılım ve atılımlarla.; Başta Atatürk İlkeleri ve Türk İnkılâbı, Atatürk'ün Anayasası, fazilet anlamında Cumhuriyet, adalet, Demokrasi, Hak karinesi, İnsan Hakları ve Hukuk olmak üzere bütün değer, eser ve birikimler yok edilmeye çalışıldı…

Meşru millet iktidarınca 10 yılda var edilmiş 100 yıla bedel kalkınma çökertildi.

Binlerce yıllık tarihinin bilgi, birikim ve fiili deneyiminin zirvesine ulaşmış ve İstiklâl Savaşı Zaferi ile muzaffer Türk Ordusu;

Özellikle General ve Üst Subaylar olmak üzere “20” bine yakın profesyonel asker terhis veya başka kurumlara nakille tasfiye edildi.

Aslında 27 Mayıs darbesinde pek çok acılar yaşandı. Başbakan ve bakanlar haksız ve hukuksuz yere idam edildi. Yassıada’da büyük eziyetler, zulümler, dramlar yaşandı. Ama bu alçaklıkların bir var ki, hâlâ acısı, yıkıcı etkisi ve tahribatı artarak sürüp gider. 27 Mayıs baş kaldırma ve kalkışmasından dört gün sonra Doğu ve Güneydoğu Anadolu’dan toplanan 485 Kürt ağası, aşiret önderi ve Demokrat Parti orijinli mahalli liderler Sivas Kabakyazı’da 5. Er Eğitim Tugayı’nda askeri garnizon içindeki kampta dokuz ay süren bir “zorunlu misafirliğe” eziyet, işkence/zulüm ve asimetrik psikolojik harekâta tabi tutuldular..

Dokuz ay süren bu zorunlu misafirlik içerisinde Sivas’a getirilenlerin yaşları 14 ile 70 arasında değişmekte idi. “27 Mayıs’ın öteki yüzü: Sivas Kampı” adlı kitapta Celal Bayar’ın “Siyasal Kürtçülüğün merkezi” ve Hüsamettin Cindoruk’un “Apo hareketinin imalât alanı ve kaynağı”, olduğunu iddia ettiği ajitasyon, provokasyon ve bu güne kadar akan kan’ın nefret tohumlarının ekildiği anarşi, terör ve tedhişin kaynakları oluşturuldu.

Buna paralel olarak “güden gücün” isteği doğrultusunda binlerce (sözde) “Amerikan Barış Gönüllüsü” Doğu, Güney Doğu ve İç Anadolu’yu sardı. Bunların tamamı CIA casusu idi.. Bir taraftan da, o günlerde çokça söylenen “nesli kesici, kısırlık yapıcı ve genetik yapıyı bozan”, Amerikan yardımı Süt Tozu ve özel imal sandviç yıllarca okullarda yedirildi..

Demokrat Parti Milletvekillerinin maaş ve özlük hakları gasp ve irtikap edilerek; 11. dönem Millet Vekillerinin 18 aylık maaş ve diğer özlük hakları ödenmedi. Üstüne üstlük, bir de 27 Mayıs kinayeten “Özgürlük ve Anayasa Bayramı” ilân edildi. Cumhuriyet tarihinin ilk meşru ve silsile-i meratip ile emir-kademe zincirine uygun müdahalesi olmasa bu utanç ve yüz karası, belki de hâlâ devam ediyor olacaktı!

Şimdi: yeni bir Anayasa yapmanın, yeni vesayetler yaratmanın ve devletin beş bin yıllık çivilerini sökmeye çalışmanın sırası değil!

Evvelâ 27 Mayıs’la yüzleşmenin; Zincirleri kırmanın ve haksızlıkla, hırsızlıkla geçen elli yıllık yolsuzluğun hesabını sormak zamanıdır.

Mustafa TURAN

İSTANBUL'UN FETHİ'NİN GENEL DEĞERLENDİRİLMESİ

Tarihimizde bazı zamanlar ve bazı olaylar vardır ki, hayatî öneme haizdirler. Aynı zamanda bu olaylar, tarihimizin de dönüm noktasını teşkil ederler. İşte İstanbul'un fethi de bu olaylardan birisi, belki de en önemlisidir.

İstanbul'un fethini, tarihimizin bu altın sayfasını bir defa daha yad etmekle, bu mutlu anı tekrar yaşamak imkanı bulmuş olacağız. Sevgili Peygamberimizin müjdesine nail olan ecdadımızın ruhlarını da bir kez daha şad edeceğimizi umuyorum.

Biz burada fetih olayını tarihî açıdan ele alıp, Türk-İslâm tarihine ve dünya tarihine etkilerini değerlendirmeye çalışacağız.

Fetih, bir beldenin silahla elde edilmesinden öte, çok daha derin manalar ihtiva eder. Bu sebeple hem maddi, hem de manevi açıdan ele alınıp değerlendirilmelidir. Zira, Fatih'le Akşemseddin arasındaki münasebeti sağlıklı kavramadan ne Fatih'i ne de fethi gerçek veçhesiyle anlamak mümkündür. Daha sonra Fatih'in şahsiyeti ve idealinden bahsedeceğiz. Ancak daha önce bir anekdotla Fatih'in azim ve kararlılığını tesbit etmede yarar vardır.

Fatih 1461'de Trabzon'un fethine giderken geçit vermez dağları nice güçlüklere katlanarak aştı. Bunu gören Akkoyunlu hükümdarı Uzun Hasan'ın annesi Sare Hatun: "Padişahım, bunca zahmet bir kale için değer mi?" deyince, Fatih'in verdiği cevap onun idealinin en güzel resmidir! Maksadımız kale fethetmek değildir. Bu zahmet din

yolundadır. Eğer bu zahmeti ihtiyar etmezsek bize gazi demek yalan olur."

İşte İstanbul'un fethindeki derin manayı da aynı kategoride değerlendirmek gerekir. Çünkü Fatih'in ideali çok yüce idi. Rumeli Hisarı yapılırken, buna engel olmak niyetiyle gelen Bizans İmparatorunun elçilerine: "Benim gücümün ulaştığı yere imparatorunuzun hayali dahi erişemez. Varın imparatorunuza böylece söyleyin" sözü de bu yüce ideali ifade etmektedir. Kuşatma esnasında da Bizans'ın anlaşma karşılığında vergi vermeyi kabul edeceğini bildiren elçilere Fatih'in: "Buradan gitmekliğim mümkün değildir. Ya ben Bizans'ı alırım. Ya da Bizans beni." İfadeleri de Onun bu konudaki kararlılığını göstermektedir. Napolyon gibi Fatih de, kurulacak bir cihan imparatorluğuna ancak İstanbul'un başkentlik yapabileceğine inanmaktaydı. Fatih'in ecdadından devraldığı misyon gereği, ülkesinin ortasında bağrına saplanmış bir hançer gibi duran Bizans İmparatorluğunu yıkıp İstanbul'u alması icap ediyordu. İstanbul fethedildiği takdirde Anadolu ve Rumeli toprakları birbirine bağlandığı gibi, haçlı tahrikleri de son bulacaktı. Askerî güvenlik sağlanacak, denizlerde hakimiyet kurulacak ve Anadolu Türk birliği de tesis edilmiş olacaktı. Bütün bunların bir de dini boyutu vardı. Zira Peygamberimiz bir hadisinde: "Kostantiniyye mutlaka fetholunacaktır. Onu fetheden kumandan ne güzel kumandandır. Onu fetheden asker ne güzel askerdir" buyurmak suretiyle fethi hedef göstermişti.

Büyük Selçuklular 1071'de Malazgirt Zaferiyle, Anadolu'nun kapılarını Müslüman Türklere açmıştı. 1176'da Miryakefalon'da Anadolu Selçuklularının kazandığı zafer, Anadolu'nun sonsuza dek Türk yurdu olduğunun tescili idi. Osmanlıların Anadolu ve Rumelideki fetihleri de İstanbul'un fethinin zeminini hazırlamıştı. İsmail Hami Danişmend'in ifadesine göre: "İstanbul ideali Arap'tan Türk'e bütün dinî ve efsanevî motifleriyle beraber intikal etmişti." Üstelik İstanbul tarih boyunca stratejik önemi ve tabii güzellikleriyle bütün milletlerin ilgi odağı durumundaydı. Şair Yahya Kemal: "Sade bir semtini sevmek bile bir ömre değer" diye tavsir ediyordu İstanbul'u.

"Kostantiniyye dünyevi olduğu nisbette uhrevî bir saadet yoluydu. İstanbul üzerine yürümek din ve dünya cennetine sefer etmek gibiydi." (51) Şehrin kuşatılması safhasında Tarihçi Barbara der ki: "İstanbul halkının tamamının bir ayda yapamayacağını Türk ordusu bir gecede yapmayı başarmıştı." Tacizade Cafer Çelebi de: "Öyle bir hazırlık

başladı ki; bir yılda yapılan bir aya, bir ayda yapılan bir güne sığdırılmalıydı" ifadesine yer verir.

6 Nisan 1453'te başlayan kuşatma devam ederken Fatih, dünya savaş tarihinin en dâhice kararını verir, ve bir gecede gemileri karadan yürüterek Haliç'e indirir. 53 gün süren kuşatmadan sonra 29 Mayıs 1453'te fetih müyesser olur ve Fatih muzaffer bir komutan olarak şehre girip doğruca Ayasofya'ya gider. Kilisede toplanan Hristiyan halka Peygamberimizin Mekke'nin fethinde, Hz. Ömer'in de Kudüs'ün fethinde gösterdikleri hoşgörüyü gösterir. Şayet Fatih'in yerinde Hristiyan bir hükümdar olsaydı ve İstanbul halkı da Müslüman olsaydı, böyle bir zafer sarhoşluğu içinde halkın hepsini kılıçtan geçireceğinden hiç kuşku yoktur. Çünkü tarih bu şekilde nice olaylara şahittir. Tarihçi Yılmaz Öztuna'nın: "Son Bizans başbakanının 'Bizansta kardinal külahı görmektense, Osmanlı sarığı görmeyi tercih ederim' sözü cihan tarihinin pek maruf sözleri arasında yer almıştır. Çünkü Avrupa'nın toleransı Türklerinkine nisbetle pek ilkeldi" tesbiti büyük bir gerçeği yansıtmaktadır.

"Artık Fatih ünvanını hak kazanmış olan II. Sultan Mehmet, hiç değilse o zamanki harp kaidelerine uyarak, esir ettiği halkı başka yerlere sürer yahut satabilirdi. Bu türlü hareket etmeyi isteseydi mucip sebebi de hazırdı. Halbuki genç Fatih, değil o devrin, XX. asrın dahi anlayamayacağı bir yumuşaklık ve şefkatle, esir aldığı bu şehir halkını uzun vadeli taksitlere bağlayarak kurtulmaları esasını kabul etti. Halbuki ayın tarihlerde, Akdenizin garp ucundaki engizisyon mahkemeleri, insanları fikirlerinden dolayı ateşte yakıyordu." (52)

İstanbul'un fethi, sadece Türk-İslâm dünyasında değil, tüm dünyada sonuçları itibarıyla büyük yankılar uyandırmıştır. Öncelikle Türk-İslâm dünyasındaki yankılara baktığımız zaman görürüz ki; bu fetih tarih boyunca Türk milletine nasip olmuş en büyük şereftir. Çünkü olayın çağlara damgasını vuracak çok önemli bir boyutu vardır. Zira İstanbul'u fethetmek bütün İslamlar için en yüce bir idealdi. "Bir ayette geçen BELDETÜN TAYYİBETÜN ibaresinden İstanbul'un kastedildiği manasını çıkaran alimler, ebced hesabıyla fetih tarihini bularak Türklerin Cenab-ı Hakkın böylesine büyük lütfuna mazhar olduğu manasını çıkarmışlardır. Büyük Hakan Fatih Sultan Mehmet'in hocası Akşemseddin'in velilik gözü ile fetih vaktini tayin edip, gün, saat ve yerini söylemesi de bu inancı doğrulamaktadır." (53)

Sevgili Peygamberimiz de fethi gerçekleştirecek orduyu müjdelemişti. Bu yüzden bunu gerçekleştirmeyi her müslüman cana

minnet bilmekteydi. Önce Emeviler, daha sonra da Abbasiler İstanbul'u kuşattılarsa da bir sonuç elde edememişlerdi.

O günün şartlarında çok muhkem surları ve güçlü savunması olduğu için, Bizansı ne Yıldırım'ın, ne Musa Çelebi'nin ve ne de II. Murat'ın, kuşattığı halde alamadığını görmekteyiz. Şimdi yüzyıllar boyu uğraşılıp ta bir türlü erişilemeyen fethi gerçekleştiren, başta Fatih olmak üzere onun askeri ve halkı ile, tüm Türk-İslâm dünyasının sevinmesi kadar doğal bir şey olamaz.

Bir yandan Mısır Memlüklü Devleti'nde bayram havası eserken, öte yandan Güney Hindistan'da Behmeni Sultanlığı elçiler yollayarak Fatih'e tebriklerini bildirmekteydi. Abbasi halifesi ise Türk şehitlerinin ruhuna Kur'ân ziyafeti çekiyordu. İstanbul'da da başta gaziler olmak üzere günlerce süren zafer şenlikleri yapılmakta ve halk bayram sevinci yaşamaktaydı. Büyük tarihçi Hoca Sadettin Efendi: "Çan sesleri sustu, yerini tekbir sesleri aldı." İfadesinde bulunuyor. Prof. Osman Turan da, Türk Cihan Hakimiyeti Mefkuresi Tarihi adlı eserinde diyor ki: "Nihayet bu büyük fetih II. Sultan Mehmet'e nasip olmuş ve Fatih "Müjdelenen kumandan", askerleri de "Müjdelenen askerler" olmak şerefine kavuşmuştur." Böylesi bir şeref şahikasında taçlananların bayram yapmaları en tabii haklarıdır.

"İslam tarihinde bu bir gelenektir. Fetihten sonra hemen bir cami yaptırılır, buna zaman yetmediği hallerde fethedilen bölgenin en büyük kilisesi camiye çevrilir. Ve İslâm'da hürriyet ve hakimiyetin sembolü olan cuma namazı kılınırdı. Cuma namazında sultan veya onun adına bir âlim hutbe okur, hutbenin ikinci kısmının sonunda beldenin fatihinin de adı anılırdı, devletinin-milletinin payidar olması için dua edilirdi. Fatih de öyle yaptı. Şehrin en büyük kilisesini (Ayasofyayı) camiye çevirdi ve ilk cuma namazını kıldı." (54) "Fatih Sultan Mehmet sur dahilinde ilk defa Ayasofya odalarını medreseye çevirdiği gibi sur haricinde de bugün Eyüp dediğimiz mahalde Peygamberimiz ashabından (Medine'ye hicret buyurdukları zaman bir müddet evinde misafir kaldığı) Halit b. Zeyd Ebu Eyyub Ensari'nin kabrinin yanına bir cami, bir de medrese yaptırarak az zamanda buranın imarını temin etmiştir."(55)

"Fatih İstanbul'u fethedip büyük zaferi kazandıktan sonra, diğer hükümdarlar gibi acaba niçin mağrur olmadı?" sualine N. Sami Banarlı şöyle bir tesbitle cevap verir: "Tereddütsüz söylenebilir ki, misafir olduğu odasının rafında bir Kur'ân bulunduğu için gece sabaha kadar ayakta bekleyen Osman Bey'in torunu bu vicdan terbiyesini o asırlardaki

Türk ruhunu yine asırlarca beslemiş böyle manevi bir kaynaktan almıştı.”

Fethin gerçekleşmesinden sonra Türk tarihinin olduğu gibi, dünya tarihinin seyri de değişmiştir. Özellikle Avrupa’nın tutumu kelimenin tam anlamıyla güçsüzlüğe işaret etmektedir.

Alman İmparatoru III. Friedrich papaya yazdığı bir mektupta şöyle diyor: “Mehmet çoktandır aramızda hükümferma bulunuyor. Türk kılıcı çoktan beri başımızın üzerinde asılıdır. Karadeniz çoktan bize kapalı ve Romanya çoktan Türklerin hakimiyetindedir. Oradan Macaristanı ve sonra Almanya’yı ele geçirecekler. İngiltere ve Fransa kralları birbirlerine karşı silaha sarıldılar. İspanya nadir anlardaki huzura kavuşuyor. İtalya ise asla sulha kavuşamayacaktır.” Alman imparatorunun bu mektubundan Avrupa’nın siyasi yapısını ve perişan halini görmekteyiz.

İstanbul’un fethi sırasında dünyanın toplam nüfusu 400 milyon civarındadır. Yılmaz Öztuna’nın ifadesine göre bu nüfusun 275 milyonu Asya da, 70 milyonu Afrika’da yaşamaktaydı.

Fetih’ten sonra Avrupa Türklere karşı bazı tedbirlere başvurduysa da hiç bir netice alamadı. Papa’nın haçlı seferi düzenleme çabaları da bir işe yaramadı. Aslında aşırı bir Türk düşmanı olan tarihçi G. Sclumberger der ki: “Türkler tarafından İstanbul’un fethi, cihan tarihinin en büyük hadiselerinden birini teşkil etmiştir. Bu fethin, Avrupa’nın mukadderatı üzerindeki tesiri, büyük olmuştur. Doğu Avrupa’da Türklere, asırlar boyunca üstünlük temin etmiştir... Bu hadise hemen hemen tarihin akışını değiştirmiştir. “Yine bir tarihçi olan Franz Babinger de: “Cihan tarihinde bir dönüm noktası meydana getirecek olan bu saatin tesiri her yerde hissedildi. Batıda bu hadisenin yarattığı muazzam akis herkesi, İstanbul’un memleketler değer bir belde olduğuna inandırdı.” demektedir.

Şehirleri çevreleyen surların top gülleleriyle yıkılabileceği anlaşılmış ve bu sayede krallar, Avrupadaki derebeylik düzenine son vermişlerdi. İpek ve Baharat yolunun Türklerin eline geçmesiyle, Avrupa’lı denizciler başka deniz yolları aramaya başladılar. Böylece coğrafi keşifler ortaya çıktı ki bu durum Avrupa’nın daha sonraları maküs talihini yenmesine vesile olacaktır. Zira artık Rönesans ve Reform hareketleriyle, ilimde, inançta, teknikte, edebiyat ve sanatta Avrupa’nın önü açılacak, sanayi inkılabıyla da hızlanıp güçlenecektir. Avrupalı bilim adamlarının pek çoğu, Rönesansın Fatih’in İstanbul’u ilk fethiyle

başladığına, Fatih, II. Beyazıt ve Yavuz'un toleransı sayesinde amacına ulaştığına inanmaktadır.

Tarihçi Hammer: "Bizans İmparatorluğunun düşmesi bin yıllık bir mevcudiyetten sonra taht şehri İstanbul'un Türklerin eline geçmesi, Avrupa milletleri için bir mücadele devresi açmıştır. Bu mücadele Avrupa için felaketli geçecektir" demektedir.

Fransız Akademisinden Rene Grousset-İstanbul'un fethi hadisesini hazırlayan sebepleri, L'Empire Du Levant adlı eserinde, dile getirir ve der ki: "Eğer Bizans seddi yıkılsa idi, Müslüman fethi 1453'de değil 673 veya 717'de gerçekleşse idi, henüz rüşdünü idrak etmemiş olan Avrupanın hali ne olurdu? Hiç bir rönesans hareketi mümkün olmazdı. Araplar ancak Suriye'yi, Mezopotamya'yı ve Mısır'ı Yunanlılıktan kurtarmışlar ve yeniden Sami'leştirmişlerdir. Türkler ise, Küçük Asya'nın en büyük kısmını Yunanlılıktan ayırdılar ve Turanileştirdiler... 1064'den 1081'e kadar, Anadolu yarımadası yeni bir Türkistan oldu... 1453, 1081'de gerçekleşiyordu. Batının müdahalesi durumu değiştirdi... Sözümü şu noktayı belirterek bağlamak isterim ki kitabım, Avrupa dışı kültür ve medeniyetlere karşı hiç bir peşin hükümle malül değildir. Avrupa medeniyeti dışında bilhassa İslâm dininden olan milletler, insanlık medeniyetine o kadar yüksek safhalar yaşatmışlardır ki, taraf tutmayan bir tarihçi, onlara düşman hiç bir temayüle sahip olamaz. Sonunda Roma İmparatorluğunun fethi işini Osmanlılar başarmışlardır. Çünkü Marmara kıyılarında idiler. Çünkü birbirini takip eden çok büyük hükümdarlara sahip olmak mazhariyetine erişmişlerdir. Bu hükümdarlar, mukayese kabul etmez askerlik dehasına sahiptiler. Ne istediklerini bilmişler ve fütuhattan başka hiç bir emel taşımıyorlardı. Osmanoğulları, Peygamberin seferlerindeki mukaddes gayeyi, asırlar sonra canlandırmışlardır."

Bu devirde her alanda Türklerin Avrupalılardan üstün olduklarını müşahede ediyoruz. Dolayısıyla, Fatih onlardan bir şey almayı düşünmemekteydi. Onun gayesi, Bizansı yıkıp Ortodoksluğu himaye ettiği gibi, İtalya'yı da alıp İslâmi esaslarla Eski Roma İmparatorluğunu tekrar ihya etmekti. Tarihçi Yılmaz Öztuna: "Kimse 21 yaşındaki II. Mehmet'in deha derecesini, asırlardan beri görülmemiş kudrette bir şahsiyet olduğunu kestiremezdi. Kimse büyük topları ve başka görülmemiş silahları tahmin edemezdi. Karadan donanma yürütüleceğini kimsenin aklı kesmezdi" diyerek bu açıdan bakıldığında fethin ihtişamına dikkat çekiyor.

Öte yandan batılı ilim adamı Grenard da Türklerin büyük başarılarının sırrını şöyle dile getiriyor: “Türklerin Balkanları ve Anadolu’yu tek devlet halinde toparlayabilmelerinin sırrı, Türkler’in atalardan kalma otorite ve disiplin gelenekleri ile Osmanoğulları hanedanının istisnai derecede devamlılık kudretindedir.”

Hangi açıdan ele alınıp değerlendirilirse değerlendirilsin İstanbul’un fethi, dünya tarihine altın harflerle yazılmış emsali bulunmaz bir kahramanlık destanı ve Türklerin en büyük zaferlerinden biridir. Türk tarihinde ve Cihan tarihinde önemli bir dönüm noktası meydana getiren fethi gerçekleştiren kutlu kumandan Fatih’i ve onun müjdeli askerlerini rahmet ve minnetle anıyoruz.

Fetih olayı ve Fatih’i kaleme aldığımız şiirimizin son kıtasıyla noktalayalım inşallah.

Güzel komutan, güzel er beraatın aldın,
Ey Yüce Fatih! Övgü dolu Rasûl sözünden,
Çağlar üstünde cihan tarihine nam saldın,
Rehber kılıp İslâmı, yürüyünce izinden.

Selma GÜRSEL

KAYSI REÇELİ

2 kilo şekerpare kaysı
2 kilo toz şekeri
3 küçük topak limon tuzu

Kaslılar önce yıkanır. Çekirdekleri çıkartılır. İkiye bölünen kaysılar tencereye konulur. Üzerine şeker dökülür. Bir iki saat kadar bekletilir,kaysılar sulanır. Şeker ıslanmış olur. Tencere kısık ateşe konularak karıştırılır,kaynamaya başlayınca limontuzu ilave edilir. Kaynamaya başlayan reçelin üzerine köpük gelir,bu köpük delikli kepçe veya kaşıkla alınır atılır. Kaynamaya başlayınca beş dakika kaynatılır,tencere ateşten alınarak soğumaya bırakılır. İyice soğuduktan sonra beş dakika daha kaynatılır bu işlem üçüncü kez yapılır,soğuyan reçel kavanoza konur istenildiği zaman yenilir.

Özgür BİÇER

CANIMIN PARÇALARINA

Nasılda biçare oluyorum
Duyunca olanları
Kımıldamıyor saatler
Yüreğime akıyor göz yaşlarım.
Canımın parçaları şimdi nasıllar
Hiç bilmiyorum

Hayatımın anlamıydı o şehir
Sanki yeniden doğmuştum orda.

O şehirdeyken,
Hayatımdaki bütün anlamsızlıkları silmiştim.
Erdemlerle donatmıştım uçarı halimi.

Canımın parçaları şimdi nasıllar
Hiç bilmiyorum.

Onlara uzanmıyor elim,
Biçare üzülüyorum.

Elimden bir şey gelmiyor.
Elimden hiç bir şey gelmiyor,
Canımın parçaları şimdi,
Nasıllar? hiç bilmiyorum.
18.03.2002 ÇORUM

Şükrü GÜLTEPE

SARI ÇİĞDEM

Karlar erir sarı çiğdem bitersin
Güneş vurur ılgıt ılgıt erirsin,
Kelebekler dallarına konarsın,
Güzel kokun etrafına saçarsın.

Çiğdemler sararmış buğday sarısı,
Dallarına konmuş bal arısı,
Doğayı sarmış güzel kokusu,
Dünyaya bedeldir bir tek yarısı.

Kır,bayırda dalga dalga sallanır.
Düzgar eser,papatyalar dallanır.
Güneş doğar çiçeklerin ballanır.
Bin bir çiçek açar,doğa allanır.

Sarı çiğdem neden boyun eğersin,
Beni üzgün koyup nere gidersin
Bahar gelir çiçeklerin açarsın,
Sen güzelsin,çiçeklere yetersin.

Sarı çiğdem sarp kuyuda bitersin
Kekik konar dallarında ötersin

Sen güzelsin,çiçeklere yetersin
Altın sarı çiğdemsin çalım satarsın.

Sarı çiğdem,senden ayrı kalamam.
Başka renkten ilham bile alamam.
Benden ayrı kaldım bende gülemem.
Yollar sarptır,yollarını bulamam.

Sarı çiğdem,ben gönlümü bağladım.
Gece gündüz,hayalinle ağladım.
Senden ayrılınca bağrım dağladım,
Gözyaşlarım ırmak olup çağladım.

GÜLTEPE baharda gölünü özler,
Çiğdemler kurumuş,yolunu gözler.
Bahar gelsin diye ciğeri sızlar,
Böyle geçerde baharla yazın.
09.08.2002

Mahmut Selim GÜRSEL

DÜNYA MAHKEMESİ

Geldi evine geldi posta ile mahkemen var şu güne diye bir celp
İstersen gitme, birinci celsede gitmezsen gelecek evine polis
Utanmak mı gerek, korkmak mı bilmeden kala kaldım orada
Bakarsın aval aval celbi getiren görevli kişinin bon bon yüzüne
Postacı görevini yapmak için uzatır tebliğ kâğıdını sana imzala
Ne yapacağını bilmeden imzalarsın belgeyi aldım diye çağrıyı
Yırtar verir eline bir tarafı yırtılmış bilgisayardan çıkmış matbu bir zarf
Ellerin titrer, açarsın baka kalırsın, birkaç yaş birden ihtiyarlarsın.
Bakarsın şikâyet sonucu üzerine atılmış üç madde ile suçlanmışsın
Bir zamanlar lazım olur diye tutmuşsun bazı hukuk bilgileri
Birincisi ne diye bakarsın bilgisayarındaki "Kara kaplı" defterine
"Kişilerin özel hayatının gizliliğini ihlal eden kimse"
Suçlu bulur isen bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası
İkincisini arar bulursun "Kara Kaplı" defterden yine
"Özel hayatına ilişkin görüntü ve sesleri hukuka aykırı ifşa"
Suçun sabitlenir ise iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası.
Bakınca celp kâğıdına istemeden de olsa ellerin titrer.
Üçüncüsü cezadan ağır yazar ve çizer olanların kararına
"Kasten işlemiş olduğu suç için hapis cezasına mahkûmiyet"
İşte en çok zora giden de bu maddeleri öğrenmek yıktı beni
"Sürekli, süreli veya geçici bir kamu görevinin üstlenilmesinden"
"Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeliğinden" Aday olmazsam da yine;
"Devlet, il, belediye, köy veya bunların denetim" İstemem bu görevleri verseler de;
"Atamaya veya seçime tabi bütün memuriyet ve hizmetlerde istihdam edilmekten,"
"Seçme ve seçilme ehliyetinden ve diğer siyasi hakları kullanmaktan," olan bir oyumda gitti
"Velayet hakkından; vesayet veya kayyımlığa ait bir hizmette bulunmaktan,"

“Vakıf, dernek, sendika, şirket, kooperatif ve siyasi parti” Beni ilgilendirmese de bunlar
“tüzel kişiliklerinin yöneticisi veya denetçisi olmaktan, “ Beklemem bu görevleri halktan,
“Bir kamu kurumunun veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşunun,
iznine tabi bir meslek veya sanatı, kendi sorumluluğu altında
serbest meslek erbabı veya tacir olarak icra etmekten,” İşte bu yaptığım sanal da olsa
“Yoksun bırakılır.” Demişti Kanun koyan, uygulayan yargılayan.
En önemlisi de ikinci maddedeki hüküm idi bana göre bu madde
“Kişi, işlemiş bulunduğu suç dolayısıyla mahkûm olduğu hapis cezasının infazı tamamlanıncaya kadar bu hakları kullanamaz.” Demiş Kanun.
İşte buda sizlerden ayrı kalarak yazamayarak, çekemiyerek, yayınlayamayarak.
“Geldi başa bir kada nere gidem imdada” Sorduk avukat arkadaşlara ses yok
Anladım bu suçlardan kurtulmak oldukça zor ve ırak mı ırak
İş başa düştü. En büyük sor da söyleyeyim diyen, bilirsen aradığını sana gösteren
Internet kullananlar artık onsuz yapamadığı bir arama motoru olan Google ile
Sordum derdimi, aldım cevabımı, bildiğim zannettiğim konuları onaylatmak babından
Kanunun madde ve yorumları açısından gösterdi bana bütün sorduklarımı.
Birinci celsede bulduklarımdan verdim bir ek savunma, ertelendi mahkemem
Bir sonraki ayın tarihine. İçimden keşke ayın yirmi yedisi olsa idi dedim.
Benim için çok önemli bir ayın bir zaman dilimi idi bu o zaman diliminde
Sonuçlanır diye geçirmiştim inanın ki kalbimde. İkinci celse oldu gittik huzura
Savunduk kendimi bildiğim kadarı ile beni Türk Milleti Adına yargılayan hazurun önünde
Dinlediler, talebimin birisini ret ettiler, bende bildiğim kadar son talebimin
Vermek isterim savunmamı Mahkememiz huzuruna yazılı olarak dedim.
Kabul ettiler celse ayın beş günlük süre ile bana mühlet lütfettiler

Üzüldüm süre çok kısa idi. Bu dava ile bana göre anlatılacak çok bilgi var idi.
Eve geldim uyumadım, uyutmadım yazdım okuttum en büyük yardımcım olana
O okudu görmediğim harf hatalarını buldu söyledi düzelttik kendimizce
Savunmak tamı tamına kırk üç A dört kağıdı olmuştu, sıra tarihini atmaya geldi.
Atığım tarih kalbimden geçirdiğim ayın yirmi yedisi idi kahkaha ile güdüm
Gözlerim doldu, Rabbim nasip etmişti benim istediğim o ayın o gününü,
Bilgisayardan baktım o gün gerekçeli karar çıkmıştı hakkımızda,
Allah C.C. hayra yorar diye gittim Adalet Sarayına
Ön bürodan aldım kararı, Hak yerini bulmuştu. BERAT etmiştim dünya mahkemesinden
On iki Haziran da da var Rabbimin BERAT Gecesi. İnşallah ondan da berat ederiz
Bu satırları okuyan ve tüm Müslümanlarla birlikte BERATIMIZI alırız sağ elimize!
27 Mayıs 2014 11.40

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 16 SAYI 184 25-Haziran-2014

***Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL** yazışma*
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL RAMAZAN VE BİZLER
Mahfi EĞİLMEZ HİTİTLER PARASINI NEREYE YATIRIYORDU
Sakin KARAKAŞ SAAT KULESİ Mİ? PİRİNÇ PAZARI MI?
Mustafa TURAN DÜN ALİME SAYGI VARDI
Mustafa Nevruz SINACI DE' FACTO MÜTEGALLİBE VE DÂHİLİ BEDHAHLAR
Selma GÜRSEL KARNIBAHAR YEMEĞİ
Sevim HARDAL FELEK
Mehmet KARADAĞ ALDATIR GARİP KÖYLÜYÜ
Şükrü GÜLTEPE DOKTOR
Mahmut Selim GÜRSEL AYAKTASIN

Mahmut Selim GÜRSEL

RAMAZAN VE BİZLER

Müslümanlar olarak bizlerin en kutsal ayı olan Ramazan Ayına erişmiş bulunmaktayız.

İnşallah bu mübarek ayın rahmet ve bereketinden faydalanabilen Müslümanlar olabiliriz.

2014 yılının Ramazan ayı yılın en sıcak ve uzun günlerine gelmesi ise bizlerin tutacağı Oruç'u daha da kıymetli ve faziletli olacağı malumumumdur. Ramazan ayı için dinin gerçek sahibi Allah C.C. bizlere:

Kur'an-ı Kerim Bakara sûresi, âyet: 183 – 187: "2:183. Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz.

2:184. Sayılı günlerde olmak üzere (oruç size farz kılındı). Sizden her kim hasta yahut yolcu olursa (tutamadığı günler kadar) diğer günlerde kaza eder. (İhtiyarlık veya şifa umudu kalmamış hastalık gibi devamlı mazereti olup da) oruç tutmaya güçleri yetmeyenlere bir fakir doyumu kadar fidye gerekir. Bununla beraber kim gönüllü olarak hayır yaparsa, bu kendisi için daha iyidir. Eğer bilirseniz (güçlüğüne rağmen) oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

2:185. Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'an'ın indirildiği aydır. Öyle ise sizden ramazan ayını idrak edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa (tutamadığı günler sayısınca) başka günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bütün bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşılık, Allah'ı tazim etmeniz, şükretmeniz içindir.

2:186. Kullarım sana, beni sorduğunda (söyle onlara): Ben çok yakınım. Bana dua ettiği vakit dua edenin dileğine karşılık veririm. O halde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulalar.

2:187. Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helâl kılındı. Onlar sizin için birer elbise, siz de onlar için birer elbisesiniz. Allah sizin kendinize kötülük ettiğinizi bildi ve tevbenizi kabul edip sizi bağışladı. Artık (ramazan gecelerinde) onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için takdir ettiklerini isteyin. Sabahın beyaz ipliği (aydınlığı), siyah ipliğinden (karanlığından) ayırt edilinceye kadar yeyin, için, sonra akşama kadar orucu tamamlayın. Mescitlerde ibadete çekilmiş olduğunuz zamanlarda kadınlarla birleşmeyin. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bu sınırlara yaklaşmayın. İşte böylece Allah âyetlerini insanlara açıklar. Umulur ki korunurlar. "Demiştir.

Peygamber Efendimiz S.A.V. : "Aziz ve Celil olan Allah şöyle buyuruyor: İnsanoğlunun her ameli kendisi içindir. Yalnız oruç bunun dışındadır, oruç benim içindir, onun karşılığını da ben vereceğim.

Oruç, Cehennem'e karşı bir engeldir.

Sizden biriniz oruçlu olduğu gün kötü bir söz söylemesin, kavga etmesin.

Eğer birisi ona söver veya sataşırsa, "Ben oruçluyum" desin.

Nefsimi kudretinde tutan Allah'a yemin ederim ki, oruçlu bir kimsenin ağız kokusu, Allah katında misk kokusundan daha güzeldir.

Oruçlu olan kimse için iki sevinç vardır. Bunlardan biri iftar ettiği an, diğeri de orucunun sevabı ile Allah'a kavuştuğu andır."

Peygamber Efendimiz S.A.V. : "Cennette Reyyan adında bir kapı vardır. Kıyâmet Günü'nde o kapıdan sadece oruç tutanlar girer, başkaları giremez. O gün:

"Oruç tutanlar nerede?" diye seslenilir. Oruçlular da gelip o kapıdan girerler. Oruç tutanlar girince kapı kapatılır ve artık oradan kimse giremez."

Sehl b. Sa'd (R.A.) rivâyet etmiştir.

Peygamber Efendimiz S.A.V. : "Bir kimse Allah yolunda bir gün oruç tutarsa, Allah o kimsenin yüzünü Cehennem ateşinden yetmiş yıl sürecek bir mesafeye uzaklaştırır.

Ebû Saîd el-Hudri (R.A.) rivâyet etmiştir:

HOŞ GELDİN
ON BİR AYIN SULTANI
RAMAZAN

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİTLER PARASINI NEREYE YATIRIYORDU

Perşembe günü yazdığım 'Paramı Nereye Yatırmalıyım?' yazısından sonra biraz tarih araştırması yaptım ve Hititlerin parasını nereye yatırdığını araştırdım.

O dönemde bugünkü anlamda para olmasa da mal cinsinden gelir ve servet olduğu kesin.
Para olmadığına göre Hititlerin para yerine geçmek üzere ne biriktirdikleri önem kazanıyor. Önce o dönemdeki seçeneklere bakalım: (1) altın, (2) gümüş, (3) kalay, (4) tahıl. Anadolu ile yapılan ticarete ilişkin belgelerden altın ve gümüş madenlerinin o dönemde Anadolu'da ve özellikle de Kapadokya'da olduğu anlaşılıyor. Para yerine kullanılan altın ve özellikle gümüş çubuk ve halkalardan söz ediliyor tabletlerde. Dolayısıyla bu iki değerli madenden yapılma çubuklar, halkalar ya da külçeler servet biriktirmenin en önemli yollarından birisi olmalı o devirde. Yine okunan tabletlerden anlaşıldığı kadarıyla Hitit egemenliğindeki topraklarda bakır da mevcuttu. Bakır, bronz yapımında kullanıldığı için oldukça değerli bir metaldi. Bakırı bu anlamda araç yapımında kullanılan bir girdi olarak kabul etmek mümkün. Buna karşın yine de servet birikimi için bir araç kuşkusuz. Bu anlamda altın, gümüş ve bakırı bugünün paralı toplumlarındaki yerli para gibi düşünmek mümkün. Paranın üç işlevi var: (1) Birikim aracı olmak, (2) Değişim aracı görevi yapmak, (3) Hesap birimi olmak. Altın, gümüş ve kalay o dönemde bu üç işlevi de görüyordu. Çünkü bunlar servet biriktirme aracı olmanın yanı sıra mal değişimine de aracılık ediyorlar ve hatta ağırlıklarına göre hesap birimi olarak da ele alınıyorlardı. 8.5 gram ağırlığındaki gümüş halka ya da çubuklar 1 şekel olarak adlandırılıyor ve birçok malın fiyatı da şekel olarak belirleniyordu. Bunu da Hititlerin yasalarına yazdıkları çeşitli malların fiyatlarını şekel cinsinden ifade etmelerinden anlıyoruz.

Kalay, Anadolu'da o dönemde bulunan bir metal değil. Ama çok önemli. Çünkü devir bronz (tunç) devri. Kama, kılıç, mızrak gibi silahlar ile balta, orak gibi araçlar hep bronzdan yapılıyor. Ve bronz yapmak için bakır ile kalayın belirli oranda birleştirilmesi gerekiyor. Bakır Hititlerin egemenliği altındaki topraklarda olmakla birlikte kalayın daha çok Mezopotamya'daki krallıklardan ya da Hititlerin egemenliği altındaki yerlerden geldiği anlaşılıyor. Dolayısıyla kalayı bir çeşit döviz gibi kabul etmek mümkün.

Tahıl, biriktirilmesi kolay olmayan bir madde. Çabuk bozulabiliyor. Buna karşılık o da tıpkı altın ve gümüş gibi parisu adıyla anılan ve 40 kilo dolayında olduğu tahmin edilen bir ölçüyle alınıp satılıyor, ya da değişime konu olabiliyordu. Tahıl denince en yaygın olanının buğday olduğu yine Hitit tabletlerinden anlaşılıyor. Hititler tahılları toprağa kazılmış yatay silolarda saklıyorlardı. Üzerini kumla örtüyorlar ve böylelikle hava almasını önleyerek bozulmasını engelliyorlardı. Tahıl birikiminin daha çok kamusal bir iş olduğu, evlerde biriktirilen tahılın geçimlik miktarda olduğu anlaşılıyor. Buna karşın fazla tahılı olanların bunları da mal değişiminde kullandığı açık.

Bu saydığım birikim araçlarından hangisinin yaygın olduğu ya da hangi ağırlıklarda olduğunu söyleyecek kadar bilgimiz yok ne yazık ki. Hititlerde mal fiyatları yasalarla belirlendiği için ilk bakışta hangisini birikim aracı olarak alsanız aynı saklama değerini elde eder gibi görünüyorsunuz. Buna karşılık savaş hallerinde kalayın, kıtlık hallerinde ise tahılın değerinin birdenbire arttığını ve yasalarda ne yazarsa yazsın bu malların karaborsaya düştüğünü tahmin etmek mümkün. Bu durumda akıllı ve imkânı olan bir Hititlinin bu saydığım malların tümünü kapsayacak bir sepet yapması en doğru yol olurdu sanırım.

(Not: Perşembe günkü yorumlarıyla beni 2001 Şubat krizini öngörememekle suçlayan bazı okurlarıma www.mahfiegilmez.nom.tr sitesinde 2001 Şubat'ının ilk haftasından beri duran 'Kasım 2001 Krizi Üzerine' adlı yazımı okumalarını öneririm.)

Mahmut Selim GÜRSEL

SAAT KULESİ Mİ? PİRİNÇ PAZARI MI?

Pek çok şehirde ismi şehir ile özdeşleşmiş semtler vardır. Gelişen teknoloji ile ismi ile anılan semt ve meydanlarda söz konusu değişime rağmen eski isimleri ile anılırlar.

Örnek vermek gerekirse bu gün Eskişehir Odun pazarı semtinde artık odun satılmamaktadır. Söz konusu semtte 1960 lı yıllara kadar odun satışı yapıldığı için semtin adı Odunpazarı olarak konulmuştur. Bu gün ise Eskişehir odun pazarında ne odun vardır ne de pazarı. Eskişehir odun pazarı artık Eskişehir'in en gösterişli ve en güzel semtlerinden birisidir. Bir başka örnek vermek gerekirse Ankara at pazarında at falan satılmamaktadır. Ancak bütünAnadolu Ankara kalesinin etrafında bulunan bu semti at pazarı olarak bilmekte ve anmaktadır. Belki bir zamanlar orada at vb. hayvan pazarı kurulmuştur. Ancak bu gün at pazarı olarak bilinen bölge sit alanı olarak ilan edilmiş ve Ankara'nın tarihi dokusuna bağlı kalarak oradaki pek çok ev ve konak koruma altına alınarak restore edilmeye başlanılmıştır. Bütün bu gelişmeye rağmen oranın adı artık At pazarı'dır. Aradan yüzyıllar geçse de yine semtin adı at pazarı olarak kalacaktır. Çünkü kentin tarihi dokusuna olan saygı semtin adının at pazarı olarak daim olmasını gerekli kılmaktadır. Eskişenir'de ki Odunpazarı örneği de aynen bu şekilde daim olmuştur.

Bizdeki örneğine gelince; Benim çocukluğumdan bu yana Osmancık belediyesinin hemen karşısında bulunan şehir meydanı Pirinç pazarı olarak adlandırılmakta ve bilinmektedir. Osmancık'lı olupta yaşı kırkın üzerinde olanlar bu meydanın Pirinç pazarı olduğunu bilirler. Zamanında orada pirinç diyarı olan Osmancık'ın pirinçleri pazarlanmıştır. Ancak bu gün için gelişen ticaret anlayışı ve teknoloji pirincin böyle bir meydanda pazarlanmasını gerektirmemektedir. Dolayısı ile bu meydanda pirinç pazarı kurulmamaktadır. Ancak kentin tarihi dokusuna saygı bu meydanın pirinç pazarı olarak adlandırılmasını

gerektirmektedir. Aynen At pazarı ve Odun pazarı örneklerinde olduğu gibi.

Yaklaşık yirmi yıl öncesinde bu meydana gereksiz bir şekilde bir saat kulesi yapılmış ve ondan sonra olan olmuştur. Dilerseniz saat kulesi olayını biraz irdeleyelim. Saat kuleleri bundan yüz yüzeli yıl öncesinde saat ve makine teknolojisinin henüz yaygınlaşmadığı dönemlerde şehrin meydanlarına yüksekçe kuleler üzerine yapılan saatler ile oluşmuştur. Çünkü o yılların saatin pahalı olduğu ve herkeste bulunmadığı göz önüne alındığında böylesine kuleler inşa etmek anlamlı ve gerekli bir yatırım olarak görülmekteydi. Aradan geçen yıllar itibarı ile de bu kuleler doğal olarak tarihi eser niteliği kazanmış ve şehir ile de özdeşleşmiştir. Bun a göre 1980 li yıllarda yani hemen herkesin kolunda bir saatin olduğu dönemlerde Osmancık'ta bir saat kulesi inşa etmek son derece anlamsız bir yatırım olmuştur.

Zaten bu gün itibarı ile oradaki saatin kaç olduğu veya çalışıp çalışmadığı Osmancık'ta hemen hiç kimseyi ilgilendirmemektedir. Bu kulenin etrafındaki çiçeklerin zamanla belediye tarafından bakımı yapılmakta ve sulanmaktadır. Birde bölge saat kulesi meydanı olarak anılmaktadır ki işte kanaatimce en sakıncalı durumda burada ortaya çıkmaktadır.

Evet Osmancık saat kulesi kentin tarihi dokusuna ve değerlerine zarar vermektedir ve maalesef artık Pirinç pazarı saat kulesi olarak anılmaktadır. Dolayısı ile hiçbir tarihi özelliği olmayan gereksiz bir saat kulesi.

Osmancık belediye meclisi ivedi olarak toplanıp bir karar almalı bu kararla meydanın adı "Pirinç Pazarı" olarak tescillenmeli meydana pirinç harflerle "Pirinç Pazarı"ifadesi yazılarak asılmalı ve bu gereksiz saat kulesi derhal yıkılmalıdır. Bu kentin geçmişine sahip çıkmak adına tarihi bir sorumluluk ve bu belediye meclisi için de Osmancık tarihine sahip çıkmak adına tarihi bir fırsattır. Ayrıca bölgede saat kulesi olarak adlandırılan işyerlerinin de adları değiştirilmeli bu durum ilgili esnaflara tebliğ edilmelidir.

Peki saat kulesi yıkılınca orada ne olmalı sorusuna gelince; Dilerseniz bu önerimizi de ilgili sözlerimizi de bir başka yazımızda harmanlayalım

Mustafa TURAN

DÜN ALİME SAYGI VARDI

“Alimler, amirler ve hakimler bozulduğunda kıyameti bekleyiniz” mealinde bir söz vardır. Bugün gelinen noktayı etüd ettiğimizde durumun hiç de iç açıcı olmadığı görebiliriz. Peki dün nasıldı? Dün özellikle alimlere saygı ne durumdaydı? Bugünkü sohbetimizde bu konuyu işleyelim istedik. Osmanlı hükümdarı II. Murat, her hafta iki kez tanınmış alim ve şairleri sarayında toplayıp sohbet ederdi. Şehzadeliği döneminde ulema muhiti tarafından bütün ünitelerin seferber edilmesiyle yetiştirilen Fatih de, aynı yolu daha dikkatli bir şekilde takip ediyordu.

Sık sık yapılan bu sohbetlerin birisinde, tevhide dair bir konu açılmıştı. O devrin en ünlü alimlerinden Molla Zeyrek'le Hocazade, Fatih'in huzurunda bu konuyu tam yedi gün boyunca tartıştıklarını tarihi kayıtlardan öğreniyoruz.

Molla Gürani,Bursa kadısıyken Fatih'in huzurunda eğilmediğini sadece selam verip el sıkıştığını, batılı tarihçi Hammer ifade etmektedir. Fatih uleması ilmin izzetini , her şartta korumuştur.

Tanınmış bir matematik bilgini olan Sinan Paşa , Padişahın hışmına uğrayıp hapsedildiğinde, alimler derhal tepkilerini göstermişler ve Hoca Sinan serbest bırakılmadığı takdirde, bütün eserlerini yakacaklarını, ardından da İstanbul'u terk edeceklerini Fatih'e bildirmişlerdir. Bu olay üzerine Sinan Paşa derhal serbest bırakılmış ve ulemanın bu eyleminden dolayı da herhangi bir takibat yapılmamıştır.

Fatih'in huzurunda sadrazamlar, vezirler ve bütün devlet erkanı ayakta dururken, alimler ve hocaların oturması, hükümdarın ilme ve alime saygısını göstermez mi? Prof. Süheyl Ünver:"Fatih'in huzurunda ilmi mübahese ve münakaşalar ki, bunlar adeta birer Kollegium ve

Sempozyum mahiyetindedir. Bu ilim meclislerinde, hükümdar asla müdahale etmemiş, tamamen tarafsız kalmıştır. Fatih'in görüşlerine aykırı görüşler söyleyen alimler çok görülmüş ve onlar ilmi istiklallerini ne bahasına olursa olsun koruyarak münazaradan ayrılmamışlardır" tesbitini yapmaktadır.

18. yy Türk ressamı Levnî, Fatih devrinin ilim hayatını çok iyi bildiği için, belki de derin bir özlem duyduğu için o devri minyatüründe, bir müderrisin (Prof) omuzlar üzerinde bir tahtırevanla evinden medreseye götürülüşünü canlandırmıştır. Gerçekten de mesela, Fatih'in, hürmeten ayağa kalktığı ve "Zamanımın İmam-ı Azamı" dediği Ayasoyfa müderrislerinden Molla Hüsrev, evinden medreseye törenle getirilip götürülürdü. Talebeleri tarafından evinden alınarak atla medreseye getirilir, ders bittikten sonra da aynı minval üzere evine götürülürdü. Bu merasim, halk tarafından büyük bir hayranlıkla seyredilirdi.

Timur'un torunu olan Uluğ Bey'in Semerkand medresesinde müdür iken, Uluğ Bey'in ölümü ve Fatih'in çağrısı üzerine, yüz kişilik maiyetiyle birlikte İstanbul'a gelen büyük bilgin Ali Kuşçu'ya ,o gün çok büyük bir meblağ olan her gün bin akçe yolluk ödenmiştir.

Mısır seferinden dönerken yağmurlu bir havada devrin alimlerinden Kemal Paşazade'nin atının ayağından sıçrayan çamur Yavuz'un kaftanını batırmıştı. Sert mizaçlı olan Padişahın kızacağı sanılmıştı. Oysa Yavuz: "Ulemanın atının ayağından sıçrayan çamur bizim için şereftir" demiş ve kaftanının öldüğünde sandukasına konulmasını istemiştir.İşte Yavuz bu tavrıyla zirvelerde bayraklaşırken,Napolyon ise hocası Molme'yi tokatladığı an; büyük ölçüde irtifa kaybetmiştir.

Pek tabiiki, alim de kolay yetişmiyordu. Mesela Endülüslü Alim İbni Rüşt, biri evlendiği gece, biri de babasının vefat ettiği gece olmak üzere tüm hayatı boyunca sadece iki gece kitap okuyamamıştı. Büyük Alim İbni Teymiye,uykusu gelmesin diye uzun saçlarını tavana asarak kitap okuyordu.Sahih-i Buhari'nin yazarı ulaştığı her hadisi, kitabına kaydetmeden önce abdest alıyordu.

Öte yandan takdir edilir ki Alim de, hürmet, itibar ve himaye ile yetişir. Fatih, Akşemseddin'i ziyarete gittiğinde hoca ayağa kalkmazdı. Oysa Akşemseddin Fatih'in huzuruna çıkınca Padişah onu ayakta karşılardı .

Harun Reşit'de gözleri görmeyen bir alimin ellerine su dökerek şöyle demişti: "Elimizden başkaca şey gelmiyor.Hiç olmazsa ilminizin kadrini böylece yükseltelim."

Roma Germen İmparatoru Şarlken,Venedik'e vardığında, Ressam Titien'i ziyaret etmişti. Ressamın yere düşen fırçasını, eğilip yerden alan ve ressamın eline veren Şarlken:"Sizin gibi bir sanatkâra hizmet etmek büyük bir şereftir" diyordu.

Şimdi alime olan itibar, eskisi kadar değil. Peki bu keyfiyetteki suç sadece devlet ricalinde ve halkta mı? Hayır. İlim ehli de ilim yolunda çok irtifa kaybına uğradı.

“Gör zâhadi kim sahibi irşâd olayın der
Dün mektebe vardı bugün üstâd olayın der”

anlayışı hakim olursa, sonuç da elbetteki böyle bir tablo kaçınılmaz olacaktır.

Mustafa Nevruz SINACI

DE' FACTO MÜTEGALLİBE VE DÂHİLİ BEDHAHLAR

Malûm, de'Facto açık, alenen ve resmen kabul edilip ilân edilmediği halde: Gerçekte/ fiiliyatta var olan ve hükmünü icra eden;

Mütegallibe ise: Haksız, yolsuz, hukuk ve ahlâk dışı, gayri meşru kuvvetle hükmetmeye çalışanlar:, Zorba, despot, derebeyleri ve gizli işgal unsuru hainler (daha açık bir ifade ile dâhili bedhahlar, yani gizli iç düşmanlar) demektir.

Böyle bir ülkede insan hakları, adalet, hukuk, lâiklik ve demokrasi "var gibi" görünür. Çokça da lâfı edilir. Fakat gerçekte bu değerlerin hiç birisi yoktur. İşte bunlardan biri de biziz. Yani Türkiye. Bizimle yanı sıra, Atatürk zamanında tam özgür, bütün veçheleriyle hâkim ve hükümran olan Afganistan ve İran'da, şu anda "hürriyet ve hükümranlık" nimetinden mahrum ve yoksundur. Daha açık ve net bir ifade ile 2014 yılı itibarıyla, hiçbir Türk ve İslâm devleti hür ve hükümran değildir.

Önce kendi açımızdan konuyu "mümkün olduğunca" irdeleyelim: İşleyeceğimiz konu itibarıyla, örtülü-gizli, hileli ve özellikle Lozan'da, dâhili bedhah menşei ile malûm lânetli birinin yaptığı gibi, İngiliz Milletler Topluluğuna vatanı katmak ya da millet ile meşru temsilcilerinin rızası hilâfına satmakla başlar bizim mütegallibelerle ilgi ve alâka muvacehesinde maceramız. Venizelos'un (İstanbul ziyaretinde) Atatürk'e bildirmesiyle ortaya çıkar. (1930) Konunun tetkiki bir hayli zaman alır. Gerçek sarahaten ortaya çıktıktan sonra İsmet başbakanlıktan kovularak, Ankara'dan sürülür. (1937) Başbakanlığa Celâl Bayar atanır. Ancak bu nedenle Atatürk zehirlenerek öldürülmüş ve tam da öldüğü günün ertesinde; Daha mübarek bedeni soğumadan, Meclis tanklarla çevrilmek suretiyle malûm şahıs cebren, tehdit, tank ve tüfek zoruyla diktatörlüğe getirilmiştir. (11 Kasım 1938)

Türkiye'nin kendi tarihi ile "hesaplaşması ve yüzleşmesi" gerekiyorsa ilki budur.

Önce 11 Kasım 1938 karşı devrimi, sonra da bunun bekraundu (altın vuruşu) olan 27 Mayıs 1960 muhakeme edilmek, sorgulanmak ve

yargılanmak zorundadır. Eğer, hakkaniyet, adalet, ahlâk ve hukuka uygun bir "açılım" süreci oluşturma azmi, irade ve kararlılığı içinde ise AKP; 27 Mayıs dâhil olmak üzere bunu yapmak zorundadır. Geçmişle erkekçe ve mertçe hesaplaşmayan bir zihniyet değişim, dönüşüm, atılım ve açılım yapamaz. Aksi halde o da, bu menfur sürecin uzantısı, parçası ve mütemmim cüz'ü olmaktan kendini kurtaramaz.

Çünkü: 11 Kasım 1938 karşıdevriminde: Cumhuriyet, adalet, hürriyet ve insan hakları gibi 'Milli/manevi, insani, demokratik ilmî' değerler tarihin çöplüğüne atıldı. Aslında Türkiye Cumhuriyeti tarihinin birinci kalkışması, ilk isyanı, kanlı ihtilâli ve en kalleşçe darbesi budur. Mustafa Kemal Atatürk'ün canı pahasına uygulanan vahşetin Literatürdeki adı: 'karşı devrim' kime karşı? Elbette Atatürk, Türk İnkılâbı, Türk halkı, Türk Milli Devleti, halkın özgürlük ve bağımsızlığına karşı! Dolayısıyla 27 Mayıs, 12 Mart, 28 Şubat ve mütemmimleri bu güruhun marifeti olup; Maksat, hürriyet, adalet ve bağımsızlığa vurulan prangayı pekiştirmektir.

Mütegallibe tarafından sanal savlar üzerine kurulu, ama gerçekte asla var olmayan, "sözde Kürt sorunu, esasta Türkiye'yi bölme, parçalama, soya ve paylaşma oyunu" 27 Mayıs 1960'dan itibaren Sivas toplama kamplarında Halk Partisi zihniyeti ile tamamı kripto, mason ve misyoner cunta tarafından icat edilmiş "sonradan icat" bir sorundur. Tıpkı 1974'ten sonra, Vahşi Batı ile entegre ihanet şebekelerince ortaya atılan 'Kıbrıs Sorunu' gibi. Bunlar hakikatte sorun falan değil, itler önüne atılan somun kabilinden, düzmece senaryolardır.

KARŞI DEVRİM = YENİDÜNYA DÜZENİ

Zekâ düzeyi düşük primitifler bilmezler. Ama dönme, devşirme ve kriptolar çok iyi bilir. Türkiye'deki karşıdevrim: Sömürgeciliğin zaferi, legalize olması ve dünyada uç veren "yenidünya düzeni" domuzluğunun hayat bulup harekete geçmesidir. Nitekim 1908 veya bir başka telâkkiye göre 1914 yılına değin beş buçuk asır boyunca, tartışmasız dünyanın başkenti olan İstanbul, bu vasfını 1914'de yitirdi ve Kraliçe'ye kaptır. 1944'e kadar dünya başkentinin Londra olduğu bilinir. Fakat yenidünya açılımı ile başkent Amerika kıtasına kadı.

Netice olarak: 1960'a kadar dünyanın patronu da başkenti de Washington D.C.'dir.

1960'larda yeni bir yapım, değiştirme, dönüştürme ve yerleştirme depremi yaşanır…

DÖNEMLER, DEVRİMLER VE DENGELER

Dönemin en önemli sorunu olan ve gelişmişlik sıralamasında; Demokrat Parti, Bayar ve Menderes sayesinde Amerika, İngiltere ve Japonya'dan sonra dördüncüye gelen Türkiye, 27 Mayıs darbesi ile önü/yolu kesilir, durdurulur. Hatta durdurulmak bir yana, sadece üç yılda bütün birikimi berhava edilmek suretiyle 1963'de sevgili halkını vahşi, adî ve alçak, iyi yüzlü batı'nın domuz ahırlarında bakıcı, kirli/hastalıklı sokaklarında süpürgeci ve en tehlikeli maden havzalarında amele olarak çalışmaya göndermek zorunda kalır. Zira cunta, halkı sadakaya ve memleketi dövize muhtaç hale getirmiştir. Oysa daha üç yıl önce Türkiye, Avrupa'nın en iyi ve en seçkin, kalifiye elemanlarını, bilim doktorları, profesörleri, her derece ve düzey işçileri Türkiye'de "yabancı işçi sıfatıyla" çalışırlardı.

14 Mayıs 1950'de açlık, işsizlik, hastalık, yokluk ve kıtlıktan kırılan Türkiye'nin 1960 da işsizlik sorunu yoktur. İstihdam fazlası vardır ve bu fazla yabancı işçi ile karşılanmaktadır.

YALAN-TALAN, İŞGAL, SOYGUN VE VURGUN DÜZENİ

11 Kasım 1938 ilâ 14 Mayıs 1950 arasında yaşanan nefret/fetret, fakirlik, açlık, yokluk ve hastalık dönemi 28 Mayıs 1960'da sökün etmiş; Kalitesiz, değersiz, niteliksiz ve niceliksiz, gayri milli unsurlarca bilerek, isteyerek, plânlı, programlı olarak dejenerasyon, deformasyon, psikolojik savaş, beyin yıkama, milli, ilmi ve manevi değerleri çürütme ve devleti yozlaştırma politikaları ülkeyi günümüze; Yani felâketin eşiğine kadar getirmiştir. Öyle ki; Bu gün, her ne kadar iman etmeseler, farkında olmasalar da, Türk milleti ve Türkiye Cumhuriyeti adına; Devleti dâhili ve harici bedhahlardan (gizli düşmanlardan), vatan haini, bölücü, hırsız ve yolsuzlardan koruma; Devleti yüceltme ve hükümeti denetleme görevi ile sorumlu ana ve yavru muhalefet, bilumum şerikleri ile birlikte "çatı kuralım" derken, milli devlet düşmanlarına "çanak tutma" bedbahtlığı, cehalet, felâket ve gafletine düşmüşlerdir!..

Oysa biz, Türkiye'nin "Cumhurbaşkanı, mutlaka Türk olmalıdır" diye haykırıyorduk.

BÜTÜN DÜNYA İŞGAL VE TASALLUT ALTINDA

Kaldı ki, memleketin ısrarla bölünmek istendiği, ayrışmanın teşvik edildiği, himaye gördüğü bir ortamda; Mutlak Milliyetçi olması gereken hareket partisi ve CHP tarafından, en azından Kraliçenin eğitim tezgâhında (exeter) dokunmamış hakiki ve halis bir Türk'ün aday gösterilmesi beklenirdi. Öneri, geniş halk kitleleri ile namuslu-dürüst, onur ve erdem sahibi yurttaşlar arasında büyük hayal kırıklığı

yaratmıştır. Kalıplarına, makam ve mürüvvetlerine yazık, kahrı gazap olsunlar…

Böylece CHP, MHP, AKP ve diğerlerinin tek vücut ve yekvücut oldukları sübut etti

En kör pencereden bakıldığında bile; Öteden beri sürüp gelen Doğu Türkistan jenosidi, SSCB hinterlandında 20 yıldır vaki bağımsızlık komedisi ile sırasıyla Çeçenistan, Afganistan, Kıbrıs, Bosna-Hersek, Azerbaycan/Karabağ, Irak, Libya, Sudan, Suriye ve nihayet Ukrayna!.. İslâm'ın yasaklandığı bazı Afrika ülkelerinden tutun, en alçakça, haince ve kalleşçe katliam ve soykırımların sürdüğü Musul Vilâyeti; Kahir ekseriyeti Türk ve Müslüman coğrafya da bu insanlık dışı işgal, tasallut, soygun, vurgun, vahşi saldırılar hüküm sürüyor. Kötüler, pislikler, hırsız, yolsuz, din tüccarları ve siyaset simsarları her yerde…

İnsanlık; Adalet, huzur, hukuk ve barış iklimi Türkiye'den medet bekliyor!..

Oysa Türkiye hükümeti'nin aynı dönemde, insanlık, evrensel barış ve ticaret adına iş gören diplomatları Musul'da esir alınabiliyor, TIR Şoförleri gasp edilip tutuklanıyor. Ama ne büyük bir utanç, hicap ve yüzkarası bu!.. Mes'ul, mütehakkim ve mütegallipler, her ağızlarını açtıklarında 'Yeni Osmanlı' nam bir söylem ortaya koyarlar. Fakat Osmanlı'nın evvel ve ahiri dâhil 2250 yıllık (TSK tarihi baz alınmıştır) tarihinde böyle bir korkaklık, miskinlik ve utanç yoktur. Bunlar Osmanlı'nın: "İstersen ülkende ve dünyada Sulh-ü Salâh; Hazır ol her daim cenge ve asla cengâver olmaktan beri durma sakın!" kuralının farkında ve idrakinde değiller. Üstelik giderek bütün dünyayı saran fitne, tefrika, Türk ve İslâm düşmanlığını da göremezler.

Bizde gaflet, dalâlet ve hıyanet; Başta muhalefet olmak üzere her yanı sarmış, tarihi düstur olan 'Hak yolunda, Millet hizmetinde, rıza-i İlâhi uğruna halk için çalışacak' Namuslu, dürüst, imanlı, ilimli, şuurlu, lâik ve demokrat insan kalmamıştır.

Bu sebeple olsa gerektir: Memlekette ve ekseri dünyada Hakkaniyet, Adalet, Ahlâk, Özgürlük, Eşitlik, Demokrasi, Cumhuriyet ve Bağımsızlık tebahur etmiş (buharlaşmış) ve içi boş sözler ile anlamsız söylemlerde 'damı tenvir' olunmaya başlanmıştır…

Hani yukarda bahsetmiştik, 1960'a kadar dünyanın başkenti Washington diye…

İşte 1960'dan itibaren bütün veçheleri ile yerleşen ve ahtapotun kolları gibi bütün dünya ülke ve rejimleri içinde kök salan "haram, çalıntı, gasp ve irtikaptan ibaret sermaye" son başkentini de terk ederek seyyalleşti.

Şimdi sermayenin, dünya soyguncuları, evrensel gladyo, yerel mafya ve profesyonel soyguncu-vurguncuların; Daha doğru bir deyişle şimdi adına "küreselleşme" denilen kalleş sülük- adi kene, kan emici vampir ve ahtapotların nerede toplaştıklarını, konuşlandıklarını kimse bilmiyor. KÖTÜLÜK HER YERDE…

İliklerine kadar soyulan, aldatılan, kandırılan, bütün değerleri yozlaştırılan, din, ilke, ülke ve imandan uzaklaştırılan, haymatlos karakterli, sanal sınırlı çete devletlerin en yaygın söylemi:, "Yeni Demokrasi, İleri Demokrasi, İnsan Hakları, Adalet ve Evrensel Hukuk" olup; Ancak Deccal tarafından ifa edilebilecek güçte, devasa kötülük projelerinin adına da "açılım" denilmektedir. Çok iyi görülüp, iyice bilinmiş ve anlaşılmıştı ki, bunların tamamı (merkezi bir güç paterni tarafından sevk ve idare edilen) yalan-talan, nitelikli sahtekârlık, organize soygun, vurgun düzeninin; Ekserisi din tüccarı, insanlık düşmanı idarelerin marifetidir.

Yani günümüzde "yenidünya düzeni, yeni/ileri demokrasi, özelleştirme, halka açma, küreselleştirme denilen kan emici kene ya da vampir (vahşi kapitalizm, irinsel emperyalizm, salt çıkara dayalı yalan/talan) düzeninin hâkim unsur haline gelmesi ile başta Musevi, İsevi ve İslâmi toplumlar tekrar ortaçağın ilkel.; Adaletsiz, hukuksuz, muzlim, karanlık kâbusları, iğrenç kaprisleri ve kalleş dehlizlerin lâğımına sürüklenmiş bulunmaktadırlar...

Bu rejimde insanlığın % 99.9'u iliklerine kadar sömürülmekte; Geriye kalan binde bir, tam bir refah patlaması içinde deli domuzlar gibi çılgınca yaşamakta, dünya rantının pastasını tek başına yemekte ve geri kalanların ıstırap, hastalık, sefalet, mutsuzluk, onursuzluk, esaret, açlık ve susuzluktan ölümleri de dâhil olmak üzere; Binlerce yılda gelişen tüm iyilik, erdem ve insani değerlerinin sistematik olarak ve kasıtla imhasına çalışmaktadırlar.

Şüphesiz bu bir illet, pis bir hastalık, insanlığın üstüne çökmüş felâket ve rezilliktir.

Dünya çapında genel bir analiz yapıldığında; Malum ve menfur fetret devrinin bütün melânetleri uygulamada açıkça görülür. Dönemin yalancı-talancı, bağnaz, katı ve fanatik Ebu Lehep'leri, Ebu Cehil'leri, Mugire ve Abdullah Bin Sebe'leri milletlerin idaresini sinsice ele geçirerek, "olağan ve doğal mecraında seyreden sühûl, sakin ve barışçı devletleri" adeta birer çete devleti haline getirmişlerdir.

Meselâ şu vahim hallere ve korkunç örneklere bir bakın: Suriye'de 2011 Nisan'ında başlayan (Türkiye benzeri) gösterilerin 2012'de iç

savaşa dönüşmesi ile başlayan süreçte gündemde yer alan iddialara göre: "Türkiye, Suudi Arabistan ve Katar'ın besleyip, semirttiği ve Suriye iç savaşına sürdüğü, Irak Şam İslam Devleti terör örgütü (IŞİD)", Irak ve Suriye'yi kapsayan bir şeriat devleti kurmak istiyor. Bir tiyatro oyunu sergiler gibi Irak'ta Musul'u ele geçirmiş, Bağdat'a doğru ilerlemekte! Bölge halkı üzerinde eşi benzeri görülmemiş bir şiddet, vahşet ve adeta soykırım uyguluyor. Türkiye Cumhuriyeti'nin Musul Konsolosluğunu işgal etti ve onlarca TIR şoförümüzü esir aldı.

Bu anlamsız esaret, terör örgütü ile pazarlık pahasına günlerdir sürmekte.

Hakikatte, devlet geleneğinde eşkıya ile pazarlık cinnet, zavallılık ve tarafgirliktir.

Diğer taraftan; (Batı) Ukrayna da pervasız, haksız ve hukuksuz Rus işgali, Kırım'ın gaspına rağmen bütün şiddetiyle sürüyor. (Doğu) Çin tarafından işgal edili Doğu Türkistan'da 40 yılda, hain saldırılar, alçakça ve kalleşçe katledilenlerin sayısı 35 Milyon'a ulaştı. Başta Türkiye idare unsurları olmak üzere bütün dünya bu insanlık düşmanlığı, vahşet ve soykırıma seyirci.. Orta yerde Afganistan, Filistin, Suriye, Irak, Musul, Kerkük acımasızca kanatılıyor.

Afrika Müslümanları üzerinde, "İslâm'ı yasaklamak dâhil" müthiş bir zulüm hüküm sürmekte, bizzat vahşi batı ve ABD yoluyla "soysuz bir sömürgecilik" inşa edilmektedir.

HIRS VE İHTİRAS UĞRUNA İZMİHLÂL!..

Cereyan eden manzaranın ortak bir paydası var. Süreci idare, tahrik, tazyik ve/veya tahkim eden (destekleyen) idarecilerin tamamı akıl tutulmasına uğramış; Gurura kapılmış; Riya'ya düşmüş; Fitne ve tefrikanın kurbanı olmuş kifayetsiz muhterislerden ibaret. Burada ve bu anlamda kifayet nedir. Elbette ve sadece Adalet'tir. Karşıtı kifayetsizlik ise: Haksızlık, adaletsizlik, zulüm, zorbalık, dikta ve derebeyliğin, yani mütegallibeniz müşterek vasfıdır.

Bunların idare ettiği ülkelerde Hakkaniyet, Adalet, Demokrasi ve Lâiklik de yoktur.

Üstelik müthiş bir pahalılık, gizli enflâsyon, alabildiğine rüşvet, iltimas, başıbozukluk, haksızlık, nitelikli dolandırıcılık, ayırma ve kayırma görülür. Dikkat edilirse bu; İnsanlık, ilmî ahlâk, şeref ve soy dışı cürümler olup; Sadece Müslüman olmayanlarda rastlanan lânetli bir hastalıktır. Yegâne tedavi unsuru olan adalet cihazı, kanun ve ceza bu güruhun hâkimiyetinde adeta yoktur. En iğrenç insanlık suçu olan zina,

tecavüz, livata, fuhuş, gasp, irtikap, anarşi, terör, tedhiş ve hırsızlık dahi, neredeyse mazur görülen fiiliyattandır.

EYLEM VE SÖYLEMDE BİR OLMAK GEREK

Merhum, müteveffa ve müstesna, Cennet mekân Milli Şair Mehmet Akif Ersoy İstiklâl Marşı'nda: "Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlal.," diyor. Yani; "Ey kadim Türk Milleti ve maziden gelip atiye yürüyen Türkiye Cumhuriyeti, sen ve senin bağrında hayat bulan Türk milleti asla yıkılmayacak, yok olmayacak, çökmeyecek, bölünmeyecek ve şu dünya durdukça (ebediyen) payidar olacak (sonsuza kadar yaşayacak)'tır; Mesajı ve müjdesini veriyor!..

Bu mısra, 90 yıl önce yaşanan İstiklâl Harbi destanına ait!

O, evvelâ ve öncelikle Türk milleti'nin istiklâl/hürriyet, adalet, hâkimiyet, güzel ahlâk, hukuk, özgürlük, bağımsızlık ve hükümranlık marşı.. Şairi, mimar ve muhtasarı Gazi Mehmet Akif Ersoy; Eseriyle; Muzaffer millet, dirilen devlet ve genç cumhuriyetle müsemma... Keza, 2002 yılından beri Hükümet eden AKP hükümet ve zihniyeti tarafından çok övülen, ululanan, saygıyla yüceltilip sahiplenen büyük şahsiyet!..

Buna rağmen malum zihniyet, bu şahsiyeti sadece kullanır, istismar ve suiistimal eder.

Şimdi sorulur: Peki neden ve niçin Mehmet Akif Ersoy'un yolundan gidilmiyor?..

Top yekûn millet, ittihat-tevhit ve ebed-müddet devlet akaidine neden uyulmuyor?

Bu iki yüzlülük, çifte standart, yalancılık ve sahtecilik değil de nedir?

Kaldık ki bu, izafet ve sahiplik, aynı zamanda İstiklâl Marşına sadakati ve Atatürk'ün işaret buyurduğu: "Bir yurdun en değerli varlığı, yurttaşlar arasında milli birlik, beraberlik, iyi geçinme, adalet ve çalışkanlık duyguları ile yeteneklerin yüksek olgunluğu olup.; Çalışmanın en yücesi millet için olanıdır" (4 Şubat 1935) vecizelerinin anlamını yaşatmayı zorunlu kılar.

Bunun yanı sıra, binlerce yıllık Türk ve 1500 yıla varan Müslüman geleneği ile Türk İslâm sentezinin, kamu idare biliminde "medeni siyaset" olarak adlandırılan bileşkenin şiarı da İnsan'a hizmettir. Bir başka deyimle: "İnsanı yaşat ki, devlet yaşasın". Bu doktrinin esası: "Her insan bir devlettir; Halk'a (insana) hizmet Hak'a (Yüce Yaratıcıya) hizmettir, gibi ileri medeniyetin özgün anlam ve kavramlarını havidir.

Şimdi bu zaviyeden memleketin haline bir bakalım:

AB 19 ÜLKEYE VİZEYİ KALDIRDI

AB tarafından alınan karar gereği, Birleşik Arap Emirlikleri, Kolombiya, Dominik, Grenada, Kiribati, Marshall Adaları, Mikronezya, Nauru, Palau, Peru, Saint Lucia, Saint Vincent ve Grenadinler, Samoa, Solomon Adaları, Doğu Timor, Tonga, Trinidad ve Tobago, Tuvalu ve Vanuatu vatandaşları da vizeden muaf olacak. (7.05.2014- Sözcü) Ülkemiz yarım asırdır vizesiz giriş için bekletilirken, Avrupa kıtasına yaklaşık 15.000 km uzaklıkta olan Kribati'ye de vize muafiyeti getirmesi oldukça ilginç. Schengen vizesinin aşamalı olarak kaldırılacağı vaadi ile yıllardır oyalanıyoruz. Özellikle iş adamlarımıza ve acil ihtiyaç duyan vatandaşlarımıza vizenin kaldırılması beklentisi içindeyiz. Ama sonuç ortada… Elli yıldır bu lânetli kapıda ısrarla pinekleyen aciz ve zavallı yöneticilerimiz; Asıl maksatları nedir acaba?

Bu şerefli ve soylu millet, cumhuriyeti fazilet olarak bildi ve "Hâkimiyet, kayıtsız ve şartsız milletindir" taahhüdüne daima inandı ve kandı. Lâkin 50 seneden bu yana sistematik olarak yozlaştırılan siyaset, siyaset kurumları ve seçim yasaları sâyesinde vatandaş; Avukatını bizzat seçmesine, doğrudan vekâlet vermesine ve dilediği an "vekâlette azil" hakkını özgürce kullanmasına rağmen..; Siyasi vekilini bizzat seçmeye, doğrudan vekil tayin etmeye, icabında vekil tayin ettiğin azletmeye neden mezun ve yetkili değil…

Adalettin, hakkaniyetin, Cumhuriyetin ve demokrasinin emri, gereği bu değil mi?

Niçin siyaset simsarları, hırs ve ihtiraslarının zebunu olmakta?

Hakkaniyet, adalet, hukuk, eşitlik ve demokrasiye güvensizliğin sebebi nedir?

Bakın şu ibretlik örneğe ve (vatandaş ve PolitikACI olarak) aklınızı başınıza toplayın:

Selma GÜRSEL

KARNIBAHAR YEMEĞİ

250 Gram Kuşbaşı
1 kilogram karnıbahar
1 Adet Kuru Soğan
1 kahve fincanı sıvıyağı
1 yemek kaşık salça
4 diş soyulmuş sarımsak
İstenildiği kadar kırmızı pul biber
İstenildiği kadar tuz

Karnabahar bıçakla iri parçalara bölünür. Bol suda yıkanarak süzgeçte süzdürülür.

Yağı tencereye koyarak üzerine soğan doğranır. Kuşbaşı et konulur bir kaşık salça ilave edilir haşlanana kadar ocakta kısık ateşte kavrulur.

Haşlanan etin üzerin karnıbaharlar düzgünce konulur. Karnıbaharı örtecek kadar sıcak su konulur üzerine sarımsaklar doğranır, tuzu ve biberi ilave edilerek kısık ateşte pişirilir.

Ocaktan indirilince servis edilir.

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

Kahve
Çay
Şeker
22/03/2014

Kahve
Çay
Şeker
22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

22/03/2014

Sevim HARDAL

FELEK
Doğuştan beri tuttun yakamdan
Böyledir sende merhamet felek
Kurtulamadım gitti cefandan gayrı
Böyledir sende merhamet felek
Ne bir mesken verdin ne huzur verdin
Ne ana, ne baba, nede mal verdin
Ne bir miras, ne mal, ne pere verdin
Nedir bu yaptığın rezalet felek
Alevler içinde yanıp sönelim
Kime yalvaralım kime varalım
Gel seninle bir hesaplaşalım
Sende mi kabahat bende mi felek
Senin adaletin böylemi felek
Bir rüşvet alıp da yanına mı gelek
Ne bir kazma verdin, ne de kürek
İğne ile kuyu kazdırdın felek
Ağarttın saçımı döktün dişimi
Ellisine erdirdin yaşımı
Az kala elimden aldın aşımı
Nedir bu çektiğim elinden felek
SEVİM der ki; sözüm dağ ile taşa
Hasret koydun beni kavlin kardaşa
Yazılanlar gelir bu garip başa
Nedir bu çektiğim elinden felek
05/10/1976

Mehmet KARADAĞ

ALDATIR GARİP KÖYLÜYÜ

Aldattın köylüyü düşman narada
Çekilmiş gözüne kara bir perde
Hastayı, fakiri isteyen nerde
Aldatın bakalım garip köylüyü

Yalancı baylar da konuşma yapar
Kazanmak uğruna yalanlar atar
Ciğeri köylüye but diye satar
Aldatın bakalım garip köylüyü

Yoktur köylerin çeşme pınarı
Kerpiçtendir evlerinin duvarı
Patikaya benzer gider yolları
Aldatın bakalım garip köylüyü

Mahsulü, ekini para etmiyor
Ağaya, beylere gücü yetmiyor
Asırlar boyunca çile bitmiyor
Aldatın bakalım garip köylüyü

KARADAĞIM gardaş yalan atmam
Para için benliğimi satamam
Tertemiz kanıma mikrop saçamam
Aldatın bakalım garip köylüyü
01/11/2005 Çorum

Şükrü GÜLTEPE

DOKTOR
Hastaneye geldim tedavi için
Ne olur param yok insanlık için
Sıraya girdim numara için
Muayene edersin insanlık için

Yaram acıyor yüreğim sızlar
Yavrularda hasretle yolumu gözler
Herkes sevdiğini gurbette özler
Açıktan yaramı sar nolur doktor

İlaç almaya param kalmadı
Açılan yarayı kimse sarmadı
Sevdiğim dostlarım bir gün gelmedi
Açılar yaramı sar nolur doktor

Çileli ŞÜKRÜ'YÜM derdim azıyor
Hayatımdan günden güne beziyorum
Doktor bey ahvalimi yazıyorum
Açılan yaramı sar nolur doktor
26/11/2008

Mahmut Selim GÜRSEL

AYAKTASIN

Ayakta kalmışın neden?
Viran olmuş yapıda,
Açık kalmış kapıda,
Kimler yaşamışlardı,
Bu eskimiş yapıda,
Yıkılmak üzere duvarı,
Acep niçin direniyor,
Belki birisin memnun eder,
Belki de öldürür gider.
Ey eski yapı seni yapan yok
Seni kullanan var mı?
Üzüntün biraz varsa,
Sana bir an bakanlara
Belki anlatacaksın biliyorum.
Pek çok bilinmez hikayen var!
19 Nisan 2014 14,34

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 16 SAYI 185 25-Temmuz-2014

RAMAZAN BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN!

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL ANLAYAN VARSA ANLATSIN!
Mahfi EĞİLMEZ KADEŞ SAVAŞI VE TEKNOLOJİ
Mustafa Nevruz SINACI EKSİLTİLMİŞ BİR CEMİYET
Atilla ALPAY İSRAİL'LE BAŞ EDEMEZSİNİZ!
Mustafa TURAN AŞK BAHÇESİNİN BÜLBÜLÜ
Sakin KARAKAŞ AREFET TEPESİ ÇAMLIĞINA AÇIK HAVA ANFİSİ İNŞA EDİLMESİ GEREKLİDİR
Selma GÜRSEL SEMİZOTU CACIĞI (SOĞUKLUK)
Rıza HARDAL TEMELİ BUDUR
Şevket TOMBUŞ BEŞ ŞART
Nihat İNCE MÜBAREK RAMAZAN AYINDA!
Şükrü GÜLTEPE HOŞ GELDİN RAMAZAN

Mahmut Selim GÜRSEL

ANLAYAN VARSA ANLATSIN!

İnsanlar devamlı hata yaparlar. Bu insan olarak bizim yaratılışımız da vardır.

İnsan olarak çevremize zarar vermekte yaşayan canlılar içinde sıralamaya konulursa insanlar birinci olarak gösterebiliriz. Radyasyon kirliliği ile çok önemli zararlara sebep olunması. Hava kirliliği ile yaktığımız katı ve fosil yakıtlar ile bu kirliliğe sebebiyet verdikleri gözükmektedir.

Su kirliliği ve denizleri kirletme ile de atıklarımızı ve kullandığımız suları sanayi atıklarına karıştırarak etrafta bulunan akarsulara, göllere ve denizlere dökerek kirletmek.

Çevreyi kirletmek için kullanılmayan ve pis olan atıklarımızı atmak, ağaçları katletme, medeniyet göstergesi diye lanse edilen çöp atıklarımızı tabiatın koynuna atarak yer üstü ve yer altı kirliliklerine sebebiyet verme, bilinçsiz olarak yapılanma sebebi ile erozyon sahalarındaki yerleşmelerde meydana gelen zararları sayabiliriz.

İnsanların diğer canlılara karşı işlediği suçları burada saymakla bitiremeyiz.

İnsan olarak karşısında bulunan insanların bazılarının vücut dokunulmazlıklarını, mallarını, ırzlarını, evlatlarını, canlarını, vatanlarını ellerinden alma girişiminde bulunurlar.

İnsanların bu devamlı hatalarını idealleri için, din için veya toplumu düzenlediklerini düşünerek yukarıda yazdığımız hataları bilerek işlerler.

İnsanlar bu hatalarını diğer insanlara terör veyahut baskı zoru ile de zorlayarak kabul etmelerini isteyerek onları sindirir ve ses çıkartamaz duruma getirmeye çalışırlar.

Baskı zoru ile kabul ettirmeye çalışanlara isimler veririz.

İnsanların vücut dokunulmazlıklarını ihlal edenlere; darp eden, yaralayan, tacizci, organ mafyası isimleri verilir.

İnsanların Mallarına zarar verenlere ise; kapkaççı, yankesici, çalan, hırsız, dolandırıcı diye isimler verilir.

İnsanların Irzlarına zarar verenler ise tecavüzcü, sapık, ırz düşmanı isimleri verilir.

İnsanların Evlatlara zarar verenler ise çocuk kaçırma, çocuk pornosu, çocuk ticareti, çocukları anarşik ve toplumsal olaylarda kullanmak için yetiştirme, kanuna aykırı işlerde kullanmak üzere yetiştirme işlerinde kullanılmak için yetiştirilirler.

Canlarına zarar verme kişileri öldürme, asimile etmek için toplu öldürme. İdealini kabul etmediği için öldürme, devletin birlik ve düzenini bozmak için öldürme, terör yaratmak için öldürmeleri sayabiliriz.

Silahlı Örgüt kuran, bu örgütü yöneten!

Devletin silahlı kuvvetlerine karşı silah çeken, asker, polis, öğretmen, çocuk öldüren.!

İnsanları dağa kaçıran, hukuka aykırı para toplayan!

Türkiye Cumhuriyetini ortadan kaldırma girişiminde bulunan!

Türkiye Cumhuriyetin Hükümet görevlilerini çalıştırmamak için engeller yaratan!

Yöneticilerin görev yapmalarını engelleyen!

Uyuşturucu kaçakçılığı ve adam ticareti ile meşgul olan!

Bayrak düşmanlığını yayan!

Atatürk ve Türkiye'ye açıkça düşman olan kişileri af etmek naradan çıktı?

Bunun adını açılım olarak da bizlere anlatma görevini üstlenen kişiler, kuruluşlar ve partiler neden bu girişimde bulunuyorlar?

ANLAYAN VARSA ANLATSIN!

Mahfi EĞİLMEZ

KADEŞ SAVAŞI VE TEKNOLOJİ

Mark Healy, 'Qadesh 1300 BC' adlı kitabında o tarihlerde en önemli bölgenin bugünkü Suriye olduğunu vurguluyor. Hititler, Mitanniler ve Mısırlılar, Suriye'yi ele geçirmek ya da en azından orada egemenliklerini kabul ettirmek için amansız bir mücadele içindeydiler. Bu mücadelenin temel nedeni Suriye'nin bakır, kalay ve lapis lazuli ticaretinin ana merkezi olmasıydı. Hititler önce Mitannilerin bölgedeki üstünlüğüyle savaştılar. Onlara karşı belirli bir egemenlik sağladıktan sonra bu kez Mısır'la mücadeleye girdiler.

Mısır ve Hitit orduları M.Ö. 1300'de Kadeş kale kenti önünde karşı karşıya geldiler. Orduların sayıları, yapıları, savaş arabalarının sayısı, kullanılan silahlar konusunda tam bir fikir birliği yok. Ama kabaca Mısır ordusunun 20 bin dolayında; Hitit ordusunun ise 30 bin dolayında askerden oluştuğunu söylemek mümkün. Hitit ordusu yalnızca Hitilerden değil, kendilerine bağlı devletlerin askerlerinden de oluşan bir konfederasyon niteliğindeydi. II.Ramses'in tapınak duvarlarına yazdırdıklarına bakılırsa bu savaşta Mısır büyük bir üstünlük elde etmiş görünür. Ama savaş sonrasında Suriye topraklarındaki üstünlüğe bakıldığında savaşın gerçek galibinin Hititler olduğu tartışmasız biçimde ortaya çıkar. II.Ramses'in, Kadeş kentini almak bir yana, atalarının Mısır'a bağladığı Amurru Prensliği'ni bile Hititlere kaptırmış olması başarısızlığının bir kanıtı gibi duruyor önümüzde. Ben burada daha teknik bir konuyu görsel olarak sunmak istiyorum. Hititlerin bu savaştaki en büyük üstünlüğü savaş arabalarında tekerleği doğru yere oturtmuş ve dolayısıyla Mısır savaş arabalarına karşı manevra üstünlüğü sağlamış olmasıydı. Yani günümüzden yaklaşık 3300 yıl önce teknolojinin getirdiği üstünlük.

Aşağıda Mısır ve Hitit savaş arabalarında tekerleğin konumu görülüyor. Bu resim, Mısır duvar çizimlerinde iki arabaya ilişkin

betimlemelerden yola çıkılarak çizilmiştir. Arabanın ön tarafındaki uzantı, atların iki tarafına koşulduğu tahta. Sol taraftaki tekerlek Mısır savaş arabasındaki tekerleğin konumunu gösteriyor. Tekerleği oraya koymanın arabayı çeken at üzerinde yarattığı yükü gözünüzün önüne getirin. Bir de daha sağdaki tekerleğe (Hitit savaş arabası versiyonu) bakın ve yükün atla araba arasında nasıl akıllıca paylaştırıldığını göz önüne getirin.

Geçmişin en büyük uygarlığı olan Mısır, genellikle uygarlık alanında küçümsenen Hititlerin böylesine ileri bir teknolojiyle geliştirdikleri savaş arabaları teknolojisini devirememişti.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mustafa Nevruz SINACI

EKSİLTİLMİŞ BİR CEMİYET

Milovan Cilas'ın "Eksik Kalmış Bir Cemiyet" isimli kitabı, dünün parçalanmış ve kan gölüne dönerek dağılmış Yugoslavya'sından günümüze ışık tutacak kadar önemli ve hikmetli bir büyük eserdir. Yazar Milovan Cilas, Yugoslavya'nın eski Başbakan Yardımcısı ve Mareşal Tito'nun yakın dostu, kader ve silâh arkadaşı olmasına rağmen 'İmtiyazsız/sınıfsız bir toplum' iddiasında olan iki yüzlü ve yalancı komünist sistemde bu kez de;, "İmtiyazlı yöneticilerden müteşekkil yeni bir sınıfın" oluştuğunu tespit, ispat ve "Eksik Kalmış Bir Cemiyet" isimli îlmi eserle bütün dünyaya duyurarak, Komünizmin kirli yüzünü açıklaması nedeniyle görevinden atılarak, yıllarca vahşi "Pranga mahkûmiyeti" ile zulme maruz kalan çileli bir yazardır.

EKSİLTİLMİŞ BİR CEMİYET

Yugoslavya, kuruluşu itibarıyla "eksik kalmış, yarım kalmış" bir cemiyetti. Vahşi batı (AB) tarafından kolaylıkla bölündü, parçalandı ve güdümlü derebeyliklere dönüştürüldü. Çok açık bir anlatımla Yugoslavya, eksik kalmış, yanlış tercih yapmış, kuruluşu tamamlanamamış olduğu için mukadderatına yenildi. Çok vahşi, alçakça ve ıstırap yüklü bir şekilde ortalığı kan gölüne çevirerek dağıldı. Bu lânetli vampir saldırısının kir-kin, derin acı ve elim sancıları hâlâ sürüyor. Srebrenika domuzluğu, NATO kahpeliği, BM kancıklığının acısı, yarası, kalleşlik ve Boşnak/Türk-Müslüman soykırımı dünya durdukça kapanmayacak. İşte, 200 yılda Osmanlı'yı içten içe çürüterek, tam bir alçaklık ve hileyle yıkan şerefsiz ve soysuz batının son marifeti!.. Fakat Türkiye Cumhuriyeti, "bir dünya devleti, adalet iklimi ve imparatorluk bakiyesi olarak" binlerce yıllık devlet tecrübesi, yüksek bilgi ve muazzam birikim sayesinde eksiksiz, hatasız ve mükemmel bir devlet projesi tarzında kuruldu. Bunu hâlâ Mustafa Kemal Atatürk'ü Yüce Peygamber ile mukayese edecek kadar geri zekâlı, bunak, aptal veya Türk İnkılâbından bağımsız "bir tür Kemalizm" algısıyla tarif ve tavsif etmeye kalkışanlar asla idrak edemezler. Ders, ibret ve

hikmetle düşündüğümüzde Türkiye; Mükemmel kurulmuş, Atatürk İlke ve Türk İnkılâpları sayesinde noksansız inşa edildiği için, çok büyük bir hasımlık, kıskançlık, korku, kaygı ve düşmanlığa maruz kalarak "11 Kasım 1938 ve 27 Mayıs 1960" ile bütünüyle 'dâhili-harici bedhah, dönme-devşirme, mason-misyoner, AB ve ABD güdümünde vaki' diğer bazı iç isyan:, Hain kalkışma, darbe, vesayet, çete ve cuntalarla eksiltilmiş bir cemiyettir.

SÜRECİN SONU; HESAPLAŞMA VE YÜZLEŞME

Türkiye üzerinde oynanan kirli, kalleş ve sinsi oyunların ucu Lozan'a kadar uzanır. El etrak minel idrak; Türk iken mankurtlaşmış ya da aslen dönme/devşirme olduğu halde, henüz Türkleşememiş, yozlaşmış, çürümüş ve kokuşmuş unsurların itişiyle günümüze kadar intikal eder gelir. Bu menfurlar1960'a kadar öne çıkamaz, orduya, siyasete giremez ve cemiyette etki yönünden her hangi bir fonksiyon icra edemezken: Yıldızları 27 Mayıs soysuzluğu ile parladı.

Lozan'dan sonra 1939-1950 arası bir hayli kirlenme, yozlaşma, çürüme, tarihi, milli, ilmî, manevi ve kültürel değerlerden bir hayli eksiltme yapılmış olmakla birlikte:, Düşmanca eksiltilenin, tarihi ve kadim Demokrat Parti tarafından "daha da mükemmel bir surette" ikame ve tahkim edilmesi üzerine Halk Partililerin öfkesi depreşmiş ve bilumum harici, selefi, süfli unsurlar ve dış düşmanlarla ittifak-iştirak ederek cemiyeti tekrar bu hale getirmeyi maalesef başarmışlardır… Tahribat hâlâ da devam etmekte, çürüme ve yozlaşma sürmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti milleti istese de istemese de; En başta bizzat kendisi, aile unsuru, ikamet mahalli, okul, yerel yönetim, mülki idare, son 54 yılın (milletvekili nam) parlâmenter.; Cumhurbaşkanı, Başbakan, bakan, müsteşar, genel müdür, bilumum parti sahibi, politikacılar, STK ve sendika başkanları ağır bir sorgulama, kamu vicdanı ve toplumsal sorumluluk namına yargılama, yüzleşme ve mukadder bir hesaplaşmanın tam da eşiğine gelmiş durumdadır.

Bunun başta gelen sebebi kişisel/kurumsal sorumsuzluk ve toplumsal onursuzluktur.

Ankara Emniyet Müdürlüğü binasının ön yüzünü kaplayan bir kitabe var. Üzerinde "Herkesin vicdanı kendi Polisidir," yazıyor. Yani: Hırsız, yolsuz, rüşvetçi, iltimasçı, yalancı, talancı, kötü ve mücrim eğilimli kimseler vicdanlarının sesini dinlemeyen veya vicdanı kör, kalbi kara vicdansız kimselerdir. Vicdansızlar insan, sosyal veya toplumsal varlık olarak da algılanamaz, kabul edilemez. Dolayısıyla, genellikle insan formundaki bu menfur yaratıkların 24 saat takip edilmesi, sürekli

kontrol, denetim ve teftiş altında bulundurulması toplumsal bir görev ve mutlak zorunluluktur. “devlet varlığı ve insani boyut ağırlığının” zaruri gereği olan; daimi resmi denetim, özdenetim, otokontrol, sürekli takip, teftiş ve tescil (fişleme/arşivleme) görevlerinden imtina edilmesi, kaçınılması, boş verilmesi, sonuçta büyük felâketlerin sebebi olur. Bu felâket; En başta sosyal yozlaşma, toplumsal çürüme, iktisadi ve siyasi istikrarsızlık, sonra bencilleşme, içine kapanma, hırçınlaşma, saldırganlaşma ve nihayet sosyal şizofreniye dönüşmüş bir büyük çözülme belâsı biçiminde karşımıza çıkar.

Sebebi: İç-Dış düşman ve işbirlikçi menfur unsurların başarılı çalışmaları; Buna karşın devletin en tepesinde murakabe>takip, teftiş-kontrol ve denetleme ile görevli Cumhurbaşkanı; Yasama adına TBMM Başkanı ve Millet Vekilleri (parlâmenterler):, Yürütme adına Başbakan ve bakanlar kurulu üyeleri ile tepeden tırnağa bütün Güvenlik teşkilâtı, Ordu, Yargı ve millet adına iş gören Cumhuriyet Savcılarının görevlerini hakkıyla/lâyıkıyla yapmamalarından ileri gelmekte, adalet, yasa ve hukuku ihmalden, suiistimalden kaynaklanmaktadır.

OLAĞAN VE DOĞAL BİR ZORUNLULUK

Konjonktürün gerekli kılmasının yanı sıra; Özellikle 12 Mart 1971-12 Eylül 1980 arası dışlama, pasife etme; 1983-2002 dönemi güdümleme, nihayet 2002-2014 yıllarında resen ya da sistematik bir plân çerçevesinde ilgaya maruz kalma nedeniyle, kamu Denetleme Kurulları ile bilumum teftiş unsurları devre dışı kaldığından Devletin düzeni temelinden sarsılmıştır.

Bilindiği üzere Devlet olmazsa olmaz üç ana unsurdan teşekkül eder:

Düzenleme, Destekleme ve Denetleme..

Buna siyaset bilimi’nde 3D kuralı denir.

Yani devlet olmanın en birinci mecburiyeti ideal norm, adalet karinesi, mutlak eşitlik, kıdem, ehliyet ve liyakat bağlamında düzenleme, plânlama, programlama; (Devlet Plânlama Teşkilâtı, APK ve AR-GE ünitelerinin varlık nedeni budur.) İkincisi: Plân, program ve proje bazında destekleme, icabında finanse veya sübvanse etme; (Devlet Bankaları, Sağlık, Sosyal Güvenlik, Ekonomi ve Çalışma Bakanlıklarının varlık nedeni…) Üçüncüsü ve en hayati olanı ise; Sayıştay, Devlet Denetleme Kurulu, resmi Teftiş ve Denetleme kurulları olup.; Bu kurum, kurul ve kuruluşların “resen denetleme yapma ve daimi teftiş” yetkisi her şeye rağmen orijinal biçimde korunmak ve canlı tutulmak kaydıyla, bilumum kamusal uzantı, STK, sivil alan, özel sektör

bağlantılarının sürekli aktif, dinamik ve homojen/görev başında olması şarttır.

Denetim ve teftiş özerk bir erktir, asla bir izin veya görevlendirmeye bağlanamaz.

Tıpkı "Kuvvetler Ayrılığı" ilkesi gibi işler, muhtariyet arz eder, siyaset denetlemeye müessir olamaz. Şu kadar ki: Düzenleme ve Destekleme Yasama ve Yürütme, Denetleme ise münhasıran Adalet Cihazı, Yargı ve Güvenlik ile ilişkilidir.

BU SİSTEM TÜRKİYE'DE FELÇ EDİLMİŞTİR

Modern hukuk, adalet ve demokrasi devletlerinde durum, düzen ve sistem budur.

Aksi takdirde, kayıt, hukuk ve yasa dışı ilişkiler sökün eder. Başta din tüccarlığı, siyaset simsarlığı, duygusal sömürü, yasa, hukuk ve ahlâk dışı tertiplerle bu yalan-talan, yozlaşma ve çürüme faaliyetini sürdürme eğilimi güç kazanır, yaygınlaşır. Yasal ve etik ihlalleri, görev ve yetki suiistimalleri bünyesinde barındıran bu ilişkileri, sorgulama ve kamuoyunu doğru bilgilendirme görevi: Başta denetim unsurları ve teftiş kurulları olmak üzere; Muhalefet Partileri, parlâmenterler, sivil toplum kuruluşları, bilumum basın/medya ile taraf veya haberdar olanların tamamına aittir.

TEMİZ TOPLUM, DÜRÜST DEVLET, ADİL HÜKÜMET

Aksi takdirde "Temiz Toplum, Temiz Devlet ve Temiz Hükümet" den bahsedilemez.

Yukarıda yer alan her hangi bir kamusal unsurda kirlilik vaki olması halinde ve derhal teyakkuza geçilerek acil önlem alınmadığı takdirde pislik, mazarrat ve hastalık bütün bedeni sarar. En tehlikeli kirlilik ise: Yalan, talan, rüşvet, iltimas, haksızlık, yolsuzluk, görevi ihmal ve her nevi suiistimal olup; Bunun arkasından anarşi, terör-tedhiş, devleti bölüşme, kamusal alan, kurum ve kuruluşları kullanmak suretiyle kapitalist-emperyalist domuzlarla, vahşi batı referanslı insanlık düşmanlarına kul, köle, uşak-köpek olma zafiyetidir.

Ülkemizde şu anda bu şartların tamamı mevcuttur.

Şimdi halk'la hükümetlerin hesaplaşma zamanıdır.

Bu hesaplaşma, yüzleşme, yargılama ve sorgulama, başta Yüce Divan olmak üzere her derece ve düzey yerel mahkemelerde yapılabilir. Umulan, medeni, insani, adil, dürüst, makul ve sakin bir hesaplaşma olup; Eğer süreçte hukuk rafa kaldırılır, keyfiyet hâkim, anarşi, terör-tedhiş ya da Kuzey Irak, Irak ve Suriye de olduğu gibi düşman kuvvetleri vatanı, alenen işgal ederek hükümranlık tesis ederse bu defa ne olur?..

İşte, kamuoyunda ihanet paketi, açılım yasası, çözüm (çözülüm) paketi veya eşkıyayı meşrulaştırma girişimi" olarak bilinen yasa tasarısının, 37 red oyuna karşılık, 237 oyla kabul edilerek kanunlaşması; Muhtemel felâketin ayak sesleri, dâhili ve harici bedhahlarınsa, çılgın sevinci, tam 50 yıl süren mücadeleyi kazanmış olmalarından kaynaklanan zafer çığlıklarıdır.

Zira en başından beri mücadele kalleşçe;
Yürütülen süreç ikiyüzlü ve sinsidir.

Bakınız: Mezkür yasa tasarısının adı ile anlam ve amacı tamamen farklı. Atatürkçü Cumhurbaşkanı adayı için imza vermiş olan CHP Milletvekili Birgül Ayman Güler açıkladı: "Eğer paket yasalaşırsa PKK terör-tedhiş örgütü olmaktan çıkarak müzakerenin tarafı olarak meşru hale gelecek. Tasarı, Anayasa'nın 3. Maddesindeki "Türkiye Devleti ülkesi ve milleti ile bölünmez bir bütündür" ilkesini ihlal ettiğinden, tasarıya onay vermiyorum." Bu menfur tuzak ve hain tasarının görüşüldüğü Komisyonda 6 üyesi olan CHP'den 2 üye, tasarıya onay vermedi: Bolu MV Tanju Özcan ile İzmir MV Birgül Ayman Güler.

Kendilerini içtenlikle kutluyor ve tebrik ediyorum. Çok garip bir tecelli, acayip ironi ve karşıdevrimciliğin itişinden olsa gerek; Diğer 4 CHP parlamenterinin oyu ile Türkiye'nin kurucusu olduğunu iddia eden CHP, AKP'nin bölücü kanun tasarısını destekleme kararı aldı.

Gazete haberleri ve Ajanslara göre; "Eski PKK avukatı ve CIA kaynaklarında TR705 olarak adı geçen CHP Genel Başkan Yardımcısı Sezgin Tanrıkulu, CHP örgütlerine bir yazı göndererek, CHP'nin çözüm sürecine ve PKK paketine destek verdiğini bildirdi, örgütlere bu konunun çevrelerine anlatılması görevi verdi." MHP ise sadece bilinen ve beklenen şovları ile iktifa etti. Eşkıyanın siyasi kanadı (AP, DYP, DSP, SP, CHP ve ANAP sayesinde TBMM'ne duhul eden) unsurların verdiği önergeler istikametinde olaya analitik bakılırsa menfur paketin 3 ağır sonucu olacağı görülüyor:

1-Müzakerelerin tarafları tanımlanmış olacak, 2-İhanet şebekesi ile müzakere yasa dışı olmaktan çıkacak, yasal zemine oturacak, 3-Yabancı kurum, kuruluş ve kişilerden müteşekkil üçüncü (sözde tarafsız, aslında düşman devlet görevlisi) gözlemci heyet(ler) bu müzakerelere katılabilecek. Vahamet ve şeametin, altına imza konulan yasanın felâket derecesine bakın!..

Yasa uygulamaya girince: 1-PKK yasal taraf haline gelip, terör örgütü kapsamından çıkacak. Bundan sonra yapacağı eylemlere karşı alınacak olan her türlü önlem suç kapsamına girecek. Örneğin: Nasıl

CHP'nin miting yapması önlenemezse, PKK'nın da istediği yerlerde miting yapması önlenemeyecek., 2-Örgüt taleplerinin Hükümet tarafından kabul edilmesi suç olmaktan çıkacak., 3-Oslo ve diğer yerlerde AKP ile terör örgütü arasında gizli olarak yapılan yasa dışı müzakerelerde yabancı bir ülkenin gözlemcileri vardı. Şimdi bu gözlemciler yasal hale gelmiş olan müzakerelere açıkça katılabilecekler.

İLERİ DEMOKRASİ BU MU?..

6271 Sayılı "Cumhurbaşkanı Seçimi Kanunu" 2011 yılı Kasım-Aralık ve 2012 Ocak aylarında güya müzakere edildi. 26 Ocak 2012 tarihinde Resmi Gazete'de yayınlanarak, belli süre içinde Anayasa Mahkemesi'ne itiraz olmadığı için kesinleşti ve yürürlüğe girdi. Bahusus "parlamenterler kararının" hukuk tarihinin tam bir ucubesi, insanlık ayıbı ve yüzkarası olduğu ne zaman anlaşıldı?.. 2014 yılı Haziran ayında fiilen ve resmen uygulaması başladığında…

Millet baktı ki; Kimsenin münferiden (bağımsız/bireysel) aday olma hakkı yok.

Egemenliğin kayıtsız şartsız sahibi sıfatıyla halkın aday gösterme hakkı da yok!..

İşin en kötü, acı ve tuhaf tarafı ise; Birileri tarafından ileri sürülen veya kendini öne çıkaran aday nam şahıslara karşı çıkma, itiraz etme hakkı da yok! Üstelik eşi emsali görülmemiş bir biçimde [Yüksek (!) Seçim Kurulu'nun 30 Mart yerel seçim hileleri, kurgu ve kararları uyarı] seçim yarışında eşitlik, adalet, hak ve hukuk yok. Biri fiilen başbakan, öbürü dünya çapında tehdit unsuru ve 35 bin asker/sivil vatandaşın katili terör-tedhiş örgütünün baş aktörü; Sonuncusu bir bilim adamı, emekli memur!..

Ama SEN seçmensin?!..

Çok açık ve net tabiri ile SEN burada sadece "Çankaya Noteri" olarak kullanılıyorsun.

Aday olma, aday gösterme hakkın ve bir tek imza bile alabilme imkânın yok!...

İleri demokrasi, adalet ve hukuk palavra…

Vahamet bütün açıklık ve çıplaklığı ile ortaya çıkıp, millete kurulan tuzak deşifre olunca şikâyetler başlıyor. Hani demokrasi? Adalet, hukuk ve eşitlik nerede? İşi buraya kadar taşıyanların, bir zamanlar "hukuk guguk, yasa masa, tüzük büzük" dedikleri; Devrimci poz ve ilerici söylemleri ile fink atan çapulcuların büyük önderi Ecevit'in "bu düzen değişecek" teraneleri ne çabuk unutuldu? Malum, değişen düzenin yerine SSCB gelecekti!..

İŞTE YOZLAŞMIŞLIK VE ÇÜRÜMŞLÜĞÜN SON NOKTASI

Eğer durum/vaziyetten şikâyet edenler Atatürk döneminin kadim Halk Partilisi veya illa tarihi ve gerçek Demokrat Parti'li iseler mesele yok. Çünkü bu orijinal insanları 1960'dan sonra CHP'de, 12 Mart'tan sonra AP ve DYP'de ve kesinlikle Turgut Özal dönemi dışında ANAP'ta göremezsiniz. Gelenek ve gerçek çizgisinden, erbabı faziletten olup, demokrasi, hak, adalet ve hukuk düşmanı; Haksızlık, yolsuzluk, yalan-talan, ayırma ve kayırmanın hâkim olduğu siyaset şirketlerinde bunlardan bir tanesini bile göremezsiniz.

Şimdi bir özeleştiri, vicdani yargılama ve sorgulama yapalım: Büyük Türk Milleti ve şanlı Türkiye Cumhuriyetini bu zor günlere, vahamet, kriz, kaos ve şeamete sürükleyenler: Başta İsmet İnönü, Alpaslan Türkeş, Bülent Ecevit, Necmettin Erbakan, Süleyman Demirel, Turgut Özal, Tansu Çiller, Mesut Yılmaz, Devlet Bahçeli, Deniz Baykal ve Doğu Perinçek ile şu an itibarıyla milli merkez başkanı Hüsamettin Cindoruk değil mi? Tarihe, tabiata ve millete ihanet ederek AKP'de yuvalanan eski Demokrat Parti, AP, DYP ve özellikle Anavatan Partililere ne demeli? Hani siyasi ahlâk ilkesi., Yüksek insanlık onuru., Milli dava, namus, şeref ve misyon haysiyeti nerede?..

MİLLET VEKİLİ Mİ?.. parlamenter mi?..

Bırakın Türkiye'yi, dünyanın en dinsiz, (dini anlamda) ahlâksız ve ateist ülkelerinde bile, Millet Parlâmentoları'nda temsil görevi yapan kimseler millete vekâleten ve bizzat millet adına vazife icra ve ifa ederler. Hareket tarzları tıpkı bir "vekil avukat" durum ve derecesinde olup; Asla had ve hudutlarını aşmazlar. Objektif ve orijinali bu; Peki bizimkiler neyin nesi?..

Neden ve niçin Türkiye Cumhuriyeti parlâmenterleri bir Cumhurbaşkanı adayı ileri sürebilme, bizzat aday olma veya istediklerini (ya da isteyeni) aday gösterebilmek uğruna medeni cesaret ve fazilet gösteremediler?. Durumdan şikâyetçi olup; 6271 sayılı yasayı suç unsuru olarak gösterenler; Mezkür yasa 2011 ve 2012 yıllarında görüşülürken "akıl tutulması ile malul" idiler?, veya akıl ve mantık melekeleri, idrak ve basiret becerileri uçup mu gitmişti?

Beka, basiret, ilim ve ferasetten nasipsiz eşhasın oralarda işi ne?

YÜKSEK YARGI NEDİR?..

Diğer taraftan; Ancak ve sadece adalet, hakkaniyet ve hukukta hata yapmayacak kadar ilim, ahlâk, kıdem, ehliyet, ilke, şahsiyet, haysiyet, yüksek karakter; Yani liyakat sahiplerinin görev yapabilecekleri "hak, adalet ve hukuk" hanelere YÜKSEK MAHKEME denilir. Türk

Milleti'nin yüksek hars'ı ve asırlarca dünyayı idare etmiş medeniyetinin gerçeği ve değişmez geleneği, düsturu budur.

Her ne kadar; Bu tarihi gelenek ve genetik gerçek doğrultusunda, sadece yüksek ilim, ahlâk ve fazilet sahipleri Hukukçu (Hâkim, Savcı, Avukat), Ast. Subay, Subay, Polis ve Millet Memuru olabilirken (Osmanlı/Enderun ve İngiltere/Exeter örneği), 1960'dan sonra her önüne gelenin her yere girebildiği her makama aday olabildiği (vaktiyle Türk Ordusuna silâh çekmiş bir eşkıyanın Cumhurbaşkanı adayı olması) bir memleket büyük bir hesabın arifesindedir.

Çünkü artık bu ülkede yüksek mahkemeler adalet, hakkaniyet ve hukuk üretemiyor.

Şimdi söyleyin bakalım:

YSK neden adil değil acaba?

BİR MESELE VAR!..

"Bizim halkımız vicdan sesini dinlemek istemiyor çünkü çok materyalist (toplumsal şizofreniye yakalanmış, paralize olmuş ve insani değerler yönünden mutasyona uğramış) olmuş durumda. Çok bencil (cahil, aciz ve zavallı) bir milletiz biz. Bu memleketin; bilim adamından, ekonomistten, iyi siyaset adamından ziyade, vicdanının sesini çekinmeden ortaya koyabilen, gerçekten yürekli, gerçekten sevebilen insanlara ihtiyacı var. Bizim para, bilgi, şöhret, sandalye severlere değil, birtakım menfaatler uğruna "üç maymunları" oynayan insanlara değil, tam tersine vicdan sesini ifade etmeye çalışan, seven, uyum sağlayan, ortak alan kurabilen insanlara ihtiyacımız var. Bizim asıl sıkıntımız buradadır." (Evrensel İnsan; Ergün Arıkdal-Ruh ve Madde Yayınları, Sayfa: 222)

NETİCE OLARAK:

1. Türkiye Cumhuriyeti öncelikle ve derhal "milli para karşılığı teminat" olarak dolar göstermekten ve Merkez Bankası dolar rezerv etmekten vazgeçmek ve eskiden olduğu gibi "rezerv altın" uygulamasına geçmek zorunda ve durumundadır. Ayrıca, Merkez Bankası'nca belirlendiği açıklanan "politik faiz" reel ekonomi ve iktisat biliminde bulunmayan bir utanç, ayıp ve yüz karasıdır. Bu suiistimalden derhal vazgeçilmelidir.

2. BOP, kesinlikle Türk ve İslâm âleminin aleyhinedir. Türkiye bu menfur projeye taraf olmaktan acilen kurtulmak; Türk medeniyeti ve Türkiye Cumhuriyeti'nin en büyük ve amansız düşmanı olan AB'yi terk etmek, Gümrük Birliği'nden çıkmak zorundadır. 1960'dan günümüze "millet iradesinin devlet idaresinde hükümferma olmaması" nedeniyle

siyasette hâsıl olan güdümlülük, siyasi şirketçilik ve din ticareti olgusu büyük tahribatlara yol açmış bulunmaktadır. Bunun çaresi medeni, ilmî ve objektif siyasettir. Vesayet kovulmalıdır.

3. Şu an dünyayı alçakça sömüren:, Adalet, İnsan Hakları, Demokrasi ve Evrensel Hukuk kurumlarını kendi çıkarına kullanan NATO, BM, AİHM, LAHEY ve sair emperyalist kurumlarla ilişki, bağlılık, mütekabiliyet ve "insanlık davası, küresel adalet ve evrensel barış" yönünden etkinlik ve yarar durumlarını dikkate alarak yeni politikalar ve yeni tercihler ileri sürmelidir… İsrail'in, insanlık dışı saldırı ve alçakça soykırımlarından birini daha bu mel'un teşekküllerin gözü önünde yaşamaktayız. Şerefsiz ve soysuz mütegallibe durumundaki İslâm ülkesi diktatörleri ise lâf-ı güzaftan gayri önemi olmayan şarlatanlık ve şaklabanlıktan başka bir şey yapamıyorlar. Bu bir insanlık utancı ve "BM GÜVENLİK KONSEYİ SUÇUDUR" Şimdi bu melânet, şer ve şeamet suç örgütlerinde kurtulmanın tam zamanıdır.

4. Türkiye Cumhuriyeti Devleti; 11 Kasım 1938 ve 27 Mayıs 1960 karşıdevrimlerinin yıkıcı etkisinden, kirlilik ve çöküntülerinden kurtulmak; İş bu makalede bahsettiğimiz şekilde bir hesaplaşma ve yüzleşme ile iade-i itibar ve güven tazeleme cihetine gitmek zorundadır.

5. Bu meyanda: Öncelikle ve evvelâ kuvvetler ayrılığı ilkesi tahkim edilmeli:, Adalet siyasetten kesinlikle ayrılmalı:, Siyasi Partiler ve seçim yasaları çöpe atılıp mevcut rezilliğe son verilerek:, Milletin kendi vekilini seçmesi ve şaibeli siyaset şirketlerinin kapatılarak, halkın "doğru, dürüst, demokrat, saydam" kitle partilerine kavuşması sağlanmak zorundadır.

Türk Vatanı, Güvenlik-Esenlik Yurdu, Demokrasi, Lâiklik, Adalet ve Huzur İkliminin hırsızlık, rüşvet, gasp-irtikap, iltimas, ayırma-kayırma, anarşi, terör-tedhiş, haksızlık, görevi ihmal, suiistimal, sahtecilik, namussuzluk, kanunsuzluklara tahammülü yoktur. Artık mel'un kötülük

Atilla ALPAY

İSRAİL'LE BAŞ EDEMEZSİNİZ!

Bu mübarek günlerde otuz milyon sigara tiryakisi baca gibi tüter ve yine bu İslam memleketi ramazan ayında orucunu kola ile açarsa; İsrail'le baş edemezsiniz!

Uyuşturucu, alkol ve fast foodlarla, tüketim çılgınlığı ve marka deliliği toplumun tüm kesimlerini zehirli bir sarmaşık gibi sarmışsa; İsrail'le baş edemezsiniz!

Olmayan paralarla, kredi kartı ile lüks tüketim manyaklığı, hunharca alışveriş çılgınlığı ve insanımızı Amerikan kâfirine benzetmişse; İsrail'le baş edemezsiniz!

Her türlü moda akımları ve buna benzer rezillikler modacı, topçu ve popçu takımı önderleri otuz milyon gencimizi peşine takıp, tv kanallarındaki kepazeliklerle birlikte uçuruma doğru götürüyor da kimse buna ses çıkarmıyorsa; İsrail'le baş edemezsiniz!

Avmlerde hunharca alışveriş yapan vatandaş -haramı helali zaten geçtik- parasının nereye gittiğine bakmadan Siyonistlerin ve onların dünyada palazlanmasına yardım eden Avrupalı ülkelerin mallarını bir türlü boykot etmeye yanaşmıyorsa; İsrail'le baş edemezsiniz!

İçimizdeki hainler ve onların menfaatçileri mümin kardeşleri için ellerini açıp adeta havaya zıplarcasına beddua ederken İsrail'le gelince sesini çıkaramıyorsa,

Üstelik bunların siyasetteki izdüşümleri Türk- İslam tarihinin iki bin yıldır görülmemiş en büyük ihaneti için birlikte hareket edip stratejiler geliştiriyorlarsa; İsrail'le baş edemezsiniz!

İslam dünyasının zengin petrol ülkeleri, İsviçre bankalarındaki paraları, Avrupa daki
sarışınları ve Amerika daki malikanelerinin hatırına günümüzün firavun ve zalimlerinin yanında yer alıp onlara destek veriyorlarsa; İsrail'le baş edemezsiniz!

Orada sokaktaki her Yahudi birer keskin nişancı olarak kadın-erkek dört yıl askerlik yapıyor ve sizinkilerde askerden kaçmak için bedelli ve çifte vatandaşlık dümenleri ile bu kutsal vatan görevinden habire kaytarmak için çabalıyorsa, İsrail'le baş edemezsiniz!

Uçak bilgisayar yazılımları, silah programları, tank yenilemeleri tohum ve zirai terörizm işleri hep bu milletin başının altından çıkıyor ve buna karşı da hala milli bir çabanın ve seferberliğin içine giremiyorsak, 140 tıp fakültesi ve dev araştırma hastanelerinin bulunduğu bu ülkede eski maliye bakanı tedavi için oraya gidiyorsa, Sekiz milyonluk bir ülke yüzölçümü Ankara kadar bir yerde çocuk kanı döküyor, masum sivilleri katlediyor ve bu eski Osmanlı toprağındaki alçakça işgalini hala sürdürüyor da bir buçuk milyarlık dev İslam alemi de buna seyirci kalıyorsa; İsrail'le baş edemezsiniz!

Nükleer denizaltıları, nükleer füze kalkanları ve hava savunma sistemleri varda bunların hiç biri sizde yoksa. İsrail'le baş edemezsiniz!

Organize sanayideki Yahudi pazarlama firmaları ile iş yapan bir sürü fabrika devletin " two minüte" dediği anda kapısına kilit vuracak ve çorumun yarısı işsiz kalacak ve gezicilerde bunu fırsat bilip hükümet istifa diye sokaklara dökülecek, Diyarbakır'da molotoflar ve büyük şehirlerde de gaz bombaları patlayacaksa İsrail'le baş edemezsiniz!

Gazze'deki katliamları protesto için saat kulesinin dibinde basın bülteni okuyan, hassasiyet gösteren yalnızca bazı dernekler ve İslami kuruluşların duyarlı ve sayısı bini bile bulmayan aziz insanlarıdır. Bunların haricinde iftardan sonra klimalı dev cipleriyle caddelerde piyasa yapan ve simitçi kovalayan diğer bir kısım hemşerilerimizin ne Filistin, ne Bosna ne Çeçenistan nede doğu Türkistan umurunda değildir. Böyle bir gençlik profili ve ahali yapısıyla; bu maksatsız, amaçsız, davasız ve kavgasız kalabalıklarla; İsrail'le baş edemezsiniz!

Ramazan biterken Enderun teravihleri bile okusanız, nihavent makamında gazeller bile atsanız camilerimiz bomboş parklarımız, bahçelerimiz ağzına kadar dolu ve tv lerimizin başında insanlar abuk-sabuk yarışma programları ve saçma- sapan dizileri seyrediyor

,Gazze'deki çocukların canhıraş çığlıklarını dünya kupası höykürmeleri bastırıyorsa;
İsrail'le baş edemezsiniz!

Üçüncü dünya savaşı başlamış "küfür milleti" modasıyla, spor ayakkabısı kot pantolonu, makyaj malzemesi budalaca yarışmaları, sineması, otomobili, popçusu, topçusu, bonzaisi, kolası, hamburgeri ve tüm rezillikleriyle, Cep telefonu, İnterneti, vatsapı, feyzbuku ve bilmemne boku ile milyonlarca yeniyetme salağımızı esir almışsa Ve bu tablo İslam ülkelerinin kahir ekseriyetinde de aşağı yukarı aynı ise; İsrail'le baş edemezsiniz!

Bu katiller topluluğu ,ben-i İsrail kabilesi inşallah Yüce Allah CC " Elkahhar" ismi azamı ile tez zamanda hake yeksan olarak mahvü perişan olsun.

ALLAH CC önce Filistin'in sonrada bizim yardımcımız ola

Mustafa TURAN

AŞK BAHÇESİNİN BÜLBÜLÜ

Mevlana 17 Aralık 1273'de Büyük Sevgili'ye kavuştu.Bu geceye Şeb-i Arus (Düğün-Vuslat Gecesi) deniyor.Mevlana'ya mensup olup yolundan gidenler de Mevlevi diye anılıyor.Nef'i,Şeyh Galip gibi şairler,Itri ve İsmail Dede Efendi gibi meşhur besteciler Mevlevi'dir.Sonraları şehirlerin en işlek yerlerinde Mevlevihaneler kurulmuştur. Sema denilen mistik bir raks ile ney,kudüm ve rübap çalgılarından oluşan musiki, Mevleviliğin en önemli özelliklerinden biridir.

Bizim tarihi zenginliğimiz kadar kültürel zenginliğimiz de dünyaca bilinmektedir.Ama ne yazık ki,Şair'in:"Ol mahiler ki derya içredür deryayı bilmezler" dediği gibi,bizi biz yapan dinamikleri ve kültürümüzün üstün şahsiyetlerini gereği gibi tanımamakta ve tanıtamamaktayız.Mevlana hakkında yabancıların bizden fazla bilgiye sahip olduklarını yapılan bir anketten öğrendik.Yüz Konyalıdan ,91'i O'nun nerede doğduğunu,78'i bu yılın kaçıncı vuslat gecesi yıldönümü olduğunu ,59'u en önemli eserinin ne olduğunu bilmiyor.

"Hamdım,piştim,yandım."diyerek insani değerler idealini ruhunda ve çevresinde gerçekleştiren Mevlana, kendi çağını ilmi ve nuruyla aydınlattığı gibi,bütün çağlara da hoşgörü ve sevgi ilkelerini armağan etmiştir.O,insanları sırf insan oldukları için sevmiş ve saygıdeğer bulmuştur.Yer yer devlet adamlarını dahi ikaz etmekten çekinmemiştir.Nitekim Selçuklu Sultanı II.İzzettin Keykavus huzuruna gelip öğüt isteyince şöyle diyecektir:"Ne diyeyim sana,çoban ol demişler kurt oluyorsun.Bekçilik et demişler,hırsızlığa kalkıyorsun.Rahman seni Padişah yapmış,sen tutuyorsun şeytana uyuyorsun."

Mevlana,bir gün yolda yürürken kavga edenlere rastlar ve biri diğerine:"Bana bir söyle benden bin işitirsin."deyince ,hemen yanına yaklaşır ve:"Ne söyleyeceksen bana söyle.Benden bir bile işitemezsin."diyerek onları sakinleştirip kucaklaştırır.Oğlu Sultan Veled'e:

“Oğlum,eğer düşmanını,düşmanının da seni sevmesini istiyorsan,40 gün hayrını ve iyiliğini söyle,göreceksin ki o düşman ,senin en yakın dostun olacaktır.Çünkü gönülden dile,dilden gönüle yol vardır.”tarzında yaptığı tavsiyelerle onu,dolayısıyla tüm insanlığı sevgi ve dostluğa yönlendirir.

“Kusursuz dost arayan dostsuz kalır.”diyerek insanları hoşgörüye davet eden Mevlana’ya ve onun fikirlerine , bu gün insanlık her zamankinden daha fazla muhtaçtır.Onun lakabı “ Vedud” tur ki,seven ve sevilen anlamına gelir.O bütün insanları sevdiği için,800 yıldır da sevilmektedir ve hep sevilecektir.Biz de :“Sev,sevdir,sevindir.”ilkesinden hareketle ,bu büyük insanı, rahmet ve minnetle anarken, şu altın sözlerini de bir kez daha hatırlayalım:

“Şefkat ve merhamette güneş gibi ol.
Tevazuda toprak gibi ol.
Hiddet ve asabiyette ölü gibi ol.
Cömertlikte akarsu gibi ol.
Hoşgörürlülükte deniz gibi ol.
Olduğun gibi görün,göründüğün gibi ol.”

Sakin KARAKAŞ

AREFET TEPESİ ÇAMLIĞINA AÇIK HAVA ANFİSİ İNŞA EDİLMESİ GEREKLİDİR

Osmancık'ta yaz aylarında gerçekleştirilen bütün sosyal ve kültürel etkinlikler Arefet tepesi çamlığında gerçekleştirilmektedir. Çünkü Arefet tepesi çamlığı Osmancık için özel bir bölgedir. Şöyle ki; Yüzyıllardan bu yana Osmancık'ta hıdırellez kutlamaları Arefet tepesi çamlığında yapılmaktadır. Arefet tepesi çamlığında yüz yaşını aşkın yüzlerce çitlembik (sakız) ağacı vardır ve bu ağaçlar Osmancık halkınca kutsal sayılmaktadır. Bu ağaçların Koyunbaba Hazretlerinin bölgeye yerleştiği 1400 lü yıllarda da var olduğunu Koyunbaba'nın menkibelerinden öğrenmekteyiz. Ayrıca bölgede Hz. Koyunbaba'nın türbesi ile birlikte etrafında müritlerinin mezarları vardır ki hemen her biri dört yüz beş yüz yıllık olan bu mezarlarda Koyunbaba'nın felsefesine inanan alp erenler yatmaktadır. Ayrıca bölgenin D 100 karayoluna açık olması da ziyaretleri sıklaştırmış ve bölgenin önemini artırmıştır.

Bütün bu özellikler göz önüne alındığında Arefet tepesi çamlığının halkın sık ziyaret ettiği önemli bir bölge olduğu bilinmektedir. Yılda birkaç defa belediyenin burada hıdırellez başta olmak üzere kültürel etkinliklerde bulunduğu gerçeği de notlarımıza eklenirse bu özel bölge de belediyenin bir proje hazırlatarak bölgede bir kutlama alanı oluşturulması kaçınılmaz ve önemli bir ihtiyaç halini almıştır.

İvedilikle bir proje hazırlanmalı, en az dört bin kişiye hitap edebilecek bir açık hava anfisi kurulmalıdır. Böylece hıdırellez başta

olmak üzere bölgede kutlanacak faaliyetlerde belediye rahat bir nefes alacak yaz aylarında yapılması muhtemel açık hava konserleri içinde halkın rahatça eğlenebileceği sosyal bir alan elde edilmiş olacaktır. Hatta yaz aylarında yapılacak açık hava düğünleri için de kiraya verilmek sureti ile belediye için az da olsa bir gelir kapısı açılmış olacaktır.

Proje hazırlanırken Arefet tepesinin doğal ortamının değerlendirilmesi yoluna gidileceği gibi; çitlembik ağaçları başta olmak üzere bölgenin tarihi ve doğal dokusu mutlaka korunmalıdır. Anfinin etrafında oluşturulacak sosyal tesisler için gelecek düşünülmeli ve Osmancık'ın acil ihtiyaç duyduğu böyle bir tesis öyle kapsamlı olmalı ki belediyenin de gururu olmalı ve D 100 karayolu üzerinde Osmancık'lıların eseri olarak Türkiye'yi selamlamalıdır.

Selma GÜRSEL

SEMİZOTU CACIĞI (SOĞUKLUK)

İki tabak yoğurt
Doğranınca iki avuç olacak kadar semizotu
Her tabağa iki dal dereotu
Her tabak için 1 diş sarımsak
1 zeytinyağı
İstenildiği kadar sirke
İstenildiği kadar tuz

Semizotlarının kök kısımları bıçak ile kesilerek temizlerin. Solmuş olan kısımları varsa ayıklanır.

Ayıklanan semizotu güzelce yıkanır ve süzgeçte bekletilir. Tere otu da ayıklanarak güzelce yıkanır.

Tabaklara yoğurt konularak hafifçe karıştırılır.

Semizotu bıçakla doğranarak yoğurtların üzerine konulur. Yoğurtla birlikte karıştırılır.

Üzerine doğradığımız bir diş sarımsak konulur. Tuz ilavesi yapılarak yine karıştırılır.

Karışımın üzerine zeytinyağı ve sirke ilave edilerek tere otu ile süslenerek servis yapılır.

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

Seker
26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

26/06/2014

Rıza HARDAL

TEMELİ BUDUR
Geçti ramazan geldi bayram
Niceleri oldu hayran
Çalışalım ehli iman
İslam'ın temeli budur.

Bayram geldi barışalım
Uzay çağı yarışalım
Çarpışmadan anlaşalım
İnsanlığı yolu budur.

Bayramın ikinci günü
Unutalım kini,dünü
Evveli,ahiri hani
İmanın temeli budur

Üçüncü gün daha canlı
Eskilerden kalan var mı ?
Dargınlık,kırgınlık olur mu ?
Kur'an-ın temeli budur

Kırgın dargın barışı
Koyun kuzuya karışır
Küçük büyüğe danışır
İnsanlığın yolu budur.

Doğru yürü izlerini
Hakka çevir gözlerini
RIZA bitir sözlerini
İyiliğin temeli budur.

Şaket TOMBUŞ

BEŞ ŞART

Tanrım beşe ayrılmış şu yirmi dört saati,
Sabah, Öğle, İkindi, Akşam, Yatsı zamanı,
Beş vakitte emretmiş ibadeti taatı,
Huzuruna istemiş rabbim her Müslüman.

Orucu da emretti bak yazıyor Kur'an da,
Onu da ede gerek ol muayyen zamanda,
Gelir oruç zamanı mübarek Ramazanda.
O ramazan ayı ki on bir ayın sultanı.:

Mal vermiş Allah bize malına haram katma,
Emrettiği zevk yerde üstüne yatına,
Fukaramız hakkıdır sakın onu unutma.
Gözlerin kapanacak hatırla sen o anı

Haccı da o emretti müsait şart gelince,
Kalpler heyecanlanır Beytullahı görünce,
Ruhlar huzur buluyor oraya yüz sürülüce,
Vaktinde ifa gerek varken dizin dermanı.

İslam'ın mühim şartı Kelimeyi Şahadet,
Onu daim söylemek en büyük bir ibadet.
Verir Rabbim bu yüzden bize sonsuz saadet,
Beş şartın ifasın buyurdu o fermanı.

Nihat İNCE

MÜBAREK RAMAZAN AYINDA!
Mübarek Ramazan ayında,
Bolluk, bereket olur.
Güzel Ramazan ayında,
Mümin olan neşe bulur.

Bütün insanlar camilere doluyor
İnsanlar neşe buluyor
Fakirin yüzü gülüyor
Mübarek Ramazan ayında!

İnsanlar mis gibi kokar
Müminler camiye koşar
İmam nehir gibi coşar
Mübarek Ramazan ayında!

Fitre, zekâtlar verilir
Allah katına erilir
İyilikler ortaya serilir
Mübarek Ramazan ayında!

NİHAT bu ayı seviyor
Allah yolunda gidiyor
Mümine saygı duyuyor
Mübarek Ramazan ayında!
30/09/2007

Şükrü GÜLTEPE

HOŞ GELDİN RAMAZAN

Gönüllerin dermanısın
İnançların fermanısın
Hayallerin armağanısın
On bir ayın sultanısın

Niyet edip kalkacaksın
Orucunu tutacaksın
Dua ile yatacaksın
On bir ayın sultanısın

Senin rızkın ile kandım
Cümle gafletlere daldım
Mis kokulu amber sandım
On bir ayın sultanısın

Ezanların okunacak
Kandil mumlar yakılacak
Gerçek dostlar bilinecek
On bir ayın sultanısın

On bir ayda gelir geçer
Alemlere koku saçan
Davul çalar,uyku kaçar
On bir ayın sultanısın

Tanrımıza kavuşalım
Gerçek yolda buluşalım
Kırgın isek barışalım
On bir ayın sultanısın

Vakit gelir oruç açar
Gençlik geçer,ömür uçar
Sağlık bir ol tren kaçar
On bir ayın sultanısın

Bu dünyadan göçeceğiz
Kefen gömlek biçeceğiz
Tabut ile uçacağız
On bir ayın sultanısın

Adem Baba,Havva Ana,
Günahlarım kaba,kaba
Kıble yöne eyle eda
On bir ayın sultanısın

Bahar gözüm görmez oldu
Yazar elim yazmaz oldu
Seven dostlar sevmez oldu
On bir ayın sultanısın

GÜLTEPE der özüm hastır
Ben söylerim sözüp paktır
Günahlarım sevaptan çoktur
On bir ayın sultanısın
24.11.2000

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 16 SAYI 186 25-Ağustos-2014

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL 30 AĞUSTOS ZAFER BAYRAMININ ÖNEMİ
Mustafa TURAN KAHRAMANLAR VE ZAFERLER GEÇİDİ
Mahfi EĞİLMEZ HATTUŞA KAZILARI
Mustafa Nevruz SINACI DEVR-İ SABIK'LAR!..
Selma GÜRSEL KUŞBAŞI ÇİĞER KAVURMA
Üzeyir Lokman ÇAYCI ŞER TACİRLERİ
Yaşar KILIÇ KARDEŞE MEKTUP
Rıza HARDAL SEÇİMLER YAKLAŞIRKEN

Mahmut Selim GÜRSEL

30 AĞUSTOS ZAFER BAYRAMININ ÖNEMİ

Dünya Savaşlarının ilke olan 1. Dünya Savaşın sonuna doğru Osmanlı idarecilerinin yanlış kararları üzerine savaşa katılan tarafta bulunan Osmanlı İmparatorluğu savaşta mağlup olarak gözükmüş ve Osmanlı Devleti ile İtilaf Devletleri arasında bir antlaşma ile 30 Ekim 1918'de imzada taraf olarak Mondros Ateşkes Antlaşması imzalamıştı.

Osmanlı Devletinin bu antlaşma ile Elinde bulunan Türk Topraklarının tamamının işgalini hedef almış bulunuyordu.

19 Mayıs 1919 Türk Milletini uyanması için Atatürk'ün Samsun'a çıktı. Ülkenin bağımsızlık mücadelesi için girişme başlamıştı. Bu girişime katılım büyümüş, peş peşe yapılan toplantıların ve Sivas ve Erzurum kongreleri ile birlikte daha da güçlü bir Türk Milli hareket haline canlanmıştı. 23 Nisan 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılması ile memleket yönetimi halka verilmiş, Milli Mücadelenin büyük bir zaferle sonuçlanarak Türk Milleti kendi bağımsızlığını kendi güç ve çabası ile kazanmıştı!

Osmanlı Devleti olarak savaşa giren ve Türk Milleti olarak 10 Ağustos 1920'de imzalanan "Sevr Barış Antlaşması" Türk milleti tarafından hiç bir zaman kabul edilmemiş ve uygulamaya konulmamış bir antlaşmadır.

Sevr Barış Antlaşması'nın maddeleri kısaca:

1- İstanbul Osmanlı Devleti'nin başkenti olarak kalacak; ancak Osmanlı Devleti anlaşma koşullarına uymazsa İstanbul Türklerden alınacaktı.

2- Boğazlar her zaman bütün devletlerin gemilerine açık tutulacaktı. Uluslararası bir komisyon Boğazları yönetecek ancak komisyonda Türk üye bulunmayacaktı. Bu komisyonun ayrı bir bütçesi ve bayrağı olacaktı.

3- Anadolu'nun doğusunda iki yeni devlet kurulacaktı.

4- Ege Bölgesi'nin büyük bir bölümü ile İzmir Yunanlılara verilecekti. Ayrıca, Midye-Büyükçekmece çizgisinin batısında kalan Trakya bölümü de Yunanlıların olacaktı.

5- Arabistan ve Irak İngiltere'ye verilecekti.

6- Urfa, Antep, Mardin ve Suriye Fransa'ya verilecek, Adana'dan Kayseri ve Sivas'ın kuzeyine kadar uzanan bölge, Fransa'nın nüfuzu altında bulunacaktı.

7- İzmir bölgesi dışında tüm Batı Anadolu, Afyon'dan Kayseri'ye kadar uzanan çizginin güneyinde kalan topraklar İtalyan nüfuz bölgesi olacaktı.

8- Osmanlı Devleti'nin askeri gücü 50.700 kişiden ibaret olacak, Ordunun ağır silah ve uçakları bulunmayacak, deniz kuvveti 13 savaş gemisini geçmeyecekti.

9- Azınlıklara geniş haklar verilecekti.

10-Mali ve adli kapitülasyonlar (ayrıcalıklar) en ağır şekilde müttefik devletlere açık olacaktı.

Bu antlaşma ile Osmanlı ülkesinin yok edildiğinin ve Türk Milletinin ortadan kaldırılması için öne sürülen hak etmediği çok ağır şartları antlaşmada dayatarak tamamen tarihten silme girişiminde bulunmak isteniyordu.

Bu antlaşmayı Türk Milleti yukarıdaki maddeleri hiçbir zaman kabul etmediğini, Atatürk'ün önderliğinde bağımsızlık mücadelesi bütün dünyaya göstermiştir. Ülkenin bağımsızlığını korumak gerektiği için düzenli ordu kurma girişimi ile işe başlamıştı. Doğuda Ermeni çetelerine karşı başarılar elde etmiş, Birinci ve İkinci İnönü Muharebeleri ile Ülkemizin Batı kesimleri istila eden Yunan Kuvvetlerine ağır kayıplar verdirmişti.

23 Ağustos 12 Eylül tarihleri arasında Türk Birliklerinin Sakarya Meydan Muharebesi ile Yunan kuvvetleri bozguna uğratılmıştı. Sakarya Meydan Muharebesi sonucunda Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından Mustafa Kemal "Gazi" ve Mareşal rütbesi verilmişti.

Sakarya Meydan Muharebesi Türk Ordusunun kazandığı güven ve azim ile Büyük Zafer hazırlıklarının dikkatli ve itina ile yapılması, ordu

taarruz için eğitilmesi ile Ağustos 1922 ayında bu hazırlıklar yapılmış ve hazırlanmıştı.

26 Ağustos 1922 tarihinde Başkomutanlığını Mareşal Mustafa Kemal'in yaptığı Türk Ordusu düşmana karşı taarruza geçerek bir saat gibi kısa bir zamanda düşman mevzilerini ele geçirmişti. yapılan dört günlük savaşın sonunda 30 Ağustos 1922 tarihinde düşman kuvvetleri yok edilmiş esir ve edilen düşman kuvvetlerinin içinde Yunan Ordusu Başkomutanı Trikopis'te bulunmakta idi.

Türk ordusunun kaçan düşmanları takibi İzmir'e kadar takip edilerek 9 Eylül 1922 tarihinde İzmir ile birlikte Anadolu düşman kuvvetlerinden temizlenmiş oldu. Mustafa Kemal, 18 Eylül 1922'de İtilaf Devletleri Boğazlar işgal kuvvetlerine Anadolu'daki Yunan ordusunun kesin olarak yok edildiğini bildirdi. İngilizler Türklere karşı direnmek için karar aldılar. Fransız ve İtalya'dan yardım istediler. Bu talep Fransa tarafından ilgi görmedi 19 Eylül'de Çanakkale Boğazında bulunan mevzilerini boşaltarak İngilizleri Türk Ordusu ile yalnız bırakmış oldular. Türk birlikleri 24 Eylül 1922 de Boğazlar bölgesine girdiler. İngilizler savaşma isteklerini İngiltere ye bildirdiler İngiliz kabinesi kesin olmamakla hem Türk Ordusuna direnme hem de çekilme kararı içinde kesin kararı veremedi. Her an çatışma başlama ihtimali belirdi. İstanbul'da bulunan İtilaf Devletlerinin Başkomutanı Harrington kendi askerlerinin Türk birliklerine ateş açılmaması için emir verdi. İngiltere kabinesini de gereksiz bir savaş serüvenine girilmemesi için uyardı.

11 Ekim 1922 tarihinde imzalanan Mudanya Ateşkes Konferansı ile Türk İstiklal savaşı istenilen hedefe ulaşmış oldu. Kurtuluş savaşı sonuçlanmasından sonra Sevr Antlaşması Türkiye açısından yürürlüğe girmemiş ve 23 Temmuz 1923 yılında imzalanan Lozan Antlaşması uygulanmaya konulmuştur.

Türk'ün bu olağan üstü mucizevi gayreti ile azmini ve gücünü tüm Dünya'ya göstermiş olması Türk Ordusu ve Mareşal Başkomutanı Mustafa Kemal 30 Ağustos Zaferini bizlere armağan etti. 30 Ağustos Zaferi 30 Ağustos 1923 tarihinde Ankara, Afyon ve İzmir'de şenlikler yapılarak kutlanmıştır.

"İçişleri Bakanlığı'nca hazırlanan ve Bakanlar Kurulu'nca TBMM'ne şevki kararlaştırılan "Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkında Kanun" tasarısı, 20 Mayıs 1935'te Meclis İçişleri Komisyonu'nda görüşüldü. Komisyon, tasarı metninde bazı değişiklikler yaptıktan sonra, 23 Mayıs 1935'te tasarıyı TBMM Başkanlığı'na

sundu22. Meclis Genel Kurulu’nun 27 Mayıs günkü birleşiminde müzakere olunan söz konusu tasarı, aynı gün kabul edildi. Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkındaki 2739 sayılı kanunun birinci maddesinde yurtiçi ve yurt dışında kutlanacak ulusal bayramın Cumhuriyetin ilânı olduğu belirtilmiş, ikinci maddesinde genel tatil günleri sıralanmıştır. Buna göre, 30 Ağustos Zafer Bayramı, 23 Nisan Ulusal Egemenlik Bayramı, 1 Mayıs Bahar Bayramı, 1 Ocak Yılbaşı Günü olarak kabul edilmiş ve ayrıca Şeker Bayramı’nda üç, Kurban Bayramı’nda dört gün tatil yapılması kararlaştırılmıştır."

Bizler 30 Ağustos Zaferini Milli Bir Bayram olarak her yıl coşku ve düşmana korku vererek milletçe kutlamakta gurur duymaktayız.

Ne Mutlu TÜRK'ÜM diyene!

Mustafa TURAN

KAHRAMANLAR VE ZAFERLER GEÇİDİ

Milletler ve devletler zaferleri ile yükselir kahramanları ile yücelirler. Kahramanları ve zaferleri olmayan milletlerin tarihi sığ bir göl gibidir.

Oysa kahramanları ve zaferleri bol olan milletlerin tarihi engin bir deryaya benzer. Engin ve zengin bir tarihe sahip olan bu Milletin, ne kahramanlarını saymakla bitirebiliriz, ne de zaferlerini anlatmakla tüketebiliriz.

Tam 22 asır önce Çin Seddi üzerinden kanatlanan Mete Han'dan bahsetsek, özgürlük yolunda 39 arkadaşıyla dev gibi Çin'e meydan okuyan Kürşad'ın haykırışını duyar gibi olursunuz.

"Her nereye bir saray yapsam, yanına bir cami ile minare dikmezsem Allah'tan haya ederim" diyen Sultan Tuğrul Bey'i ansak,26 Ağustos 1071 de Malazgirt ovasında, "Şehit olursam bu beyaz elbisem kefenim olsun." diyerek Bizans'ı yenen ve Anadolu'nun kapılarını açan Alparslan'ın kükreyişini işitir gibi olursunuz.

Anadolu'nun sonsuza dek Türk ve İslam yurdu olduğunu belgeleyen Miryakefalon'un muzaffer kumandanı II. Kılıçaslan'ı yadetsek, Söğüt ve Domaniç yaylalarında bir elinde kılıç bir elinde kalkan, kalbinde volkan gibi bir iman, etrafında bir düzine kahraman ile: "Biz Allah'ın kitabının bulunduğu odada ayaklarımızı uzatarak yatmaktan haya deriz" diyen, infilak eden bir çekirdek gibi Sakarya ile kol kola girerek kabuğunu yırtan ve Bursa üzerine yürüyen Osman Gazi'yi görür gibi olursunuz.

Kosova'da şehit olmayı canına minnet bilen Gazi Murat Hüdavendigar'ı hatırlasak, Niğbolu Kalesi önünde "Bre Doğan" diye haykıran Yıldırım'ın düşüşündeki ve şimşeğin çakışındaki ve göklerin gürleyişindeki eda ile adeta bir Hızır gibi imdada yetişen Yıldırım Han'ı temaşa eder gibi olursunuz.

İlk kez kendi arzusuyla tacını ve tahtını oğluna terk eden II.Murad'dan dem vursak Hz. Peygamber'in:"Kostantiniyye mutlaka fethedilecektir. Onu fetheden komutan ne güzel komutan, onu fetheden asker ne güzel asker" hitabının muhatabı olma bahtiyarlığına eren Fatih Sultan Muhammet Han'ın yeri, göğü inleten mehter ve tekbirle Topkapı surlarından İstanbul'a girişindeki o coşkulu heyecanı yaşar gibi olursunuz.

Sultan Bayezid-i Veli'yi düşünsek, Allah Rasülünün daveti üzerine Mısır seferine çıkan ve Mercidabık zaferinin ardından Kudüs'e girerek 12 bin kandille aydınlanan Mescid-i Aksa'da hacet namazı kılıp Sina Çölünden Kahire'ye yürürken atına binmeyen, sebebi sorulunca da :Allah'ın Resulü önümde yaya yürürken ben hangi cüretle ata binebilirim" diye gözyaşı döken Yavuz Sultan Selimle kol kola Sina çölünü aşar gibi olursunuz.

Denizlere yelken açan ve Akdeniz'i bir Türk gölü haline getiren Barboros Hayrettin Paşa'dan bahsetsek, Ben ki; sultanların sultanı, kralların kralı ülkelerin hükümdarlarına taç giydiren Allah'ın yeryüzündeki gölgesi Akdeniz'in ve Rumeli'nin ve Anadolu'nun ve Karaman'ın ve Rum'un ve Vilayet-i Zülkadriye'nin ve Diyarbekir'in ve Azerbeycan'ın ve Acem'in ve Halep'in ve Mısır'ın ve Mekke ve Medine'nin ve Kudüs'ün külliyen Diyar-ı Arab'ın ve Yemen'in ve dahi bir çok memleketin ki aba-i kiram ve ecdat-ı izamın kuvvet-i Kahireleriyle fethettikleri ve Cenab-ı celalet meabım dahi tiğ-ı ateşbar ve şemşir-i zafer-nigarım ile feth eylediğim nice diyarın sultanı ve padişahı Sultan Bayezit Han oğlu, Sultan Selim Han oğlu Sultan Süleyman Han'ım.

Sen ki, Fransa vilayetinin kralı Françesko'sun.…"Kralların sığınağı olan Osmanlı hükümetine yolladığınız mektuptan öğrendiğime göre ,düşman ülkenizi yağma ve tahrip ederken, sizi de hapsetmiş. Yüreğiniz teselli bulsun, ruhunuz hiçbir zaman ümidini kesmesin. Gece gündüz atımız eğerlenmiş ve kılıcımız kuşanılmıştır."diye haykıran Muhteşem Süleymanla Tuna boylarında koşar gibi olursunuz.

Kanije'de 5 bin kişilik mütevazi bir kuvvetle volkan gibi püskürerek, Ferdinand'ın 50 bin kişilik güçlü ordusunu tuz buz eden Tiryaki Hasan Paşa'dan söz açsak; Plevne'de Rusya'nın dev gibi bir ordusu karşısında destanlar vücuda getiren ve:

"Tuna nehri akmam diyor
Etrafımı yıkmam diyor
Şanı büyük Osman Paşa

Plevne’den çıkmam diyor.” diye marşlara konu olan Gazi Osman Paşayla birlikte coşar gibi olursunuz.

Avrupa’yı kasıp kavuran Napolyon’u Akka kalesi önünde rezil rüsvay eden 90 lık Cezzar Ahmet Paşa’yı zikretsek; "Ben size taarruz etmeyi değil, ölmeyi emrediyorum" emrini veren ve Bomba sırtını anlatırken de:"Karşılıklı siperler arasındaki mesafe 8 m. Yani ölüm muhakkak. Birinci siperlerin hiç biri kurtulmamacasına kâmilen düşüyor. İkincidekiler onların üzerine gidiyor. Fakat ne kadar şâyân-ı gıpta bir itidal ve tevekkülle biliyor musunuz? Öleni görüyor, üç dakikaya kadar öleceğini biliyor, en ufak bir futur göstermiyor. Sarsılmak yok. Okumak bilenler ellerinde Kur'an-ı Kerim cennete girmeye hazırlanıyorlar. Bilmeyenler kelime-i şahadet getirerek yürüyorlar. Bu Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren şâyân-ı hayret ve tebrik edilecek bir misaldir.

Emin olmalısınız ki, işte bize Çanakkale muharebelerini kazandıran bu yüksek ruhtur"diyen Gazi Mustafa Kemal Paşayla birlikte Çanakkale’yi yaşar gibi olursunuz.

Orta Asya, Azerbaycan, Kafkaslar deseniz, bütün bir Türk dünyasının kalbini hoplatırsınız. Nişabur, Kaşkar, Taşkent, Semerkant, Buhara deseniz bütün bir milletin derin hafizasında rihteri büyük depremler meydana getirirsiniz.

Kırım, Kazan, Azak, Eflak, Boğdan, Kili, Akkerman deseniz, ”Çırpınırdı Karadeniz, bakıp Türk’ün Bayrağına..” marşıyla kol kola girmiş 70 milyonu coşturursunuz. Balkanlar, Rodop ve Şar dağları, Kosova, Üsküp, Kanije, Estergon, Uyvar, Nazlı Budin, Bosna, Viyana, Sofya, Selanik, Manastır deseniz küllenmiş nice yaraları deşersiniz. Çanakkale, Afyon, Dumlupınar, Sakarya deseniz bütün bir Anadolu inler ve kıyam eder.

Pekii tarihi, siyasi ve askeri açıdan bu böylede, kültür ve medeniyet açısından farklı mı? Hayır. Nasıl ki, bu milletin zaferleri ve kahramanları sıradağlar gibi geçit yapıyorsa, kültürel dinamiklerimiz de elbette bundan farklı değildir.

Mevlana’lar, Yunuslar, Hoca Ahmet Yeseviler, Hacı Bektaş Veliler, Edip Ahmet’ler, Hacı Bayram-ı Veliler, Nasrettin Hocalar Müslüman Türk’ün bahçesinin şakıyan bülbülleridir.

Mazi ile öğünmek müflislerin harcıdır derler. Fakat mazi milletlerin köküdür. Anadolu’da kökü toprağın altına dal budak salmış olan ağaçlara, ulu çınar derler.

Biz mazimizle kuru kuruya iftihar etmiyoruz. Ondan kuvvet, ibret ve ilham alarak istikbale yürüyoruz.

Biz tarih boyunca adalet ve hoşgörü ile kolkola yürümüş bir milletiz. Başka halkların değerlerine kültürlerine ve inançlarına saygıyı esas alan özelliğimizi dost söyler, düşman söyler. İnsanları asıp-kesen, kültür ve medeniyetleri yakıp- yıkan değil, sahip çıkarak yaşatan bir toplumuz biz.

Hz. Peygamber'in Mekke'yi, Hz. Ömer'in Kudüs'ü, Fatih'in İstanbul'u fethettikleri zaman, kılıçtan geçirilmeleri beklenen halkı affetmeleri, hatta dinlerinde, dillerinde ve mülklerinde serbest olduklarını ilan etmelerindeki hoşgörü ve merhametli davranışa, acaba dünya tarihinin hangi safhasında rastlanmıştır?

Bizdedir sevilmeden sevmek. Yaşatma isteğiyle yanıp tutuşmak. Bizdedir hoşgörü, şefkat, iyilik ve fazilet. Bizdedir adalet, insanlık, vicdan, izan, insaf ve edep. Bizdedir misafirperverlik. Bizdedir komşusu açken tok yatmamak. Kendisi için arzu ettiğini başkası için de arzu etmek. Bizdedir kahramanlık, yiğitlik ve mertlik. Bizdedir din, vatan ve bayrak uğruna seve seve ölüme koşmak…

O halde niye biz kendimizi, kültürümüzü, tarihimizi ve o güzel hasletlerimizi genç nesillerimize anlatamıyoruz. Tarihimizin özellik ve güzelliklerini öğretemiyoruz.

Tarih boyunca 100'den fazla devlet kurmuş ve meydana getirdiği kültür ve medeniyeti dünya kültür ve medeniyetine öncülük etmiş, binlerce yıllık engin ve zengin geçmişi olan bizden başka bir millet olmadığı halde, ne yazık ki tarihi yaptığımız kadar yazdığımız ve gelecek nesillere bu misyonu kazandırdığımız söylenemez.

Hani nerde bizim, Malazgirt ve Kosova'ların, Varna ve Çaldıran'ların, Preveze ve Pilevne'lerin, Çanakkale ve Sakarya'ların destanı ve türküsü?

Hani göğsünü siper edip yurdunu adi ve alçaklara çiğnetmeyen kahraman ve yiğitlerin kümbeti ve türbesi?

Hani bayrağımızı uçsuz bucaksız deryalarda şan ve şerefle dalgalandıran Hamidiye'lerin, Yavuz'ların, Alemdar'ların, Muavenet ve Nusret'lerin şahikalarda taçlanan ülküsü?

Hani Mete Han'ların, Alparslan'ların, Barbaros'ların ve daha nice yiğitlerin serencamesi ve kitabesi?

Hani eserleri Avrupa Üniversitelerinde yüzyıllarca ders kitabı olarak okutulan dünya tıp literatürünün şahı İbn-i Sina'ların, beş asır önce çizdiği mükemmel haritaları hâlâ bugün ilim adamlarını şaşırtan Piri Reis'lerin, Matematik dalında dünyada çığır açan Musa

Kardeşler'in, Felsefe dalında Farabi'lerin, daha pek çok ilmin öncüsü Akşemseddin'lerin, Uluğ Bey'lerin, Ali Kuşcu'ların şarkısı ve hikayesi?

Hani İstanbul surlarında ilk bayrağı diken Ulubatlı Hasanların, Çanakkale'de 276 kilo mermiyi "Ya Allah" diyerek kaldırıp, fizik kanunlarını alt üst eden Seyit Onbaşıların, İzmir'de düşmana ilk kurşunu sıkan Hasan Tahsinlerin, Sütçü İmamların, Şahin Beylerin, Nene Hatunların destanı?

Belki tarihimize bütünüyle bir "Kahramanlar Tarihi" demek daha doğru olur. Zira, Tarihinde her alanda böylesi bir kahramanların geçit yaptığı başka bir millet yoktur.

Öyleyse neden, gençlerimize milli şuur kazandırmak amacıyla bu hakikatleri veremiyor ve öğretemiyoruz? Her türk vatandaşı elini kolunu sıvayıp, üzerine düşeni yapmalıdır. Aksi durumda ecdadımızın hatırasına en büyük saygısızlığı yapmış olacağız demektir. Ayrıca bu işin vebali de ağırdır

Mahfi EĞİLMEZ

HATTUŞA KAZILARI

Hitit başkenti Hattuşa'nın kazılması uzun süredir devam eden bir uğraş. Burayı Alman Arkeoloji Enstitüsü kazıyor. Kazı heyeti başkanı Jürgen Seeher. Eşi arkeolog Ayşe Baykal Seeher de kendisine yardım ediyor. Yıllardır burada çeşitli fedakârlıklarla kazıyı yönetiyorlar, ortaya çıkan bulguları değerlendiriyorlar. Hattuşa'da kazı yapanların bir 'Hattuşa rehberi' yazması neredeyse gelenek olmuş. Uzun süre eski kazı heyeti başkanlarından Kurt Bittel'in rehberi kullanıldı. Şimdi artık Jürgen Seeher'in 'Hattuşa Rehberi-Hitit Başkentinde Bir Gün' adlı rehberi kullanılıyor. Sürekli yeni şeyler bulunan Hattuşa'da rehberin de yenilenmesi gerekiyor. Nitekim Seeher rehberin yenilenmiş ikinci baskısını yapmış. Bende ilk baskısı vardı, orada iken ikinci baskıyı da aldım. Kazıdaki gelişmeleri iki rehber arasındaki farktan izlemek mümkün. O nedenle burayı gezmeye gidecek olanların önceden bu rehberi edinip okumasında sayısız yarar var.

Jürgen Seeher, Hattuşa'yı kazmakla kalmıyor, aynı zamanda da yazıyor. Yani neler yaptıklarını, neler bulduklarını yazıya döküyor. Hattuşa kazısına destek olan Alman Arkeoloji Enstitüsü'ne ve kazıyı yürüten Jürgen Seeher ve ekibine teşekkür borçluyuz. Kazan yalnızca onlar ama yazanlar arasında meslekten araştırmacılar olduğu gibi ben de dahil olmak üzere meslek dışından bir çok kişi var. En son olarak birlikte gittiğimiz gazeteci arkadaşlarımız kendi gözlemlerini aktardılar. Dikkatleri buraya çekmekte yardımcı oldukları için onlara da teşekkür borçluyuz. Arkeologlar, bulguları ortaya koyar ve bunu yaparken tarafsız bir tutum sergiler. Bilim adamı olmanın gereği budur kuşkusuz. Meslekten olmayanlar ise olaya farklı bakarlar. Bazen gördüklerini biraz abartırlar. Bu, yalan ve yanlışa dönüşmedikçe, konuya ilgi çekmenin bir yoludur. Hattuşa, bütün imkânsızlıklara karşın elden geldiğince iyi korunan ve Alman kazı heyetince üzerine titrenen bir yer. Bütün imkânsızlıklara karşın belediye de elinden geleni yapmaya çalışıyor. Keşke imkânlar daha çok olsa ya da biraz ek imkân yaratılabilse de

Boğazkale çok daha iyi bir yapılanmaya kavuşturulsa. Boğazkale, Türkiye'nin en önemli değerlerinden birisi olan Hattuşa'yı barındırıyor. Onun için de Unesco tarafından dünya mirası listesine alınmış durumda. Bu anlamda Hattuşa'nın korunup kollanmasının önemi çok fazla. Bütün bunlara ek olarak şimdi Hattuşa'da Hititler döneminde kullanılmış teknoloji ve malzeme kullanılarak kerpiç tuğlalar yapılıyor. Hattuşa'yı gezerken Ayşe Baykal Seeher'i işçilerle birlikte bu tuğlaları yaparken gördük. Bunları kullanarak surların bir bölümünü eski haline getirecekler. Böylece görsellik çok daha anlamlı biçim alacak. Önümüzdeki yıllarda Hattuşa'yı orijinaline uygun olarak onarılmış surlarıyla görebilmek için şimdiden sabırsızlanıyorum.
Son iki yıldır JTI adlı Japon kuruluşu Hattuşa'ya sponsorluk yapıyor. Japonların Hitit uygarlığına ilgisinden daha önce de söz etmiştim. Prens Mikasa'nın yılda bir kez gelip buraları gezdiğini, Japonya'da manga adı verilen resimli romanlar içinde en çok satanının 'Kızılırmak Kıyılarında' başlığı altında yayımlanan ve Hititlerin yaşamını anlatan manga olduğunu, Japon turistlerin Hattuşa'yı gezip gördüklerini hep yazmıştım. Hattuşa'ya destek veren JTI'ya ve buralara ilgiyi çektiği için Prens Mikasa'ya teşekkür borçluyuz.

Burada hafta içinde yaşanan bir gelişmeye de değinmek istiyorum. Çorum Milletvekili Murat Yıldırım ve 25 arkadaşının TBMM Başkanlığı'na verdiği önergeyle Hitit uygarlığının tanıtımına yönelik projeler üretilmesi için Meclis araştırması istenmiş bulunuyor. Bu girişimin sahiplerini kutluyorum. Türkiye'nin geleceği, yalnızca ekonomideki iyileşmede değil, geçmişini doğru kullanmasında yatıyor. Bunu anlayabilirsek geleceğimiz daha parlak olacak.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mustafa Nevruz SINACI

DEVR-İ SABIK'LAR!..

Eğer durumdan şikâyetçi olanlar Atatürk döneminin kadim Halk Partilisi veya illâ tarihi ve gerçek Demokrat Parti'li iseler mesele yok. Çünkü bu orijinal insanları 1960'dan sonra CHP'de, 12 Mart'tan sonra AP ve DYP'de ve kesinlikle Turgut Özal dönemi dışında ANAP'ta göremez; Türk İnkılâbı, gelenek ve gerçek çizgisine mensup, erbabı faziletten olan yüksek şahsiyetlere; Hakkaniyet, adalet, hukuk ve demokrasi düşmanı; Haksızlık, yolsuzluk, yalan-talan, ayırma ve kayırmanın çöreklendiği siyaset şirketlerinde rastlayamazsınız!
ÖZELEŞTİRİ, VİCDANİ YARGILAMA VE SORGULAMA:

Büyük Türk Milleti ve şanlı Türkiye Cumhuriyetini bu karanlık günlere, kâbuslara, vahamet, kriz, kaos ve şeamete sürükleyenler: Başta İsmet İnönü, Alpaslan Türkeş, Bülent Ecevit, Necmettin Erbakan, Süleyman Demirel, Turgut Özal, Tansu Çiller, Mesut Yılmaz, Devlet Bahçeli, Deniz Baykal ve Doğu Perinçek ile şu an itibarıyla sözde milli merkez (?!) başkanı Cindoruk değil mi?.. Aslına, nesline, dava/misyon ve milletine ihanet ederek, AKP'de yuvalanan eski Demokrat Parti'li, AP, DYP ve özellikle ANAP'lılara ne demeli?!.

Hani siyasi ahlâk, namus-şeref, insanlık onuru, Milli dava, manâ, ilke, ruh ve misyon haysiyeti nerede?.. Her ne kadar siyaset bir din, partiler mezhep değilseler de; İlkeli, onurlu, sorumlu, sahip, saygılı ve omurgalı olmak, inandığı veya sığındığı yerde haysiyetli durmak, insan olmanın olağan, doğal ve zorunlu bir gereğidir.

Özellikle Türk soyundan gelenler; Namuslu, dürüst ve demokrat olanlar ile etnikten kripto olmayanlarda bu karakter, en yüksek, saygın ve saygıdeğer biçimde zuhur ve tezahür eder. Zorunlu haller ve mücbir nedenler dışında şahsiyetli ve haysiyetli insanlar yaşadıkları sürece ilke, onur, yol ve çizgilerini muhafaza etmekle maruftur. Buna mukabil, Ebu Cehil, Ebu Leheb ve Muaviye bin Ebu Süfyan (şeytan) soyundan gelen selefiler bukalemun gibidir. Ne zaman nerede olacakları ve oldukları yerde rahat durup durmayacakları bilinemez.

Millet Vekili mi; Parlamenter mi?

Bırakın Türkiye'yi, dünyanın en dinsiz, (dini anlamda) ahlâksız ve ateist ülkelerinde bile, Millet Parlâmentoları'nda temsil görevi yapan kimseler millete vekâleten ve bizzat millet adına vazife icra ve ifa ederler. Hareket tarzları tıpkı bir "vekil avukat" durum ve derecesinde olup; Asla had ve hudutlarını aşamazlar. Objektif ve orijinali bu; Peki bizimkiler neyin nesi?

Neden ve niçin Türkiye parlâmenterleri, kendi hür iradeleri ile Cumhurbaşkanı adayı önerme, bizzat aday olma veya istediklerini (ya da isteyeni) aday gösterebilme uğruna medeni cesaret ve fazilet gösteremediler?. Dayatmadan şikâyetçi olup; 6271 sayılı yasayı suçlayanlar, mezkür yasa 2011 ve 2012 yıllarında görüşülürken "akıl tutulması ile malul" veya akıl-mantık melekeleri dumura uğramış, idrak, basiret ve becerileri uçup gitmiş miydi acaba?

Sebebi: 1961'den bu yana, Türk Milleti'ne "Vekil" seçtirilmeyişidir.

Aksi takdirde, beka, basiret, ilim ve ferasetten nasipsiz eşhasın oralarda işi ne?

YÜKSEK YARGI NEDİR?

Diğer taraftan; Ancak ve sadece adalet, hakkaniyet ve hukukta hata yapmayacak kadar ilim, ahlâk, kıdem, ehliyet, ilke, şahsiyet, haysiyet, yüksek karakter; Yani liyakat sahiplerinin görev yapabilecekleri "hak, adalet ve hukuk" hanelere Mahkeme ve Yüksek Mahkeme denilir.

Türk Milleti'nin yüksek hars'ı ve asırlarca dünyayı idare etmiş medeniyetinin gerçeği, değişmez geleneği, düsturu budur. Her ne kadar, bu gelenek ve genetik gerçek doğrultusunda, sadece yüksek ilim/ahlâk ve fazilet sahibi soylular hukukçu (Hâkim, Savcı, Avukat).; Ast ve üst Subay, Polis ve Millet Memuru olabilirken (Osmanlı/Enderun ve İngiltere/Exeter örneği), 1960'dan sonra her önüne gelenin her yere girebildiği, her makama aday olabildiği (vaktiyle orduya silâh çekmiş eşkıyanın Cumhurbaşkanı adayı olması) bir memleket büyük bir hesabın arifesindedir. Çünkü artık bu ülkede, yüksek mahkemeler adalet dağıtamıyor; Hak, hukuk ve huzur üretemiyor. Şimdi söyleyin bakalım:

YSK neden adil değil acaba? Unutmayın!

İnsaniyetin miyarı adalettir. Eğer adalet yoksa dikta, cunta ve mezalim vardır biline.

Selma GÜRSEL

KUŞBAŞI ÇİĞER KAVURMA

Kuşbaşı doğranmış ciğerimizi tenceremize koyarız.

İsterseniz haşlanır iken domates, yeşilbiber doğrayabilirsiniz.

Kısık ateşte ciğerimizi sote şeklinde biraz kavurarak ciğerin suyunun çekmesini bekleriz. Ciğeri devamlı kavuşturarak kavurmak gerekir.

Çeken ciğerim üzerin bir kaşık tereyağını ilave ederek biraz daha kavururuz. İstenildiği kadar tuz ilavesi yapılır. İstenilirse kırmızı pul biber ile de kavrulur.

Servis yapılır.

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

14/08/2014

Üzeyir Lokman ÇAYCI

ŞER TACİRLERİ
Çiftçiler
Uncular
Ekmekçiler
Kasaplar
İpçiler
Mumcular
Siz beslediniz
Duygusuz körleri
Görgüsüz sağırları
Nankör kargaları...

Terazisizler
Kabalacılar
Veresiyeciler
Bahaneciler
Nemelazımcıları
Siz musallat ettiniz
Başımıza...

Cambazlar
Molozlar
Hamallar
Siz taşıdınız
Değnekleri
Helkeleri
Tenekeleri
Başınızda...

Ormanları
Talan edenleri
Harmanları

Cayır cayır yakanları
Boş kafalıları
Taş beyinlileri
Açgözlüleri
Siz seçtiniz
Öküzler
Ayılar
Canavarlar…

Aldınız vermediniz
Verdiniz sormadınız...
Zalimi
Haini kolladınız
Haksızlıklara
Hiç ses çıkarmadınız
Namerde
Teslim oldunuz
Yemediğiniz nane kalmadı
Hayalciler
Enayiler
Aptallar...
Ankara, 03.11.2007

Yaşar KILIÇ

KARDEŞE MEKTUP
Aşk çölünden,dert ilinden.
Bahar yağmuru,selinden.
Durgun akan,su gölünden
Susamadan içme kardeş.
Hasret memleketinden,
Efkar mahalle semtinden,
Istırap köyü,kentinden
İşit ama,geçme kardeş.
Yemyeşil gönül bağından.
Gövdesi dal,yaprağından
Cennettir,seyran dağından
Küçük diye,uçma kardeş.
Yazın güzel rüzgarından
Gece yıldızla,ayından,
Gel diye çağıranından
Büyüklenip,kaçma kardaş.
Zengin var,şöhret paradan.
Öksüz,yetim bir aradan,
YAŞARİ dert fikâradan
Zengin,fakir seçme kardeş.
10.11.1976

Rıza HARDAL

SEÇİMLER YAKLAŞIRKEN
İktidar oldular rejim soktular
Adalete siyaseti soktular
Aydınlık dediler ışık yaktılar
Bu işler hep böyle gitmez
Görüş gömleğini çıkarttık dediler
Tekkeyi yöneltip hız verdiler
Ayrılık gömleğini giydirdiler
Bu işler hep böyle gitmez
Hakkın sözcüsü, halktan yanayız dediler
İMF'nin sözcüsü kesildiler
Emekçi çiftçinin hakkını yediler
Bu işler hep böyle gitmez
Herkese refah dediler
Halkı defterden sildiler
Bol vaatlerde bulundular
Bu işler hep böyle gitmez
Herkese aş,iş dediler
İşsiz rekoru kırdılar
Şeriat hükümeti kurdular
Bu işler böyle gitmez
Vergi terörü estirdiler
Fakir halkı kusturdular
Zenginleri küstürdüler
Bu işler hep böyle gitmez
Tüccar siyasetçiyiz dediler
Halkın malını yediler
Kamu mallarını sattılar
Bu işler hep böyle gitmez
15/032004

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 16 SAYI 187 25-Eylül-2014

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL KUR’AN-I KERİMİNDE KURBAN VE HAC
Mahfi EĞİLMEZ HİTİT KONGRESİ VE TUTENKAMON
Mustafa TURAN KİTAPLARIN DİLİ
Mustafa Nevruz SINACI ADALET (BARIŞ), MİLLET İRADESİ VE ÜSTÜNLÜK
Selma GÜRSEL UN HELLESİ ÇORBUSI (UN KAVURMASI)
Ayşe ÇOBAN DELİ GÖNÜL (1)
Mahmut Selim GÜRSEL NEYİNİ SEVEYİM AĞA!

Mahmut Selim GÜRSEL

KUR'AN-I KERİMİNDE KURBAN VE HAC

Hayvanların yaşadığımız bu dünyada bulunmasını ve insanların faydalanmaları için Allah C.C. Kuran-ı Kerim Yasin suresinde Hayvanları yarattığını, İnsanların bunlara sahip olduklarını, bu hayvanların tamamının insanların hizmetine verildiğini kimisini binek olarak kullanmalarını, kimisini de besin olarak yersiniz, insanlar için nice faydaları bulunduğunu içilecek sütlerinin vardır demektedir:

YASİN 36:71. Görmüyorlar mı ki, biz kudretimizin eseri olmak üzere onlar için birçok hayvan yarattık. Bu sayede onlar bunlara sahip olmuşlardır.

36:72. Bu hayvanları onların emrine verdik. Onların bazısını binek olarak kullanırlar, bazısını besin olarak yerler.

36:73. Bu hayvanlarda onlar için nice faydalar ve içilecek sütler vardır. Hâla şükretmezler mi?

İnsanların faydalanması için yaratılan hayvanlardan kurbana uygun olanlarından Allah C.C. Adına kurban edilmesini insanlara Allah C.C. emrettiği Kur'a-ı Kerim de Maide suresinde Adem A.S. Oğullarından ikisinin Allah C.C. adını anarak birer kurban keserek sundukları, bunlardan birisinin kurbanının kabul edilmemesi üzerine kurbanı kabul edilmeyen diğer kişinin kıskançlıktan kardeşini de öldürerek ilk katilin ve ilk maktulün olayını Kur'an-ı Keriminde şöyle anlatmaktadır:

Maide 5:27. Onlara, Adem'in iki oğlunun haberini gerçek olarak anlat: Hani birer kurban takdim etmişlerdi de birisinden kabul edilmiş, diğerinden ise kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen kardeş, kıskançlık yüzünden), "Andolsun seni öldüreceğim" dedi. Diğeri de "Allah ancak takvâ sahiplerinden kabul eder" dedi (ve ekledi:)

5:29. "Ben istiyorum ki, sen, hem benim günahımı hem de kendi günahını yüklenip ateşe atılacaklardan olasın; zalimlerin cezası işte budur."

5:30. Nihayet nefsi onu, kardeşini öldürmeye itti ve onu öldürdü: bu yüzden de kaybedenlerden oldu.

İnsanlık tarihi boyunca insanlara inen semavi dinlerinin hepsine Allah C.C. Kendi adını anarak uygun hayvan cinslerinden Kurban kesmelerini gerekli kıldığını bildirmektedir. Allah C.C. insanlara rızık olarak verdiği hayvanlardan Allah'ın adını anarak kurban kesmelerini emretmiş. Kurban etlerinden rızık olarak kurbanı kesenin de yemesini ,yoksul ve fakirlere de yedirmemizi emretmektedir. Allah C.C. Tek bir ilah olduğunu ve Allah C.C. tam ve eksiksiz teslim olmamızı emretmektedir. Allah C.C. Bu teslim olanların mütavazi insanlar olduğunu da Kur'an-ı keriminde söylemektedir:

Hac 22:28. Ta ki kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günler de Allah'ın ismini ansanlar . Artık ondan hem kendiniz yeyin,hem de yoksula, fakire yedirin.

Hac 22:34. Biz, her ümmete -(Kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını ansınlar diye- kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlâhınız, bir tek İlah'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. (Ey Muhammed!) O ihlâslı ve mütevazi insanları müjdele!

Hac Hac 22:35. Onlar öyle kimseler ki, Allah anıldığı zaman kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, namaz kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden (Allah için) harcarlar.

Hac Hac 22:36. Biz, büyük baş hayvanları da sizin için Allah'ın (dininin) işaretlerinden (kurban) kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Şu halde onlar, ayakları üzerine dururken üzerlerine Allah'ın ismini anınız (ve kurban ediniz). Yan üstü yere düştüklerinde ise, artık (canı çıktığında) onlardan hem kendiniz yeyin, hem de ihtiyacını gizleyen-gizlemeyen fakirlere yedirin. İşte bu hayvanları biz, şükredesiniz diye sizin istifadenize verdik.

Hac Hac 22:37. Onların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır; fakat O'na sadece sizin takvânız ulaşır. Sizi hidayete erdirdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanıyasınız diye O, bu hayvanları böylece sizin istifadenize verdi. (Ey Muhammed!) Güzel davrananları müjdele!

Kevser 108:2. Şimdi sen Rabbine kulluk et ve kurban kes

Kurban ve Hac görevlerinin Hazreti Nuh A.S. dan sonra Hazreti İbrahim zamanına Hazreti İbrahim A.S. Allah C.C. Dua ederek Salih bir evlat istemesi üzerine Allah C.C. Hazreti İbrahim A.V. uslu bir oğlan müjdesi verildi. İsmail A.S. ile Oğlu birlikte gezerken Oğluna

Yavrucuğum Rüyasında seni boğazladığımı görüyorum buna ne diyorsun diye sordu. Oğlunun Babacığım sana emredilen gibi yap İnşallah beni sabredenlerden bulursun cevabını verdi. Allah C.C. adına ikisi de verilen emre teslim olmuşlar ve baba oğlunu kurban etmek üzere iken Allah C.C. tarafından Ey İbrahim diye seslendiğini ve sana gösterdiğimiz rüyayı gerçekleştirdin. Bu size çok açık bir imtihandı. Oğluna bedel olarak ona büyük bir kurban verdik hitabında bulunduğunu Kur'an-ı kerim haber vermektedir.

Saffat 37:100. O : "Rabbim! Bana sâlihlerden olacak bir evlat ver", dedi.

7:101. İşte o zaman biz onu uslu bir oğul ile müjdeledik.

37:102. Babasıyla beraber yürüyüp gezecek çağa erişince: Yavrucuğum! Rüyada seni boğazladığımı görüyorum; bir düşün, ne dersin? dedi. O da cevaben: Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulursun, dedi.

37:103. Her ikisi de teslim olup, onu alnı üzerine yatırınca:

37:104.Biz ona: " Ey İbrahim!" diye seslendik.

37:105. Rüyayı gerçekleştirdin. Biz iyileri böyle mükâfatlandırırız.

37:106. Bu, gerçekten, çok açık bir imtihandır.

37:107. Biz, oğluna bedel ona büyük bir kurban verdik.

İbrahim A.S. ve İsmail A.S. ile beraber Beytullahın temellerini yükseltirken: Ey Rabbimiz bizden bunu kabul et. Sen işiten ve Bilensin diye dua etmişlerdi.

Allah C.C. Kur'an-ı kerimde Hazreti İbrahim A.S. Allah C.C. Ey Rabbim Burayı emin bir şehir yap Halkını da Sana inanan ve Ahret gününe inananları çeşitli yiyeceklerle rızıklandır diye dua etmişti. Allah C.C. de Buyurdu ki Kim inkar eder ise onu az bir süre faydalandırır sonra onu Cehennem azabına sürüklerim. Demiş Kabe'yi insanların toplanma mahalli ve güvenilir yer olarak kıldığını orada İbrahim A.S. makamı gibi bir yer edinmelerini ve orada namaz yeri edinmelerini emrediyor ve İbrahim A.S ve İsmail A.S. da Kabe'de tavaf edenlerin, ibadete kapananların, rüku ve secde edenler için Evim Kabe'yi temiz tutun diye emretmişti.

Bakara 2:127. Bir zamanlar İbrahim, İsmail ile beraber Beytullah'ın temellerini yükseltiyor (şöyle diyorlardı:) Ey Rabbimiz! Bizden bunu kabul buyur; şüphesiz sen işitensin, bilensin.

Bakara 2:126. İbrahim de demişti ki: Ey Rabbim! Burayı emin bir şehir yap, halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları çeşitli

meyvelerle besle. Allah buyurdu ki: Kim inkâr ederse onu az bir süre faydalandırır, sonra onu cehennem azabına sürüklerim. Ne kötü varılacak yerdir orası!

2:125. Biz, Beyt'i (Kâbe'yi) insanlara toplanma mahalli ve güvenli bir yer kıldık. Siz de İbrahim'in makamından bir namaz yeri edinin (orada namaz kılın). İbrahim ve İsmail'e: Tavaf edenler, ibadete kapananlar, rükû ve secde edenler için Evim'i temiz tutun, diye emretmiştik.

22:29. Sonra kirlerini gidersinler; adaklarını yerine getirsinler ve o Eski Ev'i (Kâbe'yi) tavaf etsinler.

22:33. Onlarda (kurbanlık hayvanlarda veya hac fiillerinde) sizin için belli bir süreye kadar birtakım yararlar vardır. Sonra bunların varacakları (biteceği) yer, Eski Ev'e (Kâbe'ye) kadardır.

Allah C.C. Kur'an-ı kerimde İnsanlar için kurulan ilk mabet Mekke'de bulunan Kabe'dir. Demekte ve Orada Hazreti İbrahim'in makamının bulunduğunu Mekke'ye gidenlerin emniyette olduklarını ve Mekke'ye gitmek için gücü maddi ve sıhhat gücü yetenlerin Hac etmesini bunun Allah'ın insanlar üzerine hakkı olduğunu ve bu hakkı kim inkar eder ise bilmelidir ki Allah C.C. Bütün alemlerden müstağnidir. Demekte ve Kabe'yi saygıya layık evin Hac edilmesi için Naram Ayında Haç kurbanını insanların iyiliği için bir sebep olduğunu bildirerek Allah C.C. Yerde ve gökte ne var ise hepsini bildiğini ve bilici olduğunu söylemektedir.

Al-i 3:96. Şüphesiz, âlemlere bereket ve hidayet kaynağı olarak insanlar için kurulan ilk ev (mâbet), Mekke'deki (Kâbe)dir.

3:97. Orada apaçık nişâneler, (ayrıca) İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren emniyette olur. Yoluna gücü yetenlerin o evi haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse bilmelidir ki, Allah bütün âlemlerden müstağnîdir.

Maide 5:97. Allah, Kâbe'yi, o saygıya lâyık evi, haram ayı, hac kurbanını ve (kurbanın boynuna asılan) gerdanlıkları (maddi ve manevi yönlerden) insanların belini doğrultmaya sebep kıldı. Bu da Allah'ın, göklerde ve yerde ne varsa hepsini bildiğini ve Allah'ın her şeyi bilici olduğunu (sizin de anlayıp) bilmeniz içindir.

Allah C.C. Kur'an-ı kerimde Hac için yapılması gerekenleri de bu şekilde bildirmektedir::

Bakara 2:197. Hac, bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacca niyet ederse (ihramını giyerse), hac esnasında kadına yaklaşmak, günah sayılan davranışlara yönelmek, kavga etmek yoktur. Ne hayır

işlerseniz Allah onu bilir. (Ey müminler! Ahiret için) azık edinin. Bilin ki azığın en hayırlısı takvâdır. Ey akıl sahipleri! Benden (emirlerime muhalefetten) sakının.

Bakara 2:196. Haccı ve umreyi Allah için tam yapın. Eğer (bunlardan) alıkonursanız kolayınıza gelen kurbanı gönderin. Kurban, yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. Sizden her kim hasta olursa yahut başından bir rahatsızlığı varsa, oruç veya sadaka veya kurban olmak üzere fidye gerekir. (Hac yolculuğu için) emin olduğunuz vakit kim hac günlerine kadar umre ile faydalanmak isterse, kolayına gelen bir kurban kesmek gerekir. Kurban kesmeyen kimse hac günlerinde üç, memleketine döndüğü zaman yedi olmak üzere oruç tutar ki, hepsi tam on gündür. Bu söylenenler, ailesi Mescid-i Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun. Biliniz ki Allah'ın vereceği ceza ağırdır.

Bakara Maide 5:2. Ey iman edenler! Allah'ın (koyduğu, dinî) işaretlerine, haram aya, (Allah'a hediye edilmiş) kurbana, (ondaki) gerdanlıklara, Rablerinin lütuf ve rızasını arayarak Beyt-i Haram'a yönelmiş kimselere (tecavüz ve) saygısızlık etmeyin. İhramdan çıkınca avlanabilirsiniz. Mescid-i Haram'a girmenizi önledikleri için bir topluma karşı beslediğiniz kin sizi tecavüze sevketmesin! İyilik ve (Allah'ın yasaklarından) sakınma üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın. Allah'tan korkun; çünkü Allah'ın cezası çetindir.

Maide 5:95. Ey iman edenler! İhramlı iken avı öldürmeyin. İçinizden kim onu kasten öldürürse öldürdüğü hayvanın dengi (ona) cezadır. (Buna) Kâbe'ye varacak bir kurban olmak üzere içinizden adalet sahibi iki kişi hükmeder (öldürülen avın dengini takdir eder). Yahut (avlanmanın cezası), fakirleri doyurmaktan ibaret bir keffârettir, yahut onun dengi oruç tutmaktır. Ta ki (yasak av yapan) işinin cezasını tatmış olsun. Allah geçmişi affetmiştir. Kim bu suçu tekrar işlerse Allah da ondan karşılığını alır. Allah daima galiptir, öç alandır

Bakara 2:203. Sayılı günlerde (eyyam-ı teşrikte telbiye ve tekbir getirerek) Allah'ı anın. Kim iki gün içinde acele edip (Mina'dan Mekke'ye) dönmek isterse, ona günah yoktur. Bunlar günahtan sakınanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki hepiniz O'nun huzurunda toplanacaksınız.

Maide 5:1. Ey iman edenler! Akitleri(n gereğini) yerine getiriniz. İhramlı iken avlanmayı helal saymamak üzere (aşağıda)

size okunacaklar dışında kalan hayvanlar, sizin için helâl kılındı. Allah dilediğine hükmeder.

Bakara 2:199. Sonra insanların (sel gibi) aktığı yerden siz de akın. Allah'tan mağfiret isteyin. Çünkü Allah affedici ve esirgeyicidir.

Bakara 2:198. (Hac mevsiminde ticaret yaparak) Rabbinizden gelecek bir lütfu (kazancı) aramanızda size herhangi bir günah yoktur. Arafat'tan ayrılıp akın ettiğinizde Meş'ar-i Haram'da Allah'ı zikredin ve O'nu size gösterdiği şekilde anın. Şüphesiz siz daha önce yanlış gidenlerden idiniz.

Bakara 2:158. Şüphe yok ki, Safa ile Merve Allah'ın koyduğu nişanlardandır. Her kim Beytullah'ı ziyaret eder veya umre yaparsa onları tavaf etmesinde kendisine bir günah yoktur. Her kim gönüllü olarak bir iyilik yaparsa şüphesiz Allah kabul eder ve (yapılanı) hakkıyla bilir.

Bakara 2:200. Hac ibadetlerinizi bitirince, babalarınızı andığınız gibi, hatta ondan daha kuvvetli bir şekilde Allah'ı anın. İnsanlardan öyleleri var ki: Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver, derler. Böyle kimselerin ahiretten hiç nasibi yoktur.

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİT KONGRESİ VE TUTENKAMON

2-8 Eylül 2002 tarihleri arasında Çorum'da gerçekleştirilen 5. Uluslararası Hititoloji Kongresi 100'e yakın bildirinin sunulması ve 25 değişik ülkeden yaklaşık 250 bilim adamının katılmasıyla tamamlandı. Kongrenin kapanış konuşmaları sırasında ve bir sonraki kongrenin nerede yapılacağı tartışması ortaya çıktı. 2005 yılında Roma ve Chicago oylamasının yapılması beklenirken Kongrenin Çorum'da 3 kez yapılmış olması nedeniyle bundan sonraki kongrelerin 2005 yılında Roma ve 2008 yılında Chicago'da yapılması yönünde bir teklif ortaya atıldı. 5 Eylül günü oturum başkanlığını Gernot Wilhelm'in yaptığı bu tartışmalar sırasında bu görüş oylamaya sunulacakken Prof. Dr. Aygül Süel söz alarak şunları söyledi: "1990 yılında yapılan birinci kongrede bazı prensip kararları alınmıştı. Bu kararlardan biri de kongrenin 3 yılda bir yapılması ve 6 yılda bir de Çorum'da toplanması idi. Bu bir gelenektir ve prensip kararıdır.

Bunu kimse bozamaz. 2005 yılı Roma ve Chicago arasında oylanmalı, 2008 yılında kongre yine Çorum'da toplanmalıdır." Süel'in bu sözleri alkışlarla karşılandı ve hiç itirazsız yalnızca 2005 yılı oylandı. Yapılan oylamada çoğunluğu Roma aldı. Böylece 2005 yılında kongrenin Roma'da toplanması karara bağlandı. Kongre 2008 yılında yine Çorum'da toplanacak. Bu gelişmeler kongrenin artık dünyada kabul gördüğünün bir göstergesi olarak karşımıza çıkıyor.

Hititlerin asıl yurdu Kızılırmak yayının içi. Ve başkentleri Hattuşa'nın bulunduğu il Çorum. Dolayısıyla bu kongrenin asıl olarak Çorum'da yapılmasından daha normal bir şey yok. Buna karşılık Hititolojiyle ilgilenen pek çok yabancı bilim adamı olduğundan kongrenin bir kez Çorum'da bir kez de başka bir ülkenin kentinde yapılması uluslararasılık niteliği açısından da doğru bir düşünce. Prof. Dr. Aygül Süel'in hatırlatması çok yerinde bir girişim. Hitit Kongresini Hititolojinin ve Hitit tarihinin laboratuvarı konumundaki Çorum'dan

koparmak kanımca çok yanlış olurdu Çorum Valisi Atıl Uzelgün, Hitit fotoğraf yarışması sonucunda dereceye giren fotoğrafların oluşturduğu kitabı bana da yollama nezaketini gösterdi. Olağanüstü güzel fotoğraflar var bu kitapta. 2008'deki kongrenin çok daha iyi düzenlenmesi ve tanıtılması için hepimize görev düşüyor. Dünyanın 25 ülkesinden 250 bilim adamını bir araya toplayan böyle bir kongre her seferinde bir öncekinden daha iyi olmak zorunda.

Bu arada Mısır'ın en ilginç firavunu Tutenkamon'un 19 yaşında ölmesinin üzerindeki gizem perdesinin aralandığına ilişkin cuma günkü Sabah gazetesinde renkli bir haber yer aldı. Habere göre iki polis müfettişi eldeki verileri inceleyerek Tutenkamon'un bir cinayete kurban gittiği sonucuna varmışlar. Eldeki verilerden en önemlisi Tutenkamon'un mumyasından alınan röntgen filminde kafatasında tespit edilen kırık ve kan pıhtısı izi. Sonra Tutenkamon'un çevresinden hareketle bu cinayeti kimin işleyebileceğini değerlendirmişler. Kuşkulu kişiler olarak Başvezir Ay, Kraliçe Ankesenamon, Başkomutan Horemheb ve Aton rahibi Maya öne çıkıyor. Polis müfettişleri bunlarla ilgili bilgileri inceleyerek katilin Başvezir Ay olduğunu öne sürmüşler. Güzel bir kurgulama ama yeni değil. Bob Brier'ın Türkçeye de çevrilen 'Tutenkamon Cinayeti' adlı kitabında Tutenkamon cinayetiyle ilgili son derecede ayrıntılı analizler yer alıyor. 'Anitta'nın Laneti' adlı kitabımda ve daha önce bu sütunda yazdığım birkaç yazıda ben de bu cinayeti anlatmış ve Ay ile Horemheb'in işbirliği yaparak bu cinayeti işlemiş olabilecekleri iddiasını ortaya atmıştım. Üstelik bana sorarsanız Ay, o dönemdeki seri cinayetlerin planlayıcısı. Tek amacı firavun olabilmek, yani Mısır tahtına oturabilmek. Öyle de oluyor ve Tutenkamon'un ölümünden sonra Ay firavun olarak tahta çıkıyor. Onun ardından ise cinayet ortağı Horemheb firavun oluyor. Bu olaylar Kadeş Savaşı'na yol açan gelişmeleri de bağrında taşıyor.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mustafa TURAN

ÖNCE SELAM SONRA KELAM

Millet olarak bizim: ”Önce selam sonra kelam “diye bir düsturumuz vardır. Selam; saygıdır, sevgidir, muhabbettir. Selam; esenliktir, iyilik ve güzelliktir. Selam; hayırdır, hasenattır.

Dünyada bütün insanlığa ortak hitap edecek bir selam şekli yok.Bu durum, antropoloji ve etnoloji sahalarında da ilmen tespit edilmiştir.

Mesela; Yeni Zelanda’daki Maori’ler selamlaşmak için burunlarını birbirlerine sürterken, Tibetliler de dillerini çıkararak selamlaşırlar.

Eski Türk selamlarına gelince, atalarımız birbirleriyle selamlaşırken sağ ellerini kalplerinin üzerine koyduktan sonra, göğüslerinde soldan sağa doğru bir işaret çekerler ve bu şekilde selamladıkları kimselerin gönüllerinde yerleri olduğunu ifade ederlerdi. Bu hareket, aynı zamanda sen benim kalbimdesin demekti.

Bu şekilde selamlanan kimseler ise:

“-Sen benim hem kalbimdesin, hem başımla berabersin. ”şeklinde karşılık vermek için sağ ellerini göğüslerinden sonra başlarını da göstermek üzere, alınlarına da çıkarmışlardır.

Zamanla kalp işareti unutularak, ikinci şekil selam şeklini almıştır. Halihazırdaki askeri ve polis selamları, bu selamın disiplinize edilmiş, ama ona paralel gelişmiş bir versiyonudur. Batıda ki askeri selamın kaynağı da budur.

Bir de “temenna” vardır. Bunda da iki hareket bulunur. Önce el çeneye, sonrada alnın ortasına getirilir. Önceki selamda elin kalbe götürülüşü, temenna da çene şekline dönüşmüştür. Yer yer hala bu selam şekilleri günümüze kadar gelmiştir.

Türklerin İslamiyet’i kabul etmesiyle, bu şekli selam: “Esselamü Aleyküm ve rahmatullah” (Allah’ın selamı ve rahmeti senin üzerine olsun) diye karşılama şeklinde kavli selamla takviye edilmiştir.

Hz.Peygamber :“İşlediğiniz takdirde sevineceğiniz bir şeyi size söyleyeyim mi?Aranızda selamı yayınız.” buyurdu.Başka bir hadiste ise :“Allah-ü Teala Adem(a.s.) ı yarattığı vakit :“Git şu oturan meleklere selam ver.Selamını nasıl karşılayacaklarını dinle.Zira onların karşılığı

senin ve evladının selamı olacaktır.”buyurdu.Bunun üzerine Hz.Adem:“Esselamü aleyküm”dedi.Melekler de:”Esselamü aleyke ve rahmetullah”diye mukabelede bulundular şeklinde bilgi verilmektedir.

Batı toplumlarının da kendine özgü selam şekilleri bulunmaktadır. Biz de şapkanın kabul edilmesiyle,sokakta şapkayı çıkarma veya kalabalıklarda şapkayı sallama şeklinde selam biçimleri de uygulanmıştır.Kapalı yerlerde de kafayı eğmek bir çeşit şekli selam biçimidir.

Şimdilerde özkültürümüzden çok şey kaybettiğimizden midir nedir?Genellikle akşam eve gelen ihtiyar dede evdekilere:“Selamün aleyküm”derken,orta yaş oğul:“Hayırlı akşamlar”diyor.Torundaki:”Günaydın-Tünaydın”şekli,torun’un çocuğunda ,”N’aaber”,“Baaay” hafif bir el işareti ve kıvırtma ile “ hello”şeklinde görülüyor.

Demek ki,her konuda olduğu gibi kültürümüzün bu en güzel geleneği konusunda da büyük bir dejenerasyon yaşıyoruz.Millî,dînî ,ahlâkî ve insanî değerler idealini kumara verircesine harcayan milletlerin, geleceğinin pek parlak olamayacağı gerçeğini hatırdan çıkarmamak gerekir.

Mustafa Nevruz SINACI

ADALET (BARIŞ), MİLLET İRADESİ VE ÜSTÜNLÜK

Adı “Adalet ve Kalkınma” olan partinin olağanüstü büyük kongresinde, hatipler adeta haykırıyor, başta Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) olmak üzere, Cumhuriyet Baş Savcıları dâhil bütün adalet ve hukuk cihazı camiasına telkin, tembih ve tehdit dolu mesajlar göndermekte birbirleri ile yarışıyorlardı!.. (Ankara, 27 Ağustos 2014)

Onlara göre: Hiçbir şey (güç, kuvvet veya erk) millet iradesinden üstün olamazmış!.

Özellikle, 27 Mayıs sonrası ve bizatihi 27 Mayıs’ın (12 Mart, 12 Eylül, 28 Şubat ve sair post modern darbe, sulta/cunta, vesayet kalkışmalarının) henüz yargılanmadığı; Şahsi ahvaller dışında (Nürmberg Mahkemeleri gibi), bütün olayın maşeri vicdan (HÂKİM) önüne çıkartılıp sorgulanmadığı bir Türkiye’de, bu söz çok iddialıdır. Mübalâğalı, ağdalı, abartmalı ve belli ki “icraattan dolayı duyulan rahatsızlıklardan mütevellit”, aba altından sopa gösterme amacına matuf bir söylem kabilindendir!..

Esası demagoji, hayal ve ütopyadır.

Zaten de öyle algılanmıştır…

Yine de gelin, bu iddia ve ihtirasın mümkün olup olamayacağına bir bakalım:

Ancak burada, öncelikle millet iradesinin tezahür biçimi son derece önemlidir.

Medeni ülkeler ve yerleşik, kurumlaşmış namuslu-dürüst, ilkeli-onurlu, sorumlu-soylu ve saydam demokrasilerde “bire/bir” yani, doğrudan vekâletle temsil hakkı verilmiş bireylere Millet Vekili denir. Doğrudan seçmen tarafından önerilerek, tayin ve tespit edilmemiş kişinin milleti temsil hakkı yoktur. Bu ve mümasil (benzer) kişiler ancak patronları, parti sahipleri ve icabında dâhil oldukları “saadet zincirinin” menfaatlerini temsil ve ilzam ederler…

Dolayısıyla Milletin değil; Vesayetin vekillerine parlamenter denilir.

Son elli yılda bu usul-esas ve kriterlere uygun olarak: Namuslu, dürüst, demokrat ve şeffaf usullerle seçilmiş, gerçek bir "MİLLET VEKİLİ" var mı acaba?. Malûm sürece dair tarihte yazmıyor. Bilen varsa beri gelsin!.. Velev ki, Milletvekilleri bu esas ve usullere uygun seçildi. Millet tercihinin eseri, şaibesiz vekiller ve "devlet idaresinde millet iradesinin" tecelli unsurları oldu. Bu takdirde adalet'in üzerinde ve adalete rağmen bir irade ortaya konulabilir mi? Müştereken Meclis dahi adalete aykırı bir karar alabilir ve uygulamaya sevk edebilir mi?

Cevap: Kesinlikle HAYIR, asla ve kat'a mümkün olamaz'...

Tam burada bir hatırlatma yapayım:

Bu gün 1 Eylül Dünya Barış Günü (01 Eylül 2014)

Barış öyle bir kavramdır ki; Sadece Adalet hüküm sürdüğünde gerçekleşir.

Bir ülke, aile, kabile, kurum veya dünyada Adalet yoksa Barış yoktur. Ülkenin bütün kurum ve kurulları ile hayatın her alanında adalet yoksa sadece zulüm, eziyet, işkence, gasp, irtikap, terör/tedhiş ve sömürü vardır. Nizamı âlemde; Daha açık ve doğru bir tanımlama ile **evrensel hukukta**; Haklı, doğru-iyi ve dürüstlerin güçlülüğü>meşruiyeti esastır. Özellikle vahşi batının 'şeytani kuramı' olan "insan insanın kurdudur" itikadında 'güçlülerin haklılığı, hâkimiyeti ve meşruiyeti' esas olmakla beraber; Bu yol, meslek veya meşrep orijinal/objektif İnsan (canlı) Hakları, Adalet, adalet ahlâkı ve hukuka kesinlikle aykırıdır.

Amma lâkin (sözde) Müslüman âlemin içine düştüğü gayya çukuru; Nefret, ifrat, hırs, ihtiras, zaaf, fetret ve "kifayetsiz muhterisler" ile millet iradesini "sahtecilik, yalan ve hileyle" gasp ederek hükümferma olan kripto tiranlar dolayısıyla, yüzler Kâbe'den batı'ya çevrilerek; Adalet, hakikat ve faziletin nuru, kötülük ve kul hakkının karanlığına iblâğ olmuş (dönüşmüş) bulunmaktadır. Bunun anlamı:

Şu anda dünyada özgür, hür ve hükümran bir İslâm ülkesi yok demektir.

Oysa, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulduğu 1923 yılında, başta İran olmak üzere; Afganistan ve Türkiye hür, bütünüyle özgür ve hükümran (egemen) ülkeler idi!..

İşte günümüzün fotoğrafı budur.

Peki, "**ADALET MÜLKÜN TEMELİDİR**" ne demek?

Önce "Adalet" ne demektir? **ADALET**: Hak (Rab) kanunlarına, yani evrensel hukuk kurallarına uygunluk.. Herkese hakkını vermek,

lâyık oldukları muameleyi yapmak, haksızları terbiye etmek; Suçluları mutlaka cezalandırmak, zulüm yapmamak, saygı, insaf ve merhamet sınırları dâhilinde insanları idare, barışı koruma, ekolojiyi himaye ve devleti idame etmektir.

Adalet kelimesinden türeyen Mâdelet=adaletli olmak; Kelimenin kökeni olan Dâd ise, Cenab-ı Hakk'ın emrini, emrettiği şekilde tatbik ve suçlu üzerinde icra etmek anlamında olup; Uygulamada "Hak sahibine hakkını vermek" ve "haksız, zalim ve bilumum suçluları te'dip ve terbiye, ta'zip ve tecziye (cezalandırmak ve ıslah) etmek anlamına gelir.

Ayrıca "Evrensel Adalet", "İlâhi Adalet" hükmündedir. Halkı ve devleti idare, hukuku (kurulu düzeni) idame ile görevli, bizzat halk tarafından (aracısız/dolaysız) seçilmiş vekillerin meşruiyeti ile buna dayalı Yargı erk'i ve hükümetlerin meşruiyeti de adaletle kaimdir. Yargı, tam bir tarafsızlık ve bağımsızlıkla adalet üretemiyorsa, "gayrimeşru" demektir. Ne pahasına olursa olsun Meclisin bu zulmü düzeltmesi zorunludur. Görev hükümete değil Meclis'e aittir.

Hükümetler de aynen mahkemeler gibi; Karar, icra, iş ve işlemlerinde adil olmaya, hak ve adalet üzere hareket etmeye mecburdur. Adil olmayan hükümeti def ile öncelikle ve evvelâ muhalefet görevli-yetkili ve sorumludur. Paralelinde adalet cihazı, Meclis ve nihayet ordu! Şu kadar ki adil olmayan hükümete itaat caiz değildir.

Kuramın Arapça aslı "El-adlü esâsü'l-mülk"tür. Türkçede 'mülk' kelimesi 'Mahkeme kadıya mülk değil' söylemindeki gibi genellikle taşınmaz (gayrimenkul) anlamında kullanılır. Oysa Arapçada hükümran devlet, müstakil düzen, ülke, egemenlik, iktidar, saltanat, özgürlük anlamlarına gelir. Yani '**Adalet mülkün temelidir**" sözüyle özellikle ve ağırlıkla kastedilen: "**Devletin veya düzenin esası adalettir**." Hükmü, hayati unsur ve evrensel gerçeğidir.

Bu gerçek, Mecelle, Sosyoloji, Felsefe ve Siyaset Bilimi disiplinleri gibi objektif ilmî kaynaklar ve medeni siyaset normunda açıklandığı ve tanımlandığı üzere: Meclis (**YASAMA**) nezdinde.; Millet Vekillerinin ortak ve mutlak sorumluluğu altında; Adalet cihazı (**YARGI**) "tarafsız ve bağımsız"; Hükümet (**YÜRÜTME**) ise, sadece Anayasa ve Anayasaya kesinlikle uygun olmak koşuluyla Yasama ve Yargı Kararlarını uygulamakla memur ve mükellef olup; Kuvvetlerin her biri, devlet içinde "**nevi-i şahsına münhasır"** erklerdir. Şu kadar ki: Yasama kendine amir; Yargı ve yürütme ise Yasamaya bağlı kurum ve bağlı kuruluşlar hükmündedir.

Yani: Tepeden-tırnağa, tabandan zirveye/çatıya, devlette adalet hâkim ve hükümferma olmadıkça; İnsani, hukuki, ahlâki ve medeni bir devletten söz edilemez. **Devlet, Demokrasi, Cumhuriyet ve Lâiklik** "olmazsa olmaz" kabilinden özgün kurallar bütünüdür. Hükümetler sadece ve yalnızca bu düzeni geliştirmek, iyileştirmek, mükemmele ulaştırmak; Daha kavi, sağlam ve mükemmel kılarak "haklıların güçlülüğü, iyi insan ve iyi vatandaşların" mutluluğu yönünde yükseltmek için Meclisle ortak çalışarak görev yapmak zorunda ve durumundadırlar.

'Esas' kelimesi için seçilmiş olan 'temel' yanlıştır. Çünkü bir 'toplumsal sözleşmenin' devlet ve adalet temelinde teşkili önemli olmakla beraber; Asıl şart adalet ve hukukun devlet binasının "temelden, tavana bütün huzme ve hücrelerine" nüfuz etmiş bulunmasıdır.

Adalet, devlet temelinde mevcuttur" biçiminde bir iddia ve telâkki ile otaya çıkılıp; hükümet işleri "kitabına uydurulmak" kabilinden sevk, idare ve idame olunamaz. Söz, kuram ve kural'ın sahibi olan Hz. Ömer'in anlayışına göre "adalet bir devletin temelinde olduğu gibi tepesinde de, yani her zerresinde mevcut olarak fiilen hayat ve vücut bulmalıdır.

Adalet temeli üzerine bina edilen kurum ve kuruluşların çatısında zulüm yaşanırsa, o binada adaletin varlığından söz edilemez. Halkın idaresiyle iştigal edip; En az Hazreti Ömer veya aynı dönemin "**putperest İran Kisrası Nûşirevan**" kadar adil olamayan Amirler ile; "Adaletsiz amirler karşısında dilsiz şeytan kesilen Âlimler" manâ itibarıyla sadece bir Köpek hükmündedirler. Biline…

Netice olarak:

Adaleti Meclisler tesis; Yargı cihazı temin ve **Hükümet'ler** ifa ve icraya mecburdur.

Selma GÜRSEL

UN HELLESİ ÇORBASI (UN KAVURMASI)

Malzemesi 3 kaşık un
Yarım yemek kaşığı salça
8 su bardağı su
1 kaşık tereyağı veya katı margarin
bir miktar tuz bir
miktar kırmızı pul biber

3 kaşık un alüminyum tencereye konularak doğrudan yağsız olarak kısık ateşte devamlı karıştırılarak un pembeleşene kadar kavrulur.

Kavrulan un dinlenmesi için bir kenara konur soğuyan un eleğe alınarak pürtüklermiş unların ayrılması için elenir kalan pürtüklü un kaşık arkası ile ezilerek tekrar elenir. Kavrulmuş un tencereye konulur bir kaba 8 soğuk su bardağı su ölçülü olarak konulur. Su azar azar konularak tencerenin içine konulmuş kavrulmuş un üzerine dökülerek iyice karıştırılarak cıvıltılır ve karışa karıştıra ölçülü su eklenir.

Tencere kısık ateşte devamlı karıştırılarak kaynatılana kadar karıştırılır. Karıştırılırken bir miktar tuz atılır. Devamlı karıştırılmadığı takdirde cıvık un topaklanır. Kaynayan çorba bir kenara alınır.

Bir tavada bir kaşık katı yağ konularak kızdırılır yarım kaşık salça yağda özenir üzerine istenildiği kadar pul biber katılı.

Tencereden servis için tabağa alınan çorba üzerine bu tavada bulunan karıştırılan kaşıkla dökülerek servis yapılır.

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

Kahve
Çay
Şeker
24/09/2014

Kahve
Çay
Şeker
24/09/2014

24/09/2014

Kahve
Cay
Seker
24/09/2014

Kahve
Cay
Seker
24/09/2014

Kahve
Çay
Şeker
24/09/2014

Kahve
Çay
Şeker
24/09/2014

Kahve
Çay
Şeker
24/09/2014

Kahve
Çay
Şeker
24/09/2014

24/09/2014

24/09/2014

Telif Eseridir izinsiz kullanmayınız

Ayşe ÇOBAN

DELİ GÖNÜL (1)

Deli gönül daldan dala konarsın,
Yuvan mı dağıldı ey deli gönül ?
Bir vefasız için ağlar yanarsın,
Değer mi sevgine hey deli gönül ?
Bir anda dolaştın yalan dünyayı,
Saniye dolmadan gördün rüyayı,
Sen kendine göre kurdun hülyayı,
Bilmem ne anladın bey deli gönül ?
Anlamadım başka elde ne buldun.
Her yere serildin eski bir çuldun.
Alemin gözünde bahtiyar kuldun.
Görülmez,nasıl bir şey deli gönül ?
Deli gönül,düşe kalka yoruldum.
Kirpikleri oktur,içten vuruldum.
Coşkun sular gibi aktım,duruldum.
Doldur kadehlere mey deli gönül.
Kar yağdı;başıma ağardı saçım.
Söyle gülüm,benim ne idi suçum ?
Fermanım elime verseler koçum.
Üflerim dudakta,ney deli gönül.
Deli gönül;var mı sevgiden yüce ?
Güneş gündüz doğar,ay ise gece.
Sükut altın imiş,söz gümüş hece.
İnsanı sevdiren,huy deli gönül.
Mert kişinin özü,sözü açıktır.
Akıllıyım diyen bil ki kaçıktır.
Sofice görünür,oysa kaçıktır.
Kişide aranan soy deli gönül.

Mahmut Selim GÜRSEL

NEYİNİ SEVEYİM AĞA

Yol göster diyorum;
Gösteriyorsun sopa!
Vuruyorsun sırtıma
Neyini seveyim ağa;

Adil olsan diyorum,
Suçluya hak veriyorsun
Suçsuzu hep geriyorsun.
Neyini seveyim ağa;

Anarşisti görüp af edip
Anarşiyi var ediyorsun
Adalet diyemiyorsun;
Neyini seveyim ağa;

Kafa keseni kınamayıp
Yalanı derliyor söylüyorsun!

Haklıları haksız kılıyorsun,
Neyini seveyim ağa;

Bir doğru söylediğin ile
Amel etmiyor dönüyorsun
Hep beni kandırıyorsun
Neyini seveyim ağa!

Hep bana Rabbena diyorsun
Cebin doldu daha ne istiyorsun
Senin neyin eksik kaldı
Neyini seveyim ağa!

Ayrım senin kitabında hak
İnsanları insan bırak,
Halkı ayırmak sende hak
Neyini seveyim ağa;
24/09/2014 ÇORUM

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 16 SAYI 188 25-Ekim-2014

29 EKİM 2014
CUMHURİYET BAYRAMINIZ KUTLU VE DAİM OLSUN!

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL BAHÇELER SARARDI
Mahfi EĞİLMEZ HİTİT KONGRESİ
Mustafa TURAN ÖNCE SELAM SONRA KELAM
Mastafa Nevruz SINACI MENDERES'İN KATİLİ İNÖNÜ'MÜ?
Selma GÜRSEL KAZAN MANTISI
Adile TÜRKMEN BAŞINA BAĞLAMIŞTA İNCİLİ YAZMA

,

Mahmut Selim GÜRSEL

BAHÇELER SARARDI

Mevsim sonbahara dönerken yapraklar eski yeşilliklerini kaybetmeye başladılar. Birkaç hafta sonra sararak vazifelerini tamamlayarak dökülecekler, Dallar ve ağaçlar kış hazırlıklarını yapacaklar. Yeni bir dönemin yani ilkbaharın gelişine kadar uykuya dalacaklar. Bu dönüşüm ağacın ömrü boyunca tekrarlanarak devam edecek.

Ne yazık ki insanoğlu bu tekrar ve tekrar eden ölüm ve dirilişi ancak bir kere yaşayacak. Sonbahar gelmesi ile birlikte, gözümüzün feri gidecek, kulağımız ağır işitecek, saç ve sakalımız ağaracak, dergilerimiz kırışacak, ayaklarımızın dermanı kesilerek belki de bastona bineceğiz. Zamanımız bitince, ömür vefa edince bu dünyadan göçeceğiz ve arkamızda bırakacağımız, iyilik ve kötülükten başka bir şey bırakmayacağız. Emir yüksek yerden. Bu döngü ve yazgıyı yazan böyle emretmiş. Bizlerin yapabilecekleri ise; bildiklerimizi, öğrendiklerimizi, gördüklerimizi de beraberimizdi alıp götüreceğiz.

Bizlerin kendi bilgi ve becerilerinin de başkalarına öğretilmeden öte tarafa götürülmeleri ne acı. Bilgiler zaten yaratan tarafından bizlere

mahsus olarak veriliyor. Bu bilgilerle insanlığa faydan dokunsun, onlar faydalansın diyerek sana tebliğ ediliyor. Bu bilgileri sende ihsanların faydalanması için kullanmadan, birisine göstermeden ve hatta sadece sen faydalanarak bu dünyayı terk etmen çok vahim.

O yüzden; bütün bildiklerimizi kendimizce derleyerek başkalarına da lazım olur diyerek yazalım, mümkün olduğunda bu bilgilerimizi kitap haline getirelim ki; bizden sonraki kuşaklar bizim faydalandığımız bu bilgilerden faydalansınlar.

Mevsim sonbahar. Yapraklar teker teker dallarından kopuyor. İnsanlarda yaşlandıkça, vadeleri yettikçe sonsuz aleme gitmek için gözlerini kapıyorlar. Bizlerde belli bir birikime erersek, belli bir yaşa gelirsek bu bilgi ve birikimlerle ebedi aleme geçmede, dünyevi aleme bir bilgi yumağı bırakalım.

Dergilerimizde çalışmaları yayınlanan arkadaşlarımız da vade denilen ömür sonu geldikçe esas vatanlarına gidiyorlar. Bu ay içinde de 15 Ekim 2014 tarihinde Hocamız **"İsa KAYACAN"I** yolcu ettik. Ailesine ve dergilerimizde çalışmaları yayınlanan arkadaşlarımıza da sabır ile baş sağlığı dilerim!

Mahfi EĞİLMEZ

HİTİT KONGRESİ

Dünyanın ilk örgütlü devletlerinden birini kurmuş olan Hititlerle ilgili arkeolojik kazılarda elde edilmiş bulunan bilgileri ve eserleri bilim dünyasına tanıtmak amacıyla düzenlenen ve 10 yıldan bu yana yapılmakta olan Uluslararası Hititoloji Kongresi'nin beşincisi pazartesi günü Çorum'da başladı. Kongre 6 Eylül tarihine kadar sürecek. 2-6 Eylül tarihlerinde bilimsel bildiriler sunulacak ve tartışılacak, 7-8 Eylül tarihlerinde de Hattuşa, Alacahöyük, Şapinuva ve Yörüklü gezilip son gelişmeler yerinde görülecek. Bu kongreye dünyanın çeşitli ülkelerinden yaklaşık 250 bilim adamı çeşitli tebliğler ve görüşlerle katılıyor. Böylesine önemli bir kongrede ev sahipliğini Hititlerin başkenti Hattuşa'nın bağlı olduğu Çorum'un yapması hem Hititlerin, hem Çorum'un hem de Türkiye'nin tanıtım, açısından büyük bir fırsat yaratıyor. Hattuşa, UNESCO tarafından dünya kültür mirası listesine dahil edilmiş bir antik kent. Öte yandan Hattuşa'da bulunan Hitit çivi yazılı tabletlerin, UNESCO tarafından dünya belleğine alınması projesi de kabul edilmiş bulunuyor. Hattuşa'nın yanı sıra çok önemli Hitit kentleri olan Alacahöyük ve Şapinuva'da da önemli bilgiler ve bulgular var. Özellikle Şapinuva'da son yıllarda Türk bilim adamları tarafından ortaya çıkarılan bilgiler ve eserler bu kongreye damgasını basacak nitelikte. Şapinuva'da ortaya çıkarılan büyük kapalı çarşı ve bulunan eserlerin kongre sonrasında yapılacak yerinde inceleme gezileri açısından fazlasıyla ilgi çekmesini bekliyorum.

Bu kongrenin Türkiye'nin tanıtımı açısından bir fırsat olarak kabul edilmesiyle birçok kültürel faaliyet de eş anlı olarak aynı tarihler içinde Çorum'da düzenlenmektedir. Hititoloji Kongresi süresince Çorum Valiliği Çevre Koruma Vakfı tarafından organize edilen 'Geçmişten Günümüze Uygarlıklar' adlı fotoğraf yarışması ödül töreni ile fotoğraf sanatçılarımızdan İbrahim Zaman'ın 'Türkiye'de Zaman' adlı fotoğraf sergisinin açılışı yapılacaktır. Buna ek olarak peş peşe günlerde Ankara Devlet Klasik Türk Müziği Korosu Konseri; Konya Türk Tasavvuf

Müziği Topluluğu'nun tasavvuf müziği ve sema gösterisi; Ankara Devlet Opera ve Balesi'nin modern bale gösterisi; İstanbul Devlet Modern Folk Müziği Topluluğu'nun konseri; Ankara Devlet Opera ve Balesi sanatçılarının konseri ve Mersin Devlet Opera ve Balesi sanatçılarının konseri yer alacak.

Kongre ve kongre süresince düzenlenecek kültürel faaliyetler pek çok kişi ve kurumun imzasını taşıyor. Çorum Valisi Atıl Uzelgün, Belediye Başkanı Arif Ersoy, Şapinuva hafiri Aygül Süel, Prof. Dr. Sedat Alp ve Kültür Bakanlığı bunlardan en önde gelenleri. Kongreye katkıda bulunan bilim adamları, sanatçılar ve Kültür Bakanlığı yetkililerine Türkiye'nin tanıtımı için yaptıklarından dolayı teşekkür borçluyuz. Çorumluların bu tarihi fırsatı değerlendirerek kentlerine gelen yerli ve yabancı bütün turistlere sıcak misafirperverliklerini göstereceklerinden hiç kuşkum yok. Hitit tarihinin gizem perdesini biraz daha aralamamıza yardımcı olacak olan bu kongrenin bildirilerinin ve tartışmalarının yer alacağı kitabı da sabırsızlıkla bekliyoruz.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mustafa TURAN

ÖNCE SELAM SONRA KELAM

Millet olarak bizim: ”Önce selam sonra kelam “diye bir düsturumuz vardır. Selam; saygıdır, sevgidir, muhabbettir. Selam; esenliktir, iyilik ve güzelliktir. Selam; hayırdır, hasenattır. Dünyada bütün insanlığa ortak hitap edecek bir selam şekli yok. Bu durum, antropoloji ve etnoloji sahalarında da ilmen tespit edilmiştir.

Mesela;Yeni Zelanda’daki Maori’ler selamlaşmak için burunlarını birbirlerine sürterken,Tibetliler de dillerini çıkararak selamlaşırlar.

Eski Türk selamlarına gelince,atalarımız birbirleriyle selamlaşırken sağ ellerini kalplerinin üzerine koyduktan sonra, göğüslerinde soldan sağa doğru bir işaret çekerler ve bu şekilde selamladıkları kimselerin gönüllerinde yerleri olduğunu ifade ederlerdi.Bu hareket,aynı zamanda sen benim kalbimdesin demekti.

Bu şekilde selamlanan kimseler ise:
“-Sen benim hem kalbimdesin,hem başımla berabersin.”şeklinde karşılık vermek için sağ ellerini göğüslerinden sonra başlarını da göstermek üzere,alınlarına da çıkarmışlardır.

Zamanla kalp işareti unutularak,ikinci şekil selam şeklini almıştır.Halihazırdaki askeri ve polis selamları, bu selamın disiplinize edilmiş,ama ona paralel gelişmiş bir versiyonudur.Batıda ki askeri selamın kaynağı da budur.

Bir de “temenna” vardır.Bunda da iki hareket bulunur.Önce el çeneye,sonrada alnın ortasına getirilir.Önceki selamda elin kalbe götürülüşü,temenna da çene şekline dönüşmüştür.Yer yer hala bu selam şekilleri günümüze kadar gelmiştir.

Türklerin İslamiyetçi kabul etmesiyle,bu şekli selam:“Esselamü Aleyküm ve rahmatullah” (Allah’ın selamı ve rahmeti senin üzerine olsun) diye karşılama şeklinde kavli selamla takviye edilmiştir.

Hz. Peygamber :“İşlediğiniz takdirde sevineceğiniz bir şeyi size söyleyeyim mi? Aranızda selamı yayınız.” buyurdu.Başka bir hadiste ise :“Allah-ü Teala Adem A.S'ı yarattığı vakit : “Git şu oturan meleklere selam ver.Selamını nasıl karşılayacaklarını dinle. Zira onların karşılığı senin ve evladının selamı olacaktır.” Buyurdu.Bunun üzerine Hz. Adem: “Esselamü aleyküm” dedi.Melekler de:”Esselamü aleyke ve rahmetullah”diye mukabelede bulundular şeklinde bilgi verilmektedir.

Batı toplumlarının da kendine özgü selam şekilleri bulunmaktadır. Biz de şapkanın kabul edilmesiyle,sokakta şapkayı çıkarma veya kalabalıklarda şapkayı sallama şeklinde selam biçimleri de uygulanmıştır.Kapalı yerlerde de kafayı eğmek bir çeşit şekli selam biçimidir.

Şimdilerde öz kültürümüzden çok şey kaybettiğimizden midir nedir? Genellikle akşam eve gelen ihtiyar dede evdekilere:“Selamün aleyküm”derken,orta yaş oğul:“Hayırlı akşamlar” diyor.Torundaki:”Günaydın-Tünaydın”şekli,torun’un çocuğunda ,”N’aaber”,“Baaay” hafif bir el işareti ve kıvırtma ile “ hello” şeklinde görülüyor.

Demek ki,her konuda olduğu gibi kültürümüzün bu en güzel geleneği konusunda da büyük bir dejenerasyon yaşıyoruz.Millî,dînî ,ahlâkî ve insanî değerler idealini kumara verircesine harcayan milletlerin, geleceğinin pek parlak olamayacağı gerçeğini hatırdan çıkarmamak gerekir.

Mustafa Nevruz SINACI

MENDERES'İN KATİLİ İNÖNÜ'MÜ?

27 Mayıs kalkışması: Dâhili ve harici bedhahların (gizli ve kinci düşmanların) isyanı; Dönme, devşirme ve kriptoların devleti "cebren, kalleşçe ve hile ile" ele geçirmesi; Alçakça gasp ve irtikap ederek, şanlı ve şerefli Türkiye Cumhuriyeti'nin dizleri üstüne çökertilmesi ve memleket üzerine "mezar toprağı serpilmesi" olayından ibarettir. Yeni Türkiye, açılım/atılım söylemlerinin tavan yaptığı günümüzde 12 Eylül ve 28 Şubat, kısmen de olsa yargılanmasına rağmen; İnsan hakları, Adalet, Hukuk, Demokrasi, İnsanca yaşama, kalkınma ve gelişmenin çökertilme milâdı olan 27 Mayıs'ın hâlâ yargı önüne çıkartılamamasının nedeni budur.

O gün bu gündür millet vekilini seçememekte; Devlet idaresinde, millet iradesi tecelli edememekte; İktisatta, siyasette, ticarette, maddi-manevi, ahlâki, ilmî ve kültürel hayatımızda sulta, cunta, vesayet, oligarklar ve güdümlü paralel yapılanmalar hüküm sürmektedir!..

Bazı menfur unsurlar sayesinde bu gün: Yunan'a adalar, eşkıya'ya Diyarbakır, bir takım paralellere ekonomi, siyaset ve emniyet ve sair devlet ve adalet cihazı terk ve teslim edilmiş haldedir. Kanunsuzluk, ahlâksızlık ve zorbalık had safhadadır. Daha düne kadar katli kabil olan zani, cani, katil ve her nevi hain ortalıkta serbestçe cirit atmaktadır. Tarihin en şanlı ve onurlu ülkesinde "zina" suç olmaktan çıkartılmış; Bebek katili, tecavüz suçluları, suiistimal erbabı, rüşvetçi, hırsız ve yolsuzlar adeta himaye edilir hale gelmiştir.

Dahası: Halkımızın büyük bölümü AKP narkozu ile uyutuluyor; Dün kapımızı çalan felâket, bu gün içerde kol geziyor; Çalışan ve özellikle emeklilerin kahir ekseriyeti açlık ve yoksulluk sınırı altında maaş almakta iken; 1155 liraya oyunu satacak hâkim/savcı aranıyor; Esasen hak/adalet dağıtma mecburiyeti taşıyan "kesime" adaletsizlik ve haksızlık yapılıyor, adeta iltimasla, HSYK seçimleri öncesinde rüşvet teklif ediliyor!;

Adalet ve Dad; Hüküm ve hikmet; Merhamet ve muhabbet yok!..

İte, bütün bunların nedeni ve sebebi 27 Mayıs'tır.

27 Mayıs olmasaydı bu gün Türkiye Cumhuriyeti; Milli geliri fert başına/reel olarak 50 bin doları aşmış; En dip toplumsal ve sosyal hücrelerine kadar adalet, ahlâk, refah, huzur, hukuk, demokrasi ve barışı yaşayan; Dünyanın en gelişmiş üç medeni ülkesi içinde yer alan.; Özgürlük ve güvenlik sorununu "hakkaniyet, hukuk, eşitlik ve adalet" düzleminde halletmiş bir memleket olacaktı. Ama olmadı, olamadı!.. Neden? 27 Mayıs ve İnönü yüzünden…

Lütfen "şu olanları" tam bir dikkat, insani bilinç ve vicdanınıza vurarak inceleyin:

05 Eylül 1961 günü görülen "Anayasa ihlâli (!) davası" ile duruşmalar sona erdi. En son yapılan "Anayasa İhlâli" duruşması, tarihin en komik, mesnetsiz ve aptalca tiyatrosu idi. Zira 27 Mayıs'ta Mustafa Kemal Atatürk'ün Anayasası ilga edilmiş ve kurduğu Cumhuriyet, en zalimane biçimde, alçakça ve hunharca tarihin çöplüğüne atılmıştı.

13 Eylül 1961'de, Atatürk ve Menderes düşmanlığı/kindarlığı ile maruf İsmet İnönü, "henüz belli olmamış kararlar ölüm cezası içeriyorsa" tatbik edilmemesi hususunda tavassut istirhamı içeren bir mektubu orgeneral Cemal Gürsel'e yolladı., 15 Eylül 1961'de Yassıada Mahkemeleri cezaları açıkladı., 16 Eylül'de Zorlu ve Polatkan., 17 Eylül'de Menderes idam edildi., 15 Ekim 1961'de genel parlamenter atamaları (namı diğer seçim) yapıldı.

Tarihlere dikkat! Yassıada süreci yaklaşık bir sene sürdü. Bu süreçte yeni anayasa imal edildi. İdamlardan 1 ay önce oylandı ve % 60'la kerhen kabul edildi. Kurucu meclis CHP'nin güdümünde ve Meclis hükmünde idi. Buna rağmen İnönü idamları meclise götürmeyi kabul etmedi. MBK Başkanı Cemal Gürsel'in, 15 Kasım1961 Hürriyet'te röportajı var. "Seçimlerin altı ay önce yapılmasını teklif ettim. CHP idamların sorumluluğunu üstlenmemek için kabul etmedi." İsmet Paşa idamların takvimini seçimlerin önüne aldı. CHP Menderes'in katilidir unvanını almamak için meclise gelen idam kararını sonuçta onaylamayacaktı.. Cemal Gürsel; "Memleketin bu hale düşmesinde en büyük mesuliyet CHP'ye düşmektedir" dedi. 27 Mayıs'ı yapan adam, seçimlerden bir ay sonra bu lafı söyledi. Bu bir itiraf ve günah çıkartmadır. Neden? Çünkü "bütün sebeplerle" Menderes'in katili İsmet Paşa'dır da ondan.

Selma GÜRSEL

KAZAN MANTISI

MALZEMESİ : 4 bardak un,1 bardak un hamur açılırken kullanmak üzere,1 yemek kaşığı tuz,1,5 su bardağı ılık su,istenilirse 10 gram kavrulmuş kıyma,1 kaşık margarin veya yarım çay bardağı sıvı yağ
Çabucak hazırlanan ve yapılır yapılmaz hemen tencereye konularak pişirilirken istenilirse içine bir miktar kavrulmuş kıyma da konulan bir çeşittir.
Un maya katılmadan katı bir şekilde yoğrulur,oklava ile 2 milim kalınlığında açılır.
Açılan hamur 3x3 ebadında kesilerek dört kenarı birleştirilerek sıkılır.
İhtiyaç kadar yapılan mantı hazırlanarak ihtiyaca göre su bir tencereye su konularak kaynatılır,kaynayan suya bir miktar tuz atılır.Kaynayan suya hazırlanan mantılar atılarak bir müddet kaynatılır ve sulu olarak alınarak tabaklara veya tepsiye dökülür.
İstenilirse üzerine kızgın yağ,salça ve bir miktar kıyma ile sos yapılır tabakların veya tepsinin üzerine ekilir. Biraz soğuyunca üzerine bol sarımsaklı yoğur ekilerek servis yapılır

Adile TÜRKMEN

BAŞINA BAĞLAMIŞTA İNCİLİ YAZMA

Başına bağlamışta incili yazma,
Yazmanın etrafında pulunan dizme,
Kız ben sana dedim elinen gezme,
Elinen gezer sende ar gelir bana.
Yar eylen,eylen dur gitme gelem oy.
Her sabah,her seher gel geç buradan.
Ben ayrıldım da o kaşı karadan.
Elin ayrılığı üç beş gün sürer
Bizim ayrılığımız hayli bir zaman.
Yar eğlen eğlen. Dur gitme gelem oy.

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 16 SAYI 189 25-Kasım-2014

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL BİLMEK VE SİLMEK
Mahfi EĞİLMEZ HİTİT YILI
Mustafa Nevruz SINACI MİLLİ DAVA (KIBRIS) GERÇEĞİ!
Müslüm TUNABOYLU ÖĞRETMENLERİN ÖNERİLERİNİ DEĞERLENDİRELİM
Selma GÜRSEL OĞMAÇ
Hüseyin TAŞKAYA ÖĞRETMEN
Ahmet CANBABA OLMAZ MI
Uğur PAMUK'A BAŞ SAĞLIĞI

Mahmut Selim GÜRSEL

BİLMEK VE SİLMEMEK

Bazı konulur olur ki insan hayatında. Bakarsın sayfa ortadan kalkmış, bilmiş olduğun o koru kaybolmuştur.

Hepimizin zaman içerisinde bildiğimiz o konuyu hatırlayamadığımı, bazen çok Samim olduğumuz kişilerin isimlerini hatırlayamadığımız günler olmuştur. Acaba .u bizim beynimizin bize oynadığı bu oyunun sebebi nedir?

İzah edildiğine göre, zaman içerisinde hatırlamadığım o olayların beynimiz tarafından bu benim sahibime artık yaramaz. Hafızamdan sileyim. Komutunu kendi kararı ile kaldırması ile izah edilmektedir.

Beynimizin bu kararı iye yapay zekâ olarak sayılabilecek bilgisayarlarımız da bu işlemi bizim emrimizle yapmaktadır. Yani daha evde kullandığımız bilgisayarların gelişmediği ve bu gelişmenin çalışmalar ile bilgisayarlarında verilen komut haricinde ayarlanan zaman dilimi içerisinde kendi kararırı verebileceği bir program üzerinde çalışıldığını öğrenmekteyiz.

Bu insanlık için belki faydalı olacak. Belki de insanlık için çok zararlara meydan verecek bir konum olabilecek diye düşünmekteyim.

Saman içerisinde bu konunun devamını bildiğim kadar anlatmaya çalışacağım!

Mahfi EĞİLMEZ
HİTİT YILI

Çorum Müzesi'nin yeni binası olağanüstü bir bina. Dışı müthiş bir tarihi, içi de bir müze için modern bir atmosferi yansıtıyor. Henüz resmen açılmamış. Çevre düzenlemesinin tamamlanması bekleniyor. 2-6 Eylül tarihlerinde yapılacak olan Uluslararası Hititoloji Kongresi'ne yetişecek. Bu müze önümüzdeki yıl Avrupa'da yılın müzesi olabilir. Böyle bir eseri Çorum'a kazandıran bütün yetkililere teşekkür borçluyuz. Alacahöyük ve Hattuşa'yı bir kez daha gezdim. Defalarca gezmeme karşın yine yeni şeyler öğrendim. Müze asistanlarının bilgisi sevincimi kat kat artırdı. Her ikisi de Çorumlu olduğu için Hitit tarihine hem büyük ilgi duyuyorlar hem de sahip çıkıyorlar. Her geçen gün Çorumlu işadamlarının Hitit uygarlığına biraz daha fazla sahip çıktıklarını görmek de ayrı bir mutluluk. Dönüş yolunda Sungurlu'daki Mavi Ocak tesislerinde akşam yemeği yedik. Yüzme havuzuyla, yürüyüş parkurlarıyla, doğayla iç içe girmiş konumuyla sessiz, sakin ve son derecede kaliteli bir tesis.

Hattuşa ve Alacahöyük'e 25 kilometre uzaklıkta olması büyük bir avantaj. Yemekleri, odaları ve servisi mükemmel.

Boğazkale'nin (Hattuşa) maddi sıkıntıları devam ediyor. Yolunun, kanalizasyon sisteminin yenilenmesi gerekiyor. Burası Unesco'nun dünya mirası listesinde yer alan bir başkent. Buraya gözümüz gibi bakmamız gerekiyor. Devletin imkânları sınırlı. Türkiye'de bakılması gereken pek çok yer var. Ama burası Anadolu uygarlıklarının en eskisinin başkenti. Bu anlamda Hattuşa yalnızca Çorum'un değil hepimizin üzerine titrememiz gereken bir yer. Özel kesimin buraya biraz ilgi göstermesi sorunu çözebilir. Ya da uluslararası kuruluşlardan yardım sağlanabilir. Hattuşa, Alacahöyük, Şapinuva Türkiye'ye çok para kazandıracak ileride.

Çorum'a gidin. Eylül ayında giderseniz yeni müzeyi gezme imkânınız da olur. İster Sungurlu'daki Mavi Ocak tesislerinde, ister Çorum'daki Anitta Otel'de isterseniz Hattuşa yakınındaki Başkent motelde veya başkasında geceleyin. Çorumluların tertemiz ve saf sıcaklığını hissedin. 4000 yıllık tarihe dokunun Hattuşa ve Alacahöyük'te

4000 yıllık Hitit sokaklarında yürüyün, Hattuşa'da kral sarayının kalıntılarını gezerken binlerce yıl önce orada işlenen taht cinayetlerini hayal edin. Alacahöyük'deki tünel ve Hattuşa'daki Yerkapı tünelinden geçerken 3500 yıl önce böyle bir mühendislik harikasının nasıl yapıldığına şaşırın. Yazılıkaya'da IV.Tuthalya'nın tanrılar katına nasıl çıktığını görün. Sonra durup bir düşünün. Bunları canlandıramazsak ekonomik büyüme kalıcı olabilir mi?

Eczacıbaşı Grubu'ndan Vitra, Kadeş Barış Antlaşması'nın replikasını yaptırmış. Son derece de güzel bir replika. Hititlerle ilgili yakılan meşale giderek güçleniyor. Çorum müzesi eğer yılın müzesi seçilirse 2003 yılı Hitit yılı olabilir. Uluslararası Hititoloji Kongresi ve Çorum Müzesi'ni kullanarak bunu sağlamaya çalışmamız gerekir. Kadeş Antlaşması replikasını, Eczacıbaşı'ndan izin alıp, çoğaltmak ve çeşitli dillere yapılmış çevirileriyle birlikte birçok yere yollamak da düşünülmeli.

Her geçen gün Hititlerin Batı uygarlığının temeli olduğu yolunda yeni belgeler çıkıyor ortaya. Kendilerine Yunan uygarlığını başlangıç noktası olarak almaya alışmış olan Batılıların başlangıç noktasını daha geriye Hititlere çekmesi çok kolay değil tabii. Ama gidiş o gidiştir. Bir süre sonra tarih kitapları yeniden yazılacak. Böyle bir değişime yalnızca tanıklık etmekle kalmayıp katkıda bulunmak büyük keyif!

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mustafa Nevruz SINACI

MİLLİ DAVA (KIBRIS) GERÇEĞİ!

Web sitesinde milletten iane (bağış) dilenen kıytırık bir İngiliz milletvekili, şu sıralar Türkiye aleyhine atağa kalktı. TukishForum penceresinden baktığımızda Rum-Yunan ve İbrani lobileri ve Ermeni diyasporası ile çok sıkı-fıkı ilişkiler içinde olduğu görülüyor. Maznun'un (zanlı, şüpheli, potansiyel sanık) adı: Andrew Dismore. Menfur yayın, iftira ve karalama yazılarını yayınladığı site adresi şöyle: http://www.andrewdismoremp.com,

Bu link Andrew Dismore'in sitesine ait. İngilizce bilenler lütfen açıp ibret için baksınlar.

Mesele şu ki; bu menfur şahıs, dâhili-harici bedhahlarla iştirak ve işbirliği halinde yine Türkiye aleyhine furyalar ve kumpaslara girerek, başta Kıbrıs konusu olmak üzere; Bizdeki menfur özürcülerle, Kıbrıs'ta vaki toplumlararası (!) müzakerelere paralel sözde Ermeni soykırım yalanlarını ısıtıp tetiklemeye başladı.

Kefereye ilk cevap; "Turkish Reconciliation Front-UK, Ingiltere Türkleri Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği"nden geldi.

ANDREW DISMORE'A CEVAP: SIKIYSAN GEL DE AL!..

Satırı satırına son derece önemli ve anlamlı ve üstelik İngiltere de kurulu bir Türk Sivil Toplum Kuruluşu'ndan gelen tokat gibi cevabı aynen naklediyorum: Hiç bir bilimsel dayanağı olmayan sözde Ermeni Soykırımı yalan ve iftiralarına her fırsatta sarılan ve her konuda izlemiş olduğu Türk düşmanı tavır ve söylemlerle yüce Türk milletini inciterek rencide etmeye çalışan İngiliz Milletvekili Andrew Dismore'a Turkish Reconciliation Front–UK ve İngiltere Türkleri Day. ve Yard. Derneğinden cevaptır:

"Türkiye'yi Kıbrıs'ta işgalci olarak tanımlayan ve Türk askerinin adadaki asker sayısını azaltmasını ve Kıbrıs'ı (GKRY) tanımasını isteyen Andrew Dismore adada yasayan binlerce Kıbrıs Türk'ünün varlığını nasıl oluyor da bir kalemde silip atıyor.1571'de Lala Mustafa Paşa'yla yani 417 senedir devam eden Türk varlığını bir çırpıda atmak şu ana kadar hiç bir dış güce nasip olmadıysa bundan böyle de Türk kalacaktır..Ve buna dünyadaki hiç bir güç engel olamayacaktır. Bu yüzdendir ki Kıbrıs

üzerinde gizli ve hain emelleri olan her kim, hangi ülke ve hangi gizli güçler topluluğu varsa bu hayallerinizden vazgeçme zamanınız gelmiştir artık. Sizlere politik bir dil kullanmanın hiç bir faydası olmadığını çok iyi biliyoruz. Çünkü kurmuş olduğunuz kurum ve kuruluşlarla ve zayıf karakterli işbirlikçi hainlerle politik arenada kazanmanın sinsi (menfur) hesapları içindesiniz.

Türk insanını her coğrafyada olduğu gibi hainçe, alçakça ve kalleşçe arkadan vurmaya çalışıyorsunuz. Türk'ün essiz karakterini yozlaştırmaya, vatansever ve milliyetçi duygularını zayıflatarak yiğitçe savaşarak alamayacağınız şeyleri hainçe ele geçirmeye çalışıyorsunuz. Kıbrıs Davasına onurunu vermiş isimleri küçük düşürmeye çalışıyor, yüce insan Fazıl Küçük'ün resimlerini Kıbrıs pullarından çıkartıyor, Dr. Rauf Denktaş'a düşmanca duygular besliyor ve büyük kurtarıcı, essiz önder Mustafa Kemal Atatürk'ün adını ders kitaplarından çıkartma cüretini gösteriyorsunuz. Bunları yaparken Andrew Dismore denilen şahısla aynı hizada hareket ettiğinizi görebiliyor musunuz.? Bu yüzdendir ki Andrew Dismore'a ve Kıbrıs'ı pazarlamaya çalışan hain güruhuna buradan bir tek cevap veriyoruz. Sitende insanlara bağış yapmaları için yalvararak zaman kaybedeceğine biraz tarih kitaplarına zaman ayır! Bilesiniz ki! Kıbrıs her zaman Türk'tü Türk kalacaktır! Sıkıysa Gel de Al!

Turkish Reconciliation Front-UK, İngiltere Türkleri Day. ve Yardımlaşma Derneği"

İşte bu menfur tetikçi ve provokatörler sayesinde tıpkı, hiç olmayan bir meseleyi sanal ortamda hayalen üretip "sorun" gibi sunmak, devleti, insanları ve kamuoyunu meşgul etmek suretiyle milletin kimyasını bozmak, lânetli özürcüler listesinde isimleri yazılı ihanet şebekesi ve yer yüzüne dağılmış Andrew Dismore gibi insanlık düşmanları için meşgale haline geldi.

Örneğin etnik köken, anadil, siyasal-sosyal haklar ve Kürt sorunu (!) vb.

Yine bu güruhça dillendirilen ve barış'ı sorun'a dönüştüren Kıbrıs meselesi. Her ne kadar kalkışmacıya verilen cevap uygun ise de bizim de diyeceklerimiz var.

Gerçek şu ki; Türkiye'nin başına 'sorun-sorun" diye dert açanların kendileri sorun.

Üstelik durup dururken sorun yaratanların ve bizatihi sorun olanların kahir ekseriyeti etnik kök olarak Ermeni, Rum-Yunan, İbrani, hâsılı dönme-devşirme veya sabetay çıkıyor. Ne gariptir ki, Kürt

sorununu dillendirenlerin arasında Kürt, alevi sorunu diyenlerin arasında bir tane dahi Müslüman yok. Milli Dava Kıbrıs konusunda, Türkiye'ye karşı AB tezleri ile karışık Rum-Yunan politikalarını (Akritas Plânını) savunanların da tamamı aynı orijin.

Dahası bunlar çok rahatlıkla yalan söyleyebiliyor, tarihi tahrife yelteniyor, fütursuz iftira ve tefrikalarla 'demokratik (!) hakları istismar' devleti suiistimal ve kamu vicdanını taciz ve tarumar ediyorlar. Neden oldukları yanlış yönlendirme, gündem saptırma, derin tahrik ve alenen suça teşviklerin faturası çok ağır. Bu faturaları kendileri yahut akredite oldukları bedhahlar değil bizzat Türk milleti ve Türk devleti ödüyor. Şimdilerde kendini bilmez biri artistlik olsun diye 'ben de 10 Rum öldürdüm" deyince kıyametleri kopartan ve soluğu AİHM de alan GKRY Rumları ve Yunanlılara rağmen; Ortada apaçık Mahkeme kararı olmasına rağmen harekete geçmeyen ve bil-mukabil dava açmayan, bu güne değin ödenmiş haksız ve yolsuz tazminatları geri istemeyen hükümete şaşıyorum!..

GÜNEŞ BALÇIKLA SIVANMAZ

Her ne hikmetse, hâlihazır Kıbrıs'ta yaşanan barış; Barış'ı 'sorun' olarak algılayan iç ve dış düşmanlar yüzünden AB nezdinde gerçekten de Türkiye'nin kendini anlatamadığı ciddi bir 'dış sorun' haline geldi. Sürece bakarsanız, burada da yukarda bahsettiğim dönme ve devşirmelerden müteşekkil oligark, koza ve kriptoların kirli marifetlerini görürsünüz.

Özellikle Avrupa Birliği'ne tam üyelik süreci olarak lanse dilen, gerçekteyse AB'ye bağlanma sürecinden başkaca bir şey olmayan gidişatta konunun gündeme gelmesiyle birlikte, "Kıbrıs'taki işgale son verilmesi" çağrıları da arttı. Öte yandan, Kıbrıs'ta iki toplum arasında sürdürülen görüşmeler tam anlamıyla yüz karası, utanç ve hicap verici. Görüşmeler uzayıp, Türk toplumu ihanetin boyutunu kavradıkça, Milli Kahraman Dr. Rauf Denktaş'a komplo düzecek ve suikastler düzenleyecek kadar azgınlaşan-çılgınlaşan bazı monşerler, iç odaklar ve paralel dış mihraklar telâş, panik ve acz içinde kıvranarak saldırıya geçtiler. Bir yandan aba altından sopa gösterip, diğer yandan "Eğer, Kıbrıs'taki işgale son vermezseniz AB'ne tam üyeliğe alınmazsınız ha!" türünden tehditlere başvuruyorlar. Dahası, tüm bunlar yetmezmiş gibi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde Titiana Loizidu davasındaki gibi siyasi kararlarla Türkiye'yi sanık sandalyesine oturtmak istemekteler.

Rum-Yunan ikilisinin taleplerine boyun eğen Batı'nın bu çağrıları, kendi tarihinden kopmuş, mazisinden utanan bazı vatandaşlarımızı da maalesef etkilemektedir.
Sağda-solda duymuşsunuzdur; "Hani canım biz de az yapmamışız!", "Yahu madem Kıbrıs da Avrupa Birliği'ne giriyor biz de gireceğiz. O zaman mesele yok. Hele Kıbrıs'tan bir çekilelim gerisi kolay!" Bunların tamamı kirli ve kasıtlı bir dezinformasyon ürünüdür.
Tarihi tarihçilere bırakalım ama yakın tarihin gerçeklerini bile unutacak kadar tarih bilincine sahip olamayan, gaflet ve dalalet içinde sürüleşen toplumların başlarına çok şeyler gelebileceğini hatırlatarak konuya girmek istiyorum. Hem de çok ciddi ve resmi belgelerle.

Kıbrıs'ta gerçek işgalci Yunanistan'dır.

Türkiye Kıbrıs'a Yunan işgali ve EOKA zulmüne son vermek için ‘Barış Harekâtı’ çerçevesinde ve Londra-Zürich (garanti antlaşması mucibi) girmek zorunda kalmıştır. Bu tarihi gerçek Rum-Yunan resmi Kaynakları ve mahkeme kararlarınca da teyit edilmektedir.
Belge 1; Başpiskopos Makarios'un konuşması: 15 Temmuz 1974 Nikos Sampson Darbesi sırasında adadan kaçarak canını zor kurtaran Başpiskopos Makarios'un Güvenlik Konseyi'nde yaptığı konuşmasında; (devamı var) "Kıbrıs'ta geçen Pazartesi sabahından bu yana süregelen olaylar gerçek bir trajedidir. Yunanistan'daki askeri cunta, Kıbrıs'ın bağımsızlığını acımasızca ihlal etmiştir. Yunan Cuntası, Kıbrıs halkının demokratik haklarına, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlık ve egemenliğine en ufak bir saygı göstermeden, diktatörlüğünü Kıbrıs'a da uzatmıştır.

Bu darbe, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını ve hükümranlığını açıkça ihlal eden dış kaynaklı bir işgaldir. Sözde darbe, Milli Muhafız Ordusu'nu yöneten Yunanlı subayların işidir... Atina'nın düzenlediği darbe ile yaratılan bu olağandışı durumu sona erdirmek için Genel Kurul üyelerine ellerinden geleni yapma çağrısında bulunuyorum. Kıbrıs'taki anayasal durumun ve Kıbrıs halkının demokratik haklarının yeniden teşhir edilebilmesi için; Güvenlik Konseyi'ne elindeki tüm imkânları gecikmeden kullanması çağrısında bulunuyorum. Daha önce de ifade ettiğim gibi, Kıbrıs'taki olaylar Kıbrıs Rumlarının bir iç meselesini teşkil etmemektedir. Kıbrıs Türkleri de etkilenmektedir. Yunan cuntasının düzenlediği darbe bir istiladır ve sonuçlarından tüm Kıbrıs halkı, Türkler ve Rumlar acı çekmektedir..." diyor. (The Cyprus Triangle sa;128-Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı Yayınları, "Türk-

Yunan İlişkileri" konulu 3. Askeri Tarih Semineri, sa; 367-372, Ankara-1986)

Belge 2; Yunanistan Temyiz Mahkemesi'nin 21.3.1979 tarih ve 2658/79 sayılı "Türk Ordusu'nun Kıbrıs'a müdahalesi yasaldır. Suç Yunan subaylarına aittir" kararına giden yol: 1976 yılı Aralık ayında bir Yunanlı, mahkemeye başvurarak, 22 Temmuz 1974'te Lefkoşe üzerinde uçarken, Güney Kıbrıslı Rumların açtıkları ateş sonucu düşüp parçalanan Yunan Delta Nakliye uçağında ölen oğlu için tazminat talebinde bulundu. Atina Mahkemesi, 1978 yılında aldığı kararda "Davacı davasında haklıdır. Hazineden tazminat alması gerekir" dedi. Ekonomi Bakanlığı tazminatı ödememek için karara itirazla temyiz mahkemesinin kararı bozması talebinde bulundu. Bakanlığın bu talebi üzerine toplanan Temyiz Mahkemesi 21.3.1979 tarih ve 2658/79 sayılı kararı aldı. Karar şöyle: "Davacı tarafından öne sürülen iddiaların gerçek olduğu, mahkememizce yapılan araştırma sonucu kanıtlandı. Zürich Anlaşmasını imzalayan taraflar, Yunanistan, Türkiye ve İngiltere "garantör" devletler olarak, Kıbrıs'ın herhangi bir devlet ile birleşmesini ya da bölünmesini önlemek için "Kıbrıs Cumhuriyeti"nin güvenliğini garanti altına alıp koruyacaklarına dair taahhütte bulunmuşlardır. 1974 Temmuz ayının ilk haftası içinde Kıbrıs Devlet Başkanı Makarios, adada görev yapan bazı subayların, darbe girişimi hazırlığı içinde bulunduklarını ve kendisini öldürmeyi planladıklarını öğrenmiş ve durumu Atina'ya duyurarak, Yunanistan Devlet Başkanı General Gizikis'ten önlem almasını istemiş olmakla; Atina'daki yönetim, bu talebe resmi bir cevap vereceği ya da önlem alacağı yerde, 15 Temmuz 1974'te, General Yoannidis, Makarios'a karşı, Kıbrıs'taki Yunan Birliğinin Komutanı General Yorgitsis ve General Yanakodimos ile birlikte 102 Yunan subayının da yer aldıkları darbeyi gerçekleştirdi ve Makarios'u öldürmeye teşebbüs etti. Lefkoşe'deki Başkanlık Sarayı ağır silahlarla ateşe tutulmuş, Başkan Makarios bu saldırıdan bir mucize eseri olarak kurtulmuştur. Kıbrıs Anayasası asi Yunan subayları tarafından çiğnendikten sonra, Nikos Sampson başa getirildi. Türkiye ise 20 Temmuz 1974'te yaratılan fiili durum nedeniyle, hukuki haklarını kullanarak Kıbrıs'a müdahalede bulunmuştur." (http://www.inaf.gen.tr), (e-mail: info@inaf.gen.tr)

İşte "Milli davada haklılığın ve hukuka dayalı güçlülüğün belgeleri" Buna göre cari hükümet 'haklılığa dayalı' gücünü kullanmalı, ağırlığını koymalı ve komediye son vermelidir! Yunanistan Temyiz

Mahkemesinin bu kararının ardından neler olduğu merak edilebilir. Onu da özetleyelim;

Temyiz kararıyla zamanın Savunma Bakanı Evangelos Averof güç duruma düşer. Savunma Bakanlığı'ndan Ekonomi Bakanlığına gönderilen 12.6. 1979 tarih ve F-800/109-B5849 sayılı gizli yazıda, Bakanlığın her ne olursa olsun mahkemeye tekrar başvurmaması ve düşen uçakta ölen askerlerin ailelerine tazminatların sessizce ve problem yaratılmadan ödenerek meselenin kapatılması istenir. Mahkeme kararı, zamanın Yunan hükümeti ile yargı organlarını da birbirine düşürür. Başbakan Konstantin Karamanlis imzasını taşıyan; "Kıbrıs ile ilgili davalar açılmadan önce hükümete bilgi verilecek ve onay alınmadan davaya bakılmayacaktır. Milli nedenler, Türk istilasına yol açan sorumluların, sonsuza kadar yargılanmamalarını gerektiriyor" şeklindeki yazı Adalet Bakanlığı'na gönderilir. Yazı büyük tepkiye neden olur. Adalet Bakanlığı'nın Başbakanlığa gönderdiği 14289/78 sayılı cevabi yazı şöyledir; "Vatandaşların menfaatlerinin korunması, gerçeklerin aydınlığa kavuşmasıyla mümkündür. Hiçbir kuvvet, adaleti, gerçek sorumluları ortaya çıkarmaması konusunda susmaya mecbur edemez." Bu gelişmeler üzerine zamanın Başbakanı Konstantin Karamanlis, "Yunanistan aleyhine kullanılabilir" gerekçesiyle Temyiz mahkemesi kararının kamuoyuna duyurulmasını yasakladı. (Yunanistan Temyiz Mahkemesi kararı ve karara ilişkin gelişmeler, Uluslararası İlişkiler Araştırma Merkezi İnaf'ın Aralık-200 tarihli bülteninden alınmıştır.) Dr. George Nakratzas. '1960 Anayasasını İhlal Eden Makarios'du'" başlıklı haberi: "Hollanda'da ikamet eden Yunan asıllı Dr. George Nakratzas, Yunanistan Komünist Partisi Yeniden Yapılanma Merkez Komitesi'nin yayın organında yer alan makalesinde, Rum tarafının Enosis hayalini ve Rum barbarlığını gözler önüne serdi. Dr. Nakratzas, Kıbrıslı Türk ve Rum ortak yönetiminden oluşan 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti'nin anayasasını ihlal edenin, Kıbrıs Türk tarafı değil, Başpiskopos Makarios olduğunu vurguladı. Dr. Nakratzas makalesinde, Başpiskopos Makarios'un Enosis hayaliyle 1960 Anayasası'nın 13 maddesinde değişiklik yaparak, Türk tarafını ortaklık cumhuriyetinden dışladığını ve hemen ardından 21 Aralık'ta Kıbrıslı Türkleri katletmek amacıyla saldırı başlattığını yazdı. Makarios'un, Türk tarafının anayasadaki değişikliği reddetmesini dünyaya "Kıbrıs Cumhuriyeti Devleti'ne itaatsizlik" şeklinde duyurduğunu, ancak bunun tamamen gerçek dışı olduğunu vurgulayan Dr. Nakratzas, "Yasal açıdan bakılacak olursa, anayasayı tek yanlı olarak keyfi şekilde ihlal etme girişiminde

bulunan Kıbrıslı Türkler değil, Makarios'du dedi. Dr. Nakratzas, Kıbrıslı Türklerin, 1963 ile 1967 yılları arasında, Sampson, Yorgacis ve Lissarides tarafından yönetilen çetelerce öldürüldüğüne işaret ederek, "Bu konuda genç Yunanlıların bir fikri yok" dedi ve bu katliamlarda "Kıbrıs Hükümeti" olarak adlandırdığı Rum yönetiminin büyük sorumluluğu bulunduğunu vurguladı.

Rum tarafının kayıplar konusunu propaganda haline getirdiğini ve gerçek kayıp sayısının açıklanandan çok daha az olduğunu BM belgelerinden alıntılar yaparak makalesinde gözler önüne seren Dr. Nakratzas, 21.12.1963 ile 8.06.1964 tarihleri arasında kayıp olduğu resmen açıklanan Kıbrıslı Türklerin sayısının 232 olduğuna dikkati çekti. Nakratzas, "Bu dönemde sadece 43 Rum'un kayıp olduğu belirlenmiştir. Bu rakamlar BM Genel Sekreteri'nin S/5950 sayılı raporundan alınmıştır" diye konuştu. Nakratzas, kayıplar konusundaki gerçekler bu iken, Rum basınının devamlı şekilde ellerinde sevdiklerinin fotoğraflarını tutan Rum kadınların resimlerini yayınladığını, ancak kayıplar hakkında bilgi edinmeye çalışan Türk kadınların fotoğraflarına bugüne kadar hiç yer vermediğine dikkati çekti.

1963-1967 yılları arasındaki katliamlardan Rum Yönetimi'nin sorumlu olduğunu da vurgulayan Dr. Geroge Nakratzas, Rum Yönetimi'nin Avrupa Birliği'ne giriş müzakereleri sırasında iki soruya yanıt vermesi gerektiğini belirtti ve bu soruları şöyle sıraladı:

"Kıbrıs Hükümeti Kıbrıs Türk Devletini tanımayı reddediyor veya gevşek bir Türk- Rum Konfederasyonunu kabul etmiyorsa, geriye kalan şu iki çözümden hangisini düşünüyor?

A) Kıbrıslı Türklerin 1963 öncesinde yaşadıkları köylere geri dönmelerini mi, yoksa B) Kıbrıslı Türklerin 11 yıl mahsur kaldıkları enklavlara geri dönmelerini mi?

Son Söz: TC hükümeti ve Cumhurbaşkanı Talat bu gerçeği mutlaka dikkate almalı!.

Müslüm TUNABOYLU

ÖĞRETMENLERİN ÖNERİLERİNİ DEĞERLENDİRELİM

Hemen her yıl 24 Kasım günü öğretmenlerimizi övgülerle hatırlamaya çalışırız. Önce Öğretmen sözcüğü üzerinde duralım. İyi bir cümle iyi sözcüklerden oluşur. İnsan dilini güzel sözcükleri kullanmaya alıştırırsa hayatta ulaşamayacağı bir hedef kalmaz. Hiç kimse duygu ve düşünlerini karşısındaki insanı incitecek sözcükleri kullanarak cümle kurmaya çalışmaz.

Ancak bazen istenmeden kullanılan sözcüklerde olabilir. Yanlış yorum getirdim deriz amma; iş işten geçmiş olur. Kendimizi sorgularız. Sözcükleri zamanında ve cümledeki yerinde kullanmak çok zor bir eylemdir. Güzel sözcüklerle karşısındaki insanları duygulandıran kişi, dinleyicinin sıkılıp sıkılmadığını izleyenin tavırlarından anlar. Onları daha çok etkilemenin yollarını arar, ancak bazen güzel sözcüklerin beyninde tükendiğini anlar. İşte her şey orada bitmiş demektir. Konuşmayı sürdürmenin artık bir yararı yoktur. Yapılacak iş eyleme son vermek olmalı.

Tüm bu güzel vasıfları kim sevmez ki. Güzellikler aileden okula taşındığı gün biraz o daha değer bulur ve giderek yükselir. Okul ailenin bir başka bölümüdür diyebiliriz. Okulda eğitici ve öğretici insana verilen değer başkaları için değil kendimiz içindir. Gözümüz gibi koruduğumuz çocuğumuz okulda öğretmeni tarafından yaşına ve öğrenim durumuna göre biçimlendirilir.

İlköğretimden alın en yükseğine kadar yüceltmek istediğimiz çocuğumuz öğretmen tarafından eğitim ve bilgi yönünde gereği kadar beslenebilirse başarı arkasından hemen kendisini gösterir. Olumlu gelişmeler hem aileyi hem de okulda ki öğretmeni olduğunca mutlu eder. Bu saydıklarım öğretmen ve öğrencisi için yeterli olmayabilir. Eğitim ordusunda uzun süre görev alan bu satırların yazarı ilköğretim sonrası

beş yıllık bir eğitim ile Köy Enstitüsü diploması almış daha sonda da köylerde 15 yıl, kent merkezinde de 10 yıl öğretmen olarak görev almıştır.

Çok zor koşullarda eğitim ve öğretim görevini üstlenmek bir başka vasıf kazandırıyor insana. Güçlükleri yenerek çocuklara, düşündüğü bilgi ve beceriyi verebilmek ayrı bir duygudur. Öğretmen kendisine verilen görevi ifa ederken yalnız öğrencisinin bilgi dağarcığını genişletmeyi, engelleri aşabilme becerisine ulaştırmayı düşünmelidir.

Öğretmen, günün gelişen teknolojisi karşısında kendini donatabilirse ülkesi için daha yararlı olur, öğrencilerde zaman kaybına uğramaz. Yaşa göre eğitim gerçekleşemez ise yıl kayıpları olursa çocuğun ailesinin mağduriyeti ile öğrencinin mağduriyeti hiçbir zaman unutulmamalıdır.

Yıl kayıpları çocukları üzdüğü kadar öğretmenleri de üzer. Öğretmenler eğitim ve öğrenim dönemlerinde günün ekonomik koşullarını hiç ama hiç düşünmemelidir. Eğer öğretmen bir matematik dersinde cebindeki parayı da düşünüyor, problemi öyle çözmeye çalışıyorsa öğrenci mağdur ediliyor demektir.

24 Kasım Öğretmenler Günün de öğretmenlere sunulan güzel birkaç sözcük bana göre bir değer taşımaz. Öğretmen günü savlarla geçiren kişi durumundan kurtarılmalıdır. Bu o kadar zor bir proje olmamalıdır.

Günün gelişimine ve teknolojinin değişimine öğretmenlerin uyumları sağlanmalıdır. Aksi halde öğretmen öğrencisinin karşısında zor durumlarda kalabilir. Bütün bunları hatırlamanın sıkıntısı içinde olduğumu belirtirsem beni kınamayın.

Öğretmen öğrencisi için çok değişik bir bilgi yükü ile donatılmış insandır. Eğer öyle değilse biraz kendimizi sorgulamalıyız. Bu arada okullarda göstermelik bulundurulan teknolojinin bazı parçaları genele doğru yayılmalıdır. Kırsal ve kentsel yaşam biçimleri dikkate alınarak öğrenci, öğretmen ve okulu gereği gibi donatılmalıdır.
Eskiden okullarda müze odaları bulunurdu. Burada doğal ve siyasal haritalar ile bazı deneyleri derslikte öğrencilerle birlikte uygulanabilecek araçlar bulunurdu. Örneğin küçük bir lokomotif modeli ile buharın gücü öğrencilerle birlikte izlenebiliyordu.

Buraya kadar ele almaya çalıştığım konular, genelde öğretmen, öğrenci ve eğitim kurumunu ilgilendirdiği kadar birazda siyasi güçleri ilgilendirmektedir. Çocuklar bizim çocuklarımızdır. Zamanında istenilen

seviyi ye gelemiyorlarsa biraz kendimizi sorgulamalıyız başarısızlığı öğretmenlere aktarmamalıyız.

Okullarda sınıflar belli bir kapasitede öğrenci ile öğrenim görmeli. Derslik sayıları artırılmalı, öğretmenin kontrol edebileceği kapasitede öğrenci derslikte bulundurulmalıdır. Okullarda bazı dersler öğretmensiz geçerken, siyasi güç bu boşlukları doldurmak için biraz daha etkin olmalıdır.

Zaman kaybetmeden atama bekleyen genç öğretmenler öğrencileri ile buluşturulmalıdır. Eğitim bütçeleri savunma bütçeleri kadar güçlü olmalıdır diyor,24 Kasım Öğretmenler Gününü son tünele yaklaşırken bir kez daha kutluyorum.

Saygılarımla.

Selma GÜRSEL

OĞMAÇ

Çorum'da yapılan oğmaç: Sahanda yumurtanın çoğaltılması için evde yapılan ekmeğin yani yufka ekmeğini ufalayarak sahanda yumurtanın çoğaltılması ile yapılan ve ev ekmeğine dürülerek yenilen kahvaltılık veya atıştırmalık sahanda yumurta çeşididir.

Malzemesi

2 ev ekmeği

2 yumurta

1 kaşık katı yağ tuz ve biber

Ekmeğin birisinin dörtte biri alınarak ufak parçalara bölünerek ufalanır. Yağ tavada eritilerek yumurtalar kırılır üzerine tuz ve biberi atıldıktan sonra bu ufalanan ekmekler ile birlikte yumurtalar katılaşana kadar karıştırılır. Yumurta ateşten alınarak hafif soğuyunca ev ekmeğinin içerisine dürülerek yenilir.

İv ekmeğinin bulunmadığı zamanda bayat ekmek kabukları ile de yapılabilir. Bu işlem bayat ekmek ile yapılır ise yağ biraz fazla kullanılmalıdır. Yumurtalar pişince tabakta servis edilir.

Kahve
Çay
Şeker
11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

Kahve
Cay
Seker
11/11/2014

Kahve
Cay
Seker
11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

11/11/2014

Hüseyin TAŞKAYA
ÖĞRETMEN
Öğretmen babadan sonra gelir
Öğrenciler öğretmenin kıymetini bilir
Öğretmenler olmazsa insanlar yaşarken ölür
Dünyayı ışıktır öğretmen
Öğretmenler olmazsa alimler olmaz
Öğretmeyi bilmeyen toplum huzur bulmaz
Öğretmene değer veren devlet geri kalmaz
Herkese bir şeyler öğreten öğretmen
Her öğretmenin bir öğrencisi vardır
Bir şeyler öğrenmek en büyük kârdır
Cahil olanların dünyası dardır
Herkese bir şeyler öğreten öğretmen
Öğretmenlerin çeşidi çoktur
Öğretmenin yaşı yoktur
Öğretmenlerle anlımız aktır
Altın gibi kıymetlidir öğretmen
Öğretmenin yüzü devamlı gülmeli
Öğretmenler sorumluluğunu bilmeli
Öğrencilere huzur sükun gelmeli

Güneş gibi ışıtandır öğretmen
Öğretmen herkese örnek olmalı
İsteyen herkes öğretmen bulmalı
İnsanlar bir şeyler öğrenip bilmeli
Dünyayı ışıtandır öğretmen
Öğretmene kıymet biçilmez
Öğretmensiz akla kara seçilmez
Köprüler olmazsa sular geçilmez
Her şeyi öğretendir öğretmen

Öğretmen olmak gururlu meslek
Onlara verelim devamlı destek
Kimsenin öğrenmesine olmayalım köstek
Ana baba gibidir öğretmen.
Öğretmen olmazsa bize öğreten olmazdı
Barajlara sular elbet dolmazdı
Sular olmasaydı yeşil kalmazdı
Yeşillik gibi güzeldir öğretmen
Öğretmen olmazsa insanlar geride kalır
Öğrenmek isteyen öğretmen bulur
Dünyada güzellikler bilgiyle olur
Dünyaya değer öğretmen

Ahmet CANBABA

OLMAZ MI

Atmosferi delip atık gazlarla
Buzulları eritmezsek olmaz mı?
Karşılıksız soru gibi suskunken
Pişkin pişkin sırıtmazsak olmaz mı?

Yön şaşırır yaşam böyle gelirle
Nasıl geçinilir önce belirle
Yanlışı savunup Allah bilirle
Doğruları çürütmezsek olmaz mı

Seçmenler uyurken yaparlar hile
Çalmadan oynarlar lüzum yok zile
Kıyak emeklilik kanunu ile
Hazineden yürütmezsek olmamı

Sürümden kazanır çetenin başı
Mevcut iktidarın olur yandaşı
İthalat yapılıp standart dışı
Çürük mallar üretmezsek olmaz mı?

Çevreciler kızgın halkın usu yok
Kirliliğin haklı şusu busu yok
Dereler akmıyor göllerde su yok
Bataklığı kurutmazsak olmaz mı

Dünya oyalanır garip tezlerle
Nutuklar atılır bin bir pozlarla
Atmosferi delip atık gazlarla
Buzulları eritmezsek olmaz mı

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 16 SAYI 190 25-Aralık-2014

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL YENİLENMEK VE BAŞLAMAK

Mustafa Nevruz SINACI MİLLİ DAVA (KIBRIS) GERÇEĞİ!

Mahfi EĞİLMEZ ŞAPİNUVA

Selma GÜRSEL AYVA KOMPOSTOSU

Üzeyir Lokman ÇAYCI SUSMA MEHMET!

Ahmet CANBABA SARHOŞ

Mehmet KARADAĞ DÜZENİN YAĞCILARI

Hıfzı ÖZBEKMEZ ŞİMDİ BEN

Mahmut Selim GÜRSEL KURAN HAK

Mahmut Selim GÜRSEL

YENİLENMEK VE BAŞLAMAK

Bir işe kendine güvenle başlayabilirseniz ve sebatınız varsa; o işi bitirmeniz için bir engel kalmamış demektir. Bizler ise her nedense her işi hemen yapmak ve bitirmek için o iş için ortaya atılır ve hevesimiz çabucak sönerek işlerimizi yarım bırakırız.

Bu yapacağımız işlerin plan, program, zaman, veri alışı, bilgi ve diğer birikimleri bir araya getirmeden yapacağımız işe başlar, sonra da o işi çoğunlukla başaramadan yarım bırakırız.

Bu acelecilik bizimle yaratılmış olsa gerek. Atalarımız boşuna "Acele işe Şeytan karışır dememişler" birimizin yapacağı işler vardır; birlikte yapılacak işler vardır. Bu ikisini ayırmak ve bilmemize rağmen kendi yapacağımızı ve birlikte yapacağımızı kendimiz yapmaya kalkarız.

Birlikte yapacağımız işlerin; bazılarının başlangıcını kendimi yapabiliriz. Sonra bu iş gelişip, çoğaldıkça birlikte yapacağımız kişileri arar bulur ve projelerimizi onlara anlatır onlardan da yapılacak işlerin detaylarını gösterir ve ona düşen bölümü yapmasını sağlarız. Bu girişimlerini diğer bölüm ve kalifiye elemanlarca da dağılımı yaparak projemizi gerçekleştiririz.

Bu yukarıdaki yazının gerekçesini merak ediyorsanız, ülkemizin politikası, çalışma hayatı, sanayi bölümü, basın bölümü ve diğer birlikte yapılacak pek çok işlerin yalnız yapılacağını zannedenlerle dolu olduğundandır. Bu neden böyle olduğunu sorarsanız? Bizlerin yetişme tarzından olduğunu görürsünüz. Bütün yaptıklarımız ya babamızın eserinin devamını sağlamak, ya dedemizin yürüdüğü yoldan devam etmektir. Hiçbir zaman gelişme ve büyüme çabası göstermeden kazanılanla yetinme düsturunu elden bırakmamaktır.

Neler yapmamızı gerektiğini söylememe de gerek duymuyorum. İnsanlar nasihat okumayı ve dinlemeyi sevmezler. Kendi bildiklerinden

onları döndürmek ise imkânsızdır. Benlik davamız süre gelir ve inatla devam eder.

Kendimizi de yenilemeyi düşünmeyiz, işimizi de yeni teknolojilere adapte etmeyiz. Yenilikten korkar ve yeniliğe uzaktan bakarız.

Mustafa Nevruz SINACI

MİLLİ DAVA (KIBRIS) GERÇEĞİ!

Web sitesinde milletten iane (bağış) dilenen kıytırık bir İngiliz milletvekili, şu sıralar Türkiye aleyhine atağa kalktı. TukishForum penceresinden baktığımızda Rum-Yunan ve İbrani lobileri ve Ermeni diyasporası ile çok sıkı-fıkı ilişkiler içinde olduğu görülüyor.
Maznun'un (zanlı, şüpheli, potansiyel sanık) adı: Andrew Dismore.
Menfur yayın, iftira ve karalama yazılarını yayınladığı site adresi şöyle: http://www.andrewdismoremp.com,
Bu link Andrew Dismore'in sitesine ait. İngilizce bilenler lütfen açıp ibret için baksınlar.

Mesele şu ki; bu menfur şahıs, dâhili-harici bedhahlarla iştirak ve işbirliği halinde yine Türkiye aleyhine furyalar ve kumpaslara girerek, başta Kıbrıs konusu olmak üzere; Bizdeki menfur özürcülerle, Kıbrıs'ta vaki toplumlararası (!) müzakerelere paralel sözde Ermeni soykırım yalanlarını ısıtıp tetiklemeye başladı.

Kefereye ilk cevap; "Turkish Reconciliation Front-UK, Ingiltere Türkleri Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği"nden geldi.
ANDREW DISMORE'A CEVAP: SIKIYSAN GEL DE AL!..

Satırı satırına son derece önemli ve anlamlı ve üstelik İngiltere de kurulu bir Türk Sivil Toplum Kuruluşu'ndan gelen tokat gibi cevabı aynen naklediyorum: Hiç bir bilimsel dayanağı olmayan sözde Ermeni Soykırımı yalan ve iftiralarına her fırsatta sarılan ve her konuda izlemiş olduğu Türk düşmanı tavır ve söylemlerle yüce Türk milletini inciterek rencide etmeye çalışan İngiliz Milletvekili Andrew Dismore'a Turkish Reconciliation Front–UK ve İngiltere Türkleri Day. ve Yard. Derneğinden cevaptır:

"Türkiye'yi Kıbrıs'ta işgalci olarak tanımlayan ve Türk askerinin adadaki asker sayısını azaltmasını ve Kıbrıs'ı (GKRY) tanımasını isteyen Andrew Dismore adada yasayan binlerce Kıbrıs Türk'ünün varlığını nasıl oluyor da bir kalemde silip atıyor.1571'de Lala Mustafa Paşa'yla yani 417 senedir devam eden Türk varlığını bir çırpıda atmak şu ana kadar hiç

bir dış güce nasip olmadıysa bundan böyle de Türk kalacaktır..Ve buna dünyadaki hiç bir güç engel olamayacaktır. Bu yüzdendir ki Kıbrıs üzerinde gizli ve hain emelleri olan her kim, hangi ülke ve hangi gizli güçler topluluğu varsa bu hayallerinizden vazgeçme zamanınız gelmiştir artık. Sizlere politik bir dil kullanmanın hiç bir faydası olmadığını çok iyi biliyoruz. Çünkü kurmuş olduğunuz kurum ve kuruluşlarla ve zayıf karakterli işbirlikçi hainlerle politik arenada kazanmanın sinsi (menfur) hesapları içindesiniz.

Türk insanını her coğrafyada olduğu gibi haince, alçakça ve kalleşçe arkadan vurmaya çalışıyorsunuz. Türk'ün essiz karakterini yozlaştırmaya, vatansever ve milliyetçi duygularını zayıflatarak yiğitçe savaşarak alamayacağınız şeyleri haince ele geçirmeye çalışıyorsunuz. Kıbrıs Davasına onurunu vermiş isimleri küçük düşürmeye çalışıyor, yüce insan Fazıl Küçük'ün resimlerini Kıbrıs pullarından çıkartıyor, Dr. Rauf Denktaş'a düşmanca duygular besliyor ve büyük kurtarıcı, essiz önder Mustafa Kemal Atatürk'ün adını ders kitaplarından çıkartma cüretini gösteriyorsunuz. Bunları yaparken Andrew Dismore denilen şahısla aynı hizada hareket ettiğinizi görebiliyor musunuz.? Bu yüzdendir ki Andrew Dismore'a ve Kıbrıs'ı pazarlamaya çalışan hain güruhuna buradan bir tek cevap veriyoruz. Sitende insanlara bağış yapmaları için yalvararak zaman kaybedeceğine biraz tarih kitaplarına zaman ayır! Bilesiniz ki! Kıbrıs her zaman Türk'tü Türk kalacaktır! Sıkıysa Gel de Al!

Turkish Reconciliation Front-UK, İngiltere Türkleri Day. ve Yardımlaşma Derneği"

İşte bu menfur tetikçi ve provokatörler sayesinde tıpkı, hiç olmayan bir meseleyi sanal ortamda hayalen üretip "sorun" gibi sunmak, devleti, insanları ve kamuoyunu meşgul etmek suretiyle milletin kimyasını bozmak, lânetli özürcüler listesinde isimleri yazılı ihanet şebekesi ve yer yüzüne dağılmış Andrew Dismore gibi insanlık düşmanları için meşgale haline geldi.

Örneğin etnik köken, anadil, siyasal-sosyal haklar ve Kürt sorunu (!) vb.

Yine bu güruhça dillendirilen ve barış'ı sorun'a dönüştüren Kıbrıs meselesi. Her ne kadar kalkışmacıya verilen cevap uygun ise de bizim de diyeceklerimiz var.

Gerçek şu ki; Türkiye'nin başına 'sorun-sorun" diye dert açanların kendileri sorun.

Üstelik durup dururken sorun yaratanların ve bizatihi sorun olanların kahir ekseriyeti etnik kök olarak Ermeni, Rum-Yunan, İbrani,

hâsılı dönme-devşirme veya sabetay çıkıyor. Ne gariptir ki, Kürt sorununu dillendirenlerin arasında Kürt, alevi sorunu diyenlerin arasında bir tane dahi Müslüman yok. Milli Dava Kıbrıs konusunda, Türkiye'ye karşı AB tezleri ile karışık Rum-Yunan politikalarını (Akritas Plânını) savunanların da tamamı aynı orijin.

Dahası bunlar çok rahatlıkla yalan söyleyebiliyor, tarihi tahrife yelteniyor, fütursuz iftira ve tefrikalarla 'demokratik (!) hakları istismar' devleti suiistimal ve kamu vicdanını taciz ve tarumar ediyorlar. Neden oldukları yanlış yönlendirme, gündem saptırma, derin tahrik ve alenen suça teşviklerin faturası çok ağır. Bu faturaları kendileri yahut akredite oldukları bedhahlar değil bizzat Türk milleti ve Türk devleti ödüyor.

Şimdilerde kendini bilmez biri artistlik olsun diye 'ben de 10 Rum öldürdüm" deyince kıyametleri kopartan ve soluğu AİHM de alan GKRY Rumları ve Yunanlılara rağmen; Ortada apaçık Mahkeme kararı olmasına rağmen harekete geçmeyen ve bil-mukabil dava açmayan, bu güne değin ödenmiş haksız ve yolsuz tazminatları geri istemeyen hükümete şaşıyorum!..

GÜNEŞ BALÇIKLA SIVANMAZ

Her ne hikmetse, hâlihazır Kıbrıs'ta yaşanan barış; Barış'ı 'sorun' olarak algılayan iç ve dış düşmanlar yüzünden AB nezdinde gerçekten de Türkiye'nin kendini anlatamadığı ciddi bir 'dış sorun' haline geldi. Sürece bakarsanız, burada da yukarda bahsettiğim dönme ve devşirmelerden müteşekkil oligark, koza ve kriptoların kirli marifetlerini görürsünüz.

Özellikle Avrupa Birliği'ne tam üyelik süreci olarak lanse dilen, gerçekteyse AB'ye bağlanma sürecinden başkaca bir şey olmayan gidişatta konunun gündeme gelmesiyle birlikte, "Kıbrıs'taki işgale son verilmesi" çağrıları da arttı. Öte yandan, Kıbrıs'ta iki toplum arasında sürdürülen görüşmeler tam anlamıyla yüz karası, utanç ve hicap verici.

Görüşmeler uzayıp, Türk toplumu ihanetin boyutunu kavradıkça, Milli Kahraman Dr. Rauf Denktaş'a komplo düzecek ve suikastler düzenleyecek kadar azgınlaşan-çılgınlaşan bazı monşerler, iç odaklar ve paralel dış mihraklar telâş, panik ve acz içinde kıvranarak saldırıya geçtiler. Bir yandan aba altından sopa gösterip, diğer yandan "Eğer, Kıbrıs'taki işgale son vermezseniz AB'ne tam üyeliğe alınmazsınız ha!" türünden tehditlere başvuruyorlar. Dahası, tüm bunlar yetmezmiş gibi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde Titiana Loizidu davasındaki gibi siyasi kararlarla Türkiye'yi sanık sandalyesine oturtmak istemekteler.

Rum-Yunan ikilisinin taleplerine boyun eğen Batı'nın bu çağrıları, kendi tarihinden kopmuş, mazisinden utanan bazı vatandaşlarımızı da maalesef etkilemektedir.

Sağda-solda duymuşsunuzdur; "Hani canım biz de az yapmamışız!", "Yahu madem Kıbrıs da Avrupa Birliği'ne giriyor biz de gireceğiz. O zaman mesele yok. Hele Kıbrıs'tan bir çekilelim gerisi kolay!" Bunların tamamı kirli ve kasıtlı bir dezinformasyon ürünüdür.

Tarihi tarihçilere bırakalım ama yakın tarihin gerçeklerini bile unutacak kadar tarih bilincine sahip olamayan, gaflet ve dalalet içinde sürüleşen toplumların başlarına çok şeyler gelebileceğini hatırlatarak konuya girmek istiyorum. Hem de çok ciddi ve resmi belgelerle. Kıbrıs'ta gerçek işgalci Yunanistan'dır.

Türkiye Kıbrıs'a Yunan işgali ve EOKA zulmüne son vermek için ‘Barış Harekâtı’ çerçevesinde ve Londra-Zürich (garanti antlaşması mucibi) girmek zorunda kalmıştır. Bu tarihi gerçek Rum-Yunan resmi Kaynakları ve mahkeme kararlarınca da teyit edilmektedir.

Belge 1; Başpiskopos Makarios'un konuşması: 15 Temmuz 1974 Nikos Sampson Darbesi sırasında adadan kaçarak canını zor kurtaran Başpiskopos Makarios'un Güvenlik Konseyi'nde yaptığı konuşmasında; (devamı var) "Kıbrıs'ta geçen Pazartesi sabahından bu yana süregelen olaylar gerçek bir trajedidir. Yunanistan'daki askeri cunta, Kıbrıs'ın bağımsızlığını acımasızca ihlal etmiştir. Yunan Cuntası, Kıbrıs halkının demokratik haklarına, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlık ve egemenliğine en ufak bir saygı göstermeden, diktatörlüğünü Kıbrıs'a da uzatmıştır.

Bu darbe, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını ve hükümranlığını açıkça ihlal eden dış kaynaklı bir işgaldir. Sözde darbe, Milli Muhafız Ordusu'nu yöneten Yunanlı subayların işidir... Atina'nın düzenlediği darbe ile yaratılan bu olağandışı durumu sona erdirmek için Genel Kurul üyelerine ellerinden geleni yapma çağrısında bulunuyorum. Kıbrıs'taki anayasal durumun ve Kıbrıs halkının demokratik haklarının yeniden teşhir edilebilmesi için; Güvenlik Konseyi'ne elindeki tüm imkânları gecikmeden kullanması çağrısında bulunuyorum. Daha önce de ifade ettiğim gibi, Kıbrıs'taki olaylar Kıbrıs Rumlarının bir iç meselesini teşkil etmemektedir. Kıbrıs Türkleri de etkilenmektedir. Yunan cuntasının düzenlediği darbe bir istiladır ve sonuçlarından tüm Kıbrıs halkı, Türkler ve Rumlar acı çekmektedir..." diyor. (The Cyprus Triangle sa;128-Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı Yayınları, "Türk-

Yunan İlişkileri" konulu 3. Askeri Tarih Semineri, sa; 367-372, Ankara-1986)

Belge 2; Yunanistan Temyiz Mahkemesi'nin 21.3.1979 tarih ve 2658/79 sayılı "Türk Ordusu'nun Kıbrıs'a müdahalesi yasaldır. Suç Yunan subaylarına aittir" kararına giden yol: 1976 yılı Aralık ayında bir Yunanlı, mahkemeye başvurarak, 22 Temmuz 1974'te Lefkoşe üzerinde uçarken, Güney Kıbrıslı Rumların açtıkları ateş sonucu düşüp parçalanan Yunan Delta Nakliye uçağında ölen oğlu için tazminat talebinde bulundu. Atina Mahkemesi, 1978 yılında aldığı kararda "Davacı davasında haklıdır. Hazineden tazminat alması gerekir" dedi.

Ekonomi Bakanlığı tazminatı ödememek için karara itirazla temyiz mahkemesinin kararı bozması talebinde bulundu. Bakanlığın bu talebi üzerine toplanan Temyiz Mahkemesi 21.3.1979 tarih ve 2658/79 sayılı kararı aldı. Karar şöyle: "Davacı tarafından öne sürülen iddiaların gerçek olduğu, mahkememizce yapılan araştırma sonucu kanıtlandı. Zürich Anlaşmasını imzalayan taraflar, Yunanistan, Türkiye ve İngiltere "garantör" devletler olarak, Kıbrıs'ın herhangi bir devlet ile birleşmesini ya da bölünmesini önlemek için "Kıbrıs Cumhuriyeti"nin güvenliğini garanti altına alıp koruyacaklarına dair taahhütte bulunmuşlardır. 1974 Temmuz ayının ilk haftası içinde Kıbrıs Devlet Başkanı Makarios, adada görev yapan bazı subayların, darbe girişimi hazırlığı içinde bulunduklarını ve kendisini öldürmeyi planladıklarını öğrenmiş ve durumu Atina'ya duyurarak, Yunanistan Devlet Başkanı General Gizikis'ten önlem almasını istemiş olmakla; Atina'daki yönetim, bu talebe resmi bir cevap vereceği ya da önlem alacağı yerde, 15 Temmuz 1974'te, General Yoannidis, Makarios'a karşı, Kıbrıs'taki Yunan Birliğinin Komutanı General Yorgitsis ve General Yanakodimos ile birlikte 102 Yunan subayının da yer aldıkları darbeyi gerçekleştirdi ve Makarios'u öldürmeye teşebbüs etti. Lefkoşe'deki Başkanlık Sarayı ağır silahlarla ateşe tutulmuş, Başkan Makarios bu saldırıdan bir mucize eseri olarak kurtulmuştur. Kıbrıs Anayasası asi Yunan subayları tarafından çiğnendikten sonra, Nikos Sampson başa getirildi. Türkiye ise 20 Temmuz 1974'te yaratılan fiili durum nedeniyle, hukuki haklarını kullanarak Kıbrıs'a müdahalede bulunmuştur." (http://www.inaf.gen.tr), (e-mail: info@inaf.gen.tr)

İşte "Milli davada haklılığın ve hukuka dayalı güçlülüğün belgeleri" Buna göre cari hükümet 'haklılığa dayalı' gücünü kullanmalı, ağırlığını koymalı ve komediye son vermelidir! Yunanistan Temyiz

Mahkemesinin bu kararının ardından neler olduğu merak edilebilir. Onu da özetleyelim;

Temyiz kararıyla zamanın Savunma Bakanı Evangelos Averof güç duruma düşer. Savunma Bakanlığı'ndan Ekonomi Bakanlığına gönderilen 12.6. 1979 tarih ve F-800/109-B5849 sayılı gizli yazıda, Bakanlığın her ne olursa olsun mahkemeye tekrar başvurmaması ve düşen uçakta ölen askerlerin ailelerine tazminatların sessizce ve problem yaratılmadan ödenerek meselenin kapatılması istenir. Mahkeme kararı, zamanın Yunan hükümeti ile yargı organlarını da birbirine düşürür. Başbakan Konstantin Karamanlis imzasını taşıyan; "Kıbrıs ile ilgili davalar açılmadan önce hükümete bilgi verilecek ve onay alınmadan davaya bakılmayacaktır. Milli nedenler, Türk istilasına yol açan sorumluların, sonsuza kadar yargılanmamalarını gerektiriyor" şeklindeki yazı Adalet Bakanlığı'na gönderilir. Yazı büyük tepkiye neden olur. Adalet Bakanlığı'nın Başbakanlığa gönderdiği 14289/78 sayılı cevabi yazı şöyledir; "Vatandaşların menfaatlerinin korunması, gerçeklerin aydınlığa kavuşmasıyla mümkündür. Hiçbir kuvvet, adaleti, gerçek sorumluları ortaya çıkarmaması konusunda susmaya mecbur edemez." Bu gelişmeler üzerine zamanın Başbakanı Konstantin Karamanlis, "Yunanistan aleyhine kullanılabilir" gerekçesiyle Temyiz mahkemesi kararının kamuoyuna duyurulmasını yasakladı. (Yunanistan Temyiz Mahkemesi kararı ve karara ilişkin gelişmeler, Uluslararası İlişkiler Araştırma Merkezi İnaf'ın Aralık-200 tarihli bülteninden alınmıştır.)

Dr. George Nakratzas. '1960 Anayasasını İhlal Eden Makarios'du'" başlıklı haberi: "Hollanda'da ikamet eden Yunan asıllı Dr. George Nakratzas, Yunanistan Komünist Partisi Yeniden Yapılanma Merkez Komitesi'nin yayın organında yer alan makalesinde, Rum tarafının Enosis hayalini ve Rum barbarlığını gözler önüne serdi. Dr. Nakratzas, Kıbrıslı Türk ve Rum ortak yönetiminden oluşan 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti'nin anayasasını ihlal edenin, Kıbrıs Türk tarafı değil, Başpiskopos Makarios olduğunu vurguladı. Dr. Nakratzas makalesinde, Başpiskopos Makarios'un Enosis hayaliyle 1960 Anayasası'nın 13 maddesinde değişiklik yaparak, Türk tarafını ortaklık cumhuriyetinden dışladığını ve hemen ardından 21 Aralık'ta Kıbrıslı Türkleri katletmek amacıyla saldırı başlattığını yazdı. Makarios'un, Türk tarafının anayasadaki değişikliği reddetmesini dünyaya "Kıbrıs Cumhuriyeti Devleti'ne itaatsizlik" şeklinde duyurduğunu, ancak bunun tamamen gerçek dışı olduğunu vurgulayan Dr. Nakratzas, "Yasal açıdan bakılacak olursa, anayasayı tek yanlı olarak keyfi şekilde ihlal etme girişiminde

bulunan Kıbrıslı Türkler değil, Makarios'du dedi. Dr. Nakratzas, Kıbrıslı Türklerin, 1963 ile 1967 yılları arasında, Sampson, Yorgacis ve Lissarides tarafından yönetilen çetelerce öldürüldüğüne işaret ederek, "Bu konuda genç Yunanlıların bir fikri yok" dedi ve bu katliamlarda "Kıbrıs Hükümeti" olarak adlandırdığı Rum yönetiminin büyük sorumluluğu bulunduğunu vurguladı.

Rum tarafının kayıplar konusunu propaganda haline getirdiğini ve gerçek kayıp sayısının açıklanandan çok daha az olduğunu BM belgelerinden alıntılar yaparak makalesinde gözler önüne seren Dr. Nakratzas, 21.12.1963 ile 8.06.1964 tarihleri arasında kayıp olduğu resmen açıklanan Kıbrıslı Türklerin sayısının 232 olduğuna dikkati çekti. Nakratzas, "Bu dönemde sadece 43 Rum'un kayıp olduğu belirlenmiştir. Bu rakamlar BM Genel Sekreteri'nin S/5950 sayılı raporundan alınmıştır" diye konuştu. Nakratzas, kayıplar konusundaki gerçekler bu iken, Rum basınının devamlı şekilde ellerinde sevdiklerinin fotoğraflarını tutan Rum kadınların resimlerini yayınladığını, ancak kayıplar hakkında bilgi edinmeye çalışan Türk kadınların fotoğraflarına bugüne kadar hiç yer vermediğine dikkati çekti.

1963-1967 yılları arasındaki katliamlardan Rum Yönetimi'nin sorumlu olduğunu da vurgulayan Dr. Geroge Nakratzas, Rum Yönetimi'nin Avrupa Birliği'ne giriş müzakereleri sırasında iki soruya yanıt vermesi gerektiğini belirtti ve bu soruları şöyle sıraladı: "Kıbrıs Hükümeti Kıbrıs Türk Devletini tanımayı reddediyor veya gevşek bir Türk- Rum Konfederasyonunu kabul etmiyorsa, geriye kalan şu iki çözümden hangisini düşünüyor?

A) Kıbrıslı Türklerin 1963 öncesinde yaşadıkları köylere geri dönmelerini mi, yoksa B) Kıbrıslı Türklerin 11 yıl mahsur kaldıkları enklavlara geri dönmelerini mi?

Son Söz: TC hükümeti ve Cumhurbaşkanı Talat bu gerçeği mutlaka dikkate almalı!.

Mahfi EĞİLMEZ

ŞAPİNUVA 09/09/2001

Cuma sabahından itibaren Çorum Ortaköy'de on yıl kadar önce gün yüzüne çıkarılan Hitit kenti Şapinuva'nın kazı çalışmalarına katılıyorum. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Aygül Süel, Şapinuva kazısının bu yılki son aşamasına beni de davet etmek nezaketini gösterdi. Aygül Süel ve asistanlarıyla yaptığım konuşmaları ve tartışmaları, Şapinuva'da ortaya çıkan bulguları, bunların günümüzle ilişkilerini, kazı evi anılarını önümüzdeki hafta içinde ayrıca bir yazı dizisi olarak fotoğraflarıyla birlikte sizlerle paylaşacağım.

Ekonomiyle ilgili önerilerimi daha önce yaptım. O nedenle bu hafta izninizle biraz Hititlerle uğraşmak ve bu gizemli
uygarlığı biraz daha dikkatinize getirmek istiyorum

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Selma GÜRSEL

AYVA KOMPOSTUSU
2 adet orta boy ayva
1 bardak şeker
5 bardak su

Ayvalar güzelce yıkanarak kurulanır. Keskin bir bıçak ile küçük parçalar halinde doğranır. Ayvanın izerisinde çıkan çekirdekten 5-6 tanesi atılarak kompostonun koku meyanesine faydası olur. Doğranan ayvalar birkaç kere su ile tekrar yıkanarak kısık ateşin üzerine konulur. 5 bardak su ilave edilerek tencere kapağının bir kısmı çık olarak 20 dakika kadar kaynatılır. Kaynayan ayvanın üzerine bir su bardağı şeker ilave edilerek ayvalar pişene kadar kaynatılır. Soğumaya bırakılan komposto servis yapılır.

AYVA KOMPOSTUSU
2 adet orta boy ayva
1 bardak şeker
5 bardak su

Ayvalar güzelce yıkanarak kurulanır. Keskin bir bıçak ile küçük parçalar halinde doğranır. Ayvanın izerisinde çıkan çekirdekten 5-6 tanesi atılarak kompostonun koku meyanesine faydası olur. Doğranan ayvalar birkaç kere su ile tekrar yıkanarak kısık ateşin üzerine konulur. 5 bardak su ilave edilerek tencere kapağının bir kısmı çık olarak 20 dakika kadar kaynatılır. Kaynayan ayvanın üzerine bir su bardağı şeker ilave edilerek ayvalar pişene kadar kaynatılır. Soğumaya bırakılan komposto servis yapılır.

01/01/2003

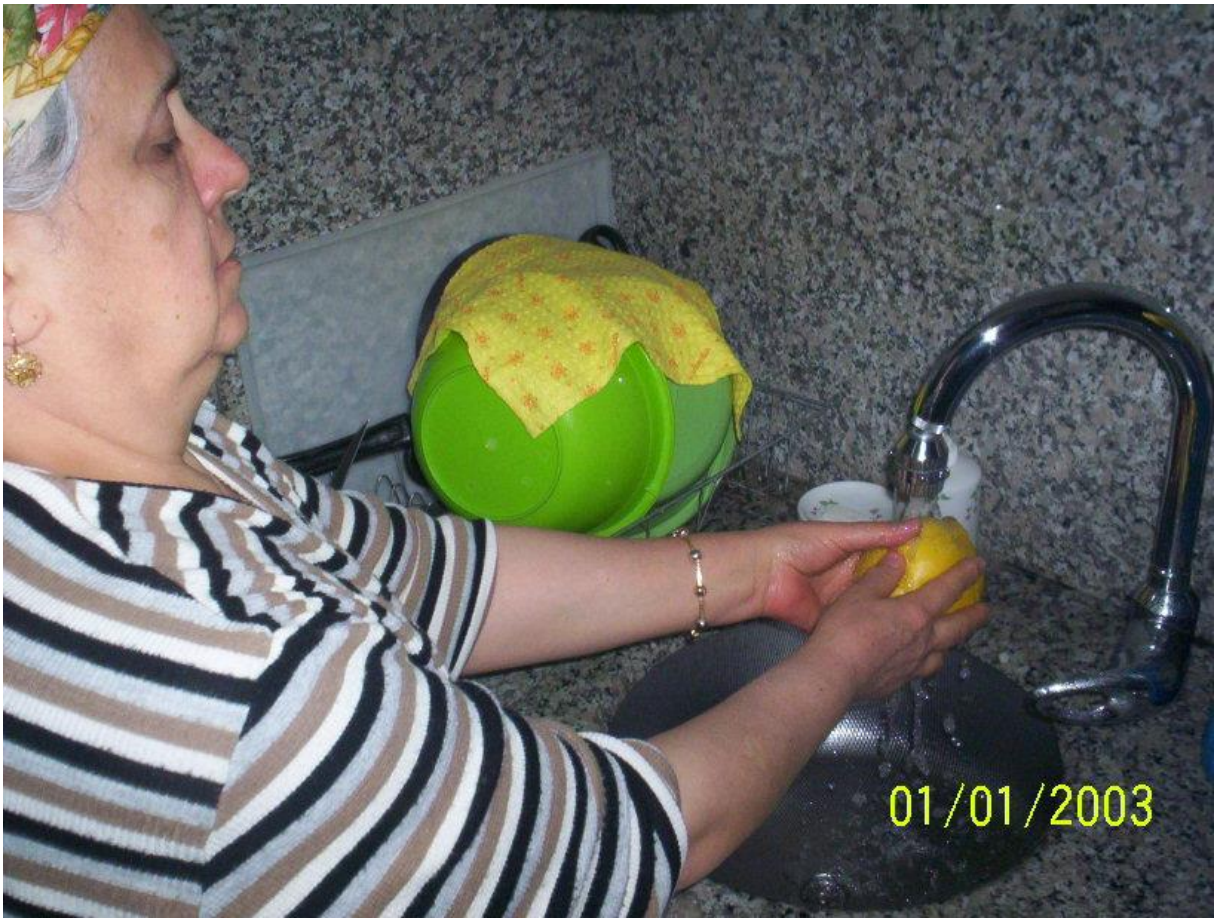
01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

01/01/2003

Üzeyir Lokman ÇAYCI

SUSMA MEHMET!
Perde açılır…
Bir asker bir bayrakla sahnenin ortasındadır.
Masa üzerinde kutsal kitap, toprak, Tarih kitabı ve Anayasa bulunmaktadır.
Vatandaş bağırarak içeri girer :
Üzerimize ölü toprağı mı serpildi?
Özümüzdeki kutsallıkları kim aldı?
Konuş Mehmet… Ne olursun susma mehmet!
Vatandaş :
Susma Mehmet gerçeklerden söz et!
Mehmet :
Yağarsa bir partinin
Ya da din tüccarlarının kuruntuları
Milletin üstüne
Gök kızarır… yer titrer
İnsanlar üçüncü plana atılır
Haksızlıkların resimler yapılır
Ağlaşır insanlar.
Beddualar yükselir...
Acılar üstüne

Türküler söylenir !
Şiirler yazılır...
Vatandaş :
Susma Mehmet çarpıklıkları anlat!
Mehmet :
Kimi onların arkasından gider
Kimi de haksızlığa uğrar
Suçlanır
Tutuklanır
Cezalar verilir
Hapishanelere atılır
Huzurdan… eğitimden… güvenlikten
Hiç bahsedilmez
Behtemsizlik ön plana çıkar
Yolsuzluk, hırsızlık her tarafa yayılır!
Vatandaş :
Susma Mehmet gafilleri tanıt!
Mehmet :
Baykuşlar gibi
Dış güçler tüner devletin üstünde
Değerler yok edilir
Tarih yağmalanır
Geçmiş yargılanır
Zalimler alkışlanır
Hainler konuşur
Güçler susar
Kuvvetler dumura uğratılır!
Kahramanlar suçlanır!
Vatandaş :
Susma Mehmet zalimlerden bahset!
Mehmet :
Bigisiz insanlar yetkilendirilir
Çapulcular iş başına getirilir
Bilginler, alimler, gözde insanlar dışlanır
Yetkiler kötüye kullanılır
Kazalar, olaylar ve cinayetler artar
Musubetler insanların üzerlerine çullanır!
Vatandaş :
Susma Mehmet hainleri ifşa et!

Mehmet :
Düşünceler paslanır
İnsan sevgisi gündemden kalkar
İdrak kaybolur
Atatürkçülük rafa kaldırılır
Bayrak, toprak ve kitap
Kutsallıklarını kaybeder
Bağımsızlık önemsenmez
Yarınlar hiç düşünülmez
Devlet ve kurumlar itibar kaybeder
Demokrasi boşluğa düşer
Anayasa ihlal edilir
Dayanaksız kalır egemenlikler
Cumhuriyet sallanır!
Ülkeyi koruma ve kollama duyarlılığı
Silinir düşüncelerden...
Ortada
Ne dil...
ne din...
ne millet...
Ne de Ordu kalır!
Ankara, 15.02.2009

Ahmet CANBABA

SARHOŞ

Dilsiz bedenlere uzanır sevda
Notalar yan çizer melodi sarhoş
Yumulurken aşkla bakış sevgiden
Yağmur gül yüzüne çiledi sarhoş

Çiğnedi bir kere suçlu yasayı
Kustu yaşamından geçmiş posayı
Kinle büyüttüğü için tasayı
Derdi kundaklayıp beledi sarhoş

Holiganla başlar kavga akımı
Televizyonlarda çıktı çekimi
Hakem mey çekince büyük takımı
İkinci kümeye eledi sarhoş

Kırıp dökmelerde yaşamlar hürken
Suçsuzlar dünyayı terk eder erken
Kendi çocuğuna çok şükür derken
Bakar el alemin veledi sarhoş

Rahvan atlar gibi çıkıp yollara
Yasaklı arzuda düşüp dillere
Dişi sinek arar gibi dullara
Kafayı çekenler meledi sarhoş

Mehmet KARADAĞ
DÜZENİN YAĞCILARI
Aşık desem aşık değildir
Bu düzenin yağcıları
Haklı dava için değil
Bu dünyanın yağcıları

Tapma asla para pula
Takma yazık kulu kula
Saygı göster yetim,dula
Bu düzenin yağcıları

Yarış yapıp ödül alma
Gaflet uykusuna dalma
İlim çağı geri kalma
Bu düzenin yağcıları

İnsan yakan yobaz olma
Kanlar emen vampir olma
Haklar yiyen kurnaz olma
Bu düzenin yağcıları

Allah seven haklı olur
Aksi olan şeytan olur
Hakkın bilen insan olur
Bu düzenin yağcıları

KARADAĞ'IM yeter yazma
Kötülere kuyu kazma
İyilik yap,akıl bozma
Bu düzenin yağcıları.
15.05.2005

Hıfzı ÖZBEKMEZ

ŞİMDİ BEN

Bir zamanlar aşkın adın bilmezken
Şimdi dolu dolu yaşıyorum ben
Eskiden ovada yolum şaşarken
Şimdi karlı dağlar aşıyorum ben
Etrafıma korka korka bakardım
Kırardım dökerdim biraz sakardım
Sevdasızken damla damla akardım
Bendime sığmayıp taşıyorum ben
İçin için yanar ağlar gezerdim
Oturur derdime şiir yazardım
Bu çileli hayatımdan bezerdim
Şimdi mutluluktan coşuyorum ben
Latifim Allaha şükürler olsun
Dertler kederler benden uzak kalsın
Dostum düşmanım bunu böyle bilsin
Sevda yollarında koşuyorum ben

Mahmut Selim GÜRSEL

KURAN HAK

İnsan isen sen Kur'a n ile amel et yaşa imanın ile dünyanda
Yüzünden okursan sana ne falda verir anlamaz isen dediğini.
Bilmez misin içindeki bütün eminleri senin için gönderildiğini?
Hem okuyup anlar isen Hak olan ismi HAK; bilerek yersen Hak,
Uçuruma gitmek ne ki vardıracağımızı bilmez isen bu ne gaflet.
"Ya olduğun gibi gözük, ya gözüktüğün gibi ol", boşuna değil
Ses çıkartmam, görmem deme HAK yiyene, Hırsıza, Arsıza, Namussuza
Ses çıkarmaz isen bana bunlar dokunmaz sanman saflık sanma
Bu gün dokunmazsa bunların zararı sana HAK soracak bunu sana!
O mahşerde senin de onlara ortak olarak sorgulanır isen sakın şaşma!
15/12/2014 01,26

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 16 SAYI 191 27-Ocak-2015

Bilgiler Ulusal Kanaldan alınmıştır!

Telif Eseridir izinsiz kullanmayınız

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma

adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL TALAT PAŞA KOMİTESİ VE DOĞU PERİNÇEK
Doğu PERİNÇEK İşçi Partisi Lideri AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ BÜYÜK DAİRESİ'NDEKİ SUNUMU
Mehmet CENGİZ AVUKAT AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ BÜYÜK DAİRESİ'NDEKİ SUNUMU
Laurent PECH AVUKAT AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ BÜYÜK DAİRESİ'NDEKİ SUNUMU
Mustafa Nevruz SINACI DEMOKRASİ PRANGALARI VE DERİN DOMUZ BAĞLARI
HATTUŞA'DAN BİR MEKTUP (21/08/2001)Mahfi EĞİLMEZ
Selma GÜRSEL KURU FASULYE
Üzeyir Lokman ÇAYCI KARGANIN AKLI
Yaşar KILIÇ KEREM EYLE EY GÜZEL!
Orhan AFACAN SEVGİYLE GETİRDİM BUGÜNKÜ YAŞA

Mahmut Selim GÜRSEL

TALAT PAŞA KOMİTESİ DOĞU PERİNÇEK

Bundan tam yüz yıl önce yapılan savaş nedeni ile Osmanlı İmparatorluğunda bulunan ve Osmanlı İmparatorluğu zamanında da kendilerine çok güvenilen ve MİLLET-İ SADIKA diye adlandırılan Gayri Müslüm Ermeni Vatandaşları diş güçler ve bilhassa FRANSA tarafından da adeta bir maşa gibi kullanılarak Osmanlı İmparatorluğuna iç düşmanı yapılmışlardı.

Bu kandırılmış ve bağrımızda yaşayan ve halen yaşattığımız kimi kaynaklara göre 60.000 Ermenistan Vatandaşı Türkiye Cumhuriyetinde sigortası ve vergisiz çalışarak kazandıkları paralar ile Ermenistan Devletinin en büyük gelir kapısı görmektedirler. Bu Mali sömürüye ses çıkartmayan Türkiye'ye karşı, Dünya üzerinde yaşayan Ermeni gruplarının kurduğu "DİASPORASI" her Nisan ayında "ERMENİ SOYKIRIMI" yalanı pişirerek dünya devletlerinin satın alınmış devlet adamları ile önümüze getirilmektedir!

2000'li yıllarda, "Ermeni Soykırımı yaptınız" suçlaması üzerine kuruluş sürecinin başladığını Ermeni Soykırımı yalanı karşısında bu günlere kadar gelmiş ve Türkiye için Ülke dışında da birçok tepkilerle birlikte bazı ülkelerin ERMENİ SOYKIRIMI YOKTUR diyenlere hapis cezaları ve para cezaları kararları alınmaya başladı.

Talat Paşa Komitesi 13 Ocak 2007 günü KKTC Kurucu Cumhurbaşkanı Sayın Rahmetli Rauf Denktaş başkanlığında, Yıldız Teknik Üniversitesi Senato Salonunda toplandı. Burada kararlar alındı toplantıda bulunan ve Yürütme Kurulu adına aşağıda isimleri bulunan zatlar bulunmakta idi:

Rauf Denktaş, KKTC Kurucu Cumhurbaşkanı (Danışma Kurulu Başkanı)
Ferit İlsever, Ulusal Kanal Yönetim Kurulu Başkanı (Yürütme Kurulu Sekreteri)
Prof. Dr. Kemal Alemdaroğlu, İ.Ü. E. Rektörü
Prof. Dr. Ferit Hakan Baykal, Marmara Ü. Uluslararası Hukuk Abd Bşk.

Nüzhet Kandemir, Dyp Genel Başkan Yardımcısı, E. Büyükelçi
Av. Ertuğrul Kazancı, Eğitimci-Hukukçu
Dr. Cüneyt Akalın, Marmara Ü. İletişim Fakültesi Öğrt. Ü.
Prof. Dr. Aygün Attar, Dumlupınar Ü. Tarih Arş. Merkezi Müdürü
Orhan Ayber, Chp Manisa Eski İl Başkanı, İnşaat Yüksek Mühendisi
Prof. Dr. Can Ayday, Anadolu Üniversitesi Öğr. Ü.
Prof. Dr. Mahir Aydın, İstanbul Ü. Öğrt. Ü.
İbrahim Benli, Sanayici
Taner Beygo, Uluslararası Avukat
Servet Bora, Yozgat Eski Senatörü
Ahmet Zeki Bulunç, Kktc Eski Ankara Büyükelçisi
Av. Mehmet Cengiz, İşçi Partisi Genel Bşk. Yrd.
Demirtaş Ceyhun, Yazar
Fazıl Ceylan, Y. Mali Müşavir
E. Gen. Servet Cömert
Yakan Cumalıoğlu, Kıbrıs Milli Koordinasyon Komitesi Başkanı
Zeki Çeliker, Türk Parlamenterler Birliği Bşk.
E. Yb. Atilla Çilingir,
E. Alb. Rıdvan Danış
Prof. Dr. Necmi Dayday, Nükleer E. Uzmanı
Yavuz Dedegil, Almanya Add Birliği E. Bşk.
Av. Veli Devecioğlu,
Arif Ekim, Hür Parti Genel Bşk. Yrd.
Zehra Bilge Eray, Mimar, Kıbrıs Türk Kültür Derneği İst. Şube Başkanı
Prof. Dr. Ö. Ahmet Ercan, Jeofizik Kurumu Derneği Kurucu Genel Başkanı
Prof. Dr. Uçkun Geray, İstanbul Ü. E. Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Erbil Gözükırmızı, İ.Ü.Cerahpaşa Tıp Fak. Nöroloji Ab Bşk.
Raif Güler, Dyp Bayrampaşa İlçe Yönetim Kurulu Üyesi
M. Bedri Gültekin, İp Genel Bşk. Yrd.
Doç Dr. Emin Gürses, Sakarya Ü. Öğrt. Ü.
Ahmet Kayıhan Kabadayı, Eski Sivil Havacılık Genel Müdürü
Av. Şakir Keçeli,
Prof. Dr. Naci Kepkep, Ytü E. Öğrt. Ü.
E. Kur. Alb. Cemalettin Korkut
Prof. Dr. Semih Koray, Bilkent Ü. Öğrt. Ü.
O. Bilge Kuruca, Kaynak Yayınları Genel Müdürü
Av. Mirko Lot,
Prof. Dr. Erol Manisalı, İü. Öğrt. Ü.

E. Korg. Yaşar Müjdeci
Erkan Önsel, İp İstanbul İl Başkanı
Prof. Dr. Durul Ören, Yıldız Teknik Ü. Rektörü
Üzeyir Özeyranoğlu, Dış İlişkiler Sorumlu Bşk. Dyp İstanbul İl Bşk. Yrd.
Prof. Dr. Yakut İrmak Özden, İ.Ü. Aiitae Müdürü
Turan Özlü, Ulusal Kanal Genel Müdürü
Hüseyin Haydar Öztürk, Şair
Özcan Pehlivanoğlu, Balkan Dernekleri Federasyonu Genel Başkanı
Doğu Perinçek, İp Genel Başkanı
Mehmet Perinçek, İ.Ü. Araştırma Görevlisi
Şule Perinçek, Atabe Genel Yayın Yönetmeni
Prof. Dr. Tülin Sağlamtunç, Kütüphaneler E. Genel Müdürü
Bahri Sipahi, Eski Dsp Milletvekili
Taylan Sorgun, Gazeteci
Prof. Dr. Kürşat Yıldız, Kocaeli Ü. Öğrt. Ü.
Hüseyin Macit Yusuf, Ulusal Türk Kuruluşları Dünya Konseyi Başkanı

Kurul toplantıda aldığı kararları uygulamaya koydu.

İsviçre'de 2005 yılında katıldığı üç değişik konferansta Doğu Perinçek "Ermeni soykırımı"nın varlığını inkâr etti. Bu ülkedeki Ermeni dernekleri tarafından İsviçre Ceza Kanunu'nun 'ırkçı ayrımcılıkla' ilgili maddesi temelinde dava açılmış, Doğu Perinçek aleyhine sonuçlandı.

İsviçre mahkemeleri 2007 yılında Perinçek'i "ırkçı ayrımcılık" suçundan tecilli 90 günlük tazminat, "Ermeni soykırımını açıkça reddettiği" gerekçesiyle de 3 bin İçvire Frangı para cezasına mahkum etmişti.

Karara 2008 yılında AİHM önünde itiraz eden Perinçek hakkında alınan mahkeme kararıyla Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin ifade özgürlüğüyle ilgili maddesinin ihlal edildiğini savunmuştu.

Doğu Perinçek tarafından Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) İsviçre'ye karşı açılan ve 'soykırım davası' olarak tanımlanan davanın temyiz duruşması Strasbourg'da yapıldı savunmalar aşağıda sayfalarda bulunmaktadır.

Sayın PERİNÇEK Türkiye dışına çıkma yasağı olan bir liderdi. Bir kampanya açılarak talepte bulunulduğunu gördüm. Bu AİHM davasında bizzat katılmasının ülkemize çok büyük katkısının olacağını düşündüm ve bende bu kampanyaya kendi sayfamda katıldım.

Sayın PERİNÇEK Türkiye dışına çıkma yasağı olan bir liderdi. Bir kampanya açılarak talepte bulunulduğunu gördüm. Bu AİHM

davasında bizzat katılmasının ülkemize çok büyük katkısının olacağını düşündüm ve bende bu kampanyaya kendi sayfamda katıldım.
https://www.facebook.com/photo.php?fbid=10206198592832684&set=a.1215909246781.34545.1500333584&type=1&theater

Sayın Perinçek için mahkeme kararı ile ülke dışına çıkma yasağı kaldırıldı. Tari

26 Ocak 2015 tarihinde facebook'ta bir sayfa açtım https://www.facebook.com/pages/Ermeni-Soykirimi-Yoktur/891288524238385

Dergimi her ayın 25'inde yayınladığım dergimi bu tarihi duruşma bilgilerini sizlere ulaştırmak için bu güne aldım!

Sayın Perinçek ve Arkadaşlarının TALAT PAŞA KOMİTESİ nin Türkiye için savunan ve mahkemelerde Türkiye'yi savunarak bu güne kadar verdikleri uğraşın sucunu sizlere sunmayı kendime bir görev verdim.

Bu sayımda kendi girişimimle bu bilgileri okuyucularımla paylaşmak istedim.

Saygılarımla!

D*oğu PERİNCEK İşçi Partisi Lideri*

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ BÜYÜK DAİRESİ'NDEKİ SUNUMU:

"Sayın Yargıçlar,

Sizleri saygıyla selamlıyorum.

Mahkemenize güveniyorum.

1. Avrupa insanının özgürlüğü için buradayız. AİHM 2. Dairesi'nin 17 Aralık 2013 günü açıklanan kararı, Avrupa'nın özgürlük mirasını temsil ediyor ve Avrupa'daki özgürlükleri güvence altına alıyor. O kararı aynen tekrar ediyoruz.

Düşünceyi açıklama özgürlüğü, farklı, hatta aykırı görüşe özgürlüktür. Özgürlük, statükoya karşı çıkanlara gereklidir. Iordano Brunolar, yerleşik inançları tartışmaya açtıkları için yakıldılar.

Birinci Dünya Savaşında taraf olan devletlerin ve halkların birbirlerine karşı o tarihlerden kalan belli yargıları var. Bunların geleceğimiz üzerindeki olumsuz etkilerinden kurtulmalıyız. Avrupa insanının bilinci, 1915 olayları konusunda yasaklarla kuşatılmasın.

2. Daire kararında 1915 olaylarına ilişkin görüşlerin tartışmalı olduğu saptanmıştır. Ermeni Patrik Vekili Ateşyan ve Başpiskopos Anuşyan bu ay yaptıkları konuşmalarda, kimi Ermeni ve kimi Türk çevrelerinin "birbirlerini zalim ve kendilerini mazlum" olarak görmelerindeki olumsuzluğa değindiler ve "dış mihrakların rolünü" vurguladılar (Ateşyan ve Anuşyan'ın konuşmaları ekli). Biz de aynı görüşteyiz. 2. Daire, Ermeni Patriği dahil, herkesin özgürce konuşmasına güven sağlayan bir karar vermiştir.

Biz, 1915 olaylarının "soykırım" tanımına uymadığını belirttik ve bu savımızı bilimsel usavurmayla öne sürdük. İsviçre Mahkemesine 90 kilo Rus ve Ermeni belgesi verdik. Rus raporlarına ve mahkeme kararlarına, Ermeni devlet adamlarının ve subaylarının resmî rapor ve

kitaplarına, Alman generallerinin tanıklığına dayandık. Görüşlerimiz tartışılabilir, ama bizim özgürlüğümüzü korumak, Avrupa hukukunun gereğidir.

2. Soykırım hukuki bir tanımdır. Ankara Hukuk Fakültesinde Devlet Teorisi ve Kamu Hürriyetleri alanında ders vermiş bir bilim insanı olarak yaptığım araştırmalar sonucu vardığım kanaat şudur: Osmanlı devleti, Ermeni yurttaşlarımıza karşı uygulamalarda, Ermeni toplumunu toptan yok etme amacıyla hareket etmemiştir. Bununla birlikte Birinci Dünya Savaşı sırasında karşılıklı kırım ve zorla göç ettirme (tehcir) olduğunu her zaman belirttim. Ermeni yurttaşlarımızın acılarını her zaman paylaştım. Ermenilere karşı husumet veya nefret içeren tek sözcüğümü bulamazsınız. Onların kültürümüze ve hayatımıza katkılarını her zaman vurguladık. Ermenileri değil, "büyük devletleri" sorumlu tuttuk. Bu söylemimizle de Ermeni yurttaşlarımızı koruduk.

3. Avrupa'da ve Türkiye'de barış ve kardeşliği koruyalım. "Ermeni soykırımı" iddiaları tabulaştırıldı ve Avrupa'da Türkleri aşağılamanın aracı haline getirildi. Türkler ve Müslümanlar, bugün Avrupa'nın karaderililerdir. Bırakınız mazlumları savunanlar da konuşabilsin. Ermeniler de bu mazlum kavramı içindedir. Mazlumların konuşma hakkı, Avrupa'da hoşgörünün ve kardeşliğin gelişmesi için en sağlam güvencedir. AİHM, ifade özgürlüğünü güvence altına alan kararıyla nefret söylemini de mahkum etmiş olacaktır. Biz Avrupa ve Türkiye'de barış ve kardeşlik için buradayız.

Doğu Perinçek
ulusalkanal.com.tr

http://www.ulusalkanal.com.tr/gundem/iste-dogu-perincekin-aihmde-yaptigi-tarihi-konusma-h48108.html

Mehmet CENGİZ Avukat

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ BÜYÜK DAİRESİ'NDEKİ SUNUMU:

Mehmet CENGİZ'in Büyük Daire'de yaptığı konuşma şöyle:

1) Bu davanın özü, "düşünce ve ifade özgürlüğü"dür. D.Perinçek hakkında, İsviçre Ceza Kanunu'nun değişik 261. maddesinde yer alan "soykırımı haklı çıkarmak" vb. suçlardan soruşturma açılmamıştır. Hakkındaki suçlama yanlıca, anılan maddenin 4. fıkrasında yer alan "bir soykırımı veya insanlığa karşı işlenmiş diğer suçları inkâr etmek" fiiline dayalıdır.

2. Daire de bunu saptamış ve bunun dışındaki hususların tartışılmasının bu davanın konusu olmadığını söylemiştir. (Prg. 53)

İsviçre Federal Mahkemesi, 17 Aralık 2007 tarihli kararında dahi;

İsviçre Ceza Kanunu'nun ilgili hükmünde, "Ermeni soykırımını inkârın da, cezai bakımdan açıkça ırk ayrımcılığı fiili şeklinde nitelendirilmediği" kabul ediliyor. (Prg. 13/3.1)

Dolayısıyla, "ırkçı söylem", "nefret suçu" gibi iddialar bu davanın konusu değildir.

2) D. Perinçek, hukuksal bir değerlendirme yapmıştır. Trajik 1915 olaylarındaki katliamları ve sürgünleri, yani o olaylardaki actus reus'u reddetmemektedir. Taraflar arasındaki uyuşmazlık, 100 yıl önce Osmanlı Devleti'nde yaşanmış olan trajik olaylarla ilgili hukuksal nitelemedir. Perinçek, o olayların "soykırım suçu" sayılamayacağı görüşünü savunmaktadır. Perinçek'in "soykırım" terimini kabul etmemesinin temel nedeni hukuksaldır ve kaynağını 1948 Soykırımı Sözleşmesi'nden almaktadır. Başvuranın, Ermenilerin uğradığı kıyım ve tehcirleri inkâr etmediği, olayların "soykırım" olarak nitelendirilmesini reddettiği, İsviçre mahkemelerinin de kabul ettiği bir gerçektir. (Prg. 11)

3) 1915'te yaşananların "soykırım" olduğu konusunda "oydaşma" bulunduğu ileri sürülemez. Nitekim 2. Daire, kararında; "Mahkeme, tarihi bir gerçeğin araştırılması ifade özgürlüğünün ayrılmaz bir parçası iken, tarihçiler arasında halen devam eden bir tartışmaya ait tarihi meseleler hakkında hüküm vermenin kendisine düşmediğini hatırlatmaktadır". (Prg. 53)

4) 1915 olaylarıyla ilgili uluslararası bir mahkeme kararı yoktur.

2. Daire'nin kararında şu değerlendirme yapılıyor:

"Her halükarda, doğası itibariyle tarihi araştırmanın tartışmalı ve tartışmaya açık olması ve nihai sonuçlara ulaşmaya veya nesnel ve kesin gerçekleri ifade etmeye pek imkân vermemesi nedeniyle, mevcut başvurudakine benzer olaylara ilişkin olarak bir 'genel oydaşma', özellikle de bilimsel bir oydaşma olabileceği bile kuşkuludur. Bu bağlamda, işbu dava Holokost suçlarına ilişkin davalardan açıkça ayrılmaktadır".

Holokost suçu uluslararası bir mahkeme tarafından saptanmış ve sorumluları mahkûm edilmişlerdir. 8 Ağustos 1945 tarihli Londra Anlaşması'na ekli (Nürnberg) Uluslararası Askeri Mahkemesi Statüsü'nün 6. maddesinin c fıkrası ile sarih bir hukuki temeli bulunmaktadır. Nitekim AİHM de kararlarında Holoskost kapsamındaki fiillerin gerçekleştiğinin uluslararası bir mahkeme tarafından açık bir biçimde saptandığını ifade etmiştir. (Prg. 117)

5) Avrupa Konseyi'nin de "Ermeni soykırımı" iddialarına ilişkin bir kararı yoktur. Bu husus, 2. Daire Kararında da açıkça belirtilmiştir. Yalnızca 20 kadar üyenin 24 Nisan 2013 tarihinde yaptıkları bir açıklama vardır. Yine 2. Daire kararında belirtildiği gibi; "Bu yazılı beyanın bağlayıcılığı imza sahipleri ile sınırlıdır". (Prg. 29)

6) İsviçre'deki yasaklama ve D. Perinçek'in cezalandırılması günümüz Avrupa'sındaki standartlara da aykırıdır. D. Perinçek, aynı açıklamaları, aynı tarihlerde Almanya ve Fransa'da da yapmış, böyle bir yaptırımla karşı karşıya kalmamıştır.

Fransa'nın 29 Ocak 2011 tarihinde kabul ettiği, 1915 olaylarını "soykırım" olarak tanıyan yasa, Fransa Anayasa Mahkemesi'nin 28 Şubat 2012 tarihli kararıyla Anayasaya aykırı bulunmuş ve iptal edilmiştir.

Fransa Anayasa Mahkemesi kararında şu gerekçelere yer verilmiştir:

"Bir soykırım suçunu tanımayı amaçlayan bu yasama hükmü, kanunlara verilen kural yapıcı bir içeriğe hiçbir zaman sahip değildir. Ayrıca sevk edilen kanunun 1. maddesi, Fransız kanunlarıyla bu şekilde

tanınmış bir veya birçok soykırım suçunun varlığını küçümsemeyi veya tartışmayı cezalandırmaktadır. Yasa koyucu, bu şekilde, kendince tanıdığı ve nitelendirdiği suçların hukuki tasnifinin ve varlığının tartışılmasını böyle cezalandırarak iletişim ve ifade özgürlüğünün kullanılmasına Anayasa'ya aykırı bir müdahalede bulunmuştur. Bu nedenle, diğer hukuki itirazları incelemeye ihtiyaç duymaksızın, sevk edilen kanunun 1. maddesinin Anayasa'ya aykırı ilan edilmesi gerekmektedir. Bu maddenin ayrılmaz parçası olan 2. maddenin de aynı şekilde Anayasa'ya aykırı ilan edilmesi gerekmektedir". (Prg. 33)

Fransa'dakine benzer gelişme İspanya'da da yaşanmıştır. İspanya Anayasa Mahkemesi, 7 Kasım 2007 tarihli kararında, "soykırımının inkarı" suçunun Anayasa ile bağdaşmadığı sonucuna varmıştır.

İspanya Anayasa Mahkemesi, bu kararında, söz konusu eylemin "nefret söylemi" oluşturup oluşturmadığını da tartışmış ve "soykırım suçunun yalnızca inkar edilmesinin vatandaşlara, belirli bir ırktan gelenlere veya inanca sahip olanlara karşı doğrudan şiddeti teşvik etmek anlamına gelmediği sonucuna varmıştır".

"Yalnızca belli olayların meydana gelip gelmediğine ilişkin sonuçlar yayımlayarak, bunlar hakkında veya bunların yasadışı niteliğine ilişkin bir değer yargısında bulunmamanın, Anayasa'nın 20. maddesinin 1. fıkrasının b bendiyle güvence altına alınan bilimsel özgürlük kapsamına girdiğini ve bu özgürlüğün ifade ve haber alma özgürlüğüne göre daha güçlü biçimde korunduğunu belirtmiştir. Son olarak, bu tutumunun tarih araştırması yapılması ihtiyacından kaynaklandığını, tarih araştırmalarının özünde tartışmalı ve tartışılabilir olduğunu, zira bunların mutlak kesinliğinin ortaya çıkarılması mümkün olmayan sav ve değer yargıları üzerine bina edildiğini kaydetmiştir". (Prg. 38)

"Soykırımın inkârı"nı genel bir cezai müeyyideye tabi tutan tek devlet olan Lüksemburg, bu fiilin cezalandırılmasını, sözü edilen "soykırım"ın "bir Lüksemburg mahkemesi veya uluslararası mahkeme tarafından tanınmış olması" koşuluna bağlamıştır. (Prg. 39)

Son olarak. Almanya Hükümeti, Sol Parti milletvekillerinin sorularına verdiği yanıtta özetle; ‘Soykırım suçu BM tarafından 1948’de tanımlanmıştır. Bu sözleşme geriye dönük olarak 1915 olaylarına uygulanamaz. Keza, soykırımı inkârı cezalandıran yasa Almanya’da uygulanamaz’ denilmiştir.

7) "Ermeni toplumunun üyeleri" kadar "Türk toplumunun üyeleri"nin "onuru" da gözetilmelidir.

1915 olaylarının “soykırım” olarak nitelenmesi, o olaylarla “Holokost” arasında paralellik kurulması planının gündeme getirilmesi ve bu amaçla propaganda faaliyeti yürütülmesi, 1965’te kararlaştırıldı. Bu propaganda faaliyetini desteklemek için “ASALA” ve “Ermeni Kurtuluş Ordusu” gibi terör örgütleri oluşturuldu. Bu örgütler, Türkiye “soykırım”ı tanımıyor gerekçesi ile Büyükelçiler, Başkonsoloslar dâhil, Türk diplomatlarını, bunların eşlerini, çocuklarını, Birleşmiş Milletlerde görevli olan bir Türk dahil 46 kişiyi, sırf Türk oldukları gerekçesi ile katlettiler, yüzlerce Türk’ü yaraladılar. 1915 olaylarının hukuksal ve tarihsel sebeplerle “soykırım” sayılamayacağını belirten bilim adamları, gazeteciler saldırıya uğradı ve uğramaya devam ediyorlar. Konu tartışılırken, bu durum da dikkate alınmalıdır.

8) Başvuru değerlendirilirken, ihlalin yarattığı sonuçlar da gözetilmelidir. D. Perinçek'e yönelik bu anti-demokratik tutum nedeniyle; "soykırım karşıtı" perspektiften yazanlar, bunu olağanüstü risk altında yaptılar. Sırf yazdığı bir yazı yüzünden Prof. Shaw topa tutuldu. Justin McCarthy’e ölüm tehditleri yapıldı. Guenter Lewy’nin son eserini yayımlayan üniversite yayınevi iki Ermeni bilim adamınca rahatsız edildi. Kısaca, açık tartışma baskı altına alındı ve üzerine bir korku perdesi indirildi.

Ancak, İsviçre Mahkemesi tarafından "kışkırtıcı" bulunan Perinçek'in konuşması, demokratik bir toplum için gerekli olan bir fikir alanı da açmıştır.

Örneğin, İsviçre Adalet Bakanı Bay Blocher, Türkiye’ye yaptığı resmi bir ziyarette, medyaya da yansıyan açıklamalarında; İsviçre Hükümeti'nin, İsviçre Ceza Kanunu'nun 261. maddesini revize etmek niyetinde olduğunu, çünkü bunun ifade özgürlüğü ile bağdaşmadığını, tarih araştırmalarını engellediğini söylemişti.

9) Irkçı kasıt D. Perinçek’in dünya görüşü ve yaşamıyla bağdaşmaz.

Ceza Hukukunda kasıt, suçun manevi unsurudur. D. Perinçek’te her kastı arayabilirsiniz, ama ırkçılık kastını isterseniz bin yıl arayın, bulamazsınız. Çünkü dünya görüşü, Bilimsel Sosyalizm’dir. Daha önemlisi, bütün ömrünü ırkçılığa karşı mücadeleye vermiştir. O nedenle beş kuşakla toplam 13 yıl hapis yatmıştır. Perinçek’in mahkûmiyet gerekçelerini inceleyiniz, hepsinde ırkçılığa karşı mücadelesini göreceksiniz. Genel Başkanı olduğu Sosyalist Parti 1991 yılında Kürt meselesindeki tavrı nedeniyle kapatılmıştır ve Doğu Perinçek bu konuda AİHM’de Türkiye Devleti’ne karşı açtığı davayı kazanmıştır. Keza,

ırkçılığa karşı söylemleri nedeniyle cezalandırılmış, bu konuda AİHM'ne yaptığı başvuru da kabul edilmiştir (Bunların dosya numaraları, "21237/93" ve "46669/99"dir). Böylece Perinçek'in ırkçılığa karşı mücadelesi, AİHM kararıyla da tescil edilmiştir.

Perinçek, ırkçılığa karşı mücadelesi nedeniyle Avrupa'nın en yüksek siyasal makamı olan Avrupa Troykasının başında bulunan Lüksemburg Dışişleri Bakanı Poos tarafından resmî olarak kabul edilmiştir. Yine ırkçılığa karşı mücadelesi nedeniyle Perinçek, Avrupa Gazeteciler Federasyonu (FIDEJ) ve Irkçılığa karşı Mücadele Ligası (Liga Internationale Contre Raccism, LICRA)) tarafından 1991 yılında Altın Tüy (Plumbd'or/Golden Feder) ödülüne aday gösterildi. Perinçek, LICRA tarafından Lüksemburg'a davet edildi ve Avrupa Parlamentosu salonunda konferans verdi. Konuşmanın başlığı, "Kürt Sorunu Türk Sorunudur".

Suç iddiasının suçlananın kişiliğine uyması gerekir. Perinçek, başkanı olduğu İşçi Partisi'nin görüş ve programlarında da belirtildiği gibi, ırkçılığa, yabancı düşmanlığına ve ayrımcılığa kesinlikle karşı olan bir siyaset adamıdır. Nitekim, Lozan Bidayet Mahkemesi'nde şunu vurgulamıştı: "Benim ırkçı ve aşırı milliyetçi olduğum ileri sürüldü. Irkçılık benim açımdan şerefsizliktir".

D. Perinçek'e yöneltilemeyecek tek suçlama, "ırkçılık"tır.

uulusalkanal.com.tr

http://www.ulusalkanal.com.tr/gundem/iste-dogu-perincekin-avukati-mehmet-cengizin-aihmdeki-konusmasi-h48111.html

Laurent PECH

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ BÜYÜK DAİRESİ'NDEKİ SUNUMU:

Laurent PECH'İN konuşması şöyle:

(1) Temel ilkeler

Sayın yargıçlar, konuşmama iki temel ilkeyi hatırlatarak başlamama izin verin;

Eğer ifade özgürlüğü kesin bir hakkı değil de daha çok uygulanması sınırlanabilir ve şartlandırılabilir bir hakkı garanti ediyorsa ;

Daha evvel arkadaşımın da belirttiği gibi, kamu erkinin bu hakkı keyfi veya nispetsiz bir şekilde sınırlaması değil de tam tersine bazı şartlara uyarak sınırlaması uygunsa ;

Özünde, demokrasilerimizde, özgürlük kanununda, sınırlamada ve istisnada var olur.

(2) İtirazlar

Bu çerçevede mevcut davada, mahkemenizin hiçbir şekilde Ermeni halkının, 1915 senesinden itibaren maruz kaldığı katliamların ve zorla göç ettirmelerin varlığı ile ilgili olarak veya bu olguların İsviçre Ceza Kanunu bağlamında « soykırım » olarak tanımlandırılabilmesi ile ilgili olarak karar alma zorunluluğu olmadığını hatırlatmak önemlidir.

Dava, bu olayların « soykırım » olarak tanımlandırılmasını tartışma hakkının ifade özgürlüğü tarafından korunup korunmadığına karar vermek üzerinedir.

Müvekkilimiz hiçbir zaman katliamların veya tehcirin varlığını tartışmamış veya bu olguları haklı çıkarmaya çalışmamıştır.

Öte yandan, müvekkilimiz asla Ermenilere karşı nefreti kışkırtma amacı gütmemiştir.

İsviçre Hükümeti tarafından sunulan yazılı müşahadeler bu konuda bazı yanılgılar içermektedir. Bu bağlamda, davamızın, içtihatlarınız temelinde olgunlaşan Holokost'un inkarı üzerine ilkeler temelinde çözülemeyeceğini tekrar etmek önemlidir. Çünkü müvekkilimiz hiçbir şeklide 1915'ten itibaren işlenen suçları inkar etmemiş veya haklı göstermeye çalışmamıştır.

(3) Uygulanması gereken ana ilkeler

Dava, azınlıkta kalan, kamu yararının tam olarak sağlanmadığı konularda tartışma yaratan görüşlerin savunulması hakkının kapsamını mahkemenizin karara bağlaması üzerinedir.

Bu çerçevede, bugüne kadar içtihatlarınızın temelini oluşturan ana ilkelerin, özellikle de aşağıda saydığımız üç ilkenin tekrar doğrulanmasını diliyoruz ;

- İlk olarak, ifade özgürlüğü, sadece lehte veya farklı ve saldırgan olmayan « bilgi » ve « fikirleri » kapsamaz ayrıca inciten, telaşlandıran ve şok edici fikir ve bilgileri de kapsar ilkesi;

İkinci olarak, tarihi gerçekleri araştırmak ifade özgürlüğü kapsamındadır ve mahkemenizin halen tartışılmakta olan tarihi sorunlarla ilgili karar vermek gibi bir görevi yoktur ilkesi;

Son olarak, geçen zaman, ifade özgürlüğünün lehine olmalıdır ilkesi.

(4) Çözüm

Davamıza dönersek, mahkemeniz içtihatları « Türklük »ü yerenleri ve 1915 olaylarını soykırım olarak nitelendirmeyi ceza kovuşturmasına tabi tutanları cezalandırırken, 1915 olaylarının soykırım olarak nitelendirilmesini tartışma hakkının korunması bize mantıklı gelmektedir.

Söz konusu suçlarda, bir grubun kimliğine saldırı teşkil etmesi nedeni ile soykırımı bir kavram olarak kullanmayı reddetmeyi cezalandırmanın gerekliliğini ileri sürmek, ifade özgürlüğü hakkı ile uyuşmamaktadır çünkü kimlik kavramı net değildir ve bu kavramın

kullanımını kabul etmek pek çok suistimalin gerçekleşmesine yol açacaktır.

Bir mahkemenin, nesnel bir tutumla tarihsel dramların, bir milli, bölgesel veya yerel kimliğin yaratılmasına katkıda bulunacağına veya bu kimliklerin oluşumunda payı olacağına nasıl karar verebileceğini ve yine, bir başka ülkenin yasama organının geçici çoğunluğu tarafından, bu tarihsel dramların, hukuki olarak farklı biçimde nitelendirilmesinin yasaklanmasının uygun bulunmasını anlayamıyoruz.

(5) Karşılaştırılmalı hukuk

Her şekilde, 17 Aralık 2013 tarihli karar, karşılaştırmalı hukuk alanındaki son gelişmeleri dikkate aldığı için selamlanmalıdır.

7 Kasım 2007 tarihli İspanyol Anayasa Mahkemesi'nin ve 28 Şubat 2012 tarihli Fransız Anayasa Konseyi'nin kararları, ayrıca Birleşmiş Milletler'in Sivil ve Siyasi Haklar Sözleşmesi'nin 19'uncu maddesi tarihsel olaylarla ilgili görüşlerin yanlış veya doğru olmayan yorumlar içermeleri suçlaması ile cezalandırılmasının ifade özgürlüğü ile bağdaşmadığını onaylamaktadır.

Bir ülkenin resmen bir olayı soykırım olarak tanıması hakkının, bir ülkeye başka bir ülkenin tarihi ile ilgili olarak karar verme hakkını tanımasına ve uzlaşıdan çok bölünmeye sebebiyet vermesine rağmen tartışmıyoruz.

Tartıştığımız, bir yasama organının tarihi bazı olaylarla ilgili hukuken yaptığı tanımlamanın tartışılmasının cezalandırılmasını öngören cezai düzenlemelerin Sözleşmenin 10. maddesine uygunluğudur.

Oysaki ifade özgürlüğünün, temel hedeflerinden bir tanesinin de azınlıkta kalan veya popüler olmayan görüşlerin korunması olduğunu hatırlamak önemlidir.

(6) Karşı argümanlar

Meslektaşımın da ifade ettiği gibi İsviçre Hükümeti, davamızda İsviçre Ceza Kanunu'nun 261bis maddesinin uygulanmasını haklı göstermek için tehlikeli iddialar içeren pek çok argüman ileri sürmüştür.

Bize kalan zamanda, bir taraftan uluslararası hukuk öbür yandan Avrupa Birliği Hukuku alanlarında iki temel prensibin yanlış bir biçimde yorumlanmasından söz edeceğiz.

İlk olarak, İsviçre Ceza Kanunu'nun tartışmalı kanun maddesi, 1965 tarihli Her Türlü Irk Ayrımcılığının Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Uluslararası Sözleşmesi'nin İsviçre tarafından kabul edilmesi üzerinden haklı gösterildi.

Söz konusu sözleşme, hiç bir şekilde, İnkarcılık konusunda cezai yaptırımların uygulanmasını dayatmamaktadır. Eğer durum iddia edildiği gibi olsaydı sözleşmeyi kabul eden pek çok ülke benzer düzenlemelerde bulunmuş olurdu.

Fikir ve ifade özgürlüğünü koruyan Birleşmiş Milletler Uluslararası Sözleşmesinin 19. maddesine değinilmemektedir. Oysaki, Birleşmiş Milletler'in, İnsan Hakları Komitesi'ne göre « tarihi olaylar üzerine fikirlerin ifadesini cezalandıran kanun maddeleri, Sözleşmeyi kabul etmiş olan ülkelerin yükümlülüklerine aykırıdır(...). »

AB Hukuku'na gelirsek, İsviçre Hükümeti ve diğer müştekiler tarafından, soykırımın inkarının cezalandırılmasını haklı çıkarmanın kanıtı olarak; « Avrupa sistemi içinde insan haklarını korumak » bir zorunluluk haline geldiği öne sürülmüştür ki tamamı ile yanlış bir biçimde yorumlanmıştır.

Müzakerelerden 7 yıl sonra alınan, ifade ettiği ilkelere değin birçok istisna ve aykırılık öngören, 2008/913 bağlamında alınan karar şaşırtıcı değildir.

AB Hukuku'nun, sadece, davranış bir grup insana veya bir grubun mensuplarına karşı şiddet ve nefreti kışkırtmaya yönelik olduğu zaman, soykırım suçlarının inkarı, haklı veya normal gösterilmesini cezalandırmayı dayattığının altını çizmeme izin verin.

Başka bir deyişle, AB Hukuku, örneğin tarihte işlenmiş suçların hukuki nitelendirilmelerini tartışan ifadeleri değil sadece « nefret suçu » içeren ifadelerin cezalandırılmasını dayatır.

Hiçbir özel ceza düzenlemesi genel olarak inkarın cezalandırılmasını gerektirmez.

Yukarıda bahsedilen karar çerçevesinde, son olarak, karar üye devletlerin ifade özgürlüğüne karşı düzenlemeler yapmasını haklı göstermez.

Not düşeriz ki, 27 Ocak 2014 tarihinde, AB üyesi 13 devlet, Uluslararası Ceza Mahkemesi Statüsü'nün 6, 7 ve 8'inci maddelerinde öngörülen suçların haklı gösterilmeye çalışılması, inkar edilmesi veya normal gösterilmeye çalışılmasını özel olarak cezalandırılmasını tutarlı bulmamıştır.

Her şekilde, davada uyuşmazlık teşkil eden durum AB Hukuku çerçevesi içinde düzenlenmemiştir.

(7) Sonuçlar

Sonuç olarak, bize göre, davamızda uyuşmazlık konusu olan düzenlemelerin ifade özgürlüğü ile uyumlu olduğunu ifade etmek uluslararası hukuk ve karşılaştırmalı hukuk ekolüne aykırıdır.

Aynı şekilde, İsviçre Ceza Kanunu'nun söz konusu maddesinin « İnsan Haklarını Koruyan Avrupa Sistemi » ne dayandırılması yanlıştır.

İfade özgürlüğü hiçbir şekilde bu hakka, bir zaman diliminde, bir ülkedeki çoğunluğun isteği üzerine ceza kavramı olarak soykırım kavramının genişletilmesi yolu ile saldırıda bulunan « tarihsel devlet gerçeklikleri »ni hoş görmez.

Son olarak, unutmayalım ki bir çok tarihçi, son senelerde, « özgür bir ülkede, tarihsel bir gerçeğin tanımlandırılması siyasi erkin görevi değildir » veya « kanun yolu ile dayatılan devlet gerçeklerinin hukuki uygulanışının entellektüel özgürlük için vahim sonuçlara yol açabileceği » görüşünü savunmuştur.

Bu görüşü savunmaktayız ve mahkenin bize katılacağını umarız

Teşekkürler."

ulusalkanal.com.tr

http://www.ulusalkanal.com.tr/gundem/iste-dogu-perincekin-avukati-laurent-pechin-aihmdeki-konusmasi-h48132.html

Mustafa Nevruz SINACI

DEMOKRASİ PRANGALARI VE DERİN DOMUZ BAĞLARI

Eğer işler yolunda gider, her hangi bir mani çıkmazsa, 2015 yılında, sözde millet adına ve illâ millete rağmen "vekil atama ve cebren seçmene onaylatma" tatbikatı yapılacak!. Millet iradesinin, devlet idaresinde temsil edilmediği; Az gelişmiş veya güdümlü azınlığın nitelikli çoğunluğa tahakküm ettiği ülkelerde görülen bu utanç, Cumhuriyet, demokrasi, insan hakları, hukuk ve ahlâkın ilga edildiği 27 Mayıs 1960'dan beri, ne yazık ki bizde de var.

Şöyle ki:

Konuya iyimser bir yaklaşımla bakacak olursak; 1963-1980 dönemi "güdümlü delege" hâkimiyeti vardı. 1983'den sonra bu, apaçık lider nam parti sahibi sulta ve cuntasına dönüştü. Şimdi, hepsini mumla aratan bir despotluk/diktatörlük var. Yani Türkiye 55 yıldır Demokrasi; Varlığı buna bağlı ilim, özgür bilim, Adalet ahlâkı, kuvvetler ayrılığı, Hukuk, gerçek anlamda Lâiklik ve özellikle, fazilet bağlamında Cumhuriyet idaresinden mahrumdur.

Daha da açıkçası ve tam olarak işin aslı; 1980 öncesi nadiren varlığına rastlansa bile, 1983'den sonra "Millet Vekili" anlam ve bağlamında, halis ve hakiki, yani gerçek bir Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyesi'nin olmayışıdır. Bu nedenle, demokrasinin olmadığı yıllara ait ve raci olmak üzere Gâzî TBMM'nin adı "Parlamento"; Büyük bir aymazlık, pişkinlik, küstahlık ve utanmazlıkla adına "seçilmiş" denilen atanmışlara da "parlamenter" denilmektedir.

Kendi ifadelerine göre parlamenterler, Lider'in (parti sahibinin) istek ve buyruklarını yerine getiren; Buna karşın, vatandaşa verilen asgari ücretin devasa katlarını alıp, dahası türlü çeşitli iş takipleri, emsalsiz imtiyaz, ayrıcalık ve dokunulmazlıklar sayesinde çok konforlu bir hayat sürerek bu "kula kulluk etmeye" katlanan kimseler olduklarını söylerler.

Bu "kul'a kulluk" nedeniyle, elbet memlekette demokrasi olmaz. Çünkü Demokrasi, her şeyden önce hürriyet, hakkaniyet, adalet ve

eşitliktir. Bakınız etrafa “demokrasi” var mı acaba? Elbette yok!.. Eğer, parlâmento denilen yer Türkiye Büyük Millet Meclisi vasfını haiz bulunsa ve içinde bir tane dahi “Millet Vekili” olsa idi; Yıllardır, kesintisiz biçimde hükmünü sürdüren seçim ve siyasi partiler mevzuatında Baraj; Seçimlere katılabilmek için asgari örgüt şartı; Üyeyi yok sayan, önseçimi öteleyen, seçmen iradesini dışlayıp hiçe sayan, adına merkez yoklaması denilen resen atama keyfiyeti; “Aidat ve Bağış yükümü ile” millete bağlı ve üye’ye muhtaç olan, kitle partisi kavramı, katılımcılık, uzlaşma, demokrasi kültürü ve paylaşımcılığı ortadan kaldıran, insanlık ve rıza dışı hazine yardımı; Siyasi partilerde sahiplik, başıbozukluk, denetimsizlik, dikta, sulta ve cunta olur mu idi?...

Üstüne üstlük, siyasi partiler ve seçim mevzuatı, tam anlamıyla antidemokratik, keyfi yönetim yanlısı, “temsilde adalet & siyasette istikrar” palavrasını kurnazca maskeleyen, geniş halk kitleleri ile “devletin gerçek sahibi halkı” öteleyen, örseleyen, dışlayan, hiçe sayan bu ve benzeri demokrasi düşmanlıkları, yasa boşlukları, sözde usulen ve tefhimen seçilmiş (ve fakat gerçekte atanmış) kimseler için olağanüstü imkânlar, ayrıcalık, dokunulmazlık ve imtiyazlar ihdas etmek mümkün olabilir mi idi?..

Parlamento da gerçek Millet Vekili bulunmadığı için; Doğal olarak ülkemizde kitle partisi, medeni siyaset boyutunda devletçilik, objektif ve reel anlamda iktisadi, siyasi, sosyal, bilimsel ve kültürel rekabet ortamı yok. Buna göre ülkemizde devlet, öncelikle “Denetleyici, Düzenleyici ve Destekleyici” olamamakta; Sadece ve yalnızca hâkim olan unsurun çıkarlarını gözeten, koruyan ve geliştiren (ele geçirildiğinde, istenildiği biçimde kullanılabilen) bir cihaz mesabesine düşürülmüş bulunmaktadır. Ki, millet iradesinin “demokratik, adil ve ahlâki” bir biçimde, devlette temsil edilmeyişinin doğal ve beklenir sonucu budur.

Bu şartlar altında muhalefet yoktur, olamaz; İktidar dışında kalan menfaat şebekeleri ‘muhalefet’ olarak adlandırılır. Dolayısıyla demokrasinin önündeki en güçlü engel, en girift domuz bağı, sahte/sanal ve güdümlü muhalefettir. Bu nedenle ülke 2015’de demokratikleşme, anayasayı iyileştirme, sanal Kürt sorununu ilga, yıllardır aleyhinde kurulan menfur tuzakları imha ve hükümetin dini kullanmaya başlamasıyla baş gösteren, “de Facto Siyasal İslamcılık” sorunu ile hesaplaşarak; Gerçek demokrasi, Adalet ve Hukuku hayata geçirmek zorundadır.

Mahfi EĞİLMEZ

HATTUŞA'DAN BİR MEKTUP (21/08/2001)

Boğazkale (Hattuşa) Belediye Başkanı İbrahim Bostanlı'dan aldığım mektubu, benimle ilgili bölümünü çıkararak, aşağıda yayımlıyorum: "Anitta'nın Laneti isimli kitabınızı, bir nefeste okudum. Kitabınızın kaynağını aldığı Hitit medeniyetinin başkenti Hattuşa'nın merkezinde bulunan Boğazkale'nin belediye başkanı olarak, tarifi mümkün olmayan bir heyecan ve mutluluk yaşadım. Her şeyden önce bu duyguları tatmama neden olan kitabınızdan dolayı izninizle sizi kucaklıyor, minnet ve saygılarımı iletiyorum. Tarihin ve tarihin içinde yaşadığı uygarlıkların anlam ve önemini beynine sindirebilmiş tüm insanların hayretle, ibretle, saygıyla, derinliklerinde dolaşırken akıllarının zora düştüğü Hitit uygarlığının öksüzce saklanışını ortadan kaldıran öykünüz, ümit ediyorum ki, maalesef diye hayıflandığımız kültürel kaderimizi değiştirmesi gerekenlere çok önemli bir ileti olacaktır. Ya Boğazkale (Hattuşa)? Sıfatım gereği kendimi tanıtmak için kullandığım 'Ben Boğazkale Belediye Başkanı' cümlesinin sonrasında 'Orası neresi?' sorusuyla karşılaştığımı ve bu soruyu soranların kimler olduğunu Anitta'ya söylemeyi hiç düşünmedim. İyi ki duyamazdı. Yirmi yıllık belde, on dört yıllık ilçe olma özelliğine sahip Boğazkale'nin yerel yönetim binasının iki yıl öncesine kadar oturacak sandalyesinin, telefon santralının, faks cihazının olmadığını, aylık ortalama 1.5 milyar lira ödenek gönderilerek, Anitta'nın Laneti'nin izlerini bu parayla sil denildiğini kimlere iletmedim ki. Ve dahası Ankara - Samsun yolunu Boğazkale'ye bağlayan 23 km.'lik yolun 16 km.'sinin genişletilerek yapılıp, 7 km.'sinin ulaşımı zorlaştıran haliyle bırakıldığını kimlere duyurmadım ki. Muvatalli'nin (Mısır Firavunu Ramses'le) savaşa giderken Hattuşa'yı emanet ettiği Mitannamuva'ya hitaben yazdırdığı 'Surların üzerinde oturulmasın, duvarlarda ateş yakılmasın, kentin künkleri yıkanıp temizlensin, kirlenmeye bırakılmasın' sözlerini içeren tabletin yazıcısı, Mitannamuva'ya okutmadı mı ki surların üzerinde oturuluyor (Hititlere ait Güneş Kursu'nun amblem olarak kullanıldığı yerlerin yetkililerinin Hattuşa'yı hiç görme ihtiyacı duymaması gibi.) Ben inanmıyorum ama o lanet mi tuttu ne? Duvarlarda ateş yakılıyor (anlatılmaması yüzünden, tarihin en önemli uygarlığından geriye kalanların Türk ziyaretçilerce salt taş yığınlarından oluştuğu zannedilerek gezilmesi gibi.) Kentin kanal künkleri yıkanıp temizlenmiyor. (Hattuşa'yı gezmeye

gelen konuklarımıza ören yerlerini gezdirirken yardımcı olmasını istediğim Boğazkaleli amatör rehberlerin, bir daha rehberlik yapmalarını istemeyeceğimden korktukları için, her Hitit şehrinin bir yerel yöneticisinin olduğunu ve bundan dört bin yıl önce kanalizasyon ve su problemini çözdüklerini gözlerimin içine baka baka söyleyemedikleri gibi.) Her taraf kirlenmeye bırakılıyor (özellikle turizm sezonunda, mevcut imkânlarla, belediyemizin çok geniş bir alana sahip ören yerlerinde temizlik işlerini yürütmekte zorlandığı için ilgili bakanlıktan ören yerleri gelirlerinin bir bölümünü talep etmemize rağmen olmaz denilmesi gibi.) Ben yine de inanmıyorum, fakat o lanet mi tuttu ne? Anitta'nın Laneti'ni bir daha bir daha okuyacağım, ancak o lanete inanmamaya devam edeceğim. Çünkü ben kral değilim." 3 bin 500 yıl önce Hattuşa'yı tertemiz tutmak için yönetmelikler yazmış bir Hitit uygarlığı ve 3 bin 500 yıl sonra bu yönetmeliği maddi yetersizliklerle uygulayamadığını haykıran belediye başkanının acıklı mektubu.

Devlet, Anadolu'nun her yerinden fışkıran eski uygarlıkların tümüne sahip çıkamaz. Hattuşa'ya sahip çıksa Çorum Ortaköy'de çıkarılan Şapinuva kentine sahip çıkamaz. Böylesine büyük olanakları yok devletin. Buralara önce yöre halkı sahip çıkmalı, sonra başkalarından destek beklemelidir. Hattuşa ya da Şapinuva ne kadar çok turist tarafından ziyaret edilirse yöre halkı o kadar refahını artırır. Öncelikle bütün Çorumluları, Boğazkalelileri ve Ortaköylüleri Hattuşa ve Şapinuva'yı ziyarete davet ediyorum. Buralara gidin. Yardımınız olup olmayacağını sorun. Bugün vereceğiniz destek yarın dolar, mark olarak kat kat fazlasıyla size dönecek. Hazinenize sahip çıkın. Sonra da özel kesim kuruluşlarımızı bu eşsiz tarihe sahip çıkmaya davet ediyorum. Çok küçük katkılarla hem reklamınızı yapmanız hem de ülke turizmine katkıda bulunmanız mümkün. Hattuşa ve Şapinuva'ya ya da başka bir antik kente katkı yapın. Kazıları destekleyin. Maddi destek yanında manevi destek de önemli. Oralara gidin ve ilgiyi bu kentlerin üzerine çekin. Hattuşa, Şapinuva ve diğer antik kentler bu toprakların yalnızca geçmişi değil, aynı zamanda geleceği de. Dövizimiz bitiyor diye ağlayacağımıza daha çok döviz kazanmak için Hattuşa'ya, Şapinuva'ya ve diğer antik kentlere sahip çıkmamız gerekli.

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Selma GÜRSEL

KURU FASULYE

3 su bardağı kuru fasülye
2 baş kuru soğan
250 gram kuşbaşı et
yarım su bardağı sıvı yağ veya ki yemek kaşığı katı yağ
bir yemek kaşığı salça
istenildiği kadar tuz
istenildiği kadar kırmızı pul biber

Kuru fasulyeler bir kaba alınarak taş ve çöp verse ayıklanır güzelce soğuk su ile yıkanarak tencereye konulur ve haşlanır.

Haşlanan kuru fasulyeler süzgeçten süzülerek bir kaba alınır.

Soğanları soyarak bir kenara alınır.

Kuşbaşılar tencereye kısık ateşin üzerine konulur yarım bardak yağ tencereye akıtılır. Etler biraz çevrilir hafif kızartılır bunları üzerine soğanlar doğranarak soğanların hafifçe kızartılırlar.

Kızartılan karışımın üzerine bir kaşık salça ilave edilerek karıştırılır.

Süzülen ve süzgeçti bulunan kuru fasulyeler bu karışımın üzerine konulur ve karıştırılır. Üzerine istenildiği kadar tuz ve kırmızı pul biber dökülür ve bir tarafta ısıtılmış kaynar su fasulyeleri kapatacak kadar tencereye konulur.

Kısık ateşte fasulyeler pişene kadar bekletilir. Sıcak olarak servis yapılır!

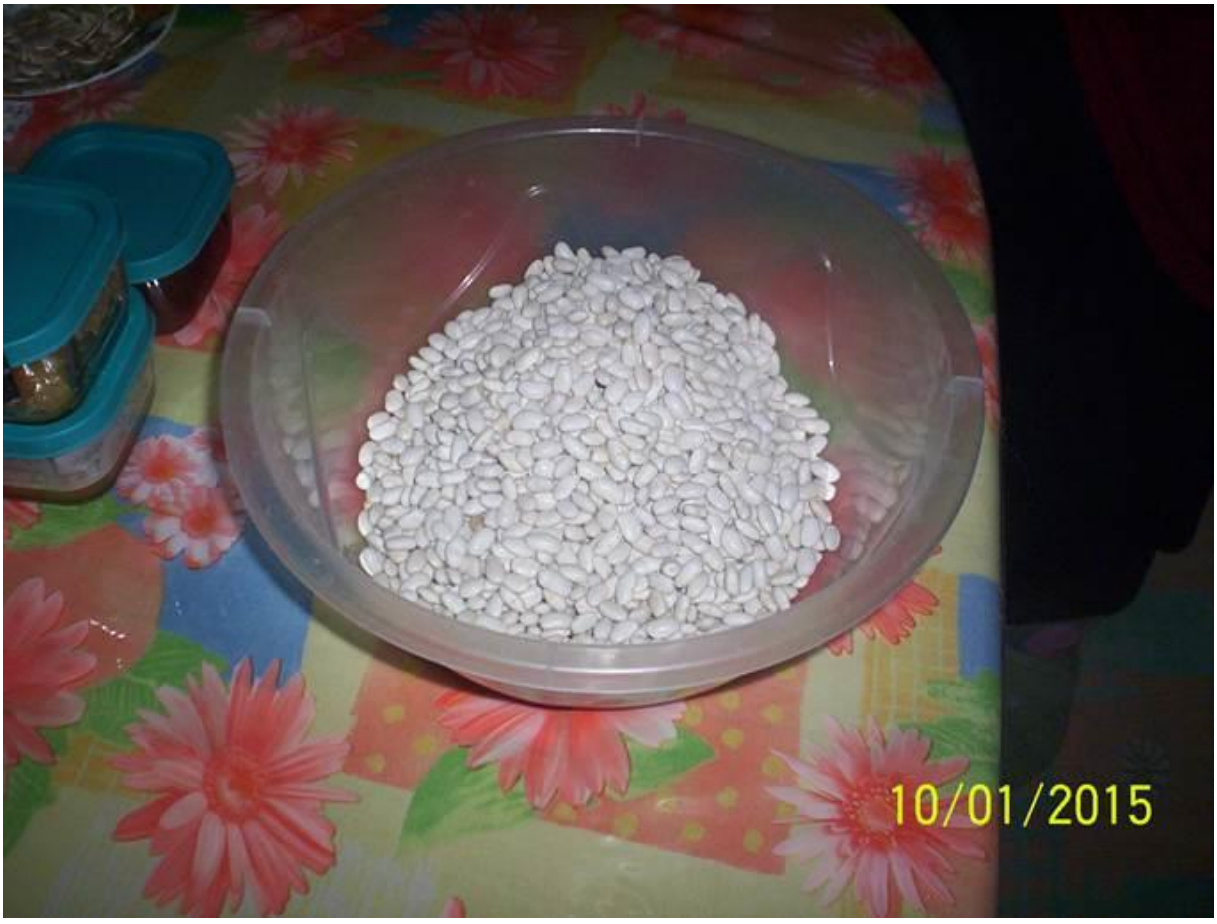
10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

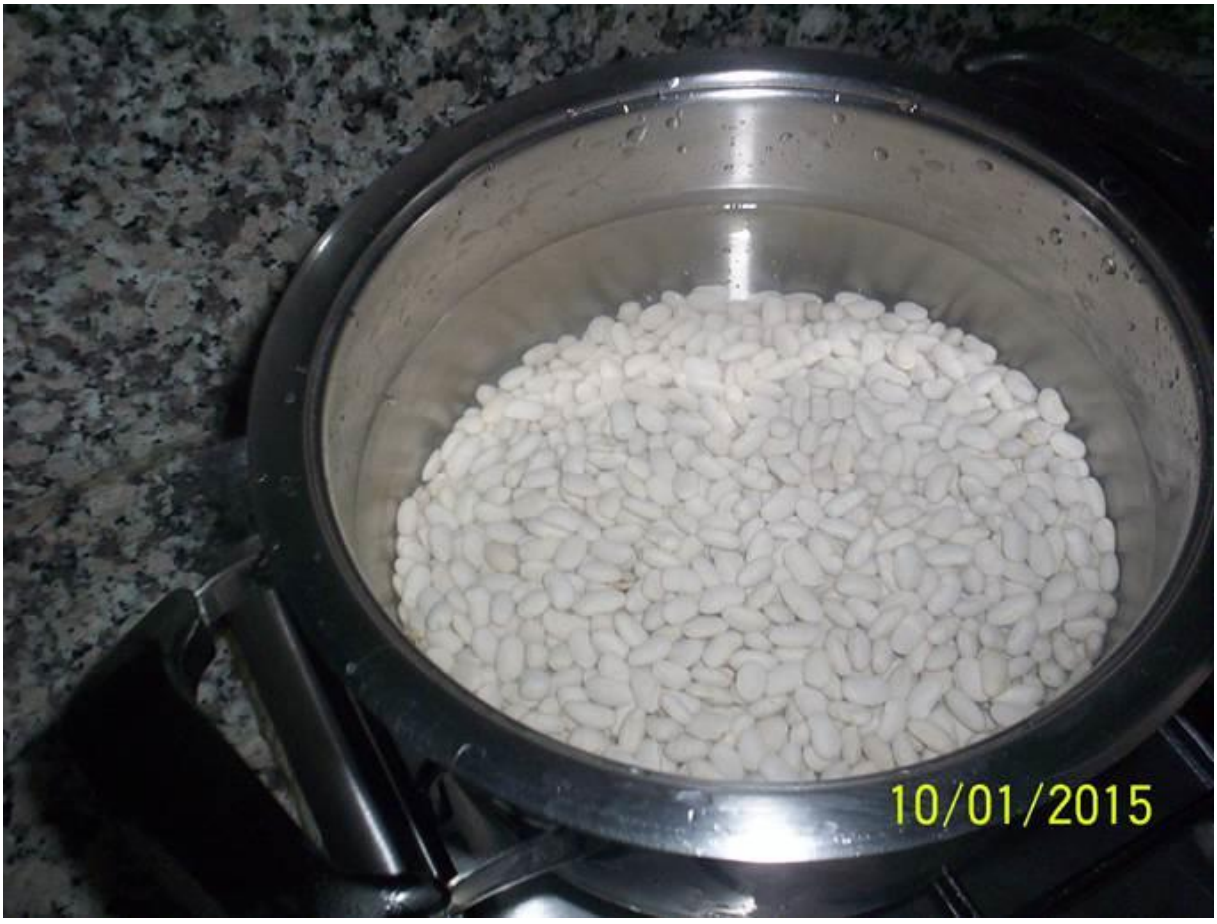
10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

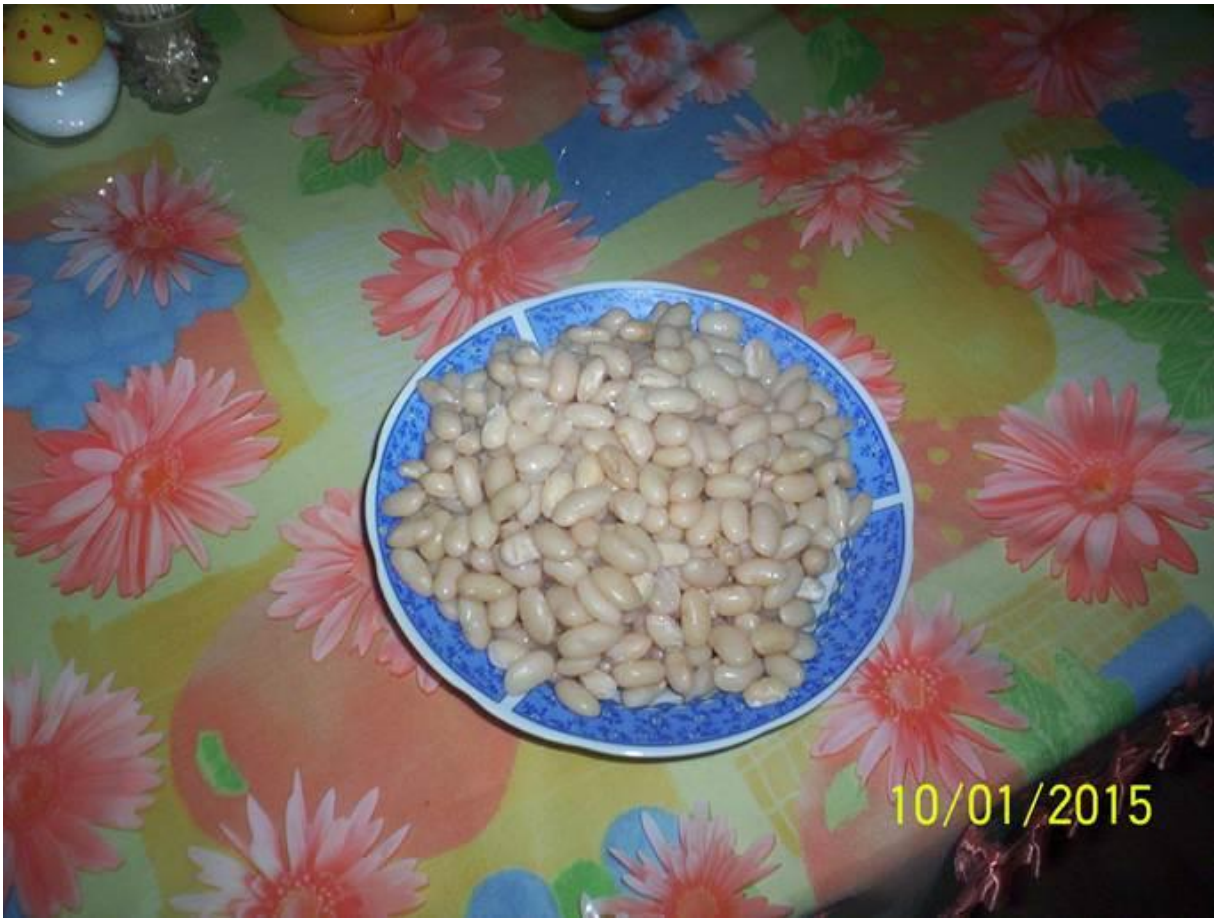
10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

Kahve
Çay
Şeker
10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

Kahve
Çay
Şeker
10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

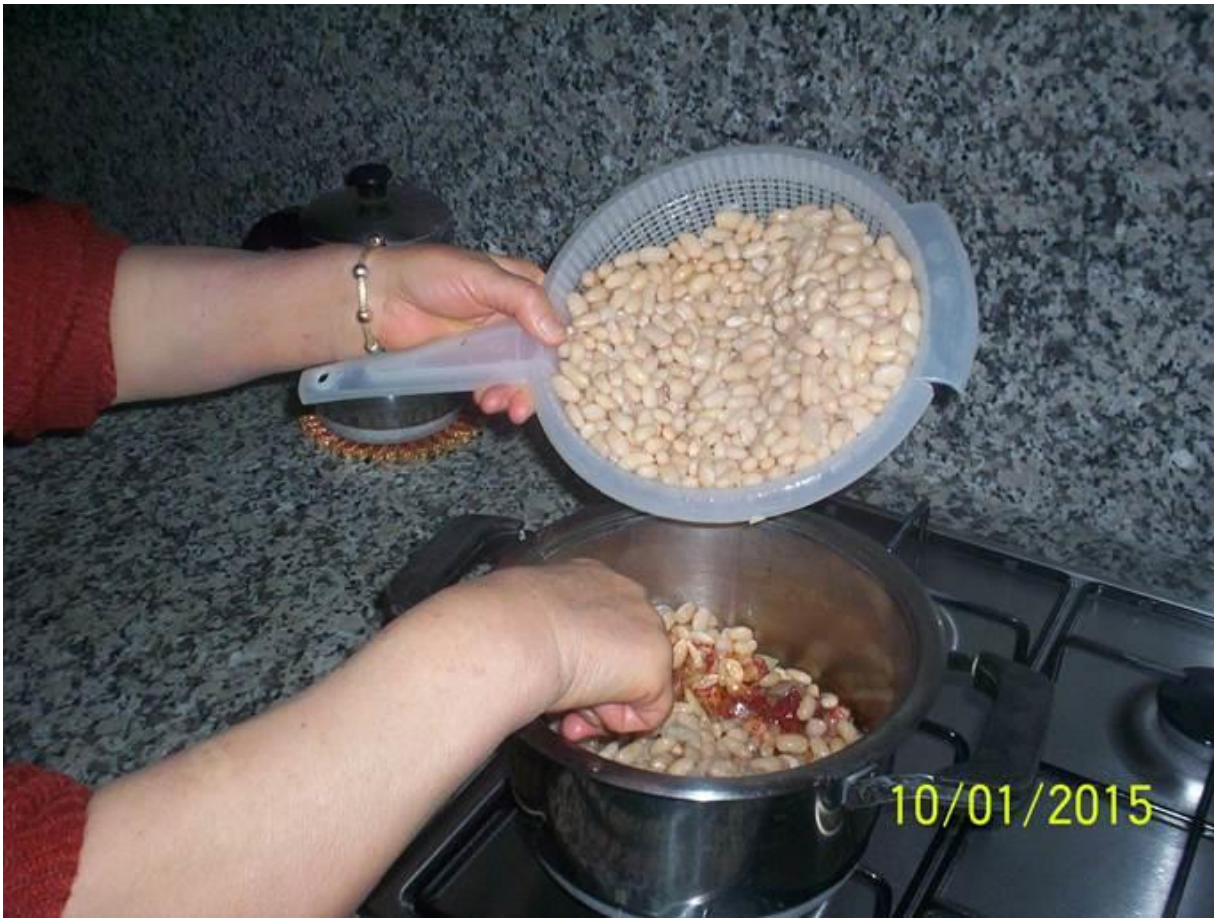
10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

10/01/2015

Üzeyir Lokman ÇAYCI

KARGANIN AKLI

Kargaya sormuşlar :
" Düğünün ne zaman olacak? " diye.
Cevap vermiş :
" Arpa zamanı... "
Eklemişler :
" Pekiyi, o zamana kadar
Yapacakların neler var? "
Demiş :
" Korkulukları devirmek... "
" Neden ?... " diye
Gülmüşler.
Karga, biraz düşündükten sonra
Cevabı yetiştirmiş:
" Bazı insanların
Farkı yok korkuluklardan... "
Paris - 06.06.2000

Yaşar KILIÇ

KEREM EYLE EY GÜZEL !
Leyla'sını arayan ben bir bahtı karayım.
Ey sevgili Mecnun'um hangi çölde arayım ?
Düştüm kara sevdaya,acizim,fukarayım
Kerem eyle ey güzel,sana nasıl geleyim ?

Su diye yanarımda koşar serap görürüm.
Ey dost ! Senin aşkınla ilmek ilmek örülürüm
Çirkinliğim bir kambur dağ gibi götürürüm
Kerem eyle ey güzel ! Sana nasıl geleyim ?

Arzum sana kavuşmak. Olmak sana pervane.
Gamberim aşk yolunda yetişemem kervane
Tut elimden sevgili mültacam ki;dermane,
Kerem eyle ey güzel ! Sana nasıl geleyim ?
Kerem eyle ey güzel ! Sana nasıl geleyim ?

Ferhat'ım,Şirin'imsin deleyim şu taşları,
Senden ayrılmayayım,aşina bakışları
Kapından kovma;nolur işit yakarışları
Kerem eyle ey güzel ! Sana nasıl geleyim ?

Kerem gibi yanarım,Aslısın gül bağında,
İzin versen beklerim,eşiğin otağında.
YAŞAR idam mahkumu,isteği son çağında
Kerem eyle ey güzel ! Sana nasıl geleyim ?
11.06.2003

Orhan AFACAN

SEVGİYLE GETİRDİM BUGÜNKÜ YAŞA

Sevgiyle getirdim bu günkü yaşa
Gözümde,gönlümde en büyük paşa.
Vatan için öl,Vatan için yaşa
Onurum,gururum Kınalı Kuzum
Yüzüm güldü,asker olalı kuzum.

Düşüremez gölge kimse alnına
Yürek olup kondu vatan bagrına.
Sende destan bırak asil irkına
Onurum,gururum Kınalı Kuzum.
Yüzüm güldü,asker olalı kuzum.

Düğün,bayram kınası avucunda
Allah vekilindir vatan borcunda.
Artık sılan kışla,burun uçunda
Onurum,gururum Kınalı Kuzum
Yüzüm güldü,asker olalı kuzum.

Muhammet'ten gelir Mehmetin adı.
Şehitlik Mehmedin her an muradı.
Vatına aşık, sevdalı yavrum
Onurum, gururum kınalı kuzum
Yüzüm güldü, asker olaı kuzum..

MAHMUT SELİM GÜRSEL

GÜRSEL YAYINEVİ ÇORUM

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 16 SAYI 192 25-Şubat-2015

Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma adresi corumlu2000@gmail.com

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL ZAMANIN İÇİNDEKİ ZAMAN
Mahfi EĞİLMEZ CUMHURİYET VE HİTİTLER
Mustafa Nevruz SINACI MİLLİ SİYASETE DÖNÜŞ
Selma GÜRSEL HAMURAŞI YUMURTALI
Necati ÇAVDAR ANGARA'DA ZAMAN
Üzeyir Lokman ÇAYCI SEVGİ OLMAZSA…
Yaşar KILIÇ BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ
Hıfzı ÖZBEKMEZ TÖVBE ETTİRDİN

Mahmut Selim GÜRSEL

ZAMANIN İÇİNDEKİ ZAMAN

Bu günler yapılmakta olanlar ile yapılanlar arasında pek çok farklılıklar olduğu ve yapılan işlerin yapılmadığı halde yapılmış gibi gösterilerek işletmeler tarafından faturalandığını görmekteyiz. Bunların bu zamanda ülkemizde gözükmesinin sebep ve neticelerini burada araştırmak ve incelemek istersek: İş yapanlar ve İş yaptıranlar diye ikiye ayırabiliriz.

Genel olarak yukarıdaki iki grubun ticaret hayatının başlamasından bu güne dünyada bulunduğu ve bu iki grubun birbirlerine devamlı olarak bağımlılığı ulunmaktadır.

Bunlardan iş yapanlar dünya zaman diliminde önce savaş esiri ile kendi kazancını sağlayamayan işçi sınıfı olarak gözükmektedir. Kölelik geçmiş zamanlarda insanların para veya mal ile alınıp satılabildiği ve varlıklı kişilerin çeşitli hizmetlerini gören sahipleri tarafından her türlü işlerde kullanılması için var olan insan tabakası idi. Bu insan tabakaları savaşlarda alınan esirler veya korsanlık ile elde edilen insanlardan meydana gelmekte idi.

Ayrıca eski zamanlarda belirli işleri yaptırmak için tutulan sanatkârlar ve vasıflı elemanlar ihtiyaç sahiplerine belirli bir para karşılığı çalıştırılır ve ücretlendirilir idi.

Köleleri bir tarafa alıp onların hiçbir hakkının olmadığı istenilirse köle sahipleri tarafından öldürülmeleri, satılmalı, aç bırakılmaları ile her türlü işlerde kullanılmaları olağan bir görünüm olduğun için bunların bu gün yaşadığımız zaman diliminde olmadığını söylememiz biraz saflık olarak gözükmektedir.

İkinci bölüm olarak gösterdiğim iş yapanların yani kalifiyeli çalışanların bu mesleklere göre ayrılmaları ve bu ayrılmalarından meydana gelen meslek gruplarının tekrar aynı emsal birliklerin birleşmesi ile daha büyük gruplar haline gelmiştir.

Kalifiyeli veya kalifiyesiz çalışan grupların kendi birlik veya sosyal haklarının savunuculuğunu yapacak sendikalarının olmalara onları bir nebze rahatlatsa da bu gruplara bağlanmayarak sosyal haklarından aldıkları ücretlerin azalması korkusu ile sigortasız ve sendikasız

çalışanların olduğu ve bu serbest diyebileceğimiz grupların da kendi çıkarlarını koruyamadıkları görünen bir gerçektir.

Bu serbest çalışanların da bir kan emici gibi emeklerini sömüren din ve vicdandan yoksun işverenlerin bulunması ve bu işverenlerin bazı özel sözleşmeler ile serbestte olan vasıflı veya vasıfsız elemanları "bir ay deneyelim" mantığı ile ücretsiz olarak çalıştırdıkları gözükmektedir. Bir aylık deneme sonucundan çalıştırılanın öz veri ile çalışmasını görmemezlikken gelerek kapıyı gösteren pek çok çalıştıran kişi, firmanın olduğu bilinmektedir.

Günümüzde iş bulmanın zorluğu nedeni ile deneme şartı ile çalışama şartını kabul edenlerin kendilerine bir ay sonra veya bir ay bitimine kala kapının önüne konmaları sonucunda bu kişilerde acı bir tecrübe olarak hayatlarında sonuna kadar acı bir deneme olarak kalmaktadır. Bu duruma düşen çalışanlar, bir ay çalıştıklarına mı, yoksa nerede yanlış yaptıklarını düşünerek bunalıma girmeleri kaçınılmaz gözükmektedir.

Günümüzde artık bedava çalıştırma ve emek sömürüsü normal bir yaşantı haline gelmiş bulunmaktadır. Ülkemizi idare edenlerin bu konuya eğilmemeleri ve bu kanayan yarayı görmemeleri de çok düşündürücüdür!

Mahfi EĞİLMEZ
CUMHURİYET VE HİTİTLER (01/07/2001)

Pazartesi günü Çorum'da düzenlenen Ahmet Mumcu'nun yönettiği 'Cumhuriyetin Hitit Uygarlığını Sahiplenişi' konulu panele Bilge Umar, Hayat Erkanal, Aygül Süel ve Özgen Acar ile birlikte panelist olarak katıldım. Çorum Valisi Atıl Üzelgün ve Belediye Başkanı Arif Ersoy'un panel davetini aldığım zaman hem çok şaşırmış, hem de çok sevinmiştim. Bir süreden beri hobi olmaktan biraz öteye götürdüğüm Hitit çalışmalarımın hiç değilse bir bölümünü böyle bir panelde sunma olanağı beni oldukça heyecanlandırmıştı. İşimi gücümü bırakıp koşa koşa Çorum'a gittim.

Aslında Hitit uygarlığını sahiplenen Cumhuriyet'in ilk kuşaklarıdır. Sonrası, o ilk kuşağın sahiplenişinin zayıflayarak giden bir devamı gibi. Daha önce de yazmıştım. Ankara'da dünyanın en önemli müzelerinden birisi olan Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nde bir fotoğraf var. Atatürk ve yanındakiler bir yere bakıyorlar fotoğrafta. Ve altında bir cümle 'Gazi Hazretleri Ahlatlıbel hafriyatını tetkik buyuruyorlar.' Cumhuriyet'in kuruluş yılları. Binlerce sorun var. O sorunların orta yerinde kişi başına 50 dolarlık bir gelirle, üstelik dışarıdan beş paralık kaynak kullanmadan, hatta tam tersine iç kaynaklarla, dış borçları ödemeye çalışan bir yeni Cumhuriyet. Bütün o sorunların arasında Cumhurbaşkanı Atatürk, Hitit bulgularının ele geçirildiği Ahlatlıbel kazısını yerinde incelemeye gitmiş. Yalnız o mu? Alacahöyük'e de gitmiş, başkalarına da. Ankara'dan Alacahöyük arabayla yaklaşık 2-2.5 saat sürüyor. Yol oldukça bozuk ve virajlı. Atatürk'ün gittiği zamanın koşullarında herhalde en iyimser tahminle 7-8 saat sürüyordu. Bu kadar zahmete karşın ve binlerce sorundan zaman ayırıp o kazıları yerinde görmeye gidiyor.

Ortaköy'de yeryüzüne çıkarılan Şapinuva kenti aşağı yukarı on yıldır kazılıyor. 3 bin dolayında tablet ve tablet parçası bulunmuş. Birçok tarihsel ilişki aydınlanıyor. Kazıyı, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Profesörü Dr. Aygül Süel yönetiyor. Ne arayan var ne soran.
Siz hiç Atatürk'ten sonra böyle bir kazıyı yerinde ziyaret eden bir cumhurbaşkanı ya da başbakan hatırlıyor musunuz? Ben hatırlamıyorum. İsmet İnönü gitmiş olabilir. Çünkü o da bu tür manevi desteklerin önemini bilen bir devlet adamıydı.

Kimse artık devletten maddi bir şeyler beklemiyor. Bu tür maddi destekleri özel sektör kuruluşları yapmalı. Bu tür kazılara özel sektör kuruluşları adını yazdırmalı. Cumhurbaşkanı ve Başbakan'a düşen tek görev oraya gitmek, ilgiyi oraya çekmek ve güneşin altında, Atatürk'ün yaktığı ışığı canlı tutabilmek için bin bir zorlukla çalışıp çabalayan bu insanlara manevi destek vermek.

Çorum'da bir fabrika açılsaydı eminim birçok üst düzey siyasetçi temel atma ya da açılış törenine gelirdi. Oysa buralarda egemen olmuş Hitit uygarlığı, iyi bir tanıtımla birçok fabrikadan daha fazla döviz kazandırabilir Türkiye'ye.

Çorum'un ne kadar zengin bir hazinenin üzerinde oturduğunun farkında değiliz. Sahil kentlerimizde güneşi ve denizi pazarlamayı öğrendik. Bakalım Hitit uygarlığını tanımayı ve tanıtmayı da öğrenebilecek miyiz?

Not: Mahfi EĞİLMEZ'DEN Tabibimiz üzerine sitesinden alınarak dergimizde yayınlanmıştır!

Mustafa Nevruz SINACI

MİLLİ SİYASETE DÖNÜŞ

Kelime ve kavram olarak “milli siyaset” ve “milli devlet” 1924 Anayasası’nın temel umdesi (vazgeçilmez ilkesi) olmasına rağmen, 1960 kalkışması büyük ürküntü duyduğu ve menfur emelleri için sakıncalı gördüğü bu esası lağvetmiş ve Atatürk’ün 36 yıllık kanuni esasisini çöpe atmakta asla tereddüt etmemiştir.

ÜNİTER DEVLET VE MİLLİ DEVLET MUKAYESESİ:

Bunun yerine ikame edilen “üniter devlet” kavramı temelde “unsurlar birliği”ni esas alır. Yani: “Üniter devlet (Etat unitaire, unitary state)”e, “tek devlet” veya “basit devlet (Etat simple)” de denir. Buna mukabil “Milli Devlet” daha mukavim (sağlam-güçlü) ilkeler ve daimi bir konsensüs’ü içerir. Üniter devlet’in zaafı kurucu unsurların (parçaların varlığını) de’facto olarak kabul etmesidir. Danimarka, Fransa, İngiltere, İrlanda, İspanya, İsrail, İtalya, İzlanda, Hollanda, Japonya, Lüksemburg, Norveç, Portekiz, Yunanistan, Türkiye gibi devletler birer üniter devlettir.

ÜNİTER DEVLET’İN ESİN KAYNAĞI VE GİZLİ GERÇEKLER:

Şu kadar ki, 1961 Anayasası için cuntanın esinlendiği örnek lâik köktencilik ve fanatik evrimciliğin fundamentalist kalesi Fransa’dır. İnsani ve ilmi değerlere karşı ağır bir başkaldırı ve kâfir derecesinde sapkın fundamentalistler, insan formunun ne kadar sadist, bencil (egoist) ve hayvanlaşabileceğinin baz örneklerini teşkil ederler ve onlar emperyalizmin (kan emici vampirlik ve keneliğin) en açık göstergesidirler. Fundamentalizm sadece ve yalnızca İsevi inancına karşı bir direniş ve tepki değildir. Masonik ve kabalist kökten gelişleri nedeniyle yer yüzünde tek dinin İslâm ve Hazreti Adem’den, İslâm’ın

son peygamberi Hazreti Muhammed' e kadar bütün Peygamberlerin Müslüman olduğunu çok iyi bilirler. Onların ana davası insani bilinç, namuslu-dürüst, adaletli ve doğru yaşam ilkelerini yok etmektir. Başkaca herhangi bir ideolojinin de kendi fundamentalistleri (köktencileri) vardır. Bu prototipler vahiy kaynaklı hâkim (orijinal) ahlâk sistemlerini yerle bir etmek için oraya konmuş truva atları gibidirler.
Adalet ahlâkı ve kadim hukuk penceresinden bakıldığında bunlar, şeytanın askerleri, öncü ve sözcüleri gibidirler. Ama onlar da -gerçektir ki- karanlıklar ve kâbusların ürünü olan şer ve şeytani ideolojilerine çok sıkı bir biçimde bağlıdırlar. Hatta, "insan insanın kurdudur" felsefeleri gereği en bağlı olan da onlardır!.. Çünkü sistemlerinin insani ve ahlaki boyutu yoktur. Mutlak edinim, yalan-talan, soygun-vurgun, güçlülerin haklılığı ve çıkar ağırlıklıdır.

GÜÇLÜLERİN HAKLILIĞI

Oysa bon-sens (erdemlilik, haklıların güçlülüğü) zordur. Cahil nefse ağır gelir.

Onlar, laik fundamentalizmi yeryüzünde hakin kılmak için durmadan "izm" üretirler.

Bu nedenle "dünyadaki bütün izmler iğrençtir" Bu laf büyük bilim adamı Cemil Meriç tarafından söylenmeden önce de bu böyleydi, hala da öyle. Hakikat Mustafa Kemal Atatürk ve Cumhuriyet'in kurucu unsurları tarafından çok iyi bilindiği ve kavrandığı içindir ki, Türkiye Cumhuriyeti, bu lanetli izmler temelinde inşa edilmemiş; Emperyalizmin korkulu rüyası olan "insan odaklı" fazilet anlamında ve Cumhuriyet bağlamında kurulmuştur. Zira milyonlarca insanın katili olan kapitalizm ve emperyalizm insani boyut ve bilinç toplumuna, adalet, hukuk ve evrensel barış ilkelerine aykırıdır.

Ama buna rağmen, başta ABD-AB (vahşi batı) olmak üzere; Zulmün zalim havarileri (paraya, şehvete ve şöhrete tapan) fundamentalistler, aklınıza gelebilecek her yerde ve her konuda, her fikirde, hatta müzik gruplarının hayranları olarak, önce dernekleşerek (stk) sonra da cinsi sapık bir zihniyetle kendileri gibi düşünmeyenlere saldırarak iyiliği inkâr, hak, adalet, hakikat ve hukuku ret, fanatizm ve körlükte sınır tanımayan, saç telinden ayak tırnağına kadar uzanan bir körlük, kötülük ve koyu taassupla yaşamaya ve nefret yaratmaya devam ederler.

Üstelik bu primitif varlılar ve mutasyon mağduru tipolojiler kendilerini aydın sanırlar.

Oysa bunların ilham kaynağı ve dayanağı, sadece muzlim karanlıklar ve zalimlerdir.

Bilgi çağının çökmesi, eko-sistemin bozulumu ve dünyanın iğrenç bir yer olmasında sorumlular listesi yapılsa, bu varlıklar baştan ilk üçe rahatça girerler. Lâkin sahip oldukları izm etiketi nedeniyle ideolojileri o listelerde gözükür. Soykırımın kara kitabı, bilmem neyin katliam politikası diye anlatılır dururlar. İnsanlık âlemi onları (keneleri) çok iyi bilir ve tanır.

ANALİTİK TANIM, ARADAKİ FARK VE İNCE AYAR

Üniter devlet, anayasa hukuku metinlerinde, devletin, ülke, millet ve egemenlik unsurları ve keza yasama, yürütme ve yargı organları bakımından teklik özelliği gösteren devlet şeklidir. O halde, üniter devleti, devletin unsurlarında ve organlarında teklik özelliğiyle tanımlanmakta, ancak, milli devlet'in aksine azınlıklar dışında da "unsurların varlığını" kabul etmektedir. Nitekim ülkemizde 1961 öncesi her hangi bir unsur, başkaca bir halk veya etnik kök dillendirilmez iken, üniter devlet lâfzı ile bu dillendirme önceleri de'facto sonraları ise alenen yapılmaya başlamıştır.

1.Devletin Unsurlarında Teklik

Devlet, ülke, millet ve egemenlik unsurlarından oluştuğuna göre, üniter devlette, tek ülke, tek millet ve tek egemenlik vardır. Diğer bir ifadeyle üniter devlet, tek bir ülke üzerinde, tek bir milletin, tek bir egemenliğe tâbi olduğu devlet şeklidir. Bu nedenle, üniter devlette, devleti oluşturan unsurlar tek ve bölünmez bir bütündür. (DENİLİR!..) Şöyle ki:

a) Üniter devlette, devletin ülkesi tek ve bölünmez bir bütündür. Şüphesiz ki, üniter devletin ülkesi de "il" ve "ilçe" gibi birtakım bölümlere ayrıllır. Ancak bunlar, basit idarî bölümlemelerdir. Bu birimlerin sadece idarî yetkileri vardır. Yasama ve yargı yetkileri yoktur. Bunların hepsi aynı egemenliğe tâbidir. Hepsinde aynı anayasa ve aynı kanunlar, kısacası aynı hukuk düzeni uygulanır.

b) Diğer yandan üniter devlette, millet unsuru da tek ve bölünmez bir bütündür.

Milleti teşkil eden insanların millet unsurunu oluşturmalarında din, dil, etnik grup vb. bakımlardan ayrım yapılamaz. Üniter devlette "toplum"lar veya "cemaatler" temelinde egemenlik yetkilerinin kullanılmasında farklılık yaratılamaz. (!) Üniter devlet sadece yer bakımından federalizme değil, aşağıda göreceğimiz cemaatler bakımından federalizme yani "korporatif federalizm"e de kapalı ve karşıdır.

c) Nihayet üniter devlette egemenlik de tek ve bölünmez bir bütündür. Tek olan egemenliğin sahası bütün ülkedir. Bu egemenliğe tâbi olan da bütün millettir. Egemenliğin kaynağı bakımından da ayrım yapılamaz.

Dikkat edilirse eğer, a, b, c tanımlamalarında yer alan çok ince bir ayardır. Ki bu 24 anayasasında söz konusu bile değildir. Dolayısıyla, başta AB dayatmaları olmak üzere bölge bazında oluşturulmaya çalışılan "Kalkınma Ajansları"nın bile yasal dayanağı bu tanımlardan kolaylıkla çıkabilmektedir. Aynı bağlamda; "Türkiye'de Kürt v.b. sorunu var" demek de suç olmaktan çıkmıştır. Oysa Türkiye'nin gerçekte her hangi bir etnik sorunu yoktur.

2.Devletin Organlarında Teklik

Üniter devlette, devletin ülke, millet ve egemenlik unsurlarında teklik olduğu gibi, devletin yasama, yürütme ve yargı organları bakımından da teklik söz konusudur.

a) Üniter devlette tek yasama organı vardır. Ülkenin bütünü için geçerli kanunlar, merkezde bulunan tek bir yasama organı tarafından yapılır. Örneğin Türkiye'de tek yasama organı Ankara'da bulunan TBMM'dir.

b) Üniter devlettin yargı organı da üniter niteliktedir. Şüphesiz yargı organı üniter devletlerde de mahiyeti gereği birçok mahkemeden oluşur. Ancak, ülkenin her yerinde aynı tür mahkemeler vardır ve bunların üst mahkemeleri aynıdır. Bir üniter devlette, birden fazla ceza mahkemesi, birden fazla idare mahkemesi olabilir; ama iki tane Yargıtay, iki tane Danıştay olmaz.

c) Üniter devlette, yürütme organı bakımından esas itibarıyla bir "bütünlük" vardır. Yürütme organının tepesinde, parlâmenter hükûmet sistemlerinde "bakanlar kurulu", başkanlık sistemlerinde "başkan" vardır. Bakanlar kurulu veya başkana şimdilik "merkezî idare" diyelim. Üniter devletlerde yürütme yetkisi esas itibarıyla, bu "merkezî idare"de toplanır. Ancak, ülke genelinde bütün yürütme ve idare fonksiyonunun, başkentteki bu "merkezî idare" tarafından yerine getirilmesi mümkün

değildir. Yani, üniter devletin yürütme ve idare organlarının mutlak bir şekilde üniter nitelikte olması imkansızdır. İşte bu nedenle, üniter devletlerde de, idare organının tekliği mutlak nitelikte değildir. Bu bakımından üniter devletler, kendi içinde "merkezî üniter devlet" ve "adem-i merkezî üniter devlet" olmak üzere ikiye ayrılabilir.
İkinci bölüm açıklama ve tanımlamalarında görüleceği üzere, sistemde derin çatlaklar ve çelişkiler vardır. Örneğin: (a) şıkkına göre yasama organı tektir. Ama oluşum biçimi milli devlette "Hakimiyet kayıtsız şartsız milletin" iken, 1961 yapılanması, siyasi partiler ve seçim mevzuatında giderek halktan ayrışma ve laik Fransız fundamentalizmi yönünde örgütlenen seçkinci elitlere idareyi terk ve teslim anlayışı yatmaktadır. İlerleyen süreç içinde bu kaygı gerçekleşmiş ve sonuçta politika oligarşik bir yapılanmanın eline geçerek, millet ve milli irade mefhumları adeta tarihe karışmıştır.

(b) bölümünde tanımlanan mahkeme ve yüksek mahkeme tanımı da aldatmacadır. Zira bugün sivil alt-yerel ve yüksek mahkemelerin tamamı askeri örgütlenme içinde de vardır. Üstelik durum demokrasinin kurumsal yapısı, eşitlik, insan hakları, adalet ve hukuk ilkesine açıkça aykırılık teşkil etmesine rağmen…
Buna mukabil "Milli Devlet" modelinde "kuvvetler birliği" esası geçerli olup; Tek kuvvet ve tek irade millettir. Millet adına bu yetki, bütün kurumları kapsamak üzere TBMM tarafından kullanılır. Üstelik 1924/28 anayasasında geçerli siyasi partiler mevzuatı 1946 -50 şekillenmesi ile "Millet iradesinin devlet idaresinde" çok şeffaf ve dürüst bir şekilde temsiline imkan vermektedir. Mevcut düzende buna imkan ve ihtimal dahi yoktur.

MUKAYESELİ BİLİM VE AÇILIM

Bilindiği üzere ülkemiz, kavga, kargaşa, anarşi, terör-tedhiş, kriz, bunalım ve buhran gibi kavramlarla 1960'dan sonra tanışmıştır. 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 müdahalelerinin sebebi hikmeti de 1961 anayasasıdır. 1982 Anayasası ise 61'e göre geriye gidiş, ancak ülke şartlarına göre 1924 anayasasına yöneliştir. Çünkü 1924 (1928) anayasası, Atatürk, Türk ve Türkiye düşmanları tarafından ilga edilmeseydi, şu an için Türkiye istiklal ve istikrarın en tepesinde / zirvesinde olacağı gibi, dünyanın da en zengin ve güçlü devletleri arasında olabilir, çağdaş medeniyet seviyesini aşabilir ve konjonktürel bağlamda bir-kaç belirleyici aktör arasına pek alâ girebilirdi.

11 Kasım 1938 – 13 Mayıs 1950 dönemi hezimetinden sonra, 14 Mayıs 1950'den itibaren kazanılan ivme ve tekrar hayata geçirilen Atatürk ilkeleri ve Türk İnkılâbı bunu başarmaya muktedir olduğunu göstermiş ve ispatlamıştı. Mukayeseli bilim, siyasi tarih, ülke ve dünyanın genel gidişatı bunu açıkça göstermektedir. 1970, 80 ve 90'lı yıllarda üst üste yaşanan ekonomik, sosyal ve siyasal krizler, tarihe karışan hakkı mükteseplerve devlet beş sente muhtaç düşürülürken; Kendileri dünyanın sayılı zenginleri arasına giren politik-ACI, kapitalist ve yerli emperyalistler, adeta savaş zengini gibidirler. Günümüzde yaşanan kriz, Bunalım, buhran, gerilim, anarşi-terör ve tedhiş bu Cumhuriyet, hürriyet, adalet, hukuk, ahlak ve demokrasi düşmanlarının eseridir.

Sistemi tıkayan, ülkeni önünü tutan, yolunu kesen zihniyetin sahibi de onlardır.

Şimdi "onlar kim" diyeceksiniz!..

Buyurun inceleyelim:

ŞİMDİ BU DÖNEMİ YENİ BAŞTAN İNCELEYELİM

Birinci Cumhuriyetin fiilen sona erdiği gün olan 10 Kasım 1938, Türk milleti için 12 yıl aralıksız sürecek olan ve ancak 14 Mayıs 1950'de, demokratik bir halk hareketi ile "dur" denilebilen mâkus talihin (diktatörlük, despotizm ve dönme-devşirme, ateist-pagan-sabetaist, şaibeli ve şer kadroların bürokrasiye taşındıkları faşizmin) başlangıç tarihidir.

Ertesi gün, asrın devlet adamını kaybetmekten dolayı bir yanda derin bir hüzün, diğer tarafta devletin geleceği ve bekası yönünden ağır basan endişe ve kaygı yaşanmaktadır. Sonuçta, kaygı galip gelmiş ve literatürel anlamda "İkinci (sanal) Cumhuriyet" olarak adlandırabileceğimiz yeni dönemin başlangıcında sağduyu sahipleri (Kemalistler) haklı çıkmışlardır. Zira, artık, Atatürk döneminde temelleri atılan ve sistematik bir düzenle yaşam boyutuna ve devlet hayatına geçirilmeye başlanan "demokrasi", "insan hakları" (halkçılık), "adalet" ve "hukukun üstünlüğü" ve bu norm (objektif) ilkelere dayalı "lâiklik-lâyiklik" gibi kavramlar artık yoktur. Çok kısa bir sürede, bütün esas ve unsurları ile fiilen ve resmen bir karşı devrim başlatılmış, halkı kucaklayan 'inkılap' süreci kapatılmış, adına 'devrim' denilen zorbalık dönemi başlamıştır. Akabinde Atatürk usulen ve tefhimen "ebedi şef" ilân edilmiş ve kadrocuların öteden beri özlem duydukları ve ilhamını İtalyan faşizmi ile gayri ahlaki, aykırı lâik Fransız fundamentalizminden aldıkları "milli şef" ile tam bir diktatörlük tesis ve ilân edilmiştir.

(Önemli not: Orijinal anlamda lâiklik yani Atatürk'ün deyimi ile lâyıklık esasta bir İslâmi terimdir. Herkesin özgürce din seçebileceği ve inandığı dini, icaplarına uygun olarak yaşayabileceği anlamına gelir. İnanma ve inandığı gibi yaşama hürriyeti.)

GİZLENEN REJİM: KEMALİZM (Türk İnkılâbı)

Bu süreçte, Türk inkılâbının izleri, Atatürk ilke ve inkılâpları ve Cumhuriyetin 16 yıllık eserleri şuursuzca yok edilmiş; Stalin'in, Lenin'i silme harekâtında bile göze alamadığı madeni para ve banknotlardan kurucu liderin (Atatürk) resmi ve ismi dahi silinip atılmıştı. "Halka rağmen-halka hizmet" ve "halk için devlet" değil "devlet için halk" anlayışı ile yönetimi ele geçirenler "sözde batılılaşma", büyük Atatürk'ün vefatını fırsat bilen vahşi batılı emperyalistler ise "Sevr'in intikamını almak ve Lozan'ı yok saymak" adına, (dahili bedhahlar ile işbirliği içinde olarak) istiklâl savaşıyla kutsal topraklardan kapı dışarı edilen bütün "kapitalist ve emperyal" emel ve menfur amaç sahiplerine ülkenin kapılarını ardına kadar açmış ve Türkiye Cumhuriyetinin kuruluş felsefesinden saptırılması-arındırılması ve uzaklaştırılması için, milli devletin temellerine dinamit koymak, yükselen değerleri (milliyetçilik, din, dil, Türk kültürü vd) her ne gerekiyorsa (maalesef) hepsi fazlasıyla yapılmış ve yaptırılmıştır.

Atatürk ilkeleri ile bütün esas ve unsurları dahil Türk inkılâbının yok sayıldığı, Kemalizm'in gizlenmek, hafızalardan silinmek ve tarihin karanlıklarına gömülmek istendiği bu dönem; Seksen yılı mücavir Cumhuriyetin kayıp ve karanlık, despotluk ve koyu-kara diktatörlük yıllarıdır. İnönü hem cumhur başkanı ve hem de Halk Partisi genel başkanı, devletin vali, kaymakam ve belediye başkanları ise dikta partisinin il ve ilçe başkanlarıdır. Halktan kopuk, seçkinci, zengin-güçlü, varlıklı ve esas itibarıyla kapitalist ve emperyalist eğilimli; Milli ve manevi değer yoksunu, dini-imanı para, kâbesi vahşi batı olan, halk düşmanı bir kadro devleti ele geçirmiş olmakla;

Büyük Atatürk ve Türk inkılâbının "Avrupa'nın endüstriyel veri, bilim ve salt teknolojisinden yararlanma" esaslı batı politikası bu defa; Tefessüh etmiş bir medeniyetten kültür ithal etme gaflet ve dalâletine dönüştürülmüş ve adına "batılılaşma" denilerek, önce Cumhuriyetin lâiklik anlayışı ret ve inkâr edilip "dahili bedhah, ateist-pagan, din düşmanı ve sabetaist zümrece pek beğenilen Lâtin-Grek ve Anglosakson bozması bir tür din, vicdan ve insanlık düşmanı anlayış 'lâiklik' adı altında ithal ve ikameye kalkışılmıştır. Böylece yakın tarihin en büyük

Atatürk, Türk ve insanlık düşmanlığı icra ve ifa edilmiş ve batının 1000 yıllık arzu, hedef ve ihtirası hayata geçirilmiştir.
Zira, Atatürk ve Türkiye Cumhuriyetine karşı, Gümrük Birliğine katılma, zorunlu eğitimi bilim, din-ahlak ve sanat öğrenimini yok etme pahasına sekiz yıla çıkartma gaflet, ihanet ve dalâletinden önceki en büyük hıyanet budur. Bu vakıayı her kesin bilmesi ve her kesimin kabullenmesi, yargılaması ve sorgulaması şarttır.
Ki, bundan böyle; Gerçek anlamda aydınlık, arı-duru, ilkeli-onurlu, sorumlu, namuslu-dürüst, temiz ve berrak, vatan topraklarında hâkim ve "milli devlet" olarak hükümran bir vasıfla bu yolda ve bu uğurda emin adımlarla yürünebilsin...

Mâkus (kötü) talih ve tarihin tekerrür etmemesi (tekrarlanmaması), ibret ve ders alınması bakımından; "TBMM'nin üstünde ve üyeleri seçimle değil atamayla gelecek" faşist bir konseyin dahi kurulmasına kalkışılmış kapkara bir döneme, biraz daha (oralara) gerilere dönüp bakalım.

ÜÇÜNCÜ CUMHURİYET

İkinci (sembolik) Cumhuriyet, Ocak 1946'da, büyük Atatürk'ün en büyük ideal ve özlemi olan "çok partili siyasi hayata geçilmesi ile" derinden sarsılmış, bütün karşı devrim, (inkârcı duruş) ve ısrarlı direnmelere rağmen 4.5 yılda tükenmiş, 14 Mayıs 1950'de ise, Türk milleti tarafından "bir BEYAZ İHTİLÂL ile" ülke fiilen kurtarılarak, karanlık ve kâbus dönemi resmen sona erdirilmiştir. (Gerici, yobaz ve irticai kesimler bu harekete karşıdevrim demek utanmazlığını gösterirler)
Olaya tarafsız gözle bakar ve objektif bir değerlendirme yaparsak, başlayan süreci bu defa "Üçüncü (GERÇEK) Cumhuriyet dönemi" olarak adlandırabiliriz. Zaten bunun böyle olması gerekir. Zira, bu dönemler arasında çok derin uçurumlar ve farklılıklar vardır. Başka bir şekilde tanımlamak ve açıklamak da mümkün değildir. Zira, Atatürk'ün ve Türk İnkılâbı'nın "halkçılık" felsefesine uygun biçimde "halkın iktidar olduğu" iki dönem vardır. 1923-1938 ve 1950-1960 arası. Yani, birinci ve üçüncü Cumhuriyet... Zira, Cumhuriyet, demokrasi ile kaim ve daim bir rejimdir. Bütün usul, esas, kurum ve kuruluşları ile demokrasi olmaz ve "CUMHURİYET FAZİLETTİR" ilkesi bütün onur ve erdemi ile fiilen yaşanmazsa cumhuriyetten bahsetmek mümkün değildir.
Tasnife göre, ancak 10 yıl devam edebilen bu "Üçüncü Cumhuriyet dönemi" "Türk İnkılâbına ait" kaybolan (kaybettirilen) bütün değerlerin büyük bir özenle tekrar hayat bulduğu, ülkemiz ve insanımızın baskı,

zulüm, işkence, eziyet ve esaretten, despotluk, diktatörlük ve faşizmden kurtularak, özlenen “milli rejim” Kemalizm’ e kavuştuğu, “milli devlette” huzur, güven, insicamın ve istikrarın sağlandığı, halkın devletle, devletin halkla barıştığı, Cumhuriyet ve demokrasinin “millet iradesinin devlette” tecelli-i ile örtüşüp, bütünleştiği ve devletin halk tarafından idare edildiği, demokrasinin “bütün usul, esas, kurum ve kuruluşları ile” temayüz ettiği adeta bir “asrı saadet” dönemidir. Atatürk döneminde ortalama % 23.5 olan kalkınma hızına, Celâl Bayar ve Menderes hükümetlerinde çok yaklaşılmış ve % 20.5’lara kadar varılmıştır. Daha da önemlisi, refah tabana yayılmış, işsizlik, yokluk, yoksulluk, hastalık ve cehalet önlenmiş, muasır medeniyetin imkân ve araçları kullanılmaya başlanmış, 1938-1950 arasında vaki “kapalılık” fobisi aşılmış, Atatürk’ün “devletçilik” ilkesi ve anlayışına uygun “karma ekonomi” sistemine geçilmiş ve medeni dünya ile “karşılıklılık ve eşitlik” kuralına dayalı onurlu bir entegrasyon gerçekleştirilmiştir.

4. CUMHURİYET’İN AYAK SESLERİ

Ancak, 3. Cumhuriyet fazla uzun sürmedi. Daha doğrusu sürdürülmedi. Zira, insanlık aleminin ezel-ebed düşmanları vahşi kapitalist, ateist, Darwinist-pagan, kökten din ve ahlak düşmanı Fransız fundamentalist ve emperyalistlerin önündeki tek ve yegâne engel, yani Atatürk Türkiye’si günden güne gelişmekte, büyümekte ve 12 yıllık mâkus sürede ABD ve AT/AET ülkeleri tarafından başına musallat edilen belâ, musibet, felâket ve dahili bedhahlar yoluyla kasıtla ayaklarına dolanan (ABD ve batı ile bilinçsizce imzalanan) “antlaşma” nam aykırı prangalardan sıyrılma-kurtulma yoluna girmekte idi.
Bu zaman zarfında çok büyük eser ve hizmetlere imza atıldı. Geri kalmışlık, cehalet, içine düşülen maddi-manevi, ilmi-dini-milli ve kültürel sefalet aşıldı. Kalkınma, sanayileşme ve gelişme 1938’de düşürüldüğü yerden maharetle kaldırıldı. Muasır medeniyetler seviyesine gerçekten ve kesinlikle ulaşıldı. Öyle ki, Türkiye tıpkı Mustafa Kemal’in hayal ettiği gibi; İleri, çağdaş ve modern bir dünya devleti oldu. Halk zengin ve mutlu, devlet “BOP ve BİP” gibi emperyalist uşak ve küresel-evrensel çetelerin icadı sömürü projelerine “dur” diyecek kadar güçlü-kuvvetli-muktedir bir hâl aldı. Demokrasi yerleşti. Cumhuriyet gelişti. “Milli Devlet” ilkesi yeniden hayata geçti. Halk kişilik ve kimliğine kavuştu.

KISKANÇLIK, PANİK VE KORKU PSİKOZU

Ama, kıskançlık, panik, korku ve endişeye düşen dahili ve harici bedhahlar (gizli düşmanlar) bunu çekemediler, hazmedemediler. Saat 9'u 5 geçe başlattıkları menfur emellerine artık kavuşamayacakları zehabına kapıldılar. Zira, gelişen Kemalizm, yok olması mukadder kapitalizm ve kan emici emperyalizmin eceli demekti. Gerçek demokrasi Türkiye' de hayat bulmuş ve kalıcı olma yoluna girmişti.

VAHŞİ BATI'NIN KABUSU: GÜÇLÜ-KUVVETLİ VE KUDRETLİ TÜRKİYE

Hariçte panik büyüdü. Ya diğer milletler de, "Türkiye gibi uyanırsa" !.. Veya, "uyanan ve Kemalizm'i örnek alıp uygulayan devletlerin sayısı çoğalırsa !.." İşte bu, korku, kâbus ve kaygı yüzünden; İç ve dış düşmanların iştirak, vatana ihanet ve işbirliği ile 3. Cumhuriyeti kesintiye uğratan ve cumhuriyet tarihinin en büyük 'kırılma' hareketi olan 1960 darbesi hazırlanarak alçakça uygulandı. İnsan hakları, adalet ve hukukun utancı, siyasi tarih ve ahlâkın yüz karası ve yeniden karanlık günlere, yıllar sürecek kâbusa dönüş böylece başladı. Demokrasi ilga edildi. Muasır ve medeni anlamda gerçek Cumhuriyet son buldu. Kâbus çöktü ve karanlıklar geri geldi.

ÇOK YAMAN BİR ÇELİŞKİ!

Cuntanın handikabı Atatürk adına "Atatürk düşmanlığı" yapmış olmaktır.

Bu çok kötü bir tohum olmuş, sonraları şekillenen 'türedi zihniyet' (tanrı uludur, halk İsmet'in kuludur zihniyeti) devrimbazlık, koyu fanatizm, irtica, gericilik, yobazlık, ayrışma, bölünme-çözülme, parçalanma gibi güncel tehdit unsurlarını yeşertmiş ve 1938 karşıdevrimi ile ekilen nifak tohumlarını amansızca diriltmiştir.

BÜYÜK UTANÇ!..

Sonuç: Kemalizm'in ezeli düşmanları sözde "Atatürkçülük" adına ve kan dökerek, hırs ve intikam hislerini tatmin pahasına ülkenin ve milletin kaderine cebren ve hile ile el koydular. Milli devletin esası ve sarsılmaz mayası olan ve tam 37 yıl kesintisiz uygulanan "Atatürk'ün Anayasası"nı Atatürkçülük adına kaldırdılar, ilga ettiler. Bu ne büyük bir utanç ve yüzkarasıdır bilir misiniz? Ama onlar asla utanmazlar.

Demokratik seçimle gelmiş siyasiler ile samimi Kemalist, namuslu ve dürüst vatanseverlerin tasfiyesi için gerekli finansman dışardan sağlandı. Cumhuriyet ve demokrasiye ara verildi. 14 Mayıs "Demokrasi Bayramı" derhal kaldırarak, utanmadan ve bu günün adına "kinâyeten" (kin ve nefretlerinden dolayı) "hürriyet ve demokrasi bayramı" denildi !.. Oysa, demokrasi bitmiş ve 3. Cumhuriyet de sona ermiş ve tekrar Atatürk, Türk İnkılâbı ve ilkelerini hedef alan "karşı devrim" başlatılmıştır !.. Fazla değil, sadece 9 yıl içinde (1971) hükmünü fiilen yitiren ve 20 yılda ülkeyi tam bir kaos, kriz, kargaşa, anarşi, terör, kardeş kavgası, kargaşa ve felâketin eşiğine getiren 1961 Anayasasına "Milli Devlet" yerine, tam da plân, hedef ve çıkarlarına uygun (ırkçılık ve ayrılıkçılığı çağrıştıran) "milliyetçi" deyimi ile zaten bölünmüşlüğü ifade eden "üniter" (kümenin birleşik biçimi, çokluğu oluşturan varlıkların birliği) kelimesini koyarak, günümüzde yaşanan nifak, fesat ve tefrikanın temellerini attılar.

BÖYLECE:

Çok kısa bir sürede, sadece 45 yıl içinde; Millet iradesi, devlet idaresinden kayıtsız, şartsız soyutlandı, dışlandı. Devam eden süreçte gerçek anlamda millet iradesinin, devlet idaresine yansıması olan Demokrat Parti tarafından 31 Temmuz 1959 tarihinde tam bir eşitlilik, dengeli ve ilkeli ortaklık ve her hususta mutlak mütekabiliyet esaslarına dayalı olarak başlatılan AET ortaklık süreci önce bir süre inkıtaa uğradı.

AET, AB DEĞİLDİR!..

Halihazır dayatma, emir-talimat ve direktifler çerçevesinde sürdürülen AB uyum ve müktesebata entegrasyon sürecinin 31 Temmuz 1959 tarihli başvuru ile uzak-yakın hiçbir ilgisi ve alakası yoktur. O, ekonomik bir entegrasyon ve piyasa olayı idi. Bu tam tersi.

Daha sonra tamamen karşı tarafın istekleri baz alınarak, AET'e boyun eğilerek ve hattâ teslimiyet yolu açılarak (minnet borcu ödenircesine) 12 Eylül 1963'de Ankara antlaşması imzalandı. İmzalanan antlaşma 1 Aralık 1964'de yürürlüğe sokuldu ve ülkemizin, önce Kıbrıs bunalımından başlamak suretiyle özgürlük, hakimiyet ve hükümranlık haklarından peyderpey taviz verilmeye başlandı.

Milli mevcudiyetin maddi, manevi, ahlâki, siyasi, ilmi, sosyal ve kültürel temelleri sarsıldı; 1 Ocak 1996 tarihinde resmen yürürlüğe giren "Gümrük Birliği" ile hızlanan süreçte milletin en değerli hazinesi olan kutsal vatan topraklarının yer altı-yer üstü değer, eser, işletme ve servetleri (özelleştirme yoluyla peşkeş çekilip) adım-adım kapitalist ve

emperyalist düşmana satılmaya başlandı; (Oysa AB ülkeleri özelleştirme konusunda çok temkinli idi. Bu uygulamayı çok asgari ve sınırlı tuttular. Ancak, Cumhuriyetin birikimleri ve milletin öz malını kapış-kapış kapmak için ülkemize koştular. Şimdi iş tersine döndü. Kriz kapıya dayanınca özelleştirme yapanlar zararlı, yapmayanlar kârlı çıktı. Bizdeki gözü dönmüş AB sevdalıları bunu göremediler. Basiret ve beka gösteremediler. Açıkça oyuna geldiler.)
Ülkenin Atatürk ve Türk İnkılâbı ile aydınlanan istiklâli ve istikbali karartıldı; Milleti bu hazineden mahrum ederek "Lozanı" yok sayıp "sevri" getirmek isteyen dahili ve harici bedhahlar her yanı sardı; Atatürk döneminde ret ve ilga edilen Masonluk ve misyonerlik (1974 CHP-MSP iktidarı döneminden itibaren) bütün yurdu kapladı; İstiklâl ve Cumhuriyet tehlikeye düştü; Ekonomik bağımsızlık fiilen sona erdi. Ülkemizin iktisadi sınırları kaldırılarak; Kapitalist ve emperyalistlerin ezeli-ebet oyunu olan "küreselleşme ve globalleşme" aldatmacası ile memleket bir sömürge ve açık Pazar haline getirildi. Milli İktisat, Milli Savunma ve Milli Eğitim politikalarına çok ağır darbeler vuruldu. Misak-ı Milli sınırları dahilindeki arka bahçemiz Kıbrıs, Musul-Kerkük, 12 adalar, Selânik davası dumura uğradı, kırmızı çizgiler yok sayıldı, "Milli Dava Kıbrıs" Rum'un insafına terk edildi;

BİR AVUÇ ANARŞİST

Bir avuç anarşist, militan ve menfur terörist devletimizi tehdit eder hale geldi; Huzur, emniyet, istikrar ve güvenlik kalmadı; Hükümet, adeta teröre boyun eğdi, Ordumuzun, Jandarmanın ve Polisimizin eli-kolu bağladı; Komutanlarımız katil ve kansız, insanlık düşmanı vicdansız teröristlerle el sıkışmak mecburiyetinde bırakıldı; Ülke-Vatan "demokratikleşme gereğidir" bahanesi ile paylaştırılmaya kalkışıldı; AB emretti diye Türk milleti ve devleti aleyhine yasalar dayatıldı; Avrupa korkusu yüzünden ihanet şebekeleri himaye edilir ve bebek katili beslenir oldu;

SÖZDE DİNDARLARIN DURUMU

Dindarız diyen ve fakat dini-imanı para olan "aç köpek misali" takiyyeci "din tüccarları" ve siyasi şirket sahipleri halkı kandırma, aldatma, yalan-talan, soygun ve vurgunlarını hızlandırdı; Kirli el ve emel sahibi 'vicdanı ve irfanı satılık' menşei karanlık politika simsarları kapitalist ve emperyalist ABD ve AB'nin emrine girdi; Ülkenin başbakanı hakkında ABD'ye "atmayın, kullanın" denildi;

Milli Ekonomi IMF'e, milletin kaderi dünkü hasım ve ezeli düşmanın eline teslim edildi; Bankalara, fonlara, kurumlara ve soyguncu-vurguncu mafya ve ülkelere hortum bağlandı; Türk hekim, Mimar ve Mühendisleri, İlim, İrfan ve Fen adamları bir kenara atıldı; Ülkenin Banka Liman, Hava Alanı ve Sanayi işletmeleri yabancılara peşkeş çekildi; Bütün imkân, kuvvet ve kaynakları namüsait hale, acz ve zevale düşürüldü; İç ve dış borç büyüdü, milli ekonomi "bilerek ve istenerek" örtülü bir kapitülâsyon sürecine sokuldu.

Her gün "Al Bayrağa sarılı "ŞEHİT" tabutları gelirken; Milletin bağrından çıkan 58 belediye başkanı, bir kısım etkilisi, yetkilisi, bürokratı terörist olmuşken; Emniyet güçleri, ihanet ve şeamet erbabı anarşist, terörist, hırsız, yolsuz, hortumcu, sahtekâr, kap-kaççı, gaspçı, kaçakçı, ırz düşmanı ve vatan haini karşısında eli kolu bağlı aciz ve çaresiz bırakıldı; Dahili hain ve harici düşmanlar tarafından suni olarak yaratılan terörü yabancı işbirlikçilerin emri ile siyasallaştırma, affetme ve hainleri legallleştirme çabaları sürer, sınırlarımızdan 5000 terörist rahatça içeri girer ve Türk vatanında sanal azınlıklar yaratma niyet ve gayretleri; Mason, misyoner, din ve ahlâk düşmanı ateist ve pagan faaliyetleri olanca azgınlığı, hainliği ve bölücülüğü ile hız kazanırken; Kurucu ve kurtarıcı Atatürk'ün: "Paramızı, hayatımızı harici düşmanların etki ve saldırısından kurtarmak, bu millet ve memleketin harici düşmanlara esir olmasına müsaade etmemek ne kadar lâzımsa; Aynı zamanda ve onlardan daha fazla bir uyanıklıkla dahili (iç) düşmanlara (milletin kötülüğünü isteyen ve kötülük için çalışan hainlere), dahildeki zararlı adamlara da dikkatle bekçilik yapmak ve onların her hareket ve faaliyetlerini gözden kaçırmamak mecburiyetindeyiz. Biz, ancak bu gayretle, bu intibahla çalışarak muvaffak olacağız. Böylece: Bütün dünya Türkiye'nin saygın varlığına özenecek ve milletimize lâyık ve müstehak olduğu yüksek mevkii ayıracaktır" (*) biçiminde 'mutlak riayet ve mükellefiyeti mucip' bir hedef ve vasiyetle ülkeyi emanet etmesine rağmen, menfur AB'nin art niyetli "hain" isteklerine ne yazık ki boyun eğildi.

BEBEK KATİLİ

Otuz bin küsur insanın katili bu süreçte idam sehpasından indirilip, adeta misafir haneye koyuldu. Reva mı? Aziz ve büyük Dinimizin "kasten ve taammüden öldüreni siz de yaşatmayın öldürün" emrine rağmen tefessüh etmiş AB'nin dediğini yapmak!.. Ve bu emri yerine getirecek kadar küçülen, alçalan dönemin muktedir zihniyeti..

Şu geldiğimiz noktada bin türlü ıstırap, meşakkat, mezalim, endişe içinde "her türlü özgürlük ve bağımsızlığın tükendiği, namuslu-dürüst, ilkeli, onurlu ve sorumlu vatandaşlar için 'açlık, yokluk, yoksulluk, esaret ve sefaletin' fiilen başladığı, insan hakları, adalet ve hukukun siyasallaştığı, ülkemizin "Gümrük Birliği anlaşması" ile sömürgeleştiği, halkın köleleştiği, siyaset ve çoğu sivil toplum kuruluşlarının AB ve ABD'ye koşulsuz entegre (teslim) olduğu; Ülkemiz, milletimiz ve devletimizi geleceğe taşıyacak 'genç nesillere' çok kötü bir mirasın hazırlandığı bu durum ve dönemde:

MİLLİ EGEMENLİK VE MÜŞTERİ MİLLET

"Milli Egemenlik, milli devlet, milli iktisat, milli eğitim, milli savunma, özgür millet, cumhuriyet, demokrasi ve bağımsızlık" (?!.) ülkeyi yönetenlerin "meşruiyeti", dahil olmak üzere; Adalet ve siyaset kurumları, partiler ve seçim kanunları tartışılır hale gelmiş bulunmaktadır. Dahası, bu vahim süreçte sosyal "halk için" devlet ilkesi unutulmuş, zengini daha zengin; Fakiri daha ziyade fakirlik, açlık, yokluk, yoksulluk, zillet ve zulmün pençesine iten-terk eden "işveren devlet-MÜŞTERİ MİLLET" misal 'insanlık dışı" sömürü zihniyeti hâkim olmuştur.

Daha da önemlisi 3. Cumhuriyetten itibaren 45 yıl süren aymazlık ve gaflet ile haricen uygulanan psikolojik savaş, ajitasyon ve dezinfornasyon sonucu Türk insanı pasif ve paralize, (tepkisiz) bir topluma dönüştürülmüş, ekseri medya mütareke sermayesinin emrine girerek, dahili ve harici bedhahların eline düşmüş, gerçek Türk vatandaşlarının Demokratik tepki, hak, hukuk ve adalet arama yolları neredeyse kapanmış ve tıkanmış; Başta Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere, Cumhuriyetin kurucu unsurları tarafından öngörülen "insan, yurttaş, ayırımsız bütün halk-vatandaş, yani millet merkezli" eklektizm yerine, epistomolojik ve ontolojik sistemlerin "para ve sermaye odaklı" kapitalist, çıkarcı ve emperyalist, insanlık dışı teorileri baz alınmıştır.

Ayrıca, yargı hakim unsur yönünde siyasallaşmış, Cumhuriyetin denetçi ve Savcıları pasive edilmiş, Siyaset tekelleşmiş-yozlaşmış-çürümüş, topluma cebren ve hile ile dayatılan küreselleşme, modernite, globalleşme yoluyla ideolojik-kültürel saldırılar (psikolojik savaş) yoğunlaşmıştır. Saldırılarda tek hedef "Türk Milleti ve İnsanını" bir tarih öznesi olmaktan çıkarmaktır.

Bu sistematik süreç ve bağlamda insanlarımızın "milli-manevi, ahlâki, siyasal-sosyal ve kültürel" iradi mücadelesinin gereksiz, anlamsız

ve boşuna bir çaba olduğu "bilinci" genel, sosyal ve toplumsal davranış kategorisi haline getirmesi amaçlandı. Buna paralel olarak yozlaşma ivme kazandı. Çürüme, deformasyon, mutasyon ve erozyonu hızlandırmak amacıyla: Küresel kapitalizm ve emperyalizmden zarar gören halkın ilmi bilgi ve "milli şuur" yolları kapatıldı. Milli iktisat politikası terk edilerek maliye IMF ye, Milli Eğitim ne olduğu meçhul (ajan provokatör kılıklı) yabancı uzmanlara teslim edildi.
Milli Savunma ise NATO, BM ve AB güdümüne entegre ve emir kulu olmaya zorlanmakta. Dahası 45 yıldır Türk toplumunun dejenerasyonu için özel Sosyoloji, siyaset ve felsefe kitapları yayınlandı. Atatürk'ün, "Türk milletinin milli dini İslâm'dır" demesine rağmen, Türk İnkılâbı ve İslâm'ın temeli olan lâiklik manâ ve muhtevasından saptırılarak menfur amaçlar ve milleti dinsizleştirmek için kullanıldı. Bir yandan "Milli Tarih şuur ve hafızası" yok edilmeye çalışılırken, diğer taraftan kelime ve kavramlar üzerinde oyunlar oynanarak nesiller arasındaki denge bozuldu, aşılması kabil olamayacak uçurumlar yaratıldı. Dildeki bozulum, erozyon ve kavram kargaşası sonucu demokrasi ve uzlaşma kültürü, toplumsal iletişim, dayanışma, yardımlaşma, anlaşma ve 'tek vücut-yek vücut olma' kültürü baltalandı. Tevekkeli, temsilde adalet denilerek demokrasi, yönetimde istikrar iddiası ile "yönetim kalitesi" huzur, düzen ve insicam bozuldu.

Aslında bu kapitalist ve emperyalistlerin yolu, menfur strateji ve metodudur. Dünyanın her neresine adalet adına gittilerse, adaleti; Demokrasi adına gittilerse demokrasiyi; İnsan hakları adına gittilerse "hak-hukuk ve adaleti" yok ettiler. Bu bakımdan gerçeğe ve bilime asıl ihtiyacı olanlarda onlardı. İnsan, millet ve fert olarak "gerçekte" onların da Mustafa Kemal Atatürk'ün "Türk İnkılâbının" esas ve ilkelerine ihtiyacı vardı. Bu olmadığı içindir ki, beyinsel faaliyetleri metalaştı. "İnsani boyut ve bilgi toplumu" bağlamında en az bizim insanımız kadar, onlarında akıl ve iradelerinin kurtarılması zorunlu, insani yönden zayıf ve zavallı hale geldi. insanlık ve uygarlık böyle vahim bir döneme girmişken, eleştirel-doğrusal bilgi ve objektif düşünce her zamankinden daha büyük bir gereksinim halini aldı. Bu da, Atatürk ilke ve "Türk inkılâbının" kısaca "Kemalizm" in evrensel boyutta "emsalsiz ve tartışmasız, mutlak bir REJİM ve lider bir DOKTRİN" olduğunu (1950-1960 uygulaması dahil) bütün uluslar (devletler) için gerekliliğini "tarihi süreç içinde" bir kez daha kanıtladı.

İşte bu nedenle: Bütün kurum ve kuruluşları ile Türkiye Cumhuriyeti devleti ve milleti "1.Cumhuriyet" döneminin deneyim ve

kazanımları, ATATÜRK ilkeleri ve Türk İnkılâbı, yani “Kemalizm’in” ışığı ve yolunda, yorulmadan, milli değer, ilmi bilinç-şuur ve heyecana sahip “Vatansever duayenler” önderliğinde Türkiye halkının milli birlik ve beraberlikteki samimiyetine inanarak ve güvenerek; Şimdi tekrar “ama hukuki ve demokratik” bir mücadeleye “halk hareketine” başlamak zorunda ve durumundadır. Bu mücadele, kimseyi yüceltme ve karalama derdiyle değil, sadece “milli dava Kemalizm” misyonu ve “Türk İnkılâbı” vizyonu dahilinde olmak ve bu kapsamda kalmak zorundadır. Yani, yeni, bilinçli ve, “1960’dan günümüze doğrudan iktidar olmuş veya dolaylıda olsa bu iktidarlar içinde yer almış, deformasyon, dumur ve dejenerasyona uğramış, yozlaşmış, kapitalist ve emperyalist unsurlarla iç içe girmiş, her zerresine haram, yalan ve talan bulaşmış parti ve parlâmenterler dışında” büyük bir halk hareketi biçiminde oluşmak ve netice almak zorundadır.

Günümüz Türk yurttaşı, ülke'nin kasıtla-bilerek, inatla sürüklendiği bu kritik noktada; Vatansever-Kemalist, “Cumhuriyetçi-Demokrat” onurlu-sorumlu ve özgür insanlar olarak, ülkeyi uçurumdan çekmek, çıkarmak, kurtarmak ve günümüzün Ali Kemalleri ile diğer dâhili ve harici bedhahlara dur demek zorundadır.

Çıkış noktası: Gerçek vatansever, Kemalist ve milliyetperverler olarak; İnsanlığın, bilimin ve bilincin evrensel değerlerinin Türkiye ve Türk halkı ile tekrar bütünleşmesine engel olan her türlü çıkarcı, işbirlikçi, siyasal, sosyal, kültürel hortumcu ve Küresel kapitalizme Ülkeyi peşkeş çekenlere karşı: “Namuslu, dürüst, ilkeli, onurlu ve sorumlu, basiretli ve bilge, çalışkan ve üretken birey, gerçek insan sıfatıyla” cevap ve alternatif olmayı ve ülkemize çöreklenerek halkın kanını-canını iliklerine kadar sömüren ‘vahşi kapitalist ve emperyalistleri’ kovmayı vazgeçilmez bir şart olarak kabul etmektir. Sevgili Vatansever insanlarım, bu yolda ve bu uğurda; Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ü asla unutmayınız. Çanakkale ruhu ile ruhlanan ve istiklâl savaşı gibi bir büyük efsaneyi bu onur ve ruhla yaratan Kuvva-i Milliye, Müdâfaa-i Hukuk Hareketini hatırlayınız. Bu ülkenin Vatanseverleri; Mustafa Kemal Atatürk'ün yoluna baş koyan: Namuslu, onurlu, ilkeli ve dürüst gerçek anlamda “milli devlet” ve Kemalizm’den yana olan “namus borcu, kumar borcu bulunmayan” alnı ak, yüreği pek, vicdanı hür, irfanı hür, boğazından haram lokma geçmemiş “GERÇEK İNSANLARIN” kendini millete adayan ve vatan-millet, hürriyet, adalet ve hakimiyet-istiklâl yoluna baş koyanların etrafında örgütlenin. Ve gelin hep beraber yeni, demokratik hak, adalet

ve hukuka dayalı beyaz ihtilâli oluşturalım, günümüz Ali Kemallerine karşı duralım ve yeniden ATA' nın emanet ve vasiyeti olan CUMHURİYET' i kuralım.

Fakat, eğer, her şeye rağmen bu utanç verici hale rıza göstermek niyet, gaflet ve dalâletine düşmüş olanlar varsa ve/veya bir okuyucu olarak siz eğer böyle iseniz biliniz ki, her hangi bir "geleceğiniz" (?) olmayacaktır. Amma, yeniden hür, hakim, özgür, onurlu ve hükümran olmak istiyorsanız: YENİDEN:
"YA İSTİKLÂL, YA ÖLÜM" demelisiniz.

Milli Devlet; Hürriyet ve istiklâlimize, dolayısıyla "Türk'ün insanca yaşamasına" hayır diyen, kendince azimli, kararlı ve sabırlı, onursuz, insanlık dışı, hain ve alçak dahili ve harici düşmanlarca "delikten süpürülmek ve "İkinci Ergenekon" Anadolu'dan kovulmak veya mahvolmak yerine; Bu şuursuz ve çılgınca gidişe gem vurmak, tam bir azim, irade ve kararlılıkla "DUR" demek bir insanlık, onur ve namus borcudur.

Unutmayınız ki, namuslu ve dürüst insanlar da, en az hırsız, arsız, yolsuz, soysuz ve namussuzlar kadar cesur, atılgan, çalışkan ve cesur olmadıkça bu vatan kurtulamaz. Devlet, harici (bedhahlar) ihanet şebekeleri ile dahili (bedhahlar) yerli işbirlikçiler konum ve durumundaki çetelerden kurtulamaz.

Yozlaşmış, çürümüş ve kokuşmuş rejimin "rüşvet, iltimas, yolsuzluk, soysuzluk, gasp, irtikap, suistimal, kap-kaç, kaçakçılık, sahtecilik, hortumculuk, kayıt ve kapsam dışılık, ayrıcalık, imtiyaz ve dokunulmazlık gibi insanlık, ahlâk, cumhuriyet ve demokrasi dışı" alışkanlık, adet ve haram-haksız kazanç yolları tıkanamaz. Nihayet, doğrusal yönde iş gören açık, saf, temiz, dürüst ve şeffaf hükümetler kurulmadıkça; Devlet idaresinde millet iradesi hakim kılınamaz; Süratle yayılan ahlâksızlık, edepsizlik ve şerefsizlik önlenemez.
Şu anda siyasette, medyada, kamu kurum ve kuruluşları ile bazı sektörlerde ve bürokratik oligarşide 'hakim unsur' olarak yuvalanan, hayasızca ve sorumsuzca davranarak kendilerini ve ülkemizi kullandırmayı yeğleyenlerin iktidarında, bölücü anarşist ve terörist yandaşı, yatakçı ve destekçilerinin ülkemizi bir baştan bir başa, pervasızca dolaşmasına göz yumulduğu ve fakat teröre karşı şanlı bayrağımızın altında öfke ve tepkimizi dile getirmemizin dahi mümkün olmadığı, millete ait kal-â'ların hile, haksız işgal ve desise ile tek-tek düşürüldüğü böyle vahim bir dönemde "ulusal egemenlik, hürriyet, hak,

adalet ve özgürlük" için çok daha görkemli ve bilinçli bir mücadele vermek gerekmektedir.

Aksi taktirde, 27 Mayıs darbesi ile açılan "Lozan'ı ilga ve Sevr'i ihya" yolunda, bütün 'milli güç, irade ve engelleri" çiğneyerek ilerleyen; Gümrük Birliği anlaşması ile iktisadi sınırlarımızı kaldıran, ülkemizi bir 'Açık Pazar' serbest sömürü alanı, manda ve müstemleke haline getirmeyi amaçlayan; Milli dava Kıbrıs'tan vazgeçen, Kerkük' de kırmızı çizgileri sorumsuzca silen, Ege, Kırım ve Musul üzerindeki haklarımızdan geri adım atan, Türk dünyası ve Balkan politikalarında pasifleşen ve bütün uluslar arası çıkarlarından ABD ve AB lehine feragat eden, gayri Milli ve gayri Müslim "mütegallibe" er veya geç bu menfur yolda muvaffak olacaktır.

Dip dalga ve "gerçek derin devlet" sıfatıyla Milli hâkimiyet ve milli menfaatleri koruma yükümlülüğünü doğal olarak üstlenen ve % 5'e karşı % 95'le kahir ekseriyeti teşkil eden "MİLLET", milli rejim Kemalizm, (medeni siyaset) Atatürk ilke ve Türk İnkılâbının müktesep hak, hukuk ve esaslarına sahip çıkmak ve yeniden hayata geçirmek zorundadır. "Asıl önemli olan ve memleketi temelinden yıkan, halkını esir eden, içerideki cephenin suskunluğudur" diyor, Mustafa Kemal Atatürk.

Bunu unutmayalım. Türk Milleti için asla esaret ve sömürü bir kader olamaz.

Şimdi ses vermek ve "olanca gücümüzle" haykırmak zamanıdır: ÖZELLİKLE!.. 2008 yılı itibarıyla duçar olduğumuz ekonomik kriz, eğer Milli Siyaset yolunda yürünseydi ülkemizi asla etkilemezdi. Teoride Türk İnkılâbı anlaşılıp, samimiyet ve sadakatle uygulansaydı milletin sayısı 40 milyona varan kahir ekseriyeti fakirlikten ve yoksulluktan kırılmazdı. Ve büyük Önder Atatürk'ün: "Bütün dünyanın Müslümanları, Allah'ın son Peygamberi Hazreti Muhammed'in gösterdiği yolu takip etmeli ve O'nun verdiği talimatlar, tam olarak tatbik edilmeli. Tük İslâmiyet'in hükümleri, olduğu gibi yerine getirilmeli. Zira ancak, bu şekilde insanlık kurtulabilir ve kalkınabilir" (Ankara Gönül Erleri, Sıddık Demir, Ankara-2000) Biçimindeki son emanet ve vasiyetine uyulsaydı, şimdi Türkiye Cumhuriyeti dünyanın en güçlü, zengin ve müreffeh devletleri arasında olurdu.

Şimdi gelin; Yeter artık, "YETER, SÖZ MİLLETİNDİR"diyelim!.. Aziz Milletimizin bu haysiyetsizlikleri daha fazla taşıması mümkün değildir!

Bu kadar zûl, zulüm, hor-hakir görme ve işkence eşyanın tabiatına aykırıdır.

Amma!.. Hiç kuşkunuz, endişeniz, korkunuz olmasın; Elbette bir gün zalimler;

GELDİKLERİ GİBİ GİDECEKLER..

YARARLANILAN KAYNAKLAR:

1. Atatürk'ün Söy. ve Demeçleri, Cilt: 1, 1952-Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Yay.132-133
2. Gizlenen Rejim Kemalizm, Tanı Yayınları-2005, Tayyip Yelen
3. Globalleşen Dünyada AB Kapısında Türkiye İçin Çağdaş Çözüm, Tanı Yay.-2005, H.Aksu
4. Atatürk'ü Tanımak ve Anlamak, Anayurt Yayınları- 2004, Behzat Şaşal
5. Tek Çare Kemalizm, Tanı Yayınları-2006, Süleyman Akdemir
6. Seni Anlasaydık Bu Hale Gelmezdik, Akasya-2005, İbrahim Candan
7. Küresel Almanak, Tanı Yayınları-2006, Mustafa Nevruz Sınacı
8. Hedefteki Müslüman Halklar ve İslâm, Kül Sanat Yayıncılık-Ankara, 2005 Yusuf Küpeli

Selma GÜRSEL

HAMURAŞI YUMURTALI

3 bardak un
3 yumurta
1 kaşık tereyağı
1 tatlı kaşığı kuru nane
Kırmızı biber
Tuz
3 bardak un bir miktar tuz ile soğuk su ile katıca yoğrulur,
Oklava ile 2 milim kalınlığında açılır. oklavaya açılan hamur üzerine hafif un serpilerek oklavaya sarılır üsten bıçak ile oklava hizasından hamur kesiler.
Açılan hamur 1 santim uzunluğunda kesilerek tekrar bir santim genişliğinde üçgen halinde kesilir.
Bir miktar hamur kurumaya bırakılır.
Tencereye bir litre su konularak kaynatılır.
Kaynatılan suya bir miktar tuz atılarak hamur içine atılarak pişirilir.
Pişen hamur süzgeçte süzülür ve bir soğuk su ile hamur aklı başına gelsin diye konulur.
2 su bardağı yoğurt bir kapta iki diş sarımsak döverek karıştırılır ve pişmiş hamura katılır
Bir tavada iki veya üç yumurta tereyağı ile pişirilir Üzerine nane ve istenilirse pul biber dökülerek pişirdiğimiz hamuru içine konularak tencerede karıştırılır ve servis yapılır.

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

Kahve
Çay
Şeker
29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

29/01/2015

Kahve
Çay
Şeker
29/01/2015

Kahve
Çay
29/01/2015

Magvital
29/01/2015

Kahve
Çay
Şeker
29/01/2015

29/01/2015

Necati ÇAVDAR

ANGARA'DA ZAMAN.

Bir komşuda cenaze
Diğerinde düğün var..

Bir komşuda
Cuma ile başlayan hayır iş..
Bismillah'la kalkan bayrak..
Sevinçle çekilen halay..

Diğerinde;
Kesilen son nefes..
Bismillah' la, açılan kabir
Hüzünle yolcu edilen, hatıralar..

İki komşu;
Birin de, gelin..
Diğerinde, cenaze..

Toplanan kalabalıklar;
Birini dünya evine
Diğerini Ebedi aleme
Yolcu ediyor..

İkindi..
Rahmet bulutları kapladı ve yağmur
İlahi çağrı:

“Davet var...”
Bir "Ezanlık" zamanda..
Yağmur;
Doluyla son bulup,
Güneş'e buyur diyor..

Hayat, devam ..
Ne farklı tecelliler, icra ediyor
Ve zaman;
İkindi...
Gün devrilmiş;
Akşama “gel” ediyor

Biri geliyor, biri gidiyor
Hüzün/ sevinç gel/gitlerinde;
Ömür, gidiyor

30 Mayıs 20014
Cuma/ Ahimesud

Üzeyir Lokman ÇAYCI

SEVGİ OLMAZSA…

Önünde engel
Arkanda çengel...
Bir hiç uğruna
20 yıl git... gel...
Değişmez bazı şeyler...

Sevda
İnce bir perde
Eğer bilinirse
Sevgi devadır
Her derde...
İnsan insanı
Sevmeyince
Değişmez bazı şeyler.
Magnanville – 09.06.2000

Yaşar KILIÇ

BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ

Duyun beni ey yarenler
Hani ne geçti elime
Uzun sanılan ömürler
Aha şu iki kelime
Bir varmış,bir yokmuş.
Dünyaya basmıştı kadem
Bin sene yaşamış Adem
Nefse esirmiş irademe
Kısa günde dalar vadem
Bir varmış,bir yokmuş.
Uzunmuş ömrü Süleyman
Demişti iki kapılı han
Hani Nemrut,Fireun,Haman,
Eli Cehil,Karun,Ken'an ?
Bir varmış,bir yokmuş.
Kimi gelir,kimi gider
Boşa vaktin eder heder
Bağrılan çığlık akseder
Bir yıl,bin yıl ne fark eder ?
Bir varmış,bir yokmuş.
Kainat sebebi Ahmet,
Durmadı gitti Muhammed !
YAŞAR umar haktan meded
Yaşın olsa binler aded
Bir varmış,bir yokmuş.

Hıfzı ÖZBEKMEZ

TÖVBE ETTİRDİN

Hani bir ömür boyu olacaktık el ele
Oysa yaptıklarınla canıma da yettirdin
Ben aman diledikçe sen dedin ki dur hele
Dün yemin ediyordum bu gün tövbe ettirdin
Gönlüme söz geçmedi günlerim geçti boşa
Süslenip püslensemde gitmedim sende hoşa
Mihrabımsın demiştim tapmıştım sana haşa
Dün yemin ediyordum bu gün tövbe ettirdin
Sana çok kez yalvardım gel yanımda kal diye
Şu yaralı gönlümü mutluluğa sal diye
Sana feda canımı ellerinle al diye
Dün yemin ediyordum bu gün tövbe ettirdin
Nasıl düştüm sevdaya hizmet hangi akıla
Kurtulmak mümkün müdür gönül aşka takıla
Kendinden geçmiş halde hem de yana yakıla
Dün yemin ediyordum bu gün tövbe ettirdin
Hep adını yazmıştım şiirler satırında
Kadir kıymetin vardı latifin hatırında
Akşam sabah durmadan türbede yatırında
Dün yemin ediyordum bu gün tövbe ettirdin

CİLT 16

Mahmut Selim GÜRSEL

1991

ÇORUM

SANAL KİTAPLAR

2024

ISBN978-625-94968-2-5 (Tk)
ISBN978-625-97888-9-0 (16.c)

ÇORUMLU 2000